

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

4
♥

Four ^{of} Hearts

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
SEVEN RUE

♥
h

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

H E A R T S İ Z L İ K L E R

Bir Ters Harem ve Yaş Aralığı
Romanı

Seven Rue

Telif Hakkı © 2024 Seven Rue

Tüm hakları saklıdır

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Düzenleme: Hope (littlewolfbooks) ve Seven Rue
Kapak tasarımı: Seven Rue

Yazarın Notu

Daha karanlık ve tabu aşk romanları yazmakla tanınıyorum, ancak bu kitap için yazma havasıındaydım hafif ve eğlenceli bir şey. Burada hala çok fazla müstehcenlik (ve olay örgüsü) olsa da, bu daha çok iyi hissettiren bir hikaye.

Bu karakterlere aşk hikayelerini yazmaya başlamadan önce bile aşık oldum ve umarım siz de onları aynı şekilde seversiniz! Başlangıçta, Four of Hearts sadece Kısa bir novella olması gerekiyordu ama bu karakterler o kadar ilginç ve eğlenceliydi ki daha uzun bir kitaba dönüştürmek zorunda kaldım.

İyi eğlenceler!

Tetikleyici Uyarı

8-27 yaş arasında değişen büyük yaş aralıkları
ařırđ korumacı ve saplantılı kahramanlar kara
kedi enerjisine sahip kendine güvenen kadın
kahraman anında çekim
erkek striptizciler çift
penetrasyon
paylaşımı
Röntgencilik
takip ve saldırı (ana karakterler arasında değil)

BÖLÜM 1

LOLA

Erkeklerin etrafında olmaya alışmıştım. Özellikle de varlıklı olanlarla. Büyük şirketlere ekip etkinlikleri ve toplantıları için ev sahipliği yapan bir şirkette mekan koordinatörü olarak çalışıyordum ve mekanlarımızı ve hizmetlerimizi kiralayan insanlarla çok az işim olsa da ara sıra onlarla konuşuyordum.

Ben sadece sunduğumuz alanları hazırlamak ve her şeyi o şirketlerin bizden istediği şekilde düzenlemek için oradaydım. Herkesin memnun olduğundan ve ekip kurma etkinlikleri ve toplantıları için ihtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin olmak için oradaydım.

Var olduğunu bile düşünmediğim bir işti ve şirket oldukça yeniydi, ancak iki yıl önce üniversiteden mezun olduktan sonra, bu yerin reklamına rastladım ve kontrol etmem gerektiğini düşündüm. Şirketi arayıp işin içeriğini sorduktan hemen sonra patronum Mindy ile bir mülakat yaptım ve birbirimize çok ısındık. Benden çok da yaşlı değildi. Otuz yaşında olan Mindy hayatında çok şey başarmıştı ve bu şirket onun sadece dört yıl önce başlattığı bir projeydi.

Apple veya Tesla gibi şirketlerin bizimle rezervasyon yapmak için kendisine ulaşacağını hiç hayal etmemişti ve işini bu kadar hızlı büyötmeyi ve tüm eyaletlerde birden fazla yeni lokasyon açmayı da hiç hayal etmemişti.

Onun için çalışmaktan mutluydum ve tüm bu başarılı insanların iş yerimize girip çıktığını görmek gerçekten ilham vericiydi.

Yine de dürüst olmak gerekirse... bu başarılı iş adamlarının çoğu lanet olası birer pislikti. Nazik olmak ve aynı seviyede olduğumuzu hissettirmek için ellerinden geleni yapsalar da kibirlerini asla gizleyemezlerdi.

Yaydıkları aşırı özgüven iğrençti ve ne zaman aptalca bir yorum yapsalar çenemi kapalı tutmam gerektiğini kendime sık sık hatırlatmak zorunda kalıyordum. Bu işi kaybetmek istemiyordum. Kaybedemezdin. Şu anda sahip olduğum tek şey buydu.

Kendime oldukça güvenirdim ama asla kibirli görünecek kadar değil. En iyi arkadaşım Willa bana her zaman *kara kedi enerjimi* hatırlatırdı ve barlardaki erkeklerin onları geri çevireceğimden korkarak benimle konuşmaya gelmekten her zaman çok korktuklarını söylerdi.

Dürüst olmak gerekirse, on kereden dokuzunda onları geri çevirdim. Bekar olmayı seviyordum ama biriyle çıkmaya başlamak ve bir erkek arkadaşım olmasını isteseydim, bunu yapabilirdim. Erkeklerin peşinden koşacak bir kadın değildim ve gece eve götürmek için sürekli yeni bir erkek aramasam da, her dışarı çıktığımda onları cezbediyordum.

Willa bunu eğlenceli buldu. O erkeklerle konuşmayı severken, ben sessizce oturuyor, Espresso Martinilerimi yudumluyor ve gözlerimin odada dolaşmasına izin veriyordum. Kendi üzerimde sahip olduğum gücü ve hiçbir erkeğin bana yaklaşmaya cesaret edememesini seviyordum. Çoğu zaman öyleydi. Diğer zamanlarda ise sadece onları geri çevireceğimi yüzde yüz bilen erkekler şanslarını deniyordu.

Bunun nedenini hep merak etmişimdir ve Willa da zaten kaybedecek bir şeyleri olmadığını söylemiştir. Ama çekici erkeklerin vardı ve bu yüzden bana yaklaşmaya bile çalışmıyorlardı. Onları geri çevirirsem küçük egoları çok fazla incinirdi.

Başım dik bir şekilde hayatıma devam ettim ve her zaman etrafımın farkındaydım. Hiçbir şeyden korkmuyordum ve istediğimi elde etmemin sadece dış görünüşümden kaynaklanmadığını biliyordum. Zeki ve açık fikirliydim.

Bir erkeği eve götürdüğüm geceler, kısa sürede benimle oyun oynanmayacağını anladılar.

Willa'dan bir mesaj aldığımda apartman kompleksime varmak üzereydim. Dışarıda, kaldırımda durdum ve telefonumu kaldırıp ekrana baktım. Metnin önizlemesini okumadan, mesajı açmak için başparmağımı ekranda kaydırdım.

Willa

Benson bu gece evinde küçük bir toplantı düzenliyor. Gidelim mi?

Günlerden Cuma'ydı ve ikimiz de hafta sonları çalışmıyorduk. En sevdiğimiz eğlence en sevdiğimiz bar olan *The Lagoon*'a gitmekti ama arkadaşlarımızdan birinin mekanında takılmak da kulağa eğlenceli geliyordu.

Yukarı çıkmadan önce bir cevap yazdım ve gönderdim.

Ben

Kesinlikle gitmeliyiz. Bedava içecek ve yiyecek!!

Daireme girdim ve çantamı mutfak tezgahının üzerine koydum. Telefonum çaldı ve ekrana tekrar baktım.

Willa

Doğru! Hazırlanmak için bir dakika içinde geleceğim.

Bir sürü kalp emoji si ekledi ve hoparlörlerimi açıp müzik açmadan önce ben de birkaç tane gönderdim. Bir duş almam ve *küçük* bir buluşma için daha uygun bir şeyler giymem gerekiyordu.

Orada sadece birkaç kişi olmazdı. Benson ne zaman birilerini davet etse, evi her zaman tıklım tıklım olurdu. Seçtiğim çalma listesinde iyi şarkılar olduğundan emin oldum ve dolabımdan güzel bir kıyafet aldıktan sonra duş almaya gittim.

Hızlıca banyoya girip çıktım ve tam müziğin sesini kısmaştım ki Willa kapımı çaldı ve

Benim izin vermemi beklemeden içeri girdi. Tıpkı benim onun dairesine girdiğim gibi, o da benim daireme istediği zaman girebilirdi.

İkimiz de bekârdık ve daha önce birlikte yaşamayı konuşmuştuk ama ikimizin de seveceği bir daire bulamamıştık. Birçok geceyi birbirimizin evinde geçirdik ama birlikte yaşamak daha da eğlenceli olacaktı.

Kardeş gibiydik. Birbirimizi anaokulundan beri tanıyorduk ve annelerimiz de en iyi arkadaşlarımız olduğundan, ayrılmaz olmamız doğrudu.

"Hey, kızım," dedi bana sırtarak. "Senin eteklerinden birini giymek zorunda kalabilirim. Benimkilerin hepsi çamaşırvanede.

Dudaklarımı büzdüm ve üzerimdeki siyah mini eteğe bakarak kendimi süzdüm. "Korkarım bu son temiz eteğim. Ama geçen hafta aldığım yeni jean şortlardan birini giyebilirsin. Dolapta duruyor."

Şikayet etmedi ve beyaz bluzuna uygun mükemmel çifti seçtikten sonra, oturma odamın duvarında asılı olan büyük aynanın önüne oturduk ve günümüzün nasıl geçtiği hakkında konuşurken makyajımızı yaptık.

Hayat daha mükemmel olamazdı. İşimi seviyordum, en iyi arkadaşım neredeyse her gün yanımdaydı ve birlikte vakit geçirmeyi sevdiğim bir arkadaş grubum vardı.

İhtiyacım olan başka bir şey yoktu.
Hiçbir şeye.

Benson'ın evine giderken, taşınmış olduğu ortaya çıktı. Son dört yıldır yaşadığı apartman kompleksinde oturmuyordu. Onun yerine, kimseye haber vermeden bir hafta önce taşınmıştı. Willa yeni adresin yazılı olduğu mesajı aldığı anda gözlerimi devirmiştim.

"Bize daha önce söyleyebilirdi. Buraya gelmeden önce," diye yakınarak ellerimi havaya kaldırdım.

Willa nefesinin altında bir şeyler mırıldandı, sonra başını sallayarak onayladı. "Evet, şimdi onca yolu topuklu ayakkabılarımızla yürüdük ve ne için?"

İşler planladığımız gibi gitmediğinde mızızlanan küçük sürtüklerdik. Spontane davrandık, ama şehrin diğer tarafına kadar yürümemiz gerektiğini bilseydik, bu botları taşır ve onun yerine spor ayakkabılarımızı giyerdik.

Benson'ın yeni yerine yürümemiz çok uzun sürdü ama bunun nedeni, gerçekten gitmeye değer mi yoksa yol üzerindeki barlardan birinde durmak daha iyi bir fikir mi diye düşünerek birçok kez durmamızdı.

Acıya ve su toplamalarına rağmen savaşmaya karar verdik. "Orospu çocuğu," diye mırıldandı Willa sonunda Benson'ın sözde taşındığı bina. "Burası olduğuna emin miyiz?"

Büyük pencereleri ve koyu kırmızı tuğla duvarlarıyla endüstriyel binaya baktım. "Metinde kaç numara yazıyordu?"

Willa telefonunu çıkardı ve mesajı kontrol etti. "Uh, on üç. Evet, işte bu."

Dış cepheyi inceledim ve üstteki iki sıra pencerenin neden karartılmış olduğunu merak ettim. Beş kat vardı ve görünüşe göre Benson üçüncü katta yaşıyordu. Willa'ya baktım ve içeri girip asansörün gelmesini beklemeden önce ikimiz de omuz silktik.

"Bu topuklularla oraya çıkmamın imkanı yok," dedi.

Kıkırdayarak kabul ettim. "Asla."

BÖLÜM 2

LOLA

"Burayı nasıl bulmuş? Burası bizim için mükemmel olurdu," dedi Willa, Benson'ın dairesine bakarken, afallamış görünüyordu.

Burayı ondan önce bulamamış olmamız beni de rahatsız ediyordu. Willa ve ben burayı harika, ortak bir yaşam alanına dönüştürebilecekken o nasıl burada yalnız yaşamaya cüret ederdi?

"Şanslı piç," diye mırıldandım, retro mobilyalara ve delicesine yüksek tavanlara bakarken. "Buranın gündüzleri ne kadar mükemmel aydınlatıldığını hayal edebiliyorum. Ve buradan yağmuru izlediğinizi hayal edin... Mükemmel."

"Ondan nefret ediyorum. Artık resmen Benson hayranı değilim," dedi Willa çatık kaşlarıyla.

Güldüm ve elini tuttum. "Hadi gel. Gidip onu bulalım ve merhaba diyelim."

Kalabalığa doğru ilerledik ve hızlı bir aramadan sonra Benson'ı dairenin diğer ucundaki bir kanepede otururken bulduk. Bir elinde bira diğer elinde sigara içiyordu ve bizi fark ettiğinde sııttı ve aynı anda ikimize de sarılmak için ayağa kalktı.

"En sevdiğim kızlar! Gelebilmenize sevindim. Yeni evimi nasıl buldunuz?" Geri adım attı ve kollarını iki yana açarak hızlı bir dönüş yaptı. "İnanılmaz, değil mi?"

Dudaklarımı büzdüm ve yüzümü buruşturmamaya çalıştım. Güçlü kolonyası sigara dumanının kötü kokusuyla karışmıştı ve nefesi o kadar yoğun bira kokuyordu ki

başımı çevirmek için. Son derece hassas bir burnum vardı ve kokan insanlardan nefret ederdim. Elbette, bu bir partiydi ve herkes kokuyordu. Yine de daha sonra birkaç pencere açacaktım.

"Burayı seviyoruz. Aslında biz de burada yaşamak isterdik. Bu daireyi nasıl aldınız?" Willa sordu.

"Sanırım şansım yaver gitti. Ve ne var biliyor musunuz? Artık her hafta parti verebilirim ve kimse bundan rahatsız olmaz. Eski komşularım çok sinir bozucuydu."

"Yeni komşularının her hafta sonu parti vermene ses çıkarmayacağını nereden biliyorsun?" Kendini beğenmişliğine kaşlarını kaldırarak sordum.

Bana baktı ve omuz silkti. "Yaklaşık bir haftadır buradayım ve bu binaya girip çıkarken gördüğüm tek insan üst katta çalışan adamlar."

"İş mi? Üst katta ne var?"

"Çok fazla soru soruyorsun, bebeğim. Hiçbir fikrim yok. Dürüst olmak gerekirse, uyuşturucu satıcısı ya da bankacı olabilirler. Onları gördüğümde siyah takım elbiseleri ve güneş gözlükleri vardı."

"Uh-huh." Sırıltıyı gizlemek için dudaklarımı büzdüm. "Yeni dairen için tebrikler. Harika görünüyor. Yemek nerede?"

"Şuraya. Atıştırmalıklar ve parmak yiyeceklerle dolu bir masa hazırladım.

İçecekler hemen yanında. Ne isterseniz alın."

Ona teşekkür ettikten sonra arkamızı dönüp yiyecek ve içecek bir şeyler almaya gittik. Sarhoş olmadan önce, Willa ve ben kimse tarafından rahatsız edilmeden birbirimizle takılmayı severdik. Etrafımıza baktık ve konuşmak için yeterince ilginç olduğunu düşündüğümüz insanları işaret ettik.

Puflardan birinde rahatça oturduk ve birlikte geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarırken, bize bakmaya devam eden adamları tanımaya başladık, ara sıra onlara küçük bir el salladık ya da gülümsedik.

Erkeklerin bize ilk olarak Willa yüzünden baktıklarını düşünmek hoşuma gidiyordu. Güzel, doğal sarı saçları ve yoğun, bebek mavisi gözleriyle bir güneş ışığı gibiydi. Ve erkekleri çeken sadece görünüşü değildi. O, erkeklere

En rahatlatıcı ve nazik hisler ve sadece onun etrafında olmak istediniz.

Benim durumumda, erkekler bilinmeyene ilgi duyuyordu. Sık sık sinirli ya da sıkılmış göründüğüm söylenirdi ve bazen erkekler bana gizemli göründüğümü söylerdi. Aslında öyle değildim. Biri soracak ve dinleyecek kadar cesur olduğunda her şey hakkında konuşurdum. Yine de çoğu zaman, onlar şanslarını deneyip reddedilmeden önce sadece adımları ve yaşamı paylaşabildim.

Belki de yeterince değerli olmadıklarını hissettiğimde onları kendimden uzaklaştırdığım için çok fazla insan tanımamam benim hatamdı, ama yine de hayatımda daha fazla insana ihtiyacım yoktu.

Erkekler bize sık sık zıt kutuplar olduğumuz halde nasıl en iyi arkadaş olduğumuzu sorarlardı ama anlamazlardı. Onlar erkekti. Sevdikleri video oyunlarına göre arkadaş edinirlerdi.

"Sence saçımı boyatmalı mıyım?" Koyu renk saçlarımdan bir tutamı parmağımın etrafında döndürerek sordum.

"Bunu neden isteyesin ki? Saçların çok güzel."

Omuz silktim ve ona baktım. "Siyah saçlarımla korkunç görünmüyor muyum?"

Willa kıkırdadı. "Bu senin doğal rengin ve sana yakışıyor. Ve erkekleri korkutan şeyin saçlarınız olduğunu sanmıyorum." "O zaman ne?"

"Gözlerin."

"Gözlerim mi?"

"Çok yoğunlar. Bazen sana baktığımda tüylerim diken diken oluyor. Çok yeşiller. Koyu yeşil. Hiçbir insan bu renk gözlere sahip olmamalı. Bu ne cüret? Ve şekilleri... siren gibi. Aslında, şimdiye kadar gördüğüm en yoğun sık beni gözlerine sahipsin ve bana bakış şeklin yüzünden sık sık cinselliğimi sorguladım. O yüzden kes şunu. Kafamı karıştırıyor." Yüzünü buruşturdu ve başımı çevirmem için parmaklarını yanağıma bastırdı.

Güldüm ve elini tokatlayarak uzaklaştırdım. "Belki de sana bakmak hoşuma gidiyordur. Sen bu gezegendeki en güzel kadınsın," dedim ona flörtöz bir tonda.

"Dur!" diye sızlandı, dizime vurarak. "İşte, oraya bak. O adam geldiğimizden beri sana bakıyor ve onu henüz tanıdığımızı sanmıyorum."

Bize doğru bakan bir adamın bakışlarıyla karşılaşmak için başımı çevirdim. Dikkatimi çektiğinde gülümsedi ama ben tepki vermedim. Bakmaya devam ettim, onunla konuşmak isteyip istemediğime karar vermeden önce onu kontrol etmem gerekiyordu.

"Çok tatlı," dedi Willa, yanımı dürterek. "Git konuş onunla."

"Genç
görünüyor."

"Yani?"

"Yani... Yirmi dört yaşındayım ve bir erkek istiyorum, çocuk değil. Hâlâ üniversitede okuyormuş gibi görünüyor."

"Git konuş onunla, Lola. Olabilecek en kötü şey ne?"

"Bana sıırıslıkam aşık olabilir ve benim buna ihtiyacım yok."

Willa güldü ve kolumu itti. "Bu muhtemelen çoktan olmuştur. Git ve gerçek bir konuşma yapmadan geri gelme."

Ayağa kalkarken gözlerimi devirip iç çektim ve ona doğru yürümeden önce eteğimi düzelttim, Willa'ya hızlı bir bakış attım. "Eğer sıkıcıysa, geri döneceğim."

"Her neyse. Git!"

Derin bir nefes aldım ve sabırla onunla konuşmamı bekleyen adama sıkıca gülümseyerek odanın içinde yürüdüm. Önünde durdum ve merhaba demeden önce bir kez daha gülümsedim.

"İyi akşamlar," diye karşılık verdi ve ben hemen irkildim.

İyi akşamlar mı?

Kahkahamı tutamayarak kaşlarımı kaldırdım. Onunla dalga geçmemek için dikkatli olmalıydım ama bu çok zordu. Gözlerimi temizledim.

boğazımı sıktım ve elimi ona uzatmadan önce doğruldum.
"Ben Lola."

Bana gülümsedi ve elini benimkinin içine sokarak fazla nazikçe kavradı. "Daha da güzel bir kız için çok güzel bir isim. Benim adım Robertus."

"Hayır, değil." Sözcüklerim kontrolsüzce ağzımdan çıkıyordu. Burada durup yeni tanıştığım bir adamla dalga geçemezdim! Yine de ne zaman bir erkeğin yeterince düzgün görüldüğünü düşünsem işler hep böyle giderdi.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu, kaşlarını çatarak şaşkın şaşkın bakıyordu.

Elimi salladım, kendimi tutmaya ve bu durumu ikimiz için de daha garip hale getirmemeye çalıştım. "Yok bir şey. Peki... *Robertus*, bu partiye nasıl geldin?"

"Bir arkadaşım Benson'ı tanıyor, biz de toplantıyı kontrol etmeye geldik. Oldukça havalı, değil mi?"

Başımı salladım ve bir paket sigara çıkarmasını izledim.

Tam da ihtiyacım olan şey.

Bir sigara yaktı ve ilk dumanını yüzüme doğru üfledi. Konuşmayı bitirmem için tek gereken buydu.

Başımı çevirip kaşlarımı kaldırarak Willa'ya baktım ve o da neyi ima etmeye çalıştığımı anlayınca dudak büküp omuz silkti.

Arkamı döndüm ve Robertus'a sıkı bir gülümseme verdim. "Özür dilerim, biraz temiz havaya ihtiyacım var."

"Seninle gelmemi ister misin?"

"Oh, hayır. Bunu istemiyorum." Açık sözlü olmanın her zaman en iyi şey olmadığını biliyordum ama artık etrafımda istemediğim insanlardan bu şekilde kurtuluyordum. Robertus muhtemelen iyi bir adamdı, ama sigara içenler asla artılar listemde yer almazdı. Sadece astımım vardı ve yüzüme doğru üflenmiş sigara dumanı sık sık kriz geçirmeme neden oluyordu, aynı zamanda kokusundan da nefret ediyordum ve sigara içenlerin nefesinin her zaman

Kokuyordu. Sigara içen biriyle öpüşmek iticiydi ve onunla bir ilişki içinde olmak daha da kötü olurdu.

Willa'ya bakıp bir süreliğine dışarı çıkacağımı söylemek için çıkışı işaret ettikten sonra, ardına kadar açık olan ön kapıya yöneldim. Benson partilerine herkesi davet ederdi ve artık dairesi daha büyük olduğu için saat ilerledikçe daha çok insan geliyordu.

Ayaklarım ağrıyordu ve merdivenlerden çıkmaya üşeniyordum. Neyse ki bir asansör vardı. Buraya ilk geldiğimizde de kullanılıyordu. Ama şimdi, düğmeye bastığımda tam da bu kata geliyordu.

İçimi çektim ve sabırsızlıkla kapıların açılmasını beklerken topuğumun ucuyla yere vurdum.

Burası eski bir sanayi binası olduğu için, asansör kesinlikle küçük görünüyordu.

Başımı arkaya yatırdım, birin ikiye, sonra üçe dönüşmesini ve sonunda kapıların açılmasını izledim.

Asansörün küçük olduğu konusunda haklıydım ama içeride seksi üniformalarıyla yer kaplayan dört polis göreceğimi asla tahmin edemezdim.

BÖLÜM 3

LOLA

"Tanrı merhamet etsin," diye nefes aldım, karşımdaki manzara karşısında hoş bir şaşkınlık yaşadım. Dudaklarımı bükerek adamları inceledim, gözlerimi yüzlerinden alamıyordum. Hepsi de aptalca yakışıklıydı ve bir an için bana şaka yapıldığını düşündüm.

Sonra aklıma geldi.

Kahretsin... bunlar gerçek polisler mi? Eğer öyleyse... Benson evinde saklamaması gerektiğini bildiği her şeyi derhal çöpe atmalı.

Gözlerimi üniformalarına diktim, hepsi gerçek gibi görünse de yaka kartları gerçek memur olmadıklarını ele veriyordu.

Kaşlarımı çattım, sonra en soldaki adama baktım. Kapıların kapanmasını engellemek için elini uzatıyordu ve gözlerim onunkilerle buluştuğunda eğlenen bir kaşını kaldırdı. "İçeri mi geliyorsunuz?"

"Kesinlikle."

Asansörün içine girdim ve onlara sırtımı döndüm. Onlarla yüzleşmek garip olurdu. Benim için çok az yer kalmıştı ama rahattı.

Gerçek polis değillerse nedirler? Ve neden bu apartmandaydılar?

Kısa bir etkileşim yaşadığım adam kapıyı kapatmak için düğmeye bastığında başımı çevirmeye cesaret ettim. Bu durumun çok saçma olduğunu düşünerek kahkahamı tutamadım.

"Siz gerçek polis değilsiniz sanırım?" Başıımı çevirip diğer ikisine bakarak sordum.

Hepsi eğlenmiş görünüyordu ve kıkırdadıkları zaman çıkardıkları alçak, hırıltılı seslerden neredeyse eriyordum.

Lanet olsun.

"Hayır, değiliz," dedi içlerinden biri. Başıımı biraz daha çevirdim ve kesinlikle babam yaşımda olan bir adamın gözlerinin içine baktım. Elli yaşlarında olmalıydı.

"Sriptizciler o zaman?" Alaycı bir tonla söyledim. Yoksa neden polis gibi giyinmiş olsunlar ki? Tahminim boşa değildi ama şaşırmış görünüyorlardı.

"Kesinlikle," dedi bir başkası ve asansörün hareket etmeye başladığını hissettiğimde dikkatimi ona yneltmemi sağladı. O daha gençti. Benden en fazla on yaş büyük olabilirdi.

"Bu çok ateşli," diye itiraf ettim, aklımdan en çılgın fikirler geçerken sııttım.

Tekrar kıkırdadılar ve amımın tepki vermesini engellemek için kalçalarımı sıkmak zorunda kaldım.

"Bundan keyif almana sevindim," dedi genç olan sııtarak.

"şaka mı yapıyorsun? Bu bir rüyanın gerçekleşmesi gibi," diye itiraf ettim, tekrar gülerek. "Tek sorum şu... Burada ne yapıyorsun?"

Tam kapılar açılırken sorumu sordum ve bana doğru geldiklerinde onlarla yüzleşmek için dışarı çıktım. Üzerimde yükseliyorlardı. Topuklu ayakkabılarım olmadan yaklaşık beş beş yaşındaydım ve onlarla bile hala delicesine uzunlardı.

"Biz st katta oturuyoruz," dedi biri, umursamaz bir tavırla. Hayatımda gördüğüm en koyu mavi gözlere sahipti. Kırk yaşlarındaydı ve benimle henüz konuşmamış olan da o yaşlardaydı.

Tanrım, hepsi kendi iyilikleri için fazla yakışıklıydı. Yine de sanırım bu yüzden striptizciydiler. İyi yapılıydılar ve o sakalların ve kıyafetlerin altında keskin çeneler ve dağ gibi kaslar olduğunu biliyordum.

"Öyle mi? O zaman üst katların ikisini de siz mi kullanıyorsunuz?" Onları daha iyi görebilmek için geriye doğru bir adım daha atarak sordum.

En yaşlı olanı başını salladı ama sözlü olmayan cevabına daha fazlasını eklemedi. Bunun yerine çenesini girişe doğru eğdi ve konuyu değiştirdi. "Kalıp sohbet etmek isterdik ama bizim de katılmamız gereken bir parti var. Sizinle asansöre binmek güzeldi..."

Dudaklarımı yaladım, sonra onlara en güzel gülümsememi verdim. "Lola."

"Sana yakışmış," dedi en genç olanı, bana sırtarak ve gözlerini üzerimdeki siyah mini eteğe dikerek.

"Teşekkür ederim," diye cevap verdim, ona çapkın bir bakış attım.

İsimlerini sormak istedim ama koyu mavi gözlü olan beni durdurdu. "Seninle tanıştığıma memnun oldum, Lola. Kendine iyi bak."

Hepsi vedalaştı ve benim tek yapabildiğim orada durup dudağımı ısırarak seksi kostümleri içinde binadan ayrılımlarını izlemek oldu.

"Bu gerçektir," diye fısıldadım, az önce olanları halüsinasyon görece kadar alkol almadığımı kendime hatırlatarak.

Tüm bunları kavramak için biraz zamana ihtiyacım vardı ve serin havayı içime çekmek için dışarı çıktığımda, onlarla tekrar karşılaşma ve benim için soyunmalarını sağlama fikrine gülmekten kendimi alamadım.

Siktir et.

Onları istedim.

Dördünü de.

Striptizcileri becermek bu geceye kadar yapılacaklar listemde hiç yer almamıştı ve onları tekrar görmeyi kendime görev edinecektim.

Umarım bir dahaki sefere çıplak olurum.

On beş dakikamı dışarıda, sosyal medyada o adamları bulmaya çalışarak geçirdim. Mutlaka bir web siteleri ya da

hakkında daha fazla bilgi edinebileceğim bir profil buldum ama hiçbir şey yoktu. Çünkü bir ismim ya da başka bir şeyim yoktu.

Tekrar içeri girdim ve girişteki posta kutularına bakmak gibi dâhiyane bir fikir geldi aklıma. Orada isimleri yazıyor olmalıydı. Ya da şirketlerinin adı.

Kendimi gerçek bir dedektif gibi hissederek lobinin karşısındaki posta kutularının olduğu yere yöneldim. Önce Benson'inkini buldum, sonra iki kadın ismi ve son olarak kontrol etmem gereken bir posta kutusu daha vardı. Üzerinde ne yazdığını okumak için yaklaştım.

"Kupa Dörtlüsü."

İlginç.

"Her şey yolunda mı?"

Arkamı döndüğümde Willa'yı merdivenlerin son basamağından inerken buldum, topuklu ayakkabılarını yüzünden acı çekiyor gibiydi.

"Evet, her şey yolunda. Sadece bir şeyi kontrol ediyordum. Buraya gel."

Bana doğru yürüdü ve ben de posta kutusunu işaret ettim. "Bunu hiç duydun mu?"

"Kupa dörtlüsü...hmm, hayır, bir şey çağrıştırmıyor. Google'da arattın mı?"

Başımı salladım. "Henüz değil."

Telefonumu kaldırdım ve kilidini açtıktan sonra *Four of Hearts* dans ekibini yazmak için Google uygulamasını açtım.

"Kahretsin," dedi Willa, tıpkı benim gibi ekrana bakarak. "Striptizciler mi? Benson süper seksi striptizcilerle aynı binada mı yaşıyor?"

Dudaklarımı büzdüm ve başımı salladım. "Evet." "Tanrım, şunlara bak. Çok ateşliler."

"Gerçek hayatta daha da seksi oluyorlar." Ona baktım ve sırıttım. "Asansörde onlarla birlikteydim."

"Asla olmaz!"

"Gerçek gibi hissetmedim."

"Sadece hayal edebiliyorum. Ne söylediler? *Sen* ne yaptın?
ne diyorsun?"

Güldüm ve tekrar ekrana bakarak web sitelerinin linkine tıkladım. "Polis gibi giyinmişlerdi ama bir şeyler yanlış gibiydi. Hiçbir polis grubu bu kadar seksi olamaz. Ben de hemen striptizci olup olmadıklarını sordum. Evet dediler ve sonra gittiler."

"Kahretsin... Sanırım gelecekte hangi partilere katılacağımızı biliyoruz. Geri gelip onları görmeliyiz."

Kabul ettim ama benim daha iyi bir fikrim vardı. "Şovlarından birine de gidebiliriz. Bak, şehrin her yerinde birden fazla gösteri yapıyorlar."

"Erkek striptizci gösterileri mi? Ben de varım. Tanrım, şuna bak. Tam senin tipin." Asansörde benimle gerçekten konuşmamış olanı işaret etti. Sadece beni gözlemlemişti ve karşılaşmamızdan eğlenmiş gibi görünse de, oradan ayrılıp seksi iş arkadaşlarıyla birlikte işe gitmeye hazır görünüyordu.

"Bu sitede bir *hakkımızda* bölümü olmalı," diye mırıldandım ve aradığım şeyi bulana kadar tıkladım. En üstte dördünün bir başka resmi vardı ve altında da kısa bir tanıtım yazısı.

İlk yarısını atladım, sonra kulağa çok daha ilginç gelen ikinci bölümle devam ettim, yüksek sesle okudum.

"Four of Hearts, deneyimli dansçı Kline tarafından yaratıldı. Elli bir yaşındaki eski itfaiyeci nasıl performans sergileneceğini biliyor ve koreografi yeteneğiyle ülkenin dört bir yanındaki kadınları büyüleyen gösteriler yaratmaya devam ediyor."

Dudaklarımı büzdüm ve Kline'ın aşağıdaki fotoğrafına baktım. Çıplaktı, kasıklarının önünde bir itfaiyeci kaskı tutarken kameraya sırtıyordu. Vücudunun her yerinde dövmeler vardı. Teninin sadece birkaç santimi renkli mürekkeple kaplı değildi ve gözlerimi o resimden ayırmakta zorlandım.

Yüzüne tekrar bakmayı başardığımda kahverengi gözlerinin ne kadar güzel olduğunu fark ettim. Saçları kısacıktı ve

Çoğunlukla kahverengi olsa da, tıpkı sakalında olduğu gibi iç i n d e bir tutam beyaz vardı.

"Daha önce bu kadar güzel bir erkek gördüğümü sanmıyorum," dedim. "Katılıyorum. Diğerlerine de bakmalıyız, ama bunu üst katta. Ayaklarım beni öldürüyor."

BÖLÜM 4

LOLA

Willa ve ben Benson'ın dairesinde sessiz bir köşe bulduk ve orada dört striptizciyi takip etmeye devam ettik. Adamların her birinin ayrıntılı açıklamaları vardı ve aşağıda sadece kim olduklarını değil, aynı zamanda neye benzediklerini de görmek için bir resim vardı.

Daha önce okuduğumuz Kline'ın açıklamasını kaydırarak geçtim. Sırada Watson vardı. Koyu mavi gözleri ve yoğun bakışları olan oydu. Dudaklarımı büzdüm ve Willa'ya baktım. "O da seksi."

"Çok iyi. Watson hakkında bir şeyler okuyalım."

Tekrar ekrana baktım ve kısa açıklamayı yüksek sesle okudum.

Watson'ın kırk dört yaşında olduğunu ve dans ekibine katılan ikinci kişi olduğunu öğrendik. Tıpkı Kline gibi o da hayatının büyük bölümünde dans etmişti ama profesyonel olarak değil. Eskiden avukatmış ama hareketlerini sergilemek için üst düzey işini bırakmış.

Ve görünüşü.

Watson, Kline kadar sert görünmüyordu ama yine de onun kadar yakışıklıydı. Tanıtım yazısının altındaki resimde deri bir kanepede oturmuş, bacaklarını iki yana açmış ve bir kolunu kanepenin arkasına dayamıştı.

Çıplaktı ama kasıklarının bir futbol topuyla kapatıyordu. Üniversitede oynuyordu ve sanırım hepsi aletlerini örtmek için sevdikleri şeyle bağlantılı bir şey kullanıyordu.

Watson'ın açık kahverengi, omuzlarına kadar uzanan saçları vardı ve sakalı Kline'inkinden biraz daha kısaydı. Saçları yüzünü mükemmel bir şekilde çerçeveleyiyor, kalın kaşları ve koyu kirpikleri mavi gözlerini olduğundan daha koyu gösteriyordu.

"İkisi gitti, iki tane kaldı," dedi Willa, kaydırmaya devam etmem için beni teşvik ederek.

Sırada Bennett vardı. Asansörde benimle konuşmayan kişi. Resimdeki aynı yoğun bakışa sahipti ve bu tüylerimi diken diken etti. Tarifinde hakkında fazla bir şey yoktu ama otuz dokuz yaşında olduğu ve eskiden çocuklara ve gençlere ders verdiği bir dans şirketinin sahibi olduğu yazıyordu.

Kahverengi gözlerinde o gizemli bakış vardı ve vücudunun üst kısmı ile kollarındaki mürekkep, üzerindeki karanlılığı daha da artırıyor. Görünüşünü biraz olsun aydınlatan tek şey sarı, enseye kadar uzanan saçlarıydı. Saçlarını geriye doğru topuz yapmıştı ve sakalı da aynı renkteydi.

Resimde bir yığın kitabın yanında duruyordu ve bir tanesini kasıklarının önünde tutuyordu, muhteşem bir sik olduğunu hayal ettiğim şeyi örtüyordu.

"Yüce Tanrım," diye mırıldandım.

"Çok gizemli biri. Bennett'i seviyorum." "Evet, aynı."

Willa bu adamlara iltifat etmeye ve ağızlarının suyunu akıtmaya devam etse bile, asla harekete geçmeyeceğini biliyordum. Yaşlı erkeklerden hoşlanmıyordu ve sadece iyi vakit geçirmek de istemiyordu. Ayrıca, bazı nedenlerden dolayı, hepsine çoktan talip olmuşum ve o da buna saygı duyacaktı, tıpkı roller tersine dönse benim saygı duyacağım gibi.

"Sonuncusu!" diye ısrar etti, dirseğiyle yanımı dürttü.

Kaydırmaya devam ettim ve son olarak Leo'yu gördüm.

"Sinirli," dedim sırıtarak, sarı saçlarına hayranlıkla bakarken. Kısa değildi ama kulaklarının arkasına sıkıştırılabilecek kadar uzundu. Fotoğrafta jöleyle geriye doğru taranmış, tek bir tel bırakılmıştı.

Saç telleri yüzüne düşüyordu ve içlerinde en yaramaz görünen oydu.

Yaramaz bir sırıtışı ve hayatımda gördüğüm en delici, bu z mavisî gözleri vardı. Vücudu siyah mürekkeple kaplıydı, ama her zaman iki ya da üç inçlik bir boşluk vardı.

Dövme. Bu yapılmış onun bak Hatta daha ilginçti ama benim en çok dikkatimi çeken, kasıklarının önünde kemiğinden tuttuğu büyük biftek oldu.

Açıklamasını okumadan önce resme bir süre daha hayranlıkla baktım.

"Leo otuz iki yaşında, yemek yapmayı seviyor ve gerçek bir barbekü ustası," diye yüksek sesle okudum.

Willa, "Dolayısıyla biftek," diye işaret etti.

"Mh-hmm." Dudaklarımı büzdüm ve geri kalanını okumayı bitirdim, Leo'nun aynı zamanda sörf ve snowboard ile ilgilendiğini ve yerli bir Avustralyalı olduğunu öğrendim.

"O da eskiden cankurtarandı," dedim, sadece tarifiyle bile bu adamdan giderek daha çok hoşlanıyordum. Fotoğrafi da harikaydı ve kendimi geceleri yatağıma uzanmış, dörtlünün daha fazla fotoğrafına bakarken bulacağımı biliyordum.

"Peki, hangisini tercih edeceksin?" Willa sordu.

Sorusunu oldukça rahatsız edici bularak ona baktım. "Hangisi?"

Farkına varmadan önce kaşlarını çatı. "Oh! Oh, Tanrım... Lola, yapamazsın-" Güldü ve elini salladı. "Aslında yapabilirsin. Ve yapacağını da biliyorum. Sadece onlara bir adım daha yaklaştığında haber vermeni istiyorum, tamam mı?"

Kıkırdadım. "Sizi kesinlikle bilgilendireceğim. Aslında ilk güncelleme şu anda geliyor." Başparmağımyı ekranda gezdirdim ve dizi tarihlerine gelmeden önce birkaç şeye dokundum. "Bir dizi izleyeceğiz."

"Gerçekten mi?" Willa her zaman böyle şeylere hazırды. Konserlere ve partilere gitmeyi severdik ve şehirde ne zaman yeni bir şey olsa, beğenip beğenmeyeceğimizi görmek için katılmayı severdik.

"Evet. Bak, önümüzdeki Cuma saat 9'da bir gösterileri

var."

"Nerede o?"

"The Hot Spot'ta. Şehir merkezinde bir bar olduğu yazıyor. Hiç duymadım."

"Ben de öyle. Yine de gitmeliyiz."

Başımı salladım ve beni bilet dükkanına götüren linke tıkladım. Hâlâ bilet vardı ama iki tane almadan önce aşağıdaki bilgileri okudum. Four of Hearts'ın düzenlediği gösterilerin sadece kadınlar için olduğu ve katılmak için yirmi bir yaş ve üzerinde olmanız gerektiği yazıyordu.

Neyse ki Willa ve ben artık yirmi dört yaşındaydık ve o adamların dansını görmeye fazlasıyla hazırдық.

"Striptiz gösterisi için yirmi dolar... hiç de pahalı değil," dedi Willa, düşük fiyattan etkilenerek.

"Bu fiyata kesinlikle daha fazlasını alacağız." Bundan emindim.

Biletler elime geçtikten sonra gecenin geri kalanında başka bir şey düşünmeden duramadım.

BÖLÜM 5

LEO

Asansörde karşılaşmamızın üzerinden beş gün geçti ve o zamandan beri onu düşünmeden edemiyordum.

Lola.

Hay
sikey
im.

Adı bile seksiydi.

Geceleri gözlerimi her kapattığımda, onun o yeşil gözleriyle bana baktığını görüyordum. Onunla ilgili her şey büyüleyiciydi, ama o gözler... dostum, onları aklımdan çıkaramıyordum.

Tatlı kokusu o gece bir süre burnumda kaldı ve asansöre her adım attığımda onu tekrar görmeyi umdum.

Hepimizin vardı. Aslında onunla tekrar karşılaşmayı uman tek kişi ben değildim.

Çocuklarla birlikte iki katlı bir dairede yaşıyorduk. İki çatı katını bir çatı katına dönüştürdük ve üst katta büyük bir mutfak ve oturma alanını paylaşıırken, alt katta hepimizin bir yatak odası ve banyosu olan kendi küçük kanadımız vardı.

Ekibe ilk katıldığımızda hepimiz yalnız yaşıyorduk ama bir süre birlikte dans ettikten sonra birlikte yaşamaya karar verdik. Romantik bir ilişkimiz falan yoktu ama birlikte çalıştığımız ve bir tür kardeşlik yarattığımız için birbirimize yakın olmanın en iyi seçenek olduğunu düşündük.

Hiçbirimizin kız arkadaşı ya da karısı yoktu, ama ara sıra kadınları eve çağırırdık. Gerçekten çıkmıyorduk. Hepimiz bekardık ve bu yaşam tarzından keyif alıyorduk.

Herhangi bir kadını eve götürmeden önce, onlara anlaşmamızın ne olduğunu bildirdiğimizden emin olduk. Onlarla açıkça konuştuk, randevulaşmadığımızı ve bizi tekrar görmeyi planlıyorlarsa, bizimle eve gelmemeleri gerektiğini bildirdik.

Bu konuda net olmak yardımcı oldu, ancak birkaç kadın tekrar tekrar eve götürülmeyi umarak gösterilerimize tekrar tekrar konuk oldu.

Doğru kadını bulduğumda artık başkalarıyla yatmayacağıma dair kendime söz verdim. Şimdilik hiçbir kadın beni baştan çıkarmadı.

Lola'ya kadar.

Kendime büyük bir romantik demezdim ama hislerim ve duygularımla çok iç içeydim ve kalbimin sesini dinlerdim.

Kafamın içinde sıkışıp kalmıştı. Çapkın gülümsemesi ve o yoğun gözleri göğsüme sertçe çarpıyordu. Beni büyülüyordu ve kendinden bu kadar eminken bizimle konuşacak kadar cesur olması çok tahrik ediciydi.

Onu tekrar görmeliydim.

Hepimiz görmek

zorundaydık.

"Kendine gelemiyor." "Tokatla onu."

Kline bana vurmaya fırsat bulamadan başımın arkasını örtmek için elimi kaldırdım.

"Sakin ol," dedim mutfak tezgâhına arkamı dönerek. Izgaraya koyacağım biftekleri marine ediyordum ve Lola yüzünden düşüncelerimin içinde kaybolmuştum. "Neye ihtiyacın var?" Kline'a kaşlarımı kaldırarak sordum.

Kline'la ilk tanıştığımda ödümü koparmıştı. Huysuz, yaşlı bir adamdı. Aslında o kadar da yaşlı sayılmazdı, elli bir yaşındaydı ama ne zaman sinirlense gözlerinde o karanlık parıltı belirirdi.

"Izgaranın üzerine kağıt tabak bıraktın ve alev aldı. İyi bir itfaiyeci olabilirim, ama burayı yakarsan seni eşek sudan gelinceye kadar dövmekte daha iyiyim."

"Kahretsin, özür dilerim."

Arkasını dönüp buzdolabını açmadan önce bana uyarıcı bir bakış attı. "Daha fazla biraya ihtiyacımız olacak."

"Bodrumda daha fazlası var," diye duyurdu Bennett.

Geniş oturma alanımızdaki üç koltuktan birinde oturan ona baktım. "Gidip getireyim," dedim ama bu Kline'ın bana bir kez daha ters ters bakmasına neden oldu.

"Sen burada kal ve hiçbir şeyin yanmadığından emin ol. Ben giderim."

Ellerimi savunmak için kaldırdım, sonra ona sııttım. "Huysuz olduğunda çok seksi oluyorsun," diye şaka yaptım, onu çıldırtmak istiyordum.

Bu kesinlikle en sevdiğim eğlencelerden biriydi.

Kline'ın vücudu gerildi ve tepki vermeye değip değmeyeceğine karar vermek için bir an bekledi. Yumruklarını sıktı ve başka bir bakış ya da söze gerek duymadan daireden dışarı çıktı.

Bennett eğlenmiş bir ifadeyle, "Bir gün yumruğunu senin o güzel suratına indirecek," diye uyardı.

Omuz silktim. "Kanlı bir burun ve morarmış bir gözle seksi görünüyorum."

Bennett kıkırdadı ve başını salladı, sonra dikkatini tuğla duvarda asılı duran büyük TV ekranına geri çevirdi.

Bifteklerime geri döndüm. Her zaman iyi bir aşçı olmuştum ve üçü de ben olmasam her gün bu kadar iyi yemek yiyemeyeceklerini biliyordu.

Yemeklerim sayesinde buranın temizliğine yardım etmek zorunda kalmadım. Yemek yaparak bu eve zaten çok şey katıyordum ve diğer çocuklar da bunun yeterli olduğu konusunda hemfikirdi. Yine de yardıma ihtiyaç duyulduğunda yardım ettim.

Biz bir takımdık ve en iyi bu şekilde çalışıyorduk. Burada başka bir şeye ihtiyacımız yoktu ve hiçbir şey

yaşam koşullarımızı ve hayatlarımızı iyileştirmek.

Yine de... Lola gibi bir kadının ara sıra buralarda takılması bizi kesinlikle rahatsız etmez.

Kline

Normalde bodruma inmek için asansöre binerdim ama bir görevim vardı ve geçen Cuma parti veren yeni komşumuzla konuşmak için üçüncü katta durmam gerekiyordu.

Normalde bir kadın dikkatimi çektiğinde bunu itiraf etmezdim ama o gece asansörde bize katılan kadın aklımı başımdan almıştı.

Ona ilgi duymam için çok gençti ama yalnız değildim. Dördümüz de The Hot Spot'a giderken onun hakkında konuşmadan duramıyorduk ve şovumuz sırasında bile sahnede kadınlar için dans ederken aklımdan çıkmıyordu.

Sadece birkaç ay önce elli bir yaşına girmiştim ve hayatım boyunca pek çok güzel kızla birlikte oldum. Hiçbiri beni Lola kadar etkilememişti.

Diğer üçü de kabul etti.

Geçen hafta sonu partinin yapıldığı daireye gittim ve kapıyı çalıp açılmasını bekledim.

Bu yeni komşumuzla henüz tanışmamıştık ve kendimi tanıtmak için iyi bir zaman olduğunu düşündüm.

Kapı açıldı ve adam beni karşısında görünce afalladı.

"Hey," dedim başımı sallayarak.

"Hey, dostum." Sesi yorgun geliyordu ve yorgun görünüyordu. Ayrıca işten yeni dönmüş gibi görünüyordu. Giysileri kirliydi ve yüzünde kurumuş çimentoya benzeyen bir şey vardı.

"Yeni komşumuza merhaba demeye geldim. Ben Kline. Üst katta oturuyorum," dedim ona elimi uzatarak. Genelde bu kadar nazik değildim, ama biraz

ve kesinlikle kaba davranarak hiçbir şey elde edemezdim.

Dostça bir tavırla gülümseyerek elimi sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Kline. Ben Benson."

"Zevk. Dinle, geçen hafta sonu bir parti verdin. Bunların hepsi arkadaşların mıydı yoksa herkesin rastgele insanları davet etmesine izin mi verdin?"

Birden dehşete düşmüş gibi göründü. Ona çok gürültülü olduklarını söylemeye geldiğimi sandı. Aslında değillerdi. Biz burada bile değildik ve Hot Spot'tan döndüğümüzde hepsi çoktan gitmişti.

"Evet, uh... hayır, çoğunlukla arkadaşlarımdı. Müziğin sesi çok yüksek olduğu için özür dilerim. Bir dahaki sefere biraz kısarım."

"Bu yüzden burada değilim, evlat."

Çocuk değildi. Neredeyse otuz yaşında olmalıydı. "Tamam, uh..."

"Asansörde bir kız vardı. Lola. İyi bir arkadaşın mı?"

"Lola mı? Kahretsin, evet... O benim gerçekten iyi bir arkadaşım. Onu hayatımın çoğunda tanıdım. Neden?"

Mükemmel. Yani sık sık gelirdi.

"Onunla kısa bir sohbet ettim. Kendimi ona doğru düzgün tanıtmayı unuttum. Bu hafta sonu buralarda olacak mı? Başka bir parti mi veriyorsun?"

Benson'ın kafası karışmış görünüyordu ama beni göndermiyordu, bu da iyiydi. "Göndereceğim, evet. Cumartesi günü."

"Çocuklarla ben de katılabilir miyiz? Bira getirebiliriz." "Tabii ki! Kulağa harika geliyor, dostum. Teşekkürler."

Ona başımı salladım. "Mükemmel. Görüşmek üzere. İyi geceler."

"Sen de."

Kapıyı kapattı ve ben de bira kutularını, atıştırmalıkları ve konserve yiyecekleri sakladığımız bodrum katına inmek için aşağıya doğru ilerledim.

İki gün sonra bir gösterimiz daha vardı ve ondan önce onu tekrar görmeyi umarken, gelip görmek isteyip istemediğini sordum.

Benson'dan numarasını isteyerek gıcıklık yapmak istemedim.
Onu cumartesi günü
göreceğim. Bundan
emindim.

BÖLÜM 6

BENNETT

Çok konuşan biri değildim ama Lola ile asansörde geçirdiğimiz birkaç dakika boyunca keşke onunla konuşup kendimi tanıtsaydım diye düşündüm.

Nefesimi kesmiş olsa da, gece için hazırladığımız gösteriye odaklanmıştım ve sahnede hiçbir şeyi berbat etmek istemiyordum.

Lola o kısa karşılaşmada kafamı çoktan karıştırmıştı ve onunla konuşmuş olsaydım rutinimizi ve koreografimizi tamamen unutacağımı biliyordum.

Gerçi böyle hisseden tek kişi ben değildim.

Leo'nun her gün onu düşündüğünü söyleyebilirdim. Kendi küçük dünyasındaydı ve onu bundan kurtarmak çok zordu. Sadece Lola gibi bir kadın onu böyle bir transa sokabilirdi.

Kline da garip davranıyordu.

Onun da aklında Lola'nın olduğunu söyleyebilirdim ve bir kadına takıntılı olan son kişi olmasına rağmen, gözlerinde onu tekrar görmeyi umutsuzca istediğini söyleyen bir şey parlıyordu.

Hepimiz yaptık.

Dördümüz de kadınları sever, onlara hayranlık duyar ve saygı duyardık ve gösterilerimizin olduğu her gece onların hayatlarının en güzel anlarını yaşamalarını sağladık. Onların desteğini takdir ediyorduk ve bizi dans ederken ve gösteri yaparken izlemek için bize para ödedikleri gibi, ayda bir kez onlara ücretsiz içki ve yiyecek ikram ediyorduk.

Bu gösterilere mutlu saatler gösterilerimiz diyorduk ve rutinleri de değiştiriyorduk. Genellikle şanslı bir kadını sahnenin ortasına oturturduk ve biz sadece ona yakın dans ederdik. Bu dans sırasında kadınların bize dokunmasına ve kıyafetlerimizden kurtulmamıza yardım etmesine izin verilirdi. şortlarımızı kadar.

Ama mutlu saatler programlarında bunu dört kadınla yapardık. Her biri birimiz için. Ve sadece o gecelerde tüm kıyafetlerimizi çıkarırlardı.

İşimiz, dans edebilmek ve bir performans sergilemek dışında pek bir şey gerektirmiyordu. Başkalarına kolay gelse de dans etmek ve bu kadar çok pratik yapmak çok yorucuydu. Bunun yanı sıra, hepimiz sağlığımıza dikkat ettik ve formda kalmak için haftada birkaç kez spor salonuna gittik.

Yine de bu kadar harekete ihtiyacımız vardı ve Kupa Dörtlüsü olmadan hiçbirimiz tam olamazdık.

Leo bizi yemeğe çağırdı ve hepimiz yemek alanındaki masanın etrafına oturduk. Masada üç farklı salata, patates ve her çeşit et vardı. Leo biftek ve sosis yapmış, bize yine lezzetli bir barbekü sunmuştu.

Leo bize ilk katıldığında ondan pek hoşlanmamıştım. Ama her gün yaptığı kadar iyi yemek yaparak onun hakkındaki fikrimi çabucak değiştirmemi sağladı. Benim için küçük bir kardeş gibiydi. Sadece yedi yaş küçüktü ve zaman zaman bana gerçek ağabeyimi hatırlatıyordu.

Leo'ya "Tadı her zamanki gibi harika," dedim. Başını kaldırıp sırttı. "Teşekkürler."

"Patatesleri uzatır mısın lütfen?" Watson elini uzatıp önümdeki tabağı işaret ediyordu.

Ona uzattım, sonra tabağımdakileri yemeye devam ettim. Sessizdik ama nedense hepsinin düşüncelerini duyabiliyordum.

Biz de aynı şeyi düşünüyorduk. Lola'yı tekrar görmeliydik.

Kline sanki aklımı okumuş gibi boğazını temizledi ve "Komşumuza onu sordum" dedi.

Kalbim hiç bu kadar hızlı atmamıştı ve aletim hiç bu kadar sert zonklamamıştı.

WATSON

"Ne dedi?" Yatırım yapmıştım.

O kadını aklımdan çıkaramıyordum. Doğrudan gözlerimin içine bakmıştı ve bir an için sanki asansörde sadece o ve ben varmışız gibi hissetmiştim. Aramızda bir şeyler kıvılcımlanmıştı ve bizi tekrar görmek istediğini biliyordum.

O meraklı insanlardan biriydi. Açık ve kendine güvenen biriydi ve kostümlerimiz ilgisini çekmişti. Gerçek polis olmadığımızı fark edecek kadar zekiydi ve hemen flörtümüze teslim oldu.

Kesinlikle flört ediyordum. Diğerlerinden emin değilim.

Ama onların da aklında hala o vardı.

"Her şeyden önce adı ne?" Bennett sordu.

"Benson," dedi Kline, ağzına bir parça daha biftek atmadan önce hepimize bakarak. Çiğnedi, sonra yutkundu ve bize Lola hakkında öğrendiklerini anlatmaya devam etti. "Onun arkadaşı, bu yüzden sık sık buralarda olacak. Cumartesi günü bir parti daha veriyor."

"Ve o gece gösterimiz yok. Bizi partiye davet ettirdin mi?" Leo sordu.

Kline ona ters ters bakarak, "Evet," diye cevap verdi. "Ve uslu duracaksın."

"Dur bir saniye... O adamların partisine gitmek mi istiyorsun? Bir ev partisi için çok yaşlıyız," diye karşı çıktı Bennett.

"Ama biz onun komşularıyız ve bir partiye davet edilirse katılırız. İyilik olsun diye ve komşuluk olsun diye."

Kline'in ifadesi karşısında eğlenerek dudaklarımı büzdüm.

"Katılıyorum.

Gitmek zorundayız. Ayrıca, parti için orada olamayacağız."

"Orası kesin. Kahretsin, tek düşündüğüm o. Ve onun adını söyleme şekli hala aklımda yankılanıyor. Buradaki tek kişi ben olamam... O kesinlikle bende bir şeyler uyandırdı."

Leo'ya baktım ve sesi çılğın bir adam gibi çıkıyordu, Ben de aynısını hissettim. "Bir kadının beni onu tekrar görmek için bu kadar istekli hissettirdiği bir zamanı hatırlamıyorum. Onu tanımak istiyorum."

"Bunu aynı anda yapmamız mümkün değil. Dürüst olmak gerekirse... sanırım hangimizi tanımak istediğini seçmesine izin vermeliyiz," dedi Bennett. "Tabii..."

"Tabii hepimizle ilgilenmiyorsa. Ki benim gözümde öyle görünüyordu," dedi Kline.

"Evet, kesinlikle," diye söze karıştı Leo. "Dördümüzü birden idare edebilecek bir kadına benziyordu. Paylaşmak benim için sorun olmazdı."

"Ben de öyle," dedim omuz silkerek.

Kline ve Bennett birbirlerine baktılar.

Kline ona, "Eğer istemiyorsan benim için bir sorun yok," dediğinde Bennett başını salladı.

"Benim için sorun değil. Yine de ona baskı yapmamalı ya da onu zorlamamalıyız. Ya sadece hayal görüyorsak? Belki bizimle gerçekten flört etmedi. Belki de bizimle o şekilde ilgilenmiyordur."

Bennett her zaman en rasyonel kişi olmuştur. İçinde bulunduğumuz her durumda, her küçük şeyi ilk değerlendiren hep o olurdu. Dürüst olmak gerekirse, bu akıllıca bir şeydi ve çoğu zaman işleri bizim için kolaylaştırırdı.

"Ben haklı. O partiye gidelim ve olayların nasıl gelişeceğini görelim. Sonuçta bize yaklaşmak isteyip istememesi her zaman ona bağlı olacaktır."

Hepimiz Kline ile aynı fikirdeydik ve bu konuşmayı bitirdikten kısa bir süre sonra dans rutinimiz hakkında yeni bir konuşmaya başladık.

BÖLÜM 7

LOLA

Willa ve benim striptiz şovuna giderken ne giyeceğimize dair hiçbir fikrimiz yoktu. Neyin uygun olduğundan emin değildik ama erkekleri seksi bir şekilde soyunurken izlediğimiz için bizim de seksi bir şeyler giymemize izin verildiğini düşündük.

Willa topuklu dar bir elbise giyerken, ben mini bir etek ve güzel bir üst giymeye karar verdim ve kıyafetimi en sevdiğim yüksek topuklu botlarımla tamamladım.

Makyajımızı hafif ve doğal tuttuk ve Willa'nın sarı saçlarını kıvırdıktan sonra saçlarımı düzleştirdim.

Hot Spot'a Uber ile gitmeye karar verdik. Arabayla on dakika sürüyordu ve o kadar yolu yürümekten rahatsız olamazdık. Geçen hafta sonu Benson'ın partisine gitmek için yaptığımız gibi. Bütün hafta çalışmaktan çok yorgunduk ve ayaklarımızın ayakta durmaktan ve yürümekten bir molaya ihtiyacı vardı.

Arabadan indikten sonra renkli camlardan kendimizi kontrol ettik, bara girmeye hazır olmadan önce saçlarımızı ve kıyafetlerimizi ayarladık.

"Hazır mısınız?" Rujunu tazelerken ona bakarak sordum.

"Her zamankinden daha hazır. Karın kaslarını görmek istiyorum!"

Kolumu onun koluna dolayarak güldüm ve onu The Hot Spot'un girişine doğru yönlendirdim.

"Kimliğini getirdin mi?" Dar ve karanlık bir koridorda yürürken ona sordum. İleride, üzerinde pembe bir neon tabela olan çift kanatlı bir kapı vardı.

"Evet, hazırlandım. Bu gece için şimdiye kadar girmek zorunda kaldığım tüm sınavlardan daha hazırlıklıyım."

"Güzel. Ben de," dedim, dürüstçe.

Bu gecenin hayatımı değiştireceğine dair bir his vardı içimde.

İyi şeyler basitçe başıma geldi ve iyi karma her zaman benim tarafımdaydı. Hiç kimseye zarar vermedim ya da incitmedim ve bilincim açıktı. Hayatımda hiçbir şeyden pişmanlık duymadım, çünkü sadece doğru hissettiren şeyleri yapmayı seçtim.

Gerçekten hayır demek istediğimde asla evet demedim ve kimsenin bana yapmak istemediğim şeyleri yapmam için baskı yapmasına izin vermedim. Tıpkı kraliçe Taylor Swift'in dediği gibi, sokağın kendi tarafımı temiz tuttum.

Amacım onlarla konuşmak ya da dikkatlerini çekmek değildi. Bu gece tek istediğim onları dans ederken izlemek ve Willa ile iyi vakit geçirmektir.

Yaklaştığımızda çift kapı otomatik olarak açıldı ve arkaya taranmış saçları ve temiz tıraşlı yüzüyle bir adam bizi gülümseyerek karşıladı. "Hanımlar, The Hot Spot'a hoş geldiniz. Biletlerinizi ve kimliklerinizi görebilir miyim lütfen?"

"Elbette." Küçük çantama uzandım ve biletlerin olduğu telefonumu çıkardım ve ona gösterdikten sonra iç cebinden kimliğimi çıkarıp ona uzattım.

Willa da aynısını yaptı ve doğum günlerimizi okumak için küçük ışığını kartlarımıza tuttu.

"Mükemmel, teşekkür ederim. Bu gece çok güzel görüldüğünüzü söyleyebilir miyim? Lütfen devam edin ve kırmızı bir kapıya gelene kadar bu koridorda sağa doğru yürüyün. Kapı otomatik olarak açılacak ve o andan itibaren istediğiniz yere oturun."

"Harika, teşekkür ederim!" Willa ona gülümseyerek şöyle dedi. "Rica ederim. Gösterinin tadını çıkarın."

Ona teşekkür ettim ve yürümeye başladım ama Willa orada durmaya devam etti, hâlâ o adama bakıyordu. Durdum ve dönüp manzarayı inceledim.

İkisi de birbirlerinin bakışlarını tutuyordu ve nedense bunu daha önce defalarca yapmışlar gibi görünüyordu. Gördüklerim beni eğlendiriyordu ve eğer yanılmıyorsam, Willa az önce o adama karşı büyük bir aşk beslemeye başlamıştı

Adamım.

"Ben Morris, bu arada," dedi ona elini uzatarak.

Alt dudağını ısırdı ve elini onunkinin içine kaydırды. "Ben Willa.

Tanıştığımıza memnun oldum, Morris."

"Sana Melek diyebilirim. Öyle birine benziyorsun."

Birbirlerinin gözlerinin içine bakmalarını izledim ve ilk başta sevimli olsa da, garip hissettirmeye başladı. En azından benim için öyleydi.

Yaşadıkları samimi anlarda kendimi üçüncü kişi gibi hissediyordum.

Boğazımı temizlediğimde ikisi de kafalarını çevirip bana baktı, ben de kaşlarımı kaldırıp onlara sııttım. "Bölmek istemezdim ama içeride bekleyen süper seksi striptizciler var. Gösteriyi gerçekten kaçırmak istemiyorum."

Willa, Morris'e bakarken dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı. "Seni gördüğüme göre artık o süper seksi striptizcileri görmeme gerek olduğunu sanmıyorum."

Morris kıkırdadı ve ben de gözlerimi devirerek onun fazlasıyla dürüst sözlerine güldüm. Tanrım, çok cesurdu.

"Bekâr mısın?" Willa sordu.

"Tabii ki öyleyim."

"O zaman numaranı alabilir miyim?"

Numaralarını değış tokuş etmelerini izledim ve Willa koridorda beni takip etmeye devam etmeden önce, Morris'in yanağını öpmek için eğildi. Willa sonunda bana ulaşıp kolunu benimkine dolamadan önce birbirlerine son bir özlem dolu bakış attılar.

"Sanırım aşık oldum."

"Bunu görebiliyorum. Yaşını sormadın," dedim, Willa'nın yaşlı erkeklerden pek hoşlanmadığını biliyordum. Gerçi Morris biraz daha yaşlı görünüyordu.

"Haklısın... ama *o kadar* da yaşlı görünmüyordu. Belki... otuzlu yaşların sonunda?"

Omuz silktim. "Yakında öğrenirsin. Numarası sende var." Ona sııttım.

"Tabii ki yaptım! Ve ne var biliyor musun? Beni dışarı çıkarması için onu ikna etmeye çalışacağım. Bir bağlantı hissettim."

Willa her şeyle bağlantı kurduğunu hissediyordu. Hayvanlar, bitkiler, yiyecekler. Ama o gerçekten de bir başkasının onun için doğru kişi olduğunu bilen biriydi. Arkadaşlık olsun ya da olmasın, etrafındaki insanları özenle seçerdi, tıpkı benim yaptığım gibi.

Bizim için açılan sürgülü kapıdan geçtik ve barı ilk kez gördüğümüzde durduk.

Her yerde yuvarlak masalar ve sandalyeler, arkada bir bar alanı ve önde küçük bir sahne vardı. Oda şehvetli bir mor renkle loş bir şekilde aydınlatılmıştı ve hoparlörlerden müzik çalıyordu, ancak yalnızca birbirlerinin konuşmalarını duyabilecek kadar yüksek sesle.

"Tam da bir striptiz kulübünün nasıl görüneceğini hayal ettiğim gibi," diye itiraf etti Willa.

"Aynen. Burası da çok güzel kokuyor. Sanırım burası insanların sürekli sigara içtiği normal bir bar değil."

"Haklısın. Ee? Nereye oturacağız?"

Zaten birkaç masa doluydu ve tüm kadınlar sahnenin olduğu ön tarafta otururken, biz bara daha yakın masalardan birine oturmaya karar verdik.

"Mükemmel. Sahneyi harika bir şekilde görebiliyoruz ve içeceklere yakınız."

"Lafı açılmışken... Şimdiden bir tane ister misin?" Çantamı sandalyenin arkasına asarak sordum.

Willa çoktan oturmuştu. Bana baktı ve başını salladı. "Bir Moscow Mule, lütfen."

İkimizin de özel içkileri vardı. Willa için bu bir Moscow Mule iken, benim tercihim her zaman Espresso Martini oldu. Kredi kartımla ödemeye hazır bir şekilde bara yöneldim.

ve barmenin dikkatini bana çevirmesini bekledim.

Bana baktığında gülümsedim ve o da dudaklarına yayılan küçük bir sırıtışla yanıma geldi. "Size ne getireyim?" diye sordu, dirseklerini tezgâha dayayarak öne doğru eğildi.

"Bir Espresso Martini ve bir Moscow Mule lütfen. Oh, ve iki shot Smirnoff Ahududu, lütfen."

Hemen içecekleri hazırlamaya başladı ve o hazırlarken ben de vücudumu çevirip sahneye baktım. Burası beni büyülemişti ve normalde barlar ve kulüpler beni rahatsız ederken, burası bana bir rahatlık hissi veriyordu.

"Buraya ilk gelişiniz mi?" diye sordu barmen.

"Evet ve çok etkilendim. Her zaman böyle temiz midir?" "Temiz mi?"

"Havayı kastediyorum. Kokulu yerlerden hoşlanmam ve burası yeni pişmiş limonlu kek gibi kokuyor," dedim ve onun eğlenen yüzüne bakarken hafifçe güldüm.

"Sanırım burası güzel kokuyor. Diğer barlar gibi değil ve birçoğunda çalıştım. Adın ne senin?"

"Lola."

"Ben Elia. Adını sevdim."

Ona gülümsedim. "Teşekkürler, ben de seninkini beğendim. Hiç duymadım o."

"Ailem İsviçreli ve buralarda oldukça popüler. İşte." Önüme bir tepsi koydu ve iki içkiyle iki shot'ı üzerine yerleştirdi. "Bu şekilde taşımak daha kolay. Tepsi için endişelenme. Sonra gelip alırım."

Onu aldım ve teşekkür edip Willa'nın yanına dönmeden önce ona bir kez daha gülümsedim. "Buradaki herkes son derece arkadaş canlısı. Bence striptiz gösterisi olmasa bile tekrar gelmeliyiz."

Willa güldü. "Yine de kesinlikle geri gelmem gerekecek. Sadece Morris için."

Doğru.

Neredeyse onu sıırılsıklam aşık eden kapıcıyı unutuyordum.

Yanına oturdum ve kadeh kaldırmak için ikimiz de birer kadeh kaldırdık. "Bize!"

"Ve yakında o sahnede vücutlarını sergileyip bizim için dans edecek olan erkeklere," dedi Willa ve ekledi. "Ve Morris'e, çünkü en kısa zamanda beni bir randevuya çıkarmasına kesinlikle izin vereceğim."

BÖLÜM 8

LEO

Kulüp bir kez daha güzel kadınlarla doluydu ve enerjileri inanılmazdı. Gösteri gecelerinde böyle bir kalabalığa sahip olmak bizi daha da motive etti ve hayal kırıklığına uğramalarına izin vermek istemeyerek onlar için en iyi performanslarımızı sergiledik.

Her zaman birlikte yaptığımız ilk iki dansımızı yapmıştık, ama üçüncüsü yalnız bana aitti.

Bayanlar beni severdi. Özellikle de yaşlı olanlar. Seyirciler arasında her yaştan kadın vardı ve bu gece çoğu otuz-kırk yaşlarında olsa da, Kline'in yaşlarında olan birkaç grup vardı.

Performansım sırasında onlara daha fazla ilgi göstereceğimden eminim ve bu gece sahneye çıkacak şanslı kadını seçecek kişi ben olduğum için içlerinden birini seçmeye karar verdim.

Müzik çalmaya başladığında sahneye çıktığımda yüzümden ve vücudumdan terler akıyordu. Kadınlar alkışladı ve içlerinden birine göz kırptım. Flört etmek işimizin büyük bir parçasıydı ve kadınlar bunu daha derin bir düzeyde kastetmediğimizi biliyorlardı.

Elbette, onlar da bize ayak uydurdular, ama neyse ki hiç kimse bunu çok fazla anlamadı. Hepsi gösteri yaptığımızı biliyordu. Rol yapıyorduk, hemen hemen.

Ritme uyarak dizlerimin üzerine çöktüm ve bir elimi arkama yaslayarak kalçalarımı havaya kaldırdım. Ben sadece

Boxer şort giyiyordum ve aletimin dış hatları kumaşın üzerinden görünüyordu.

Kadınları çıldırtıyordu ve bu benim en sevdiğim hareketlerden biriydi ama onlara gösterecek daha çok şeyim vardı.

Arkamı dönüp kıcıımı gösterdiğimde yine tezahürat yaptılar. Övünmeyi sevmezdim ama kığım harikaydı. Ve cildimdeki dövmeler de öyleydi. Tıpkı Kline ve Bennett gibi ben de onlarla kaplıydım. Gerçi Kline ve benim aksime Bennett'in bacaklarında yoktu. Ve Watson... şey, o eskiden bir avukattı ve her zaman dövmelerin imajını mahvedeceğini söylerdi. Şimdi, bir striptizci olarak, dövme yaptırmak için çok yaşlı olduğunu söyledi.

Yine de temiz estetik ona uyuyordu ve izleyicilerimiz tarafından hala çok seviliyordu.

Arkamı döndüğümde ve şarkı bittiğinde, ışıklar herkesin yüzünü daha iyi görebilmem için döndü. Kalabalığa sııttım, öpücükler gönderdim ve hangisini daha sonra sahneye çıkarmak istediğimi anlamaya çalıştım.

Bu asla kolay bir seçim değildi, ama gözlerim onunkilerle buluştuğunda, o olması gerektiğini biliyordum.

"Orospu çocuğu," dedim nefesimin altında.

Gözlerimi ondan alamıyordum. Kalbim göğsümde sertçe atıyordu ve bunun nedeni yorgunluk değildi.

Gösterimizi izlemeye geldi.

Bizim için geldi.

İlk adımı o attı ve gözlerindeki meydan okuyan bakışla bir sonraki adımı bizim atmamızı istedi.

Ona göz kırptım ve sııttım, o da bana küçük bir el salladı, her zamanki gibi büyüleyici görünüyordu. Bakışlarımı ondan ayırmak ve sahneden inmek için kendimi zorlamam gerekti. Sıra Bennett'teydi ve sahneye çıkmadan önce onun varlığından haberdar olmasını sağlayacaktım.

"O burada," dedim, terimi kurulumak için sandalyelerden birinden bir havlu aldım. "Lola. O burada."

"Onu gördüğümü sandım ama tam olarak tanımak için çok karanlıktı," dedi Watson, sesi memnun görünüyordu.

"Nerede oturuyor?" Bennett perdenin arkasından bakmaya çalışarak sordu.

"En arkada sağda. Barın önünde," dedim ona. "Bizi görmeye geldi, dostum. Son dans için onu sahneye çıkarmalıyız."

Kline, "Bakalım önümüzdeki birkaç danstan nasıl keyif alacak ve o zaman bir karar vereceğiz," dedi. Ardından Bennett'e "Sıra sende" dedi.

"Tanrım, şu lanet gözler..." Onu düşünmeden edemeyerek mırıldandım. "Lanet bir siren gibi. Çok şehvetli ve baştan çıkarıcı ve bunu denemiyor bile."

Watson kıkırdadı. "Anladık, şimdiden amına koyduğumun amcığı olmuşsun."

"Sadece ben değil. Siz de öylesiniz. Saklamaya bile çalışmayın." İkisi de başını salladı ama gözlerindeki heyecan bana gerçekten nasıl hissettiklerini gösterdi. Sakin davranıyorlardı ama Lola sahnede o sandalyeye oturduğunda sevinçlerine engel olamayacaklardı.

BENNETT

Leo doğru söyledi.

Lanet bir siren gibiydi.

Uzun, siyah saçlarının omuzlarına döküldüğü o seksi kıyafetiyle orada oturması ve hepimizi baştan çıkarıcı bir parıltıyla izleyen o yoğun gözleri, onu şimdiye kadar gördüğüm en şehvetli kadın gibi gösteriyordu.

Denemiyordu bile ve dördümüzü de diz çöktürmüş, sessizce dikkatini çekmek için yalvarıyorduk.

Hepimizin istediği şeyi ona vermek artık bize kalmıştı. Ve onun istediğini.

Gecenin son dansı için sahneye çıktık ve tüm kalabalığa odaklanmak için elimden geleni yapsam da Lola'ya bakmaktan kendimi alamadım.

Gözlerinde hayranlık dolu bir parıltıyla bizi izliyordu ve bakışları bedenlerimizde geziniyor, tenimizden akan teri görüyordu.

Sanki yarı çıplak dans etmemiz onu çok fazla etkilememiş gibi soğukkanlılığını korumaya çalışıyor gibi görünüyordu, ama açıkça büyülenmişti.

Müziğin ritmi hızlandı ve bu benim aşağı inip Lola'yı sahneye çekmeye hazırlanmam için bir işaretti.

Sahneden atladım, ilk birkaç masanın ortasından kayarak geçtim ve etrafımdaki kadınlar beni alkışlarken onlara çapkın bakışlar attım.

Sonunda barın arkasına ulaştım ve Lola'ya doğru döndüğümde bana gözlerini kocaman açarak baktı. Ne olacağına dair bir fikri vardı ve ilk başta beni geri çevireceğini düşündüm.

Ama ona elimi uzattığımda, hemen kendi elini benimkinin içine kaydırды ve onu kendime doğru çekmeme izin verdi.

Elini göğsüme koydum ve bedenini kendime bastırmak için kolumu beline doladım. Gözlerinin içine baktım, neredeyse kendimi o yoğun bakışların içinde kaybediyordum.

"Bizi aramaya gelmenize sevindim."

Gözleri heyecan ve yüksek beklentilerle parlıyordu. Bunun için hazırды.

Bizim için.

Ve onu hayal kırıklığına uğratmayacağımızdan eminiz.

KLINE

İstekli bir şekilde geldi ve sahnenin ortasındaki sandalyeye oturduğunda, tüm dikkatimizi ona vererek etrafında dans etmeye başladık.

Eğlenmiş görünüyordu ama bunalmış olduğu belliydi. Belki dans ettiğimiz için bile değil.

Onun için neredeyse çıplaktı, ama şu anda üzerinde olan tüm gözler yüzünden.

Sahneye çıkardığımız kadınların çoğu çılgına döndü ve her saniyesinden keyif aldı. Bazıları ise gerildi ve zar zor hareket etti.

Lola tüm bunların bir karışımıydı ve onu okumak zordu.

Yine de her şeye rağmen oturdu ve ona hayatının gösterisini sunmamıza izin verdi.

Hepimiz her zamanki rutinlerimizi takip ettik. Leo hariç.

Ona yaklaşmaya, daha fazla eğilmeye karar verdi ve sadece onun duyabileceği bazı şeyler söyledi. Normalde kadınlarla konuşmamamız gerekiyordu ama Leo kendini tutamadı.

Dürüst olmak gerekirse, dördümüz de onunla konuşmak istiyorduk ama ben onunla sahne dışında konuşmak istiyordum, ona kucak dansı yaparken değil.

Leo tekrar çok yaklaştığında ona ters ters baktım ve o da Lola'dan uzaklaşmadan önce kendini beğenmiş bir sırıtıyla gözlerini devirdi. Son dans sona eriyordu ve son pozumuzu verip terli vücutlarımızı son bir kez daha gösterdikten sonra sahneden ayrıldık.

Lola'yı orada yalnız bırakmak midemi bulandırdı ama şov sona erse bile devam etmeliydi. Hepimizin büyük bir aşkla bağlı olduğu kadın için bile istisna yapamazdık.

"Sahneden inmeyi başardı mı?" Bennett endişeli bir ses tonuyla sordu.

Watson perdenin arkasından bakarak, "Evet, adamlardan biri inmesine yardım etti," dedi.

Bu çocuklar bizim yol arkadaşlarımızdı. Aslında resmi isimleri bu değildi ama onları tanımlayacak başka bir kelimemiz yoktu. Sahne ışıklandırmasına, müziğe ve genel olarak gösteriye yardımcı olan kişilerdi. Ayrıca şehir dışında bir konserimiz olduğunda her şeyi ayarlamamıza yardım ederlerdi.

Yani, sanırım, aslında bizim yol arkadaşlarımız gibiydiler. "Gidip duş alalım ve bir şeyler içelim," diye önerdim.

Her gösteriden sonra kadınlar kalıp biraz daha içki ve yemek yediler ve biz her seferinde kalmasak da ara sıra onlara katıldık ve eve dönmeden önce biraz konuştuk.

Çoğu gösteriden sonra çok yoruluyordum ama bu gece bir istisna yapacaktım. Lola'nın iyi olduğundan ve gösteriden gerçekten keyif aldığından emin olmak istedim.

Sadece onunla ilk konuşan kişi olmayı umarak kendimizi aptal yerine koymayacağımızı umuyordum.

"Unutmayın çocuklar, artık liseli değiliz," dedim, onun yüzünden olay çıkarmamaları konusunda onları uyardım.

WATSON

Duş alıp giyinmek için acele etmedim ve bara gittiğimde Lola'ya bir kez daha bakabilmek için umutlarım yüksekti. Sandalyede oturmuş, onun için dans etmemize izin verirken çok güzel görünüyordu.

Aramızda bir şeyler hissediyordum ve bunun tam olarak ne olduğunu öğrenmek istiyordum. Beni büyüledi. Daha önce hiçbir kadının yapmadığı şekilde ilgimi çekiyordu ve bunun sadece ondan mı kaynaklandığını yoksa onunla ilgilenen tek kişinin ben olmadığım gerçeğinden mi kaynaklandığını bilmek istiyordum.

Daha önce de diğer erkeklerden biriyle bir kadına aynı şekilde aşık olduğumuz zamanlar olmuştu ama bunu öğrendiğimde ilgimi kaybetmiştim çünkü bir kadının ilgisi için savaşmak istemiyordum. Bu sefer Lola'yla farklı hissettim.

Onun için savaşmaya değerdi. Ya da eğer istediği buysa onu paylaşmaya.

Bara yaklaştıkça heyecanım arttı, ama akşamı geçirdiği masada oturduğunu görmeyince heyecanım azaldı. Arkadaşı da orada değildi ve kalkıp gittiler mi diye etrafıma bakındım.

"Belirli birini mi arıyorsunuz?" Barmenimiz Elia sordu.
Ona baktım ve başımı salladım. "Evet, gösteri sırasında tam burada oturan iki kız."

"Gittiler."

Kaşlarımı çattım. "Ne zaman?"

"Lola sahneden indikten hemen sonra. Dehşete düşmüş görünüyordu."

Elia'nın sinirli ses tonundan hoşlanmamıştım ama daha da hoşlanmadığım şey onun adını biliyor olmasıydı. "Onu tanıyor musun?"

Omuz silkti. "Onunla bugün tanıştım."

Çenemi sıktım ve yalan söylemediğinden emin olmak için kulübü dikkatle taradım. Yine de yalan söylemek için bir nedeni yoktu. Ona tekrar baktım.

"Dehşete mi kapıldın? Emin misin?"

Başını salladı. "Hemen hemen. Daha önce buraya girdiğinde kendinden çok emindi. Daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu. Ama sahneden iner inmez kaçtı."

"Orospu çocuğu," diye mırıldandım. Başka bir şey söylemeden kulise doğru yürüdüm.

Leo soyunma odasından çıktı, bir görevdeymiş gibi görünüyordu ama daha fazla yürümesine engel oldum. "O gitti."

"Ne? Hayır..."

"Evet, Elia az önce söyledi. Sahneden indikten sonra dehşete düşmüş görüldüğünü söyledi."

Kline, Leo'nun arkasında belirdi ve yüzü hiç de mutlu değildi. "Onu bunalttık."

Bennett dar koridorda bize katıldı ve hepimiz her şeyi berbat ettiğimizi bilerek birbirimize baktık. Seyirciler arasında olduğu için çok heyecanlıydık ve gidip her şeyi onun için berbat ettik.

Liderimiz olduğu için Kline'a bakarak, "Bunu düzeltmemiz gerekiyor," dedim.

Gergindi. Başını salladı. "Ve yapacağız."

BÖLÜM 9

LOLA

Gösteri bittikten sadece yirmi dakika sonra dairemdeydik ve buraya gelirken hiç konuşmamıştım.

Willa ve ben birbirimize bakmaya devam ettik, kelimeler üretemiyorduk. Sıcak Nokta'da neler olduğunu anlamak için biraz zamana ihtiyacım olduğunu anlayabiliyordu ve nasıl hissettiğimi anlamaya çalışmadan önce bana ihtiyacım olan boşluğu verdi.

Televizyon açıkken kanepemde oturuyorduk ve düşüncelerim çılgınca akıyordu. Kalbim hızla atıyor, göğsüm hala adrenalinle doluydu.

"Sadece şunu söyleyeceğim... bu başıma gelen en yoğun ve ezici şeydi."

Willa dudaklarını büzerek beni dikkatle inceledi. "İyi anlamda mı?"

"Sanırım öyle. Yani... orada olmak güzel bir histi. Onlara yakın olmak, asansörde onlarla birlikteyken yaşadığım etkinin aynısını yaşamama neden oldu. Çok yoğundu."

"Yoğun görünüyordu. Her tarafını sarmışlardı ve neredeyse senin için kavga ediyorlarmış gibi görünüyordu," dedi usulca gülerek.

"Dürüst olmak gerekirse ben de öyle hissettim. Tanrım, kafamı karıştırdılar." Ellerimle yüzümü kapattım ve iç çektim, hissettiklerimden emin değildim. Birden fazla erkek için bu kadar çok şey hissetmek doğru muydu? "Muhtemelen kaçtığım için nefret ettiğimi düşünüyorlar."

"Nefret etmedin. Sadece seni bunalttı ve biraz boşluğa ihtiyacın vardı. Orada kalmanın

o durumda sana yardım ederdi."

"Ben de öyle düşünmüyorum. Bir daha yüzlerine bakamazdım." Ellerimi indirdim ve arkama yaslandım, başımı eğdim ve gözlerimi kapattım. "Ama kesinlikle oraya geri döneceğiz."

Willa kıkırdadı. "Kesinlikle. Böylece sen gerçekten nasıl hissettiğini değerlendirebilirsin, ben de Morris'i tekrar görme şansına sahip olurum."

"Doğru. Sana mesaj attı mı?"

Sehpaya uzanışını, çantasından telefonunu çıkarışını ve ekranı kontrol edişini izledim. "Hayır. Ama yapacağını biliyorum. Bu ilk görüşte aşkı, sana bunu söyleyebilirim."

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Kesinlikle kimya vardı. Ve iyi birine benziyordu."

Gecenin geri kalanında orada oturduk ve bizi çok etkileyen bu adamlar hakkında konuşmaktan kendimizi alamadık.

Gerçi Willa için daha kolaydı. Endişelenmesi gereken sadece bir adam vardı.

Öte yandan, ben sadece dört tanesine dahil olmak ~~zorundaydım~~

Ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Bu kez kontrol kalbimdeydi ve aklımın söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Mantıklı ve gerçekçi olmak istiyordum ama kalbim buna izin vermiyordu.

Son derece yakışıklı, seksi, yaşlı dört adama aşık olduğum gerçeğini kabullenmem gerekiyordu.

Willa benim evimde uyumuştı ve ertesi sabah apartmanımın hemen yanındaki fırına gidip kahvaltı etmeye karar verdik. Dışarıdaki küçük masalardan birine oturup kruvasan yedik ve kahve içtik, bir yandan da insanları izliyorduk.

"Sence önce ona mesaj atmalı mıyım?" "Asla."

"Haklısın."

Güldüm. "Ama anlıyorum. Onlara mesaj atmak istiyorum. Instagram'ları var."

"Onlara oradan mesaj atmazdım. Ya hesaplarını başka biri kullanıyorsa?"

O haklıydı. Neredeyse yüz bin takipçileri vardı ve birçoğunun daha önce onlara doğrudan mesaj göndermeye çalıştığından emindim. "Belki şanslıyızdır ve bu gece evdedirler."

"Dün geceden sonra onlarla yüzleşmeye hazır mısınız?"

Ona baktım ve omuz silktim. "Emin değilim. Yani, onları görmek istiyorum ama dün geceyi atlatamadım. Bunu düşünmek bile beni geriyor. Ve ben asla gergin olmam."

Willa dudaklarını eğlenerek büzdü. "Ben de seni hiç böyle görmemiştim. Bu biraz korkutucu."

Gözlerimi devirdim ve yorumuna güldüm. "Yakında normal halime döneceğim, söz veriyorum. Sadece şu dört adamla nasıl başa çıkacağımı bulmam gerekiyor."

Kahvaltımızı bitirdik ve mahallede küçük bir yürüyüşe çıkmaya karar verdik ve önümüzdeki birkaç gün için yiyecek almak üzere markete gittik. Willa ve ben sık sık birlikte ayak işlerine giderdik. Ne zaman bir şeye ihtiyacımız olsa birbirimizi arar ve diğerinin markete gitmek için vakti olup olmadığını sorardık.

Bir bakıma, sıkıldığımız zamanlarda bizim için bir eğlenceydi. İkimizin de tam zamanlı bir iş olduğu için çok sık olmuyordu ama yine de haftada birkaç kez birbirimizi görebiliyorduk. Şahsen olmasa bile FaceTime üzerinden.

Öğleden sonra çabuk geçti ve marketten birkaç şey aldıktan sonra ikimiz de eve gittik. Willa daha sonra Benson'ın partisi için hazırlanmak üzere tekrar gelecekti ve o zamana kadar kanepemde takılıp televizyon izlemeye karar verdim.

Benson'ın partisine gideceğim için gergin olduğumu kendime itiraf etmek zorundaydım. Erkeklerin muhtemelen aynı binada olacağını bilmek heyecan vericiydi, ama onlarla bu kadar kısa sürede tekrar karşılaşacaksam, buna hazır değildim.

Dışarıdaki büyük pencerelere baktım ve üst iki katta sadece bir odanın aydınlık olduğunu fark ettim. "Hepsi evde değil gibi görünüyor," dedim.

"Pek sayılmaz. Yukarı çıkıp partiye bir göz atalım. Bu gece Benson'ın partisine de pek kimse gelmemiş gibi görünüyor."

Dışarıda da fazla araba yoktu. Belki de bu sefer gerçekten sadece küçük bir buluşmaydı.

Willa ve ben içeri girdik ve asansörle üçüncü kata çıktık. Yine topuklu ayakkabı giyiyorduk ama ben bu kez kahverengi deri botlarımı seçmiştim. Geçen hafta sonu giydiklerimden çok daha rahatlardı.

"Selam kızlar." Benson bizi kapıda karşıladı. "Geldiğinize sevindim. İçeride çıldıracağım."

"Neden, içeride kim var?" Willa sordu.

"Sadece çocuklar. Her biri onuncu birasını içiyor ve saçma sapan şeyler hakkında gevezelik ediyorlar. İçeride normal sohbetler yapabileceğim zeki insanlara ihtiyacım var."

Güldüm ve göğsünü okşadım. "Artık buradayız, merak etme."

Yanından geçtik ve o da bizi içeri kadar takip etti.

"Hey, bu gece neden daha fazla insan yok?" Willa, Benson'a dönerek sordu.

"Herkes şehir merkezindeki konserde."

"Ne konseri?" diye sordum.

"Bir country şarkıcısının. Adını gerçekten bilmiyorum ama görünüşe göre çok ünlü. En azından bazı kızlar öyle söyledi."

Willa'ya baktım ve ikimiz de omuz silktik. Konserle ilgili bir şey duymamıştık ama yine de buraya gelmeyi tercih ederdik.

"Çocuklar, Lola ve Willa geldi. Kibar olun, tamam mı? Garip davranmayın," diye seslendi Benson müzik eşliğinde. "Size içecek bir şeyler getireyim mi?" diye sordu ve bir elini belime koydu.

"Ben bir Smirnoff Ice alayım, lütfen." "Ben de."

Benson içkilerimizi almak için ayrıldı, Willa ve ben de kanepelere doğru yürüdük ve birine oturduk. Diğerleriyle selamlaştık ve manzarayı görmemize fırsat vermeden bize bir şeylerden şikâyet etmeye başladılar.

Neye bu kadar kızdıklarını bile açıklamadılar ve kısa bir süre sonra birbirleriyle tartışmaya başladılar. En hafif tabiriyle eğlenceliydi, ancak cümlelerini gevelemeye başladıkları için ne dediklerini takip etmekte zorlandım.

Willa bana doğru eğilirken, "Biradan daha fazlası olduğuna eminim," diye fısıldadı.

Başımı salladım, bazı insanların bayılmadan ne kadar sarhoş olabildiğine şaşırmıştım.

"Onlara yetişebileceğimizden emin değilim," dedim şakayla karışık. "Deneyebiliriz," diye önerdi.

Ona baktım, sarhoş olma fikri ilgimi çekmişti.

Genellikle sorumlu bir şekilde içerdik ve ne zaman kendimizi kaybetmeye karar versek eve güvenli bir şekilde döndüğümüzden emin olurduk. Ama bu gece, onları tekrar görme şansımı mahvetmek istemedim.

"Ben sarhoş olmayacağım ama sen olabilirsin. Daha sonra seni sağ salim eve götüreceğim," diye söz verdim.

Sırıtmaya başladı ve kollarını boynuma dolayarak bana sıkıca sarıldı. "Mükemmel! Ama Morris'i sarhoşken aramadığımdan ya da mesaj atmadığımdan emin ol."

Güldüm ve kolunu okşadım. "Merak etme, bunun olmasına izin vermeyeceğim."

BÖLÜM 10

LOLA

Bir Smirnoff Ice içtikten sonra Pepsi'ye geçtim. Willa diğerleriyle birlikte alkol almaya devam ederken benim ayık olmam gerekiyordu. Normalde herkesle sohbet ediyor olurdum ama bu gece aklımda aptal olmaktan başka şeyler vardı.

Adamların tam başımın üstünde olduğu fikrinden kurtulamıyordum. Evde olup olmadıklarından emin değildim ama içimde gidip kontrol etme dürtüsü vardı. Onları bir an olsun görmek istiyordum.

"Söyle ona, Lola! Dün gece hayallerimin erkeğiyle tanıştığımı söyle ona," diye sızlandı Willa, oldukça duygusal görünüyordu.

İşaret ettiği adama döndüm. Jonah eğlenmiş görünüyordu, aptal gibi sırıtıyordu. Willa'yı nasıl gaza getireceğini biliyordu.

"Gerçekten yaptı. Ve yine de onunla hiç şansın yok."

Elini göğsüne götürdü, öfkeli görünüyordu. "Ne cüretle böyle konuşursun? Willa ve ben birbirimiz için yaratılmışız. O da bunu biliyor. Sadece elde edilmesi zoru oynuyor."

"Ben değilim!"

"Beni her zaman hayalet gibi görüyorsun!"

Dudaklarımı büzdüm. Gerçekten de fırsatını bulduğu her an Jonah'a hayalet gibi davranıyordu. "Bu onun senden hoşlanmadığını anlaman için yeterli olmalı Jonah."

Başını iki yana salladı. "Vazgeçmiyorum. Ne tür bir adam bu? O kadar ilginç olamaz."

"Aslında çok ilginç biri. Ve seksi. Ve yaşı," dedi Willa.

"Ne zamandan beri yaşı erkeklerden hoşlanıyorsun?" diye sordu, sesi sinirli geliyordu.

"Morris'le tanıştığımdan beri."

Kıkırdadım ve tartışmalarına devam etmelerine izin verdim. İşemem gerekiyordu ve Willa'nın bensiz birkaç dakika dayanabileceğinden emindim.

Banyoya gitmek için koridora yöneldiğimde kapı ziline çaldığını duydum. Durdum ve ön kapıya doğru baktım, sonra Benson köşeden dönüp kapıyı açtı. "Daha fazla insanın geleceğini bilmiyordum."

"Belki de konser bitmiştir," dedim ve Benson omuz silkti.

Kapıyı açtığı anda orada durmaya devam ettim ama dışarıda kimse yoktu. Kaşlarımı çattım ve bir şey almak için eğilmesini izledim.

"Çiçekler," diye açıkladı ve bana döndü. "Tuhaf."

"Gizli bir hayranın var," dedim ona gülümseyerek. "Bir kart var."

Çiçekler çok güzeldi. Buket rengarenkti ama çok da abartılı değildi. Yine de bir erkek için yapılmış bir bukete benzemiyordu, bu yüzden belki de onları getiren kişi yanlış daireye gitmiştir.

Benson çiçekleri sol elinde tutarken kartı aldı ve üzerinde yazanları okuduktan sonra sırtmaya başladı.

"Kimden geliyorlar?" Ben sordum. "Four of Hearts."

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Ve onlar benim için değil, senin için."

Yaklaştığında ona bakakaldım. Bana önce çiçekleri, sonra da kartı uzattı ve neler olduğunu anlamak için bir dakikaya ihtiyacım vardı.

"Sana söylemeyi unuttum. Onlardan biri iki gece önce geldi ve seni sordu."

"Kimdi o?"

"Uh, Denver...Danny..."

"Kline?"

"Ah, evet. O. Geçen hafta sonu onlar üzerinde iyi bir etki bırakmış olmalısın," dedi Benson gülümseyerek.

Ona baktım ve dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım. Beni etkilemişlerdi ve şimdi de bana çiçek göndermişlerdi. "Sanırım biraz zamana ihtiyacım var."

"Anlaşılabilir. Çiçekleri almamı ister misin?"

Başımı sallayıp kartı ona geri verdim ve o gittikten sonra banyoya girdim. Küvetin kenarına oturdum ve okumak için kartı kaldırdım. Henüz tam olarak okuyamamıştım. Sadece kartın altındaki isimleri okumak bile beni çok etkilemişti.

Yazdıklarını okumadan önce derin bir nefes aldım.

Lola,

Dün geceki gösterimize geldiğiniz için size teşekkür etmek istiyoruz. Sizi tahta görmek gerçekten güzel bir sürpriz oldu. Umarız sizi zorla sahneye çıkardıktan sonra bile iyi vakit geçirmişsinizdir.

Sizi rahatsız ettiysek özür dileriz, ancak niyetimizin asla bu olmadığını bilmenizi isteriz.

Umarız bu çiçekler sizi gülümsetir.

Tekrar teşekkür ederiz ve eğer bizi tekrar görmek için The Hot Spot'a gelmek isterseniz, bu kartı kendiniz ve kız arkadaş(lar)ınız için ücretsiz bir bilet olarak kullanın.

En iyi

dileklerimle,

Four of

Hearts

Kalbim göğsümde yüksek sesle atıyordu. Ellerimi kucağıma bırakıp başımı arkaya eğerek tavana bakmadan önce kartı birkaç kez tekrar okudum.

Sahneye ıkarılmaktan nefret ettiğimi düşündüler. Gösteri biter bitmez kamamın onlar yüzünden olduğunu düşündüler.

Durum böyle değildi ve onlara dün gece hakkında gerçekten ne hissettiğimi söylemeliydim.

Ellerimi yıkayıp banyodan çıktıktan sonra Willa'ya yukarı çıkacağımı haber vermek için oturma odasına geri döndüm. Şimdi Gavin'in yanında oturuyordu, odanın diğer ucundan ona özlemle bakan Jonah'tan çok uzakta.

Willa'nın Gavin'le konuşmasını bölmek istemediğim için Benson'ın yanına gittim. "Ona biraz göz kulak olabilir misin? Çiçekler için teşekkür etmek üzere yukarı ıkıyorum."

Başını salladı ve bir elini kalçama koydu. "İyi misin?"

"Evet, iyiyim," dedim ona sıkıca gülümseyerek. "Uzun sürmeyecek."

Hayatımda hiç bu kadar gergin olmamıştım. Normalde kendine son derece güvenen bir kadındım ve insanlarla dolu odalara başım dik girerdim. Ancak bu sefer, olmak istediğim kadar kendime güvenmiyordum.

Merdivenlerden dördüncü kata çıktım ve onlara ne söyleyeceğimi bulmaya çalıştım.

"Sadece konuşmalarını iste," dedim kendi kendime, büyük çift kapıya doğru yürürken sesimi alçaltarak.

Üstteki iki katta çalışmış olmalılar çünkü benim bulunduğum kat alttakilere hiç benzemiyordu. Merdivenler burada bitiyordu ve bir kat daha merdiven olması gerektiğini düşündüğüm yerde bir duvar vardı.

Beynim dikkatimi dağıtmaya çalışıyordu, bu yüzden ana odaklanmak için gözlerimi kapattım. Gözlerimi tekrar açmadan önce "Sadece konuş," diye fısıldadım.

Derin bir nefes alarak elimi kaldırdım ve kapının ziline bastım. Kapıyı açacak kişiyle aramda yeterince mesafe bırakarak bir adım geri çekildim.

Kalbim hızla çarpıyordu ve o an kendimi ilk kez bu kadar savunmasız hissetmiştim.

Yine de kısa sürede endişelenmemi gerektirecek bir şey olmadığını anladım.

BÖLÜM 11

LOLA

Leo kapıda duruyordu, alnından sarkan kumsal sarısı saçlarıyla her zamanki gibi yakışıklı görünüyordu ve sevimli çocuk gülümsemesi bana parlıyordu.

Yanağımın içini emdim ve sertçe ısırdım, gözlerimin vücudunda gezinmesine engel olamadım. O da diğerleri kadar uzundu ve çıplak gövdesi çok davetkârdı.

Bakışlarımı kasıklarına indirmeden önce kendimi tuttum ve gözlerimiz buluştuğunda nazikçe gülümsedim. "Merhaba."

"Merhaba. Bakıyorum çiçekleri almışsın. Beğendiniz mi?" diye sordu, sesi sakın ve yatıştırıcıydı. Bu adamlar ne kadar gergin olurlarsa olsunlar, hepsinin etrafını saran nazik ve olumlu bir aura vardı.

"Çok güzeller. Teşekkür etmeye geldim," diye açıkladım. Dudaklarımı büzdüm ve diğerlerini görüp göremeyeceğimi anlamak için onun arkasından bakmaya çalıştım. "Diğerleri de evde mi?"

"Evet, hepimiz evdeyiz. İçeri gelmek ister misiniz?"

Bir an için onu inceledim ama aslında bunu düşünmememe gerek yoktu. "Evet, lütfen."

Kıkırdadı ve kenara çekildi. "İçeri gel."

Ona doğru yürüdüm ama daireye adım atmadan durdum. Ona baktım ve botlarımı işaret ettim. "Bunları çıkarayım mı?"

Gözleri botlarıma kaydı ve dilinin ucunun alt dudağını yalamak için dışarı çıkışını izledim. "Kesinlikle hayır. Bu arada çok güzel görünüyorsun."

Gölümsedim ve hâlâ gergin olsam da kendime olan güvenim geri gelmeye başlamıştı. "Teşekkür ederim Leo."

"Kahretsin, adımı hatırlıyorsun..."

Yüzündeki şaşkın ifadeye hafifçe güldüm. "Kesinlikle öyle. Geçen hafta sonu asansörde tanıştığımızdan beri sosyal medyada dördünüzü de takip ediyorum."

Bunu itiraf etmekten utanmıyordum.

Leo kıkırdadı ve ben de içeri girip geniş giriş holünü inceledim. "Burası daha önce de böyle miydi?"

"Ah, hayır. Burayı yeniledik ve daha geniş bir alana sahip olabilmek için iki daireyi bir araya getirdik."

"Ve hepiniz burada mı yaşıyorsunuz?"

Başını salladı. "Kesinlikle öyle. Ve hayır, kız arkadaşımız ya da eşimiz yok."

Ben de öyle düşünmüştüm ve bu dört adamın alınmadığına inanmak zor olsa da, bence bu iyi bir şeydi.

"Diğerleri üst katta," diye açıkladı.

Alt kattaki alana son bir kez baktıktan sonra onu merdivenlerden yukarı kadar takip ettim. Burası beni hayrete düşürmüştü. Üst kat açık bir kat planına sahipti ve etrafta çok fazla mobilya yoktu. Mutfak sağ tarafımdaydı ve tasarımı beni büyülemiş olsa da, ocağın yanında duran adam daha çok ilgimi çekmişti.

Watson başını kaldırdı ve gözleri benimkilerle buluştu. Beni gördüğüne şaşırmıştı ama memnun görünüyordu. "Lola."

"Merhaba," dedim gülümseyerek.

"Demek çiçekleri aldın," dedi başka bir ses ve başımı çevirip koltuklardan birinin yanında duran Kline'a baktım.

Bennett de oradaydı ama beni en son fark eden o oldu. Şimdi hepsi yaklaşıyordu ama bana biraz kişisel alan bırakmak için birkaç adım ötede durdular. Hemen yanımda duran ve kapıyı açtığına olduğu gibi sırttan Leo hariç.

Etrafıma bakındım ve hepsini içime çektim, sonra gözlerim tekrar Kline'a döndü. "Çiçekleri aldım ve onları gerçekten çok sevdim. Kartı da öyle. Gerçekten çok naziksin."

"Beğendiğine sevindim," dedi Kline. "Watson, ona içecek bir şeyler getir."

"Hemen."

Watson'a baktım ve gülümsedim. "Su, lütfen."

"Benson'larda olduğunuzu umuyorduk. Aksi takdirde çiçekleri nereye göndereceğimizi bilemezdik," dedi Bennett, güzel hediyelerini aldığım için memnun görünüyordu.

"Sizi tekrar görmeyi umuyordum. Sanırım önümüzdeki hafta sonu bir başka gösterinizi izlemeye gelirdim," dedim onlara dürüstçe.

Leo elini belime koyarak beni nazikçe koltuklara doğru yönlendirdi. "Demek hepimiz aynı fikirdeyiz."

Kanepeye oturdum ve Watson bana bir bardak su getirdiğinde, hepsi de oturdu ve bana yine kişisel bir alan bıraktılar. Kendilerini bana karşı zorlamıyorlardı ve gözlerine ve sözlerine çok dikkat ediyorlardı.

Sudan bir yudum aldım ve bakışlarımın her birinin üzerinde gezinmesine izin verdim ve bardağı tekrar indirdikten sonra açık sözlü olmaya karar verdim.

"Sahneden ayrıldıktan sonra gösterdiğim tepki için kendimi açıklamak istiyorum." Hepsine bakmaya devam ettim, gözlerim onlarınkiyle her buluştuğunda gözlerimin her birinde oylanmasına izin verdim.

Watson nazikçe gülümseyerek, "Biraz aceleyle gittiniz," dedi. "Sizinle konuşmayı çok isterdik."

Kızgın değillerdi ama bir açıklama istedikleri belliydi. Bir açıklama beklemiyorlardı, sadece bir açıklama umuyorlardı.

Sıkıca gülümsedim. "Bunu ben de çok isterdim. Ben sadece... bunalmıştım. Ve kafam karıştı. Genelde böyle biri değilimdir ama o sahnede siz dördünüz etrafımda dans ederken, sıcak ve terli görünmek, daha önce hiç

daha önce tecrübe etmemiştim. Hoşuma gitti, beni yanlış anlamayın, sadece..."

Bennett cümlemi "Yoğun," diye tamamladı ve ben de başımı salladım. "Evet, çok."

"Anlıyoruz. Belki de sorun olup olmayacağını sana sormamış olmamız bizim hatamız. Gösterimize katılacağın için o kadar heyecanlıydık ki, son numarada sahnede sana ihtiyacımız vardı."

Leo'ya baktım, şüphesiz ne dediğini anlamıştım. "Bu sizin gösteriniz ve dürüst olmak gerekirse, böyle bir şeyin olabileceğini bilmem gerekirdi. Sadece benim başıma geleceğini düşünmemiştim, o yüzden hazırlıklı değildim," diye açıkladım. Devam ettiğimde gülüşüm gergindi. "Ama artık bunu bildiğim için kesinlikle hazırlıklıyım."

Hepsi güldü. Sözlerimden çok memnun olmuş gibiydiler ve sesleri içimi ısıttı.

"Gelecek hafta sonu tekrar gelebilirsiniz. Sen ve arkadaşın için bedava bilet verdik. Adı neydi bu arada?" Kline sordu.

"Willa."

"Peki Willa da gösteriden keyif aldı mı?" Leo sordu.

"Elbette. Ama biletleri ve kimlikleri kontrol eden adamı daha çok sevdi."

"Morris?"

Watson'a baktım ve sırıttım. "Ona sırılsıklam aşık oldu. Şimdiden düğünlerini planlıyor."

Tekrar güldüler ve birbirlerine baktılar.

"Dün gece biraz hayalperest görüldüğünü düşündük. Numara alışverişi yaptılar mı?" Leo sordu.

"Aradılar ama henüz mesaj atmadı ya da aramadı."

"Sadece onu bekletiyor. Yakında ona kesinlikle mesaj atacak," diye güvence verdi Watson. "Ona endişelenmemesini söyle."

"Yapacağım. Ama o biliyor. Bir insanın hayatına girmesinin bir nedeni olduğunu bilecek türden bir insan. Ona karşı gerçek bir bağ hissetti" dedim.

Kline başını salladı. "Onun hakkında kesinlikle yanılmıyor. Morris iyi bir adamdır."

"Peki ya sen? Sen de onunla aynı yeteneğe sahip misin? Başka biriyle aranızda bir bağlantı olduğunu bilmek?" Bennett daha derin soruları olan biriydi. Diğerlerinden daha sessizdi ama aynı zamanda en gözlemci olanın o olduğunu söyleyebilirim.

Ona baktım ve hafifçe gülümsedim. Bu soruyu kendileriyle ilgili olarak sormuştu ve aynı soruyu ben sorsaydım cevabımın hepsiyle örtüşeceğini biliyordum.

"Evet, kesinlikle öyle."

Sadece benim için, sadece bir erkekle değil, dört erkekle oldu.

BÖLÜM 12

LOLA

Evlerinde planladığımdan daha uzun süre kaldım ama onlarla konuşmak güzeldi ve henüz ayrılmak istemiyordum.

Şu anda, yanımda Kline ve Bennett ile kanepede oturuyordum, Leo ise önümüzde durmuş, elini çılgınca sallayarak bir zamanlar yaptığı kavgayla ilgili bir hikaye anlatıyordu. Hepimiz dikkatle dinliyorduk, ancak diğerlerinin bunu çoktan dinlediğinden emindim.

Hikâyeyi biliyorlardı ama yine de eğlenmiş görünüyorlardı. Kline ve Bennett eğleniyordu, Watson ise Leo'nun eklediği her şok edici virajda gözlerini deviriyordu.

Watson, "Dürüst olmak gerekirse, o adama çok kötü davrandın," dedi.

Leo durdu ve kaşlarını kaldırarak ona döndü. "Bir sebebi var. Ve bu arada, senden hâlâ bir özür bekliyorum. Bana yardım edebilirdin."

Watson savunmak için ellerini kaldırdı. "Kendi şovuna girememen benim suçum değildi, dostum."

Dudaklarımı büzdüm, gülmemek için kendimi zor tuttum.

Kline bana doğru eğildi, elini kalçama koyarken dizi dizime değdi. "Eğer onu susturmamı istersen, bana haber ver yeter."

Ona baktım ve gülümsedim. "Hayır, sorun değil. Çok eğlenceli biri."

"Bunu duydun mu? Bunu web sitemizdeki açıklamama eklemem gerekiyor," dedi Leo bana sırtarak.

Ona baktım ve tekrar konuşurken Kline'in bakışlarıyla karşılaşmadan önce hafifçe güldüm. "Bir şeyler daha içmek ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim. Ama acıkmaya başladım, belki de aşağı inip hâlâ atıştırmalık bir şeyler olup olmadığına bakmalıyım."

"Senin için bir şeyler pişirebiliriz," diye önerdi Bennett.

Ona bakmak için başımı çevirdim. Tanrım, çok tatlıydı. Gülümsedim ve elimi koluna koydum. "Çok tatlısın ama seni rahatsız etmek istemem."

İlk başta tartışmak istediğini söyleyebilirdim ama söylediklerimi kabul etti ve kalmam için beni zorlamadı ya da ısrar etmedi. "Peki. O zaman... yarın seni yemeğe davet edebilir miyiz?"

"Burada mı?" Ben sordum.

Bennett başıyla onayladı. "Sizin için yemek yaparız."

"Senin için yemek yapacağım. Diğerleri sadece izleyecek," diye araya girdi Leo.

Doğru. Grubun aşçısıydı.

Etrafıma bakındım ve hepsinin yüz ifadesini aldım, yarın akşam yemeğinde benimle birlikte olma fikrine katılıp katılmadıklarını anlamaya çalıştım.

Hepsi umutlu görünüyordu. Gelmemi istiyorlardı ve ben düşündükçe onlar daha da sabırsızlanıyor ve emin olamıyorlardı.

Elbette geri dönüp onlarla akşam yemeği yemek istiyordum, ama öylece evet diyemezdım. Onları bekletmek zorundaydım. Öyle kolayca evet diyemezdım çünkü ben kolay bir kadın değildim.

"Bunu düşüneceğim."

"Kahretsin," diye mırıldandı Leo.

Kline kalçamı sıktı, sonra hafifçe okşadı. "Yarın sabah bize haber ver. O zaman aşağıya dönmek ister misin?"

Kline buranın lideriydi. Cevabımdan memnun olmasa da, benden bir evet koparmaya çalışmıyordu. O da tıpkı diğerleri gibi son derece saygılıydı ve bunu takdir ettim. Özellikle de onlar dört kişi ve ben tek kişi olduğum için. Yine de bu kadar çok

Dört erkek bana ilgi gösteriyordu ama yavaş yavaş alışıyordum.

"Evet. Benim de Willa'yı kontrol etmem gerekiyor." Ayağa kalktım ve onlara gülümseyerek etrafıma bakındım. "Beni ağırladığınız için teşekkür ederim. Sizinle konuşmak güzeldi çocuklar."

Bennett elini belime koyarak, "Geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi.

Ona döndüm ve yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu düşünerek hemen sarıldım. "Ve çiçekler için tekrar teşekkürler. Onları seviyorum," dedim ondan uzaklaşırken.

"Bir şey değil. İyi geceler."

Bennett'e gülümsedim, beni ne kadar sıcak ve sakın hissettirdiğini sevdim. Leo'ya döndüğümde ise tam tersi oldu. Beni heyecanlı hissettirdi. Dördü arasında benim enerjime en çok onun uyduğunu hissediyordum ama bu onu daha çok sevdiğim anlamına gelmiyordu.

"Hoşça kal Leo," dedim ona sarılmak için sehpanın etrafından dolanırken.

Beni kendine çekti ve sırtımı ovdu. Beni bıraktığında kendini beğenmiş bir sırıtışla "Yarın görüşürüz," dedi.

Kendinden emin ifadesine güldüm ve gözlerimi devirdim. "Göreceğiz bakalım."

Sırada Watson vardı ve ondan da hoşlansam da, onu okumak benim için zordu. Soğukkanlı ve soğukkanlı davranıyordu ve gözlerimiz her buluştuğunda ruhumun derinliklerine bakıyordu. Yine de ona baktığımda hissettiğim tek şey gerginlikti.

Ona veda etmek için kollarımı açtım ve bana sarılmadan önce yanağıma ilk öpücüğü konduran o oldu. "İyi uykular, sevgilim."

"Sen de," diye fısıldadım, daha fazla konuşamadım.

Hepsi birbirinden tamamen farklı dört erkeğin bana ilgi göstermesi garipti. Bu kesinlikle alışmam gereken bir şeydi.

Üçüyle de vedalaştıktan sonra, aşağıda kendisini takip etmemi bekleyen Kline'a döndüm. I

yanına gittim ve merdivenlerden inmeden önce diğerlerine el sallamak için arkamı döndüm.

Hepsi gülümsüyor, sırıtıyor, başlarını sallıyor ya da el sallıyorlardı ve orada dururken inanılmaz yakışıklı görünüyorlardı.

Aşağı inerken Kline'ın eli belimdeydi ve ön kapıya vardığımızda yüzünü bana döndü. Kollarını kavuşturup duvara yaslandı ve gözleri vücudumda gezinip tekrar benimkilerle buluştu. "Onlarda oldukça iyi bir izlenim bıraktığını söyleyebilirim."

Gözlerinin içine bakarken dudaklarımı büzdüm. "Öyle görünüyor. Sanırım sende de öyle?" Meydan okuyan bir tonda sordum.

Göğsünden hafif bir kıkırdama çıktı ve elini tekrar bırakmadan önce çenesini ovuşturdu. "Evet, kesinlikle. Peki, yarın sana güvenebilir miyim?"

Geleceğimi zaten biliyordu ve bu konuda onu zor durumda bırakmamaya karar verdim. "Evet, ama henüz diğerlerine söyleme."

Güldü. "Merak onları öldürecek ve bütün gece senin evet dememenle ilgili sızlanmalarını dinlemek zorunda kalacağım."

"Mükemmel. Ben de tam olarak bunu yapmalarını istiyorum." Sırıttım ve ona doğru bir adım attım.

Kollarını açtı ve diğerlerinin aksine boynuma sarıldı, kollarımı beline dolamamı ve başımı göğsüne yaslamamı sağladı. Beni vücuduna doğru sıkıştırdı ve kendimi onun içinde erimiş hissettim.

"Buraya gelmenize sevindim. Seni sahneye çıkardığımız için bize kızgın olmadığından emin olmamız gerekiyordu."

"Sadece bunalmıştım," diye onu temin ettim.

Birbirimizden uzaklaşmadan önce bir süre öylece durduk. Başımı kaldırıp ona baktım ve yakışıklı yüzüne bakarak gülümsedim. "Yarın görüşürüz."

"Evet, yarın görüşürüz. Beş gibi gel."

Başımı salladım ve bana kapıyı açtıktan sonra ona bir daha bakmadan çıktım. Eğer baksaydım, ayrılmam mümkün olmazdı.

Benson'ın dairesinin kapısını açtığımda içeride daha fazla insan olduğunu fark ettim. İçerisi daha da dolmuş ve daha da gürültülü hale gelmişti. "Güzel, dönmüşsün. Pizza için bana yardım eder misin?"

Benson mutfakta duruyordu, tezgahın üzerinde yaklaşık on beş pizza kutusu vardı. "Pizza mı sipariş ettin?"

"Hayır, bazı çocuklar getirdi. Konserden sonra buraya geleceklerini bilseydim kendim sipariş ederdim. Bedava pizza da iyidir sanırım."

Başımı salladım ve birkaç kutu alıp oturma odasına getirdim. Onları masanın üzerine yerleştirdim, sonra en üsttekini aldım ve Willa'ya doğru yöneldim. Hâlâ fasulye torbalarından birinde oturmuş, telefonunda geziniyordu. Sarhoştı. Parlak kırmızı yanaklarından anlayabiliyordum.

"Hey, kızım." Yanındaki fasulye torbasına oturdum. "Ben yokken kaç içki içtin?"

Cevap verirken burnunu kıvırdı ve ekrana bakmaya devam etti. "Düşündüğün kadar çok değil. Bu gece iyi bir kızdım."

Güldüm ve kutuyu açtım. "Seninle gurur duyuyorum. Benimle biraz pizza ye."

Telefonunu karnının üzerine bıraktı, sonra pizzaya uzandı ve bir dilim aldı. "Striptizciler nasıl?"

"Harikalar. Hâlâ çok yakışıklılar. Beni yarın akşam yemeğe davet ettiler."

"Gerçekten mi? Gidiyor musun? Lütfen bana gideceğini söyle."

"Tabii ki gidiyorum. Peki ya Morris? Sana mesaj attı mı?"

"Hayır" dedi, pizzayı ısırdı ve ağzı doluyken konuşmaya devam etti, "Ama aradı" diye ekledi.

Bana sırttı ve ben de ona şaşkınlıkla baktım. "Öyle mi yaptı? Ne dedi?"

"Oh, sadece aramak için çok gergin olduğunu ve bu yüzden bu kadar uzun sürdüğünü söyledi. Gelecek hafta beni dışarı çıkaracağına söz verdi,

ama o güzel Meşgul, Yani I Yapma.
Biliyorum ne zaman o gerçekleşecek."

"Meşgul müsün?"

"Evet, hafta içi bir ofiste çalışıyor. Sadece hafta sonları The Hot Spot'ta çalışıyor," diye açıkladı.

"Anlıyorum." Bir ısıruk daha aldım ve yuttuktan sonra ona tekrar sıırttım. "Sanırım yeniden çıkmaya başladık."

Güldü. "Kesinlikle öyleyiz!"

Bir şekilde, hayatlarımız hep aynı hizadaydı. Her şey bizim için her zaman doğru zamanda oldu, ama olmasaydı bile, önemli olmazdı.

Ne olursa olsun birbirimizi destekledik ve birbirimiz için mutlu olduk.

Willa, "Morris erkekleri tanıdığı için belki bir gün çifte randevuya çıkabiliriz," diye önerdi, kelimeleri biraz bulanıktı.

Bu fikre sıırttım. Aynı anda dört erkekle buluşmanın nasıl gideceğinden emin olmasam da kulağa eğlenceli geliyordu.

Sohbetleri sürdürmekte iyiydim ama hepsini tanımak istiyorsam bunu teker teker yapmam gerekiyordu.

"Yarın çocuklara haber veririm."

"Onlara *çocuklar* demene bayılıyorum. Sanki onlar zaten seninmiş gibi."

İkimiz de güldük.

Benim değillerdi ve çok ileriye düşünüp umutlanmaktan hoşlanmasam da, çocuklarla olan bu şeyin harika bir şeye dönüşeceğine dair bir his vardı içimde.

BÖLÜM 13

LOLA

Normalde, bir randevuda ne giyeceğimi tam olarak bilirdim. Ve normalde sadece bir erkeği etkilemem gerekirdi, birden fazla erkeği değil.

Dürüst olmak gerekirse, artık onları etkilemek zorunda değildim. Beni o asansörde ilk gördüklerinde ve son iki gecedir onları ikinci ve üçüncü kez gördüğümde bunu yapmıştım. Olsa olsa onlar beni etkilemek zorundaydı.

Onları sahte polis üniformaları içinde, yarı çıplak ve salon kıyafetleri içinde görmüştüm ama hiçbir zaman gerçek kıyafetler giymemişlerdi.

Uzun süre dolabıma baktıktan sonra, koyu erik renginde, asimetrik etek uçlu ve ince askılı mini bir elbise giymeye karar verdim.

Kıyafeti tamamlamak için küçük topuklu siyah diz üstü botları tercih ettim. Güzel bir elbise ile kalın botların kombinasyonunu çok sevdim.

Onları her gördüğümde çok daha yüksek topuklu botlar giymiştim ve sadece gerçek boyumla yanlarında durmanın nasıl bir şey olacağını bilmek istiyordum.

Hepsi 1.80'in üzerindeydi ve boyutları beni gerçekten tahrik ediyordu.

Düzleştirdiğim saçlarımı ve mükemmel makyajımı son bir kez aynada kontrol ettikten sonra, Willa'ya göndermek için hızlı bir ayna selfiesi çektim. Özel bir durumumuz olduğunda her zaman birbirimizin onayını almak isterdik.

Bana mesaj atıp gelmiş geçmiş en ateşli kaltak gibi göründüğümü söyledi, ben de öpücüklü surat emojileriyle cevap verdim

telefonumu çantama koymadan önce.

Arabayı kendim kullanmaya karar verdim ve bu benim alkol almamak için bahanem olacaktı. Akşam için ayık olmak istiyordum. Alkol konusunda kendime güveniyordum ama ilk randevuda, eve dönene kadar sağlıklı düşünebilmek için katı bir alkol almama politikam vardı.

Apartmana vardığımda birkaç dakika arabamda oturdum. Tam zamanında gelmiştim ama kendimi sakinleştirmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Onları tekrar göreceğim için heyecanlıydım ve gergin olmamak için kendimle konuşsam da bunun olmasına engel olamıyordum. Yine de sinirlerimin beni ele geçirmesine izin veremezdim.

Arabamdan iner inmez küçük otoparkı geçip girişe yöneldim. Kapı ardına kadar açıktı ve asansöre binmek için içeri girdim. Yukarı çıkış hızlıydı ve kapılar açılıp dairelerine yol verdiğinde kalbimin küt küt attığını hissettim.

Derin bir nefes aldım ve dışarı çıktım, nefesimin altında mırıldandım, "Onlar sadece erkek. Son derece yakışıklı, striptizci adamlar. Bu kadar gergin olmaya gerek yok. Hiç gerek yok."

Sırtımı düzelttim ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım, sonra kapı zillerini çalmak için uzandım.

Kapının açılmasını beklerken içeride çalan müziği duyabiliyordum ve onların sesleri de müziğe karışıyordu. Bennett kapıda belirdi ve o nazik ifadesiyle bana gülümsedi. "Merhaba güzelim."

Beni çok çabuk etkilemelerine izin vermemek için gerçekten elimden geleni yaptım, ama beni karşılama şekli karşısında hemen o anda eridim. Alt dudağımı emdim ve sırtışıımı ondan saklamak için sertçe ısırdım. Soğukkanlı davranmaya çalıştım ama çok başarısız oluyordum. "Hey, sen. Yakışıklı görünüyorsun," dedim ona, beyaz alt üst kıyafetine bakarak. Kollarını sıvamıştı ve ön kollarındaki dövmeleeri gösteriyordu.

Gülümsedi ve gözlerinin vücudumda gezinmesine izin verdi; gördüklerinden memnun olduğu belliydi. "Çok güzel bir elbise."

Ona teşekkür edip içeri girdim ve ona tekrar baktığımda, ona sarılmak için güçlü bir istek duydum. Dün gece bana verdiği sarılma harika hissettirmişti ve ona gerçek bir selam vermeden içeri girmek bana yanlış gelmişti.

O da aynı şeyi düşünüyor olmalıydı çünkü beni kollarına çeken oydu. Ona doğru eğildim ve kollarımı ona doladım, o da sırtımı nazikçe ovdu. "Bu gece burada olduğun için çok mutluyum."

"Ve burada olduğum için mutluyum."

Beni bırakmadan önce bir kez daha sıktı ve beni merdivenlerden yukarı çıkarmak için elini belime koydu. "Aç mısın?"

"Çok."

"Güzel. Leo inanılmaz bir aşçıdır. Yaptığı her şeye bayılacaksın."

Yemek seçen biri değildim ve yemek sevgiyle yapıldığı sürece her seferinde tadını çıkarırdım. "Çok heyecanlıyım."

Üst kata ulaştığımızda, üzerinde çiçekler olan büyük masa ilk dikkatimi çeken şey oldu. Masa çok güzel hazırlanmıştı ve bu adamların bu işi çok ciddiye aldıkları belliydi.

"İşte orada, her zamanki gibi muhteşem görünüyor."

Başımı çevirdiğimde Leo'nun mutfakta durduğunu ve tavadaki biftekleri diliyle çevirirken bana sırtıttığını gördüm.

"Hey, burası harika kokuyor," dedim ve ona doğru yürüyüp hızlıca sarıldım.

Ellerini kendine sakladı ama yanağını öptü. "Üzgünüm, ellerim kirli."

Geri çekildim ve bir el salladım. "Merak etmeyin. Burada çok çalışıyorsun. Harika görünüyor," dedim ona, ocaktaki dört tencere ve tavaya bakarak.

"Ve tadı da harika olacak. Ona sık sık bir restoran açmasını söyledim çünkü yemek yaptığının yarısı kadar bile iyi dans edemiyor," dedi Watson, lacivert bir düğme-up giyerek yukarı çıkarken.

Leo temiz tutmak için üzerinde önlük olan siyah bir elbise giyiyordu. Watson'ın sözleri karşısında gözlerini devirdi, sonra bana tekrar gülümsedi. "Haksız olduğunu söyleyemem."

"Bence sen harika bir dansçısın," dedim kolunun üst kısmına dokunarak.

"Teşekkürler, sevgilim."

Watson'ı kucaklayarak selamlamak için mutfak tezgâhına geri döndüm. Sırtımı ovarken beni kendine yakın tuttu ve arkama yaslandıktan sonra ona gülümsedim. "Eskiden avukattın, değil mi?"

"Nereden biliyorsun?"

Omuz silktim, bir sapık gibi değil de soğukkanlı görünmeye ve öyle görünmeye çalıştım. "Web sitenizde okudum."

"Demek hakkımızda epey bir şey biliyorsun, ha?" Sırıttı ve kalçamı okşadıktan sonra bıraktı ve masaya doğru döndü. "İçecek bir şey ister misin?"

"Su, lütfen."

"Alkol içiyorsun, değil mi?" Watson sordu. "Evet, ama ilk buluşmalarda değil."

Sırıtişını gizlemek için dudaklarını büzdü ve Leo'ya bir bakış attı. "Gördün mü, o bile bunu bir randevu olarak görüyor."

"Öyle değil mi?" Üçüne de bakarak sordum.

"Kesinlikle öyle." Kline yukarı doğru yürüdü ve yanıma geldiğinde gözlerim ona yapıştı. Tıpkı Leo gibi siyah düğmeli bir gömlek giymişti ama nedense milyonlarca kez daha iyi görünüyordu.

Onlara iyilik yapma dürtüsüyle savaştım. O kadar ileri gitmek istemedim ama bu gece Kline gerçekten bir tanrı gibi görünüyordu. Küt kesilmiş saçları ve sakalıyla sert bir duruşu vardı ama gözleri ifadesini yumuşatıyordu. Büyük bir oyuncak ayı gibiydi. Sarılıp uyuyakalmak isteyeceğiniz bir ayı.

"Merhaba güzelim." Elini belime dolayarak beni kendine çekti ve kollarımı boynuna dolayabilmek için parmak uçlarımda durmak zorunda kaldım.

Ona sarıldım ve kocaman kolları beni sarıp sarmaladı.

"Merhaba," dedim, zar zor ses çıkarabiliyordum. Bana böyle hissettiren sadece o değildi. Dördünün bir odada olması çok etkileyiciydi ve kendimi daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde hissederken buldum.

Erkeklerin bir sohbeti devam ettirecek kadar ilginç olmayı başaramamasına alışmıştım ama bu dört kişi orada öylece durup bana bakabiliyordu ve ben de zihinsel olarak tatmin oluyordum.

"Çok güzel görünüyorsun. Umarım diğerleri bunu sana çoktan söylemiştir," diye fısıldadı Kline kulağıma.

Tüylerim diken diken oldu. Başımı salladım. "Öyle."

Watson kıkırdayarak, "Bırak da nefes alsın," dedi. "Onun canını sıkıyorsun."

Kline beni bıraktı ve çarpık sırtışı görüncə hafifçe güldüm. "Sorun değil. Çok güzeldi."

"Eminim öyledir. İşte suyun." Watson bana bir bardak uzattı ve ağzımdaki kuruluştan kurtulmak için bir yudum aldım.

Burada bir şeyler oluyordu. Onların etrafında ne kadar uzun süre kalırsam, kendimi o kadar ateşli bir rüya gibi hissediyordum. Hayatım boyunca beni onlar gibi heyecanlandırabilen bir erkekle bir kez bile karşılaşmamışken, nasıl oluyordu da beni belli bir şekilde hissettiren bu dört adamı bulabiliyordum?

Hayatımda hiçbir zaman bir ilişki içinde olmayı düşündüğüm bir an olmadı, ama bu yavaş yavaş değişiyordu. Etkilendiğim tek bir erkek olmadığında bu imkansız görünüyordu.

BÖLÜM 14

BENNETT

Lola, Leo'nun yemeğinin tadını çıkarıyordu ve hatta bifteğini ve ızgara sebzelerini bitirdikten sonra ikincisini istedi. Yemeğini yerken işle ilgili anlattığımız hikayeleri dinledi ve ona her soru sorduğumuzda heyecanla cevap verdi.

İyi vakit geçirdiği belliydi ve başlangıçtaki gerginliği çabucak kaybolmuştu. Dördümüz yanlara otururken onu masanın sonuna oturttuk. Leo onun solundaki koltuğa oturmuş, ne zaman daha fazla istese tabağına yemek koyuyordu ve ben de onun yanına oturmuştum. Kline, Leo'nun karşısındaydı ve Watson da benim önümdeydi.

Tüm dikkatimiz onun üzerindeydi. Başka tarafa bakmak zordu. Yemek yerken bile mükemmel görünüyordu. Çok zarif hareket ediyordu ve her güldüğünde kalbim küt küt atıyordu.

Hepimiz yuva kurmayı hiç düşünmeyen erkeklerdik. Yine de çoğu kadın her hafta sonu başka kadınlar için soyunan bir erkekle birlikte olma fikrinden hoşlanmıyordu.

Bir zamanlar hisler beslediğim bir kadın bana bir ültimatom verdi ve dans etmeyi bırakmazsam beni terk edeceğini söyledi. Taviz vermeyi pek sevmezdi ve ben de işimi bir kenara atacak değildim. Sevdığım ve uğruna yaşadığım bir işi.

Lola az önce işinden bahsediyordu ve geçimini sağlamak için yaptığı işi bu kadar sevmesi hoşuma gitti. Duyduğum bir iş değildi.

Ama bize anlattıklarından bunun onun için ne kadar uygun olduğunu görebiliyordum.

"Peki o şirketlerin toplantıları ve partileri olduğunda sen de buralarda mısın?" Bana bakmasını sağlayarak sordum.

"Evet, ihtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin olmak için her zaman oradayım. Hatta bazen ihtiyaç duyduklarında daha fazla yiyecek almak için dışarı çıkıyorum."

"Ofisinizdeki en büyük şirket hangisiydi?" Merak ettim, tanıştığı insanlarla gerçekten ilgileniyordum.

"Daha geçen ay bir yapım şirketinden birkaç kişi geldi. Bağımsız filmler yapıyorlar ve yapımcılardan biriyle konuştum. Her zaman onlardan olabildiğince fazla bilgi almaya çalışıyorum, çünkü bazı insanlar ve şirketler hakkında daha fazla bilgi edinmek eğlenceli oluyor" dedi.

"Peki o insanlar ne için oradaydı? Bir toplantı için mi?" Watson sordu.

"Evet, ama daha çok birbirleriyle takıldıkları bir takım etkinliği gibiydi. Bütün gün kaldılar ve sonunda kendi ürettikleri bir filmi izlediler. Ben de izledim, çok eğlenceliydi."

"Kulağa süper havalı bir iş gibi geliyor. Böyle bir şeyin var olduğunu bilmiyordum," dedi Leo.

"Oldukça yeni. En azından bu bölgede. Eğer bir parti ya da başka bir şey için bir yere ihtiyacınız olursa bana haber verin," dedi gülümseyerek.

"Kesinlikle düşüneceğiz. Aslında bir gün dans etmek ve striptiz yapmak isteyen erkekler için bir atölye düzenlemeyi umuyorduk," dedi Kline, sonra bize baktı. "Yoksa bu şimdiden gündemden kalktı mı?"

"Hayır, bence bunu yapmalıyız. Şimdiden birçok istek aldık" dedim.

"Harika, bana haber verin! Sizinle çalışmayı çok isterim çocuklar," dedi Lola. Yemeğini bitirdikten sonra çatalını bıraktı ve sandalyesinde arkasına yaslanarak iki elini

karnının üzerinde. "Yemekler inanılmazdı Leo. Hiç bu kadar iyi yediğimi hatırlamıyorum."

Leo sırttı, gururlu görünüyordu. "Bu benim için çok şey ifade ediyor, teşekkür ederim. Bu, sizi başka bir yemeğe davet edersem geri geleceğiniz anlamına mı geliyor?"

Lola suyuna uzanırken güldü. "Kesinlikle."

"Tatlı da var," diye duyurdu Watson. "Ama şu anda doydusanız bekleyebiliriz."

"Oh, evet. Sanırım biraz beklemem gerekiyor." Yumuşak bir şekilde gülümsedi ve tabakları bir araya getirmeye başladı ama Kline onu durdurdu.

"Bunu yapacağız. Sen git kanepeye otur ve kendini evinde hisset."

Gözlerindeki o yoğun parıltıyla ona baktı. Hepimizin onun üzerinde farklı bir etkisi olduğu açıktı ama bu yüzden hiçbirimize daha az ilgi göstermemiştir. Hepimizden hoşlandığını söyleyebilirdim ve söz verdiğimiz gibi, onun ilgisi için birbirimizle kavga etmiyorduk.

"Tamam, teşekkür ederim."

Yemek masasını ve mutfakı temizlememiz uzun sürmedi ve işimiz bittiğinde onunla birlikte kanepeye oturduk. Ona bir bardak su daha getirdim ve o güzel gülümsemesiyle bana teşekkür etti. "Siz çok film izler misiniz?" diye sordu, tuğla duvarda asılı duran büyük televizyon ekranını ima ederek.

"Var." Yanına oturdum ve arkama yaslandım. "Korku filmlerine karşı ortak bir sevgimiz var. Birbirimize bağlandığımız bir başka şey de bu."

"Gerçekten mi?" Şaşırmış görünüyordu.

Leo, "Evet, muhtemelen senin hoşlandığın türden filmler değildir," diye tahmin etti.

"Şaka mı yapıyorsun? Korku filmlerine *bayılırım*! Benim de en sevdiğim türdür."

Hepimiz şaşırmıştık ama iyi anlamda. "Bizimle dalga geçiyorsun, değil mi?"

Leo'ya baktı ve kıkırdayarak başını salladı. "Hayır, öyle değil. Korku filmlerini gerçekten çok severim. Özellikle de eski slasher'ları. Gelecek hafta vizyona girecek yeni bir film var ve ben gidip izlemek istiyorum ama Willa benimle gelemeyecek kadar korkuyor."

Watson ona sırtarak, "Geleceğiz," dedi. "Kahretsin, gittikçe daha ilginç oluyorsun."

Lola sırtışını gizlemek için elinden geleni yaparak yanağını içine çekti. "Bunu ikinci randevumuz yapabiliriz. Bir korku filmi izleriz ve ardından akşam yemeği yeriz," diye önerdi.

"Kulağa mükemmel geliyor. Önce başka bir gösteri izlemeye gelir misin? Cuma günü bir gösterimiz var. Ayın son günü ve yiyebildiğin kadar açık büfe olacak."

Kline'a baktı ve önce düşündü ama cevabını çoktan verdiğini söyleyebilirdim. "Kulağa eğlenceli geliyor."

LOLA

Bennett kolunu kanepenin arkasına dolamıştı ve parmakları saçlarımdaydı, biz konuşurken saç tellerimle oynuyordu. Onların arasında otururken kendimi güvende hissediyordum ve beni bir kez bile rahatsız etmemişlerdi. Onlarla konuşmak doğal geliyordu ve çok uzun kalmayı planlamamış olmama rağmen, henüz eve gitmek istemiyordum.

"Sabah ne zaman kalkman gerekiyor?" Watson sordu.

"Genellikle altı buçuk gibi kalkar ve hızlı bir koşuya çıkarım.

Saat dokuzda ofiste olmam gerekiyor."

Kline bana biraz endişeli görünerek, "Yorgunsan seni burada çok uzun süre tutmak istemeyiz," dedi.

"Henüz o kadar geç değil," diye gülümseyerek cevap verdim. "Tabii siz gitmemi istemiyorsanız."

"Hayır, sorun değil. Tatlıya ne dersin o zaman?"

"Kulağa harika geliyor. Ama önce tuvaleti kullanmam gerekiyor," dedim Kline'dan gözümü kaçırarak.

"Sana yolu göstereyim." Bennett ayağa kalktı ve elini bana uzattı, ben de benimkini onun­kine koydum ve kalkmama yardım etmesine izin verdim.

Leo, "Ben gidip pastayı getireyim o zaman," diye açıkladı.

Bennett'in banyonun yerini göstermek için beni alt kata götürmesine izin verdim. İşim bitene kadar dışarıda bekledi ve ellerimi yıkayıp aynada kendimi kontrol ettikten sonra geri döndüğümde onu koridorun karşısında, kollarını kavuşturmuş duvara yaslanmış halde buldum.

Göz göze geldiğimizde gülümsedi ve ben de alt kata bakarak ona doğru yürüdüm. "Tek bir banyoyu paylaşıyorsunuz, değil mi?"

"Hayır, her birimizin yatak odasına bağlı küçük bir banyosu var. Bu sadece misafir banyosu. Odalarımızı görmek ister misiniz?"

"Çok isterim." Tekrar gülümsedim ve o da başıyla bize en yakın kapıyı işaret etti. Beni koridorun en sonundaki kapıya götürmeden önce diğer erkeklerin odalarını gösterdi.

"Bu benim."

Kapıyı iterek açtı ve etrafa bakmak için içeri girdim. Temiz görünüyordu ve yatak mükemmel bir şekilde yapılmıştı. Bir duvarda üç büyük kitaplık, köşede de deri bir koltuk vardı. "Her gün kitap okur musun?"

"Hafta içi, evet. Hafta sonları genellikle çok yorgun oluyorum."

"Anlaşılabilir." Ona döndüm ve gülümsedim. "Ben de okumayı severim ama çok nadir yaparım."

Ona yaklaşırken beni izledi ve sanki aramızda bedenlerimizi yakınlaştıran manyetik bir çekim vardı.

"Çok ilginç bir adamsın. Sendeki bu sakinliği seviyorum," dedim elimi göğsüne koyarken. Kendime engel olamıyordum. Ona dokunmam gerekiyordu.

"Birimiz olmak zorunda," dedi alçak sesle gülerek. "Tartışmalarını engellemek için yanlarında olmasaydım diğer üçü her gün birbirleriyle kavga ederdi." Dokunmak için uzandı

Kalçalarını sıktı ve beni vücuduna doğru çekerek benimkini onunkine bastırmamı sağladı.

Ellerimi göğsünde gezdirdim ve gömleğinin kumaşı altındaki sert kaslarını hissettim. Gözlerim dudaklarına kaydı ve bir süre orada kaldıktan sonra bakışlarımı kaldırıp gözlerinin içine baktım. "Dürüst olabilir miyim?" diye sordum.

"Tabii ki."

"Kulağa çılgınca gelecek ama sizden gerçekten hoşlanıyorum. Hepinizden. Mantıksız ve aptalca mı davranıyorum emin değilim ama dördünüzle de çıkmaya devam etmek istiyorum."

Derin kahkahası tüylerimi diken diken etti. Elleri belimdeydi ve parmak uçları kıcımlı sıyrıyordu. "Mantıksız ve aptalca davranmıyorsun. Bence maceracı ve kendine karşı dürüst davranıyorsun. Emin olmadığı şeyleri yapan bir kadına benzemiyorsun."

"Yapmıyorum. Sadece benim için doğru olduğunu bildiğim şeyleri yaparım, ama bu... sadece farklı hissettiriyor," diye itiraf ettim.

Kolları etrafımda sıkılaştı ve bir elini boynumun arkasını kavrayana kadar sırtımda gezdirdi. "Peki bu da doğru hissettiriyor mu?"

"Evet, çok. Daha önce hiçbir erkek bana böyle hissettirmemişti. Bırakın dördünü," dedim gülerek.

"Bu bizim için de yeni bir şey. Bazılarımızın bir kadına aynı şekilde aşık olması nadir bir durum değil ama hepimizin aynı kadından hoşlandığı hiç olmamıştı. Bunun senin için bunaltıcı olabileceğini düşündük ama çok fazla zorlamamaya çalışıyoruz. Bu durumun kontrolünün sende olmasına karar verdik."

Bu da kendimi tutmamı zorlaştırdı. Çok saygılı davranıyorlardı ve fazla ısrarcı olmadan benimle ne kadar ilgilendiklerini gösterdiler.

Yüzünü inceledim ve gülümsedim. Kendimi tamamen bırakıp kalbimin beni ele geçirmesine izin vermek benim için hiçbir zaman kolay olmamıştı ama bu gece onların dairesine adım attığımdan itibaren bu durum değişmişti.

"Çok nazıksınız." Yanağımın içini ısırdım ve bakışlarımı

başka yöne çeviremeden dudaklarına indirdim. Ben

Ona kesin sinyaller gönderiyordu ve o da bunları fark ediyor ama harekete geçmekte isteksiz davranıyordu.

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi ve boynuma koyduğu eli yanağıma doğru hareket etti. O eğilirken iki elimi de omuzlarında tuttum ve dudakları diğer yanağıma değdiğinde gözlerimi kapattım.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı. Sözleri karnımda kıvılcımların belirmesine neden oldu ve kalbim daha hızlı atmaya başladı. Yanağıma bir öpücük daha kondurdu, bu sefer ağzımın köşesine daha yakındı.

Hareket etmedim ama başımı çevirip onu öpme dürtüsü güçlüydü. Gözlerimi açıp ona baktım ve bana yaptığı iltifat için teşekkür edemedim dudakları dudaklarımı kapladı.

Hızlı ama nazik bir öpücüktü ve geri çekildiğinde kendinden memnun görünüyordu. "İyi miydi?"

Dudaklarımı büzdüm. Tanrım, ne kadar tatlıydı? "Evet, bu iyiden de öteydi."

"Tatlı hazır." Kline'ın derin sesi yaşadığım bu tatlı anı böldü ve ikimiz de dönüp ona baktık.

"Geliyoruz. Ona odalarımızı gösterdim," dedi Bennett.

Kline başını salladı ve bana baktı. İfadesini okuyamadım ama emin görünmüyordu. İyi olup olmadığını anlamaya çalışıyordu ve ona gülümsediğimde ifadesi yumuşadı. "Onları beğendin mi?"

Başımı salladım, yavaşça Bennett'i bıraktım. "Evet. Burayı sıcacık bir yuvaya dönüştürdünüz."

"Kesinlikle öyle. Ve burayı sevdiğinize sevindik. Şimdi, biraz çikolatalı pastaya ne dersiniz?"

"Kulağa lezzetli geliyor."

Bennett'in öpücüğünden dudaklarım hala karıncalanırken onlarla birlikte yukarı çıktım. Ondaki ve diğerlerinden daha fazlasını istememe neden oluyordu ama her şey böyle giderken,

Hepimizin içindeki ateşin tutuşması için çok fazla beklemem
gerekmeyeceğini biliyordum.

BÖLÜM 15

KLINE

İçimizden birinin çoktan Lola'ya hamle yapmasına şaşırmadım. Onu ilk öpenin Bennett olmasını beklemiyordum ama yine de şok olmamıştım. Ben kadınların karşı koyamayacağı bir erkekti, ama bu başkalarının düşünebileceği nedenlerden dolayı değildi.

Vücudunun her yerinde dövme olan iri, kaslı bir adam olmasına rağmen, sakın tavırlarıyla kadınları kendine çekiyordu. Çocuklar her zaman onun iki kişiliği olduğu ve ne zaman sahneye çıksa vahşi olanın ortaya çıktığı şakasını yaparlardı. Ben inanılmaz bir sanatçıydı ve insanlar onun sahnede ve sahne dışında ne kadar farklı olduğuna sık sık şaşırdılar.

Ve nedense Lola'nın tavrı da onunla konuşurken değişiyordu. Her zaman açık ve kendine son derece güvenen bir kadın olmuştu, şakalarımıza her zaman güler ve ne zaman sohbet etsek bize katılırdı. Ancak Bennett dikkatini ona yönelttiği anda, Bennett'in konuşmasına izin vermek için sessiz kalarak onu dikkatle dinledi ve neredeyse onun içinde eridi.

Bunu bizimle yapmadığından değil, ama Bennett'in onun üzerinde ilginç ve farklı bir etkisi olduğu açıktı. Örneğin Leo ile daha eğleneliydi. Watson ile çok ciddi konuşmalar yapardı. Ve benimle...şey, sadece yüksek cinsel gerilim vardı.

Diğerlerinin nasıl gördüğünü bilemiyordum ama bana her baktığında gözlerinin heyecanla parladığını fark ettim. Bir bakıma, onun farklı olduğunu görmek güzeldi.

Her birimize tepki verdi. Bizimle sadece oyun oynamadığını gösteriyordu. Bizi ve her birimizi olduğumuz gibi tanımakla gerçekten ilgileniyordu. Farklı yönlerini de gösterdi ve bu onun etrafta olmasını çok daha iyi hale getirdi.

Konuştukça daha da yorulduğunu görebiliyordum ve Leo'nun çikolatalı kekinden bir parça yedikten sonra kanepede arkasına yaslandı, vücudu gittikçe rahatlıyordu.

"Gitmek istediğinde bize haber ver," dedim ve dizini okşadıktan sonra kalçasını hafifçe sıktım.

Başını çevirip bana baktı ve tatlı tatlı gülümsedi. "Sanırım şimdi gideceğim. Keşke kalabilseydim ama altı saatlik uykuya ihtiyacım var, yoksa yarın çalışamayacağım."

Altı saatlik uyku yorumuna güldük. Normalde onun yaşındaki insanların işlevlerini yerine getirebilmeleri için altı saatten fazlasına ihtiyaçları olurdu. Lola'nın farklı olduğunu öğrenmiştik, bu yüzden uyku alışkanlığı bizi bu kadar etkilememeliydi.

"Geri dönecek misin?" Leo koltukta öne doğru eğildi ve elini tutmak için uzandı.

Kendininkini onunkinin içine yerleştirdi ve başını salladı.

"Kesinlikle.

Özellikle de bana tekrar yemek yapacağına söz verirsen."

"Senin için her şeyi yaparım." Kolunu çekti ve elinin arkasını öpmek için daha da yaklaştı. "Hoşuna gitmesine sevindim."

"İnanılmazdı. Çikolatalı pasta da inanılmazdı," diyerek gülümsedi.

Bıraktığında hepimiz ayağa kalktık ve hepsinin ona sarılıp vedalaşmasını izledim. Yanaklarından öptüler ve daha ileri gitmeye cesaret ettiği için Bennett ona hızlı bir öpücük verdi.

Kimse aldırmadı ve Lola da bundan hoşlanmış görünüyordu çünkü ona en tatlı şekilde gülümsedi. Bu onlara doğal geldi ve aramızda büyüyen şeyin büyük olacağı bizim için daha da netleşti.

Hepimizin hayal edebileceğinden çok daha büyük.

Onu merdivenlere yönlendirmek için elimi sırtının alt kısmına koydum ve diğerlerine el sallamak için son bir kez döndükten sonra onu alt kattaki ön kapıya götürdüm.

"İyi vakit geçirdiniz o zaman?"

"Gerçekten öyle. Sizler harikasınız. Bu gece geldiğim için çok mutluyum," diyerek beni temin etti ve bana gülümsedi.

Başımı salladım ve gözlerimin vücudunda bir kez daha gezinmesine izin vererek güzelliğinin gece boyunca benimkinde kilitli kalmasını sağladım. Onu tekrar görene kadar düşüneceğimden hiç şüphem yoktu ve çocukların da aynı şeyi hissettiğini biliyordum. "Biz de geldiğinize sevindik. Bir sonraki buluşma için mesajlaşabilmemiz için numaramı bırakmama ne dersiniz?"

"Oh, evet. Tabii ki." Telefonunu çıkardı ve rehberini açmak için kilidini açtı, sonra bana uzattı ve numaramı girmemi söyledi.

Numaray1 ve adımı ekledim ve onun numarasını da almak için kendimi hızlıca aradıktan sonra telefonu ona geri verdim.

Telefonunu çantasına geri koymasını izledim ve o yoğun yeşil gözleriyle tekrar yukarı baktığında uzandım ve onu daha yakına çekmek için elimi beline koydum. İsteyerek geldi, ellerimi yüzünü kavrayacak şekilde kaldırmadan önce ona sıkıca sarılmama izin verdi. Öne doğru eğildim ve Fikrimi değıştirebilirdim, ağzını tuttum ve onu öptüm.

Ellerini göğsümde birleştirerek ve vücudunu benimkine bastırarak içimde eridi. Küçük, yumuşak bir inilti duyuldu ve ben de başka bir tat almak için öpücüğümü derinleştirdim. Dudaklarını ayırdığında dilimi dudaklarının arasına kaydurdım ve dili benimkinin etrafında kıvrıldı.

Beni öpüşündeki kibarlık benim gibi bir erkek için bile eziciydi, ama her saniyesinden zevk alarak hepsini içime çektim.

İkimiz de geri çekilmek istemiyorduk ama onu bütün gece burada tutamazdım. Yeterince uyumasını ve sabah yorgun olmamasını istiyordum. İstedğim şey onu görmektir.

ve eğer bu öpücüğü abartırsam, muhtemelen onu sadece yatağa atmak istediğimi düşünecekti.

Yaptım... ama bunu onunla aceleye getiremezdim. Hiçbirimiz yapamazdık.

Öpücüğü kestim ve ona bakmak için arkama yaslandım. Yüzündeki gülümseme ve pembe yanakları bana bundan hoşlandığını söylüyordu. Ben de kendimden memnundum.

"Tadına bakmam gerekiyordu," dedim ona sırtarak.

Dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırdı. "Yakın gelecekte bunu daha fazla yaşayacağıma dair bir his var içimde."

"Olacaksın, sadece benimle değil. Hepimiz senden çok hoşlanıyoruz, Lola."

"Güzel... çünkü mecbur kalsaydım sizden birini seçebileceğimi sanmıyorum."

Kıkırdadım. "Seçim yapmak zorunda değilsin. Dürüst olacağım... Bu hepimiz için yeni bir şey ama doğru hissettiriyor, bu yüzden işlerin nereye gideceğini göreceğiz."

"Bunu sevdim." Tekrar gülümsedi ve yanağıma hızlı bir öpücük kondurdu. "Bu gece için tekrar teşekkürler. İyi geceler, Kline."

"İyi geceler, sevgilim. Eve sağ salım git. Oraya vardığında bana mesaj at."

Kapıyı açtım ve içeri girmek için o asansöre binene kadar bekledim. Derin bir nefes aldım ve bu gece olan her şeyin içime işlemesine izin verdim.

Bazen hayatın garip planları olur ve ben erkek striptizci olmanın en garip şey olduğunu düşünürken, en iyi üç arkadaşım ile bir aşkı paylaşmak kesinlikle pastayı aldı.

Yine de mümkün olan en iyi şekilde.

Tekrar yukarı çıktım ve en üst katta durdum. Ellerim kalçalarım da çocuklara baktım ve hepimiz bir an sessiz kaldık.

"Hâlâ aynı fikirde miyiz? Onu paylaşmakta hâlâ sorun yok mu, yoksa biriniz tek başına mı gitmeyi planlıyor?" diye sordum.

Başlarını salladılar.

"Başta dördümüzü birden idare edebileceğinden emin değildim ama belli ki edebiliyor. Ve bunu istiyor," dedi

Watson ve ben de başımı sallayarak onayladım.

"Bize ayak uydurabiliyor ve ilgileniyor. Yine de ona zaman ve alan tanımak istiyorum. Acele etmeyelim."

Leo kaşlarını kaldırarak bana baktı ve eğlenmiş görünüyordu. "Elbette, acele etmeyelim."

"Sadece bir öpücüktü," dedim ona sıritarak. "Değil mi, Ben?"

"Evet, sadece a Öpücük." Bennett cevap verdi, sıritarak. "Hem de inanılmaz derecede iyi bir öpücük."

"Kahretsin, ikiniz de mi? Bir dahaki sefere sıra bende," dedi Leo. "Bırak sana gelsin. Onu zorlama," diye uyardım.

"Eminim onu sen itmişsindir," diye mırıldandı Watson, sesi sinirli geliyordu.

"Ben yapmadım. Doğru hissettirdi, o yüzden oldu. Şimdi, kıskanç liseli çocuklar gibi davranmayı bırakın. Geç oldu. Yatağına git."

Bu gece daha iyi geçemezdi. Lola eve mutlu döndü ve dördümüz de randevunun gidişatından memnunduk. Hepimiz bunun büyük bir şeye dönüşeceğine dair büyük umutlar besliyorduk ve bunun yürümesi için her şeyimizi verecektik.

Lola için, çünkü o her şeyin en iyisini hak ediyordu.

BÖLÜM 16

LOLA

Ertesi gün işte başka bir şey düşünemedim. Adamlar aklımdaydı ve her fırsatta bir sonraki adımın ne olacağını hayal ediyordum. Bana başka bir randevu sözü vermişlerdi ve onlarla başka bir akşam geçirmeyi düşünmek bile beni heyecanlandırıyordu.

Dördünün de inanılmaz derecede ilginç ve eğlenceli adamlar olduğunu, harika kişiliklere ve çok ilgi çekici bir yaşam tarzına sahip olduklarını söylemek yanlış olmazdı.

Elbette bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu düşündüm ama bir anlık şüpheden sonra bunu hak ettiğime karar verdim. Dört erkeğin bana ilgi göstermesini hak etmiştim. Kulağa aptalca geliyordu ama kendime bunu söyledikçe daha da doğru olduğunu hissediyordum.

Ofis koltuğumda arkama yaslandım ve bir o yana bir bu yana sallanarak cevaplayabileceğim başka bir e-posta gelmesini bekledim. Sakin bir Pazartesi sabahıydı ama bana ofisteki bazı şeyleri düzenlemek için zaman kazandırdı.

Bu sabah etrafta benden başka kimse yoktu ama öğleden sonra, küçük bir toplantı yapmak için odalardan birini kiralayan küçük bir avukat grubu bekliyordum. Bunun için de onlar gelmeden önce hazırlamam gereken bir açık büfe yemek istediler. Gerçi bunu daha sonra yapacaktım.

Açık büfeyi düşününce midem guruldamaya başladı ve öğle yemeği vaktimin geldiğine karar verdim - saat on birde.

Buzdolabından yemeğimi aldıktan ve kendime bir Pepsi doldurduktan sonra, şezlongların ve fasulye torbalarının bulunduğu odalardan birine gittim. Onlardan birine oturdum ve YouTube videoları izlerken öğle yemeğimi yedim ve tam somon ve pilavımı bitirdiğimde ekranımın üst kısmında bir mesaj belirdi.

*Kline sizi bir grup sohbetine
davet etti Katılmak
için buraya dokunun*

Dudaklarımı büzdüm.

Grup sohbeti kulağa eğlenceli geliyor.

Mesaja dokundum ve otomatik olarak davet edildiğim sohbet açıldı. Sohbetin adı *Lola + Four*'du ve kulağa ne kadar aptalca geldiğini görünce sıırtmadan duramadım.

Aşağıda daveti kabul etmek isteyip istemediğimi soran bir mesaj vardı ve tabii ki katılacaktım. Kabul ettiğimde, Kline'ın yazdığını söyleyen bir baloncuk belirdi.

Birkaç saniye sonra onun mesajı ve ardından Leo'dan gelen mesaj belirdi.

Kline

Selam tatlım. Umarım iyi bir sabah geçirmişsindir. Grup sohbetinin bizim için en iyi seçenek olduğunu düşündüm.

Leo

Böylesi daha kolay. İşler nasıl gidiyor, Lola?

Mesajlarına gülümsediğimi fark ettim ve hemen cevap verdim.

Ben

Grup sohbeti harika bir fikirdi!

Sabahım iyiydi. Öğleden sonra daha çok işim olacak. Dans etmediğiniz zamanlarda ne yapıyorsunuz bu arada?

Watson sohbete katılmıştı. Sırada onun mesajı vardı.

Watson

Çoğu gün evrak işleriyle meşgulüm. Diğerleri tembel puştlar.

Kıkırdadım ve bir tartışma çıkmasını bekledim. Bunun olması uzun sürmedi.

Leo

Günde on dakika evrak işleriyle uğraşıyorsunuz. Öyle olmadığınız için kendinizi daha önemli hale getirmeyin.

Watson

İşimiz söz konusu olduğunda ben daha önemliyim.

Sonraki beş dakika boyunca başka mesaj gelmedi ve muhtemelen hepsi evde olduğu için tartışmaya yüz yüze devam ettiklerini hayal ettim. Bunu düşünmek bile eğlenceliydi ve sabırla geri dönmelerini bekledim.

Bennett

Hey, sevgilim. Yarın akşam ne yapıyorsun?

Bennett'in mesajına gülümsedim.

Ben

Hey, sen. Yarın gece için bir planım yok.
Neden?

Bennett

Akşam yemeği için sizi tekrar ağırlamayı umuyorduk. Dün geceki gibi seni çok uzun süre burada tutmamaya çalışacağız. Belli bir miktar uykuya ihtiyacın olduğunu biliyoruz.

Onların evinde bir akşam yemeği randevusuna daha nasıl hayır diyebilirdim ki?

Ben

Leo yine yemek mi yapıyor?

Leo

Evet!

Ben

O zaman geliyorum :)

Mesajıma bir gülme emoji ile tepki verdiler ve ben de gidip bir mesaj daha ekledim.

Ben

Ne zaman olacağını söyle, gelirim. Bu sefer tatlı getirebilir miyim?

Watson

Normalde hayır. Ama bir istisna yapacağız.

Yeterince adil.

Sadece elim boş gitmek istemedim. Bilmedikleri şey ise benim de iyi bir fırıncı olduğum gerçeğiydi. Hiçbir şey Leo'nun dün geceki çikolatalı kekiyle kıyaslanamazdı ama en iyi yaban mersinli-limonlu keki yaptım.

Ben

Harika. İşe dönmem gerekiyor ama eve döndüğümde size mesaj atarım.

İyi günler dilerim!

Kalkıp öğleden sonrası için hazırlandığım ofisime dönmeden önce bir süre fasulye torbasında kaldım. Odalardan birindeki avukatların ihtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin olmakla meşgul olsam da gün hızla geçti.

İşten sonra, yapmak istediğim kek için gerekli malzemeleri almak üzere önce markete gittim. Kulaklığımı taktım ve ara sıra sepetime bir şeyler ekleyerek markette gezindim.

Yumurtaların önünde dururken omzuma bir dokunuş hissettim ve arkamı döndüğümde, bir kadın elinde

Yüzünde bir gülümseme vardı. Kulaklarını işaret ederek kulaklıklarımı çıkarmamı istedi.

Bunu yaptıktan sonra ona gülümsedim. "Evet?"

"Sizi rahatsız etmek istemem ama bir süredir sizi izliyorum ve gerçekten çok güzel olduğunuzu düşündüğümü söylemek istedim."

İnsanların bana bunu söylemesine alışkındım ama daha önce hiç kimse toplum içinde durup bana bunu söylememişti.

"Oh, teşekkür ederim. Çok nazıksınız."

"Tabii ki. Neden birinin gününü aydınlatmayayım diye düşündüm. Fırıncı mısınız?" diye sordu kadın, pişirme malzemeleriyle dolu sepetimi göstererek.

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Ara sıra. Profesyonel olarak değil."

"Anlıyorum. Her ne yapacaksanız, eminim çok lezzetli olacaktır. Rahatsız ettiğim için tekrar özür dilerim. Şimdi alışverişinize devam etmenize izin vereceğim."

Kadın veda etmemi beklemedi. Arkasını dönüp gitti ve omzuma dokunmadan önce kafamı eski haline getirmek için bir dakikaya ihtiyacım vardı.

Kulaklığımı tekrar taktım ve bu biraz garip ama güçlendirici karşılaşmayı geride bıraktım.

Yarın için yaban mersinli-limonlu kek yapmaya odaklanmıştım ve erkeklerle mesajlaşmaya geri dönmek istiyordum. Bu geceki planım buydu ve uzun zamandır hiçbir şey bu kadar heyecan verici gelmemişti.

BÖLÜM 17

LOLA

Akşamları dört gözle beklediğim bir şey olduğunda iş her zaman hızlı geçerdi. Bugün, erkeklerimle bir randevum daha vardı.

Adamlarım... kulağa aptalca geliyordu. Ama düşündükçe, bunun onların unvanı olmasını daha çok istiyordum. Benim olmalarını istiyordum ve içten içe bunu gerçekleştirmeyi çoktan kafama koymuştum.

Vazgeçen biri değildim ama bazen sabırsızlanıyordum ve kıvılcımların büyümesini ve onlarla aramdaki ateşin tamamen tutuşmasını beklemek kolay değildi. Yine de üstesinden gelirdim ve biraz daha zaman alırsa sinirlenmeyeceğimden emin olurdum.

Şimdiye kadar harika bir gece oldu. Evlerine ilk vardığımda beni güzel bir vazoya yerleştirdikleri bir buket çiçekle daha karşıladılar. Yanında da eve dönene kadar açmamamı söyledikleri bir kart vardı. İçine ne yazdıklarını bilmemek beni deli ediyordu ama gözlerimi karttan uzak tutmayı ve onu açma dürtüsüyle savaşımayı başardım.

Leo bir kez daha harika bir akşam yemeği hazırlamıştı. Bu kez ricotta ve ıspanak dolgulu el yapımı ravioli ve inanılmaz lezzetli bir limon sosu yapmıştı. Yemeklerine iltifat etmeden duramadım ve neredeyse her ısırıktan sonra ona yemeğin ne kadar lezzetli olduğunu söylemek zorunda kaldım.

Bana sırtıtmaya devam etti, beni çoktan parmağında oynattığını biliyordu.

Tabağımı bitirdikten sonra ikincisini istedim ve artık onu da bitirdiğime göre arkama yaslanıp ellerimi karnımın üzerine koydum. "Çok doydum ama bu doyacağım en iyi doymuşluk."

"Uzun sürmeyecek," dedi Watson ve ben ne demek istediğini anlamaya çalışırken, Kline başının arkasına bir tokat attı.

"Uygunsuz," diye tısladı Kline.

Aralarına baktım ve sonunda ne hakkında tartıştıklarını anladım. Sırtışıma gizlemek için yanaklarımın içini ısırdım. "Sorun değil. Adil olmak gerekirse bence haklı."

"Bu bizim ikinci randevumuz. Cinsel içerikli sözler söylememeli," dedi Bennett, sesi sertti.

Ona baktım ve nazıkçe gülümsedim. "Sorun değil. Bu er ya da geç olmayacak bir şey değil."

Hepsi bana baktı, gözleri içimi yakıyordu. Hepsinin yüzünde farklı ifadeler vardı ama genel olarak hepsi aynı şeyi düşünüyordu.

"Hiç aynı anda birden fazla erkekle birlikte oldunuz mu?" Kline sordu.

"Hayır, hiç denemedim. Ama denemeye hazırım. Bunu benim için iyi hale getireceğinizi biliyorum. Eğer... istediğiniz buysa."

"Elbette istiyoruz," diye yanıtladı Bennett. "Sadece sizi bunaltmayacağımızdan emin olmak istiyoruz."

"Daha önce de kadınları paylaştık ama hiç dördümüz birlikte olmamıştık. Seninle olmak bizim için de farklı olacak," diye ekledi Leo. "Ama acelemiz yok. Ağırdan alacağız."

"Yapacağız," diye kabul etti Kline. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve bir elini kırlaşmış saçlarında gezdirdi. "Konuyu değiştirelim. Lola, oyun oynar mısın?"

"Masa oyunları gibi mi?"

"Evet. Burada birkaç tane var. Ara sıra oyun geceleri düzenliyoruz," diye açıkladı.

Şirinmiş.

"Oyunlara bayılırım. Özellikle Monopoly'de iyiyimdir. Sende var mı?"

"Elbette." Bennett ayağa kalktı ve oturma alanındaki koltuklara doğru başıyla işaret etti. "Gel."

Sandalyemden kalktım ve onu takip ederek kanepelerden birine oturdum. Tüm masa oyunlarını çıkarmasını izledim ve oynamaktan hoşlanacağım birkaç tanesini gördüm bile.

"Sen de kart oyunlarını sever misin?" Bennett bir deste kâğıt tutarak sordu.

"Sadece iki kart oyunu biliyorum ama onlar da İtalyanca. Willa ve ben geçen yıl İtalya'ya gittik ve kaldığımız dairenin altında her gün yaşlı insanların takıldığı küçük bir bar vardı. Dışarı çıkmadan önce sık sık onlarla otururduk ve bize birkaç oyun öğretiler."

"Kulağa ilginç geliyor. Bize öğretmek ister misin?"

"Elbette." Ona gülümsedim.

"Peki İtalya nasıldı?" Arkasına yaslandı ve kucağında tutmak için elime uzandı.

"İtalya harikaydı. Torino'da kaldık ve başka yerleri ziyaret etmek için oradan çok uzaklaştık. Yine de Torino'ya aşık olduk ve bu kış başka bir gezi planladık bile. Siz daha önce seyahat ettiniz mi?"

Bennett parmaklarımı kendi parmaklarıyla okşadı ve üniversiteden sonra seyahat ederek geçirdiği yıllardan bahsederken ona dikkatle baktım.

"Neredeyse her yere gittim, ama dürüst olmalıyım... bu kadar uzun süre seyahat etmek çok yorucuydu ve her zaman keşfetmek istediğim ülkeleri ziyaret etmeme rağmen, seyahatimin sonuna doğru heyecanım ve motivasyonum yavaş yavaş kayboldu."

"Bir yılı aşkın süredir seyahat ediyorsunuz. Bunun nasıl olabileceğini anlayabiliyorum. Evi özlemeye mi başladın?"

"Ayrıca, evet. Geri döndüğümde eski hayatıma alışmak zor oldu ama kısa bir süre sonra Watson'la tanıştım ve bir şekilde yeniden uyum sağlamama yardımcı oldu."

"Sen ve Watson nasıl tanıştınız?"

"Komik bir hikâye," diye seslendi Leo mutfaktan.

"Gerçekten öyle," diye itiraf etti Bennett gülerek. "Seyahate çıkmadan önce üniversiteden tanıdığım bir kadınla çıktım. İkimiz de iyi vakit geçirdik ve bana seyahatimden sonra başka bir randevu istersem onu aramamı ve hala ilgilenip ilgilenmediğini sormamı söyledi. Amerika'ya döndükten bir hafta sonra ben de öyle yaptım. Buluştuk ve onu başka bir kadın ve Watson ile bir masada otururken buldum. Çifte randevudan bahsetmemiştii ama hayatımda yaşadığım en iyi randevu olduğu ortaya çıktı." Sırıttı ve diğer kanepeye oturmaya gelen Watson'a baktı.

Aralarına baktım ve yavaş yavaş ne demek istediğini anlamaya başladım. Benden bir kahkaha kaçtı ve çocukların hepsi kıkırdadı. "Yani... ikiniz de o kadınlarla çıkmadınız mı?"

"Hayır, bizi terk ettiler. Biz de arkadaş olduk. Dans ve filmlere olan sevgimiz sayesinde birbirimize bağlandık," diye açıklıyor Watson.

Dudaklarımı büzdüm ve tekrar Bennett'e baktım. "Bu hikayenin iyi bir sonla bittiğini söyleyebilirim."

"Kesinlikle."

Leo ve Kline her şeyi temizledikten sonra bize katıldılar ve yaptığım pastadan dilimler getirdiler. Normalde yaptığım şeylere çok güvenirdim ama nedense kendimi gergin hissediyordum. Beğenmelerini istiyordum. Benimle ilgili sevdikleri şeyler listesine bir şey daha eklemek istiyordum.

"Bunlar yenilebilir çiçekler mi?" Watson pastayı incelerken sordu.

"Evet. Bu yaban mersinli-limonlu bir kek ve kremasını gıda boyasıyla değil yaban mersiniyle renklendirdim." Bunu belirtmek istedim çünkü çoğu insan gıda boyasının tadını sevmez. Ben de sevmezdim.

Hepsi bir ısırık alırken onları izledim ve sabırla tepkilerini bekledim. Dikkatlerini yavaşça bana çevirdiler ve hep bir ağızdan başlarını sallayıp sırtmaya başladılar.

"Bu mükemmel," dedi Watson.

"Tek kelimeyle harika," diye ekledi Bennett.

"Bayıldım, hayatım. Leo'nun şimdiye kadar yaptığı tüm pastalardan çok daha iyi," diye itiraf etti Kline sırıtarak.

"Hey şimdi... kabalaşmaya gerek yok."

Güldüm ve elimi Leo'nun kalçasına koydum. "Bence çikolatalı pastan harikaydı. Ama fırıncılığım la gurur duyuyorum."

"Öyle olmalısın bebeğim. Bu pasta harika," diye güvence verdi. "Bana öğretmek zorunda kalacaksın."

Gülümsedim ve bunun da harika bir randevu fikri olduğunu düşünerek başımı salladım.

Şimdilik, pastamın saniyelerinin tadını çıkarmalarını izlemek hoşuma gidiyor ve sonrasında geceyi oyun oynayarak geçirdik.

Watson sehpanın üzerindeki Monopoly tahtasına bakarken, "Bu oyunda iyi olduğunu söylerken yalan söylemiyordu," diye mırıldandı.

Ona sıırttım, bir hamle yapmasını bekliyordum. "Hadi ama, ya o evleri satarsın ya da vazgeçersin. Her iki durumda da... Ben zaten kazandım."

"O haklı, dostum. Senin için hiçbir çıkış yolu yok. Büyük bir borç yükü altındasın," dedi Kline ona.

Benim yüzümden çoktan iflas etmişlerdi ve Watson da çok yaklaşmıştı ama pes etmiyordu.

"Bana biraz borç vermeye ne dersin?"

Başımı geriye attım ve güldüm. "Yok artık! Bana bunu soramazsın."

Leo, "Vazgeç artık, dostum," diye ısrar etti.

Watson'a baktım, sonunda ağır bir iç çekişle pes edene kadar onu dikkatle süzdüm. "Tamam, ama yakında bir rövanş istiyorum."

"Hepimizin var," diye şaka yaptı Bennett. "Bir bira daha isteyen var mı?"

"Bir tane alacağım. İhtiyacım var," dedi Watson elini uzun saçlarında gezdirerek.

Bennett'e "Bir bardak su daha alayım lütfen," dedim.

Başını sallayıp kalktı ve o giderken Watson'a dönüp gülümsedim. Onu neşelendirmek istiyordum. "Saçların hep bu kadar uzun muydu?"

"Pek sayılmaz. Eskiden Kline gibi kestirirdim, sonra onun yarısı kadar bile iyi görünmediğimi fark ettim ve uzamasına izin verdim."

"Bence saçların mükemmel. Sana çok yakışmış."

Gülümsedi ve kalçamı sıkmak için elini uzattı. "Teşekkür ederim, tatlım. Henüz çok geç değil. Sinemaya gitmek ister misin?"

Gözlerimi sehpanın üzerindeki telefonuma çevirmeden önce ona baktım. Saate bakmak için ona dokundum ve hemen eve gitme vaktinin henüz gelmediğine karar verdim.

BÖLÜM 18

LEO

Onu öpmeyi düşünmeden edemiyordum. Aramızda ona ilk kimin yaklaşacağı konusunda bir yarış yoktu ama Ben ve Kline'ın onu çoktan öptüğünü bildiğimden, onu öpme isteğim daha da güçlenmişti.

Kanepede onun yanına oturdum, Bennett de diğer tarafındaydı ve hepsi filme odaklanmışken bir sonraki hamlemi anlamaya çalıştım. Çok açık olmak istemiyordum ve onu zorlamak istemiyordum. Beni öpmek istemesini istiyordum ve ilk hamleyi yapmaktan yana olsam da, bunu gerçekten istediğini bana göstermesine ihtiyacım vardı.

Kolum omuzlarına dolanmıştı ve başının yan tarafını okşamaya devam ederek saç tellerini nazikçe geriye doğru taradım. Bana daha fazla yaslanmıştı ama odağı Ben'in elindeymiş gibi görünüyordu. Ben'in eli onun kalçasındaydı ve o da iki eliyle elini orada tutuyordu.

Gözlerimi ellerinden alamadan aşağı bakmaya devam ettim. Her birimizle farklı bir bağı olduğu açıktı ve bir şekilde Ben, hiçbirimizin beklemediği bir şekilde onun dikkatini çekmeyi başarmıştı.

Yine de, özel olmalıydı.

Bennett genellikle sessiz bir tipti. Gerçekten bir şey hissetmediği sürece kadınlarla konuşmazdı ve Lola onun içinde özel bir ateş yakmış olmalıydı.

Üçü arasında en az tartıştığım kişi Ben'di. Dürüst olmak gerekirse, en çok onu seviyordum. Onun sakinliği

Ne zaman konuşmaya ihtiyacım olsa beni dinliyor ve tavsiyelerde bulunuyordu.

Kline ve Watson'ın benim için öne çıkan başka nitelikleri de vardı elbette.

Kendimi erkekleri düşünmekten vazgeçmeye zorladım ve dikkatimi tekrar Lola'ya odakladım. Ona bakmak için başımı çevirdim ve bir süre sonra gözleri benimkilerle buluştu.

Gözleri yüzümü dikkatle incelerken tatlı tatlı gülümsedi. "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Her şey mükemmel," diye ona güvence verdim. Başının arkasını kavradım ve bakışlarımı dudaklarına indirdim, başka bir yere bakamıyordum. "Aslında... Seni öpmeyi düşünmeden edemiyorum."

Açıkçası, olmak istediğim kadar kendini beğenmiş değildim. Ama neyse ki söylediklerimden etkilenmemişti. Güldüğünü gizlemek için başını çevirdi ve gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda gözlerinde heyecan parlıyordu.

Bakışları önce dudaklarıma, sonra da bizi dikkatle izleyen Watson'a kaydı. Ne düşündüğünü biliyordum ama aklımdan geçenleri söylemedi. Gözleri yeterince şey söylüyordu ve Watson'a sessiz bir söz verir gibi göründükten sonra tekrar bana baktı ve vücudunu bana doğru çevirdi.

"Bunu istiyor musun?" Ona sordum, bu konuda emin olmasını istiyordum. Ve bunu gerçekten istemesini.

"Bilmiyor musun?" diye meydan okuyan bir ifadeyle karşılık verdi.

Kline'in kıkırdadığını duydum ve sırtışıma gizlemek için dudaklarımı büzdüm. "Kahretsin, tabii ki biliyorum."

Daha fazla tereddüt etmeden sol elimle başının arkasını kavradım ve onu kendime çekmek için elimi yanağına koydum. Eğildim ve onu öptüm, dudaklarımı yavaşça onunkilere doğru hareket ettirdim.

Küçük bir inilti duyuldu ve elini göğsüme bastırarak bana doğru eğildi. Diğerlerinin de odada olmasını umursamıyor gibiydi ve izlenmekten hoşlandığı fikri beni tahrik ediyordu.

"Lanet olsun," diye mırıldandığını duydum Watson'ın.

Lola öpüşürken gülümsedi ve ben de dudaklarımı ayırarak öpüşmeyi derinleştirdim ve dilini ağzıma sokmasına izin verdim. Dilini benimkinin etrafında kıvırdı ve öpüşürken bile kendinden bu kadar emin olmasına bayıldım.

Ve nasıl öpüşüleceğini biliyordu.

Daha rahat etmek için onu üstüme çektim ve kucağıma oturmasını sağladım. Kollarını boynuma doladı, ben de benimkileri kalçalarına doğru indirdim, onu vücuduma daha sıkı çektim, böylece onunkileri hissedebiliyordum.

Bana kıyasla ufak tefekti ama kıvrımları boyunu telafi ediyordu. Dürüst olmak gerekirse, küçük değildi. Boyu beş beşten uzun olamazdı.

Ellerimi kışına götürdüm, o kalçalarını benimkilere bastırırken ben de hafifçe sıktım. Kline'ın sinirli mırıltılarını duyabiliyordum ama duymazdan geldim. Şu anda sıra bendeydi ve Lola'nın şu anda beni istediği açıktı.

Arkasına yaslanıp bana bakmak için öpüşmeyi kesmeden önce dili benimkinin etrafında birkaç kez daha kıvrıldı. Pembe yanakları çok sevimliydi ve gözlerindeki şehvet de gözden kaçacak gibi değildi. "Nasıldı?" Sırıtarak sordum.

"İyiymi," diye cevap verdi ve hepimizi güldürdü.

"Sadece iyi mi? Lanet olsun, ben de her zaman buradaki en iyi öpüşen kişi olduğumu düşünürdüm."

Yumuşak bir şekilde güldü ve iki eliyle yüzümü kavradı. Eğildikten sonra dudaklarıma nazik bir öpücük kondurdu ve başparmaklarını çene çizgimde gezdirdi. "Mükemmeldi. Tıpkı Kline ve Ben'i öpmek gibi."

Watson'a bakmak için başını çevirdi. Kaşları beklentiyle kalkmıştı. "Şimdi buraya gelip benim de seni öpmeme izin vermen adil olur."

Lola tatlı tatlı gülümsedi. Bu reddedemeyeceği bir teklifti. Kucağımdan kalkmasına izin verdim ve Watson'ın oturduğu yere gidişini izledim.

Adam elini uzattı ve kız da elini adamın elinin içine sokarak onu kucağına çekmesine izin verdi. Onun kucağına oturmasını izlerken

pantolonumu ayarlamak için. Onun amcığı üzerine bastırdıkça aletim sertleşmişti.

"Buraya gel." Watson Lola'yı onun üzerine yerleştirdi ve kasıklarını onunkilere bastırmasını sağladı. Onu kendine yakın tutmak için kollarını sırtına doladı ve yoğun bir göz temasından sonra öpüştüler.

Yanlarında oturan Kline'a bakmadan önce bir süre onları izledim. Gözleri onların üzerindeydi ve bir eliyle pantolonunda oluşan şişkinliği kapatıyordu.

Hiçbirimiz bunun olmasını planlamamıştık ve onun istemeyeceği bir yöne doğru itmeyeceğimizden emindik. Ama şimdilik kontrol Lola'daymış gibi görünüyordu ve ne isterse ona verecektik.

LOLA

Kalbim göğsümden hızla atıyordu ve hayatımda hiç bu kadar heyecanlı hissetmemiştim. Az önce Leo'yu öpmüştüm ve şimdi diğerleri izlerken Watson'la öpüşüyordum.

Bu fikir içimde bir şeyleri harekete geçirdi ve onlara istediğimin sadece bir tanesi olmadığını göstermek için güçlü bir dürtü hissettim. Ya da başa çıkabileceğimi.

Öpüşmeyi kestim ve Watson'a bakarken derin bir nefes aldım. Gözlerinde bir ateş vardı ve bunu içimin derinliklerinde hissettim. Yanımızda oturan Kline'a bakmak için başımı çevirdim ve onun gözlerinde de Watson'la aynı duygular vardı.

Hepimiz aynı şeyi düşünüyorduk. Bunu biliyordum ama bu kadar ileri gitmek isteyip istemediğime karar vermek için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Kahretsin... tabii ki istedim.

Dudaklarımı yaladım ve elimi Kline'ın çenesine koymak için uzattım ve ben ona ne istediğimi sormadan ya da söylemeden yaklaştı ve beni öpmek için eğildi.

"Siktir," diye mırıldandı Watson. Aleti altımda sarsıldı ve öpücüğe sırtarak karşılık verdim.

onlardan.

"Lanet olası yaramaz kedi yavrusu. Bizi küçük parmağında oynatıyor," dedi Bennett, sesi alçaktı.

Kline beni tutkuyla öptü, eliyle başımın arkasını kavrayarak beni orada tuttu. Dili ağzıma girip çıkıyor, beni tadıyor ve sessizce daha fazlasını istediğini söylüyordu.

Yine de paylaşmak
zorundaydı. Hepsi
paylaşmak zorundaydı.

Ondan uzaklaştım ve tekrar Watson'a baktım. Aleti taş gibi sertleşmişti ve kendini ayarlamak için beni üstünde hareket ettirmeye devam etti. Aramızdaki gerilim artmıştı ve daha ileri gitmek istesem de nasıl yapacağımdan pek emin değildim.

Aklımdaki fikir kesinlikle hepsinin kabul edeceği bir fikir değildi. Yine de sormadan asla öğrenemezdim. Dudaklarımı sıkıca birbirine bastırdım, nasıl ifade edeceğimi bulmaya çalıştım, ancak bulmam ne kadar uzun sürdüyse doğru kelimeleri buldukça, sadece deneme fikrini daha çok sevdim.

Yapabilecekleri en kötü şey bana hayır demekti.

Ama içten içe beni itmeyeceklerini biliyordum.

Watson'ı tekrar öptüm ama kısa süre sonra Kline'a dönüp onu öpmek için öpüşmeyi kestim. Onu kendime çektim ve o da vücudunun bir tarafı Watson'ınkine değene kadar kanepeye yaklaştı. İkisinin de omuzlarına birer el koydum ve ikisi için de iyi olacağını umduğum şeyi yapmak için bir kez daha itmeye ihtiyaç duyarak ikisinin arasına baktım.

Onları daha yakına çekerken eğildim ve ne yapmak istediğimi anladıklarında, aramızda üçlü bir öpücük gerçekleşmeden önce ikisi de yüzlerinde eğlenceyle birbirlerine baktılar.

Bunu daha önce hiç yapmamıştım ve onlardan herhangi birinin de yapıp yapmadığından emin değildim, ama kesinlikle hoşumuza gitti.

İlk başta garipti ve çok fazla dil vardı, ama doğru ritmi bulduğumuzda öpücük mükemmeldi.

İkisinin de bir eli sırtımdaydı ve k1ç1m1 kavrayıp sıkmak için ellerini daha da aşağı indirdiler. Öpüşme yoğunu ve biz burada meşgulken, Bennett ve Leo'nun sıralarını beklediklerini biliyordum.

Öpüşmeyi kestik ve nefesimi düzene sokmak için bir dakikaya ihtiyacım vardı. Kline beni yakından izlerken saçlarımın tellerini geriye doğru taradı ve Watson sertleşen sikinin üzerine oturmaya devam etmemem için hafifçe geri çekilmemi sağladı.

Bu gece sadece bu öpücük olacaktı ve beni ona daha fazla sürtünmekten uzak tutmak için en iyi fikir buydu.

"Ondan da biraz alabilir miyiz?" Leo sordu.

Başımı çevirip ona ve Bennett'e baktım ve başparmağımla alt dudağımın kenarını silerken gülümsedim. "Evet, tabii ki."

Bennett dudaklarını büken bir sırıtışla, "Ne kadar da kibar," diye mırıldandı. "Buraya gel, sevgilim." Elini uzattı ve Watson'ın kucağından kalktıktan sonra elimi Ben'in elinin içine soktum ve beni kucağına çekmesine izin verdim.

Yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra gözlerinde sorularla bana baktı. "Daha fazlasını kaldırabileceğinden emin misin?"

"Eminim. Gerçekten hoşuma gitti," diyerek onu temin ettim.

Kıkırdadı, sonra beni kendine çekmeden önce Leo'ya hızlıca bir bakış attı ve ben de diğer ikisini öptüğüm gibi onları öptüm. Dudaklarının ve dillerinin birbirine değmesinin onları rahatsız etmemesi çok hoşuma gitmişti.

Sonuçta beni paylaşıyorlardı ve bunu yapmanın yolu buysa, kimin dudaklarının birbirine değdiği konusunda büyük bir sorun çıkarmadan buna razı oldular.

BÖLÜM 19

LOLA

Banyoda bu kadar çok zaman geçirmek istememiştim ama onları bir süre öptükten sonra sakinleşmek ve daha fazla ilerlememizi engellemek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Çok istememe rağmen henüz onlarla yatmanın zamanı değildi.

Acelemiz yoktu ve kendime karşı dürüst olmak gerekirse, onlarla seks yapmaya hazır değildim. En azından hepsiyle aynı anda değil.

Aynada kendime baktım, pembe yanaklarıma ve duygularla dolu gözlerime baktım. Erkeklerle aramda büyük bir şey büyüyordu ve her şeyi nasıl idare ettiğim için kendimle gurur duyuyordum. Bazen, dört erkeğin benden hoşlanmasının gerçek olduğuna inanmıyordum.

"Bu çılgınlık," diye fısıldadım, dört erkeğe birden aşık olmanın ne kadar tuhaf olduğuna gülerek. Dürüst olmak gerekirse, bu zaten bir aşktan çok daha fazlasıydı. Bir şekilde her birine karşı hissettiklerim hayal edebileceğimden daha büyük bir şeye dönüşmüştü ve biraz bunaltıcı olsa da, bunun ne kadar ileri gideceğini görmek istiyordum.

"Lola, içeride iyi misin?" Kapıyı nazikçe çalan Bennett'in derin sesi kapının diğer tarafından belirdi.

"Evet, ben iyiyim. Sadece bir dakikaya ihtiyacım var" dedim. "Pekâlâ. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

"Geleceğim. Merak etme, hemen geliyorum."

Gitmesini bekledim ama ahşap zeminde ayak seslerini duymadım. Her şeyin yolunda olduğuna dair bana güvenmiyordu ve bir bakıma bu onun için çok tatlıydı. Yıkadım.

Kapıya yönelip kilidini açmadan önce ellerimi ikinci kez açtığım da Bennett'in orada durduğunu gördüm.

Ona gülümsedim ve o da beni dikkatle izledi. İyi olduğum konusunda yalan söylemediğimden emin olmak için beni baştan aşağı süzdü, her santimetrekaremi inceledi.

"Geceyi mahvettik mi?"

"Mahvetmek mi?" Kaşlarımı çatarak ona sordum. "Asla. Neden böyle düşündün ki?"

Onun gibi büyük bir adam için şüpheleri büyüktü. Ama onu suçlamadım. Banyoda çok zaman geçiriyordum ve normalde bu birinden uzaklaşmak istediğimin işaretiydi.

O bunu düşünmeden önce, ona kendimi neden bu kadar uzun süre oraya kilitlediğimi açıklamaya karar verdim. Gülümsedim ve ona yaklaşarak iki elimi göğsüne koydum. "Sadece biraz zamana ihtiyacım vardı. Duygularımın üstesinden geldim. İyi duygular. Tüm o öpüşmeler beni çok etkiledi."

Beni incelemeye devam etti ve ben ona bir kez daha iyi olduğumu söyledikten sonra nihayet rahatladı. "Güzel. Sadece emin olmak istedim."

Kollarını belime doladı ve beni kendine daha sıkı çekti. Parmak uçları kışım da gezinirken, yanağımı öpmek için daha da yaklaştı. "Henüz çok geç değil. Yaptığın o lezzetli pastadan bir parça daha yemek için yukarı gelmek ister misin?"

Gülümsedim ve ona daha fazla eğildim, kollarımı ona sarılmak için yukarı kaldırdım. "Çok isterim."

Bir süre bu şekilde durduk ve sadece bana sarılarak verdiği sıcaklıktan keyif aldım. Hepsinde bu etki vardı ama Bennett'te durum farklıydı.

"Hadi gidelim." Uzaklaştı ve elimi ağzına götürüp arkasından öpmeden önce parmaklarını parmaklarımın arasından geçirdi. Bana bir kez daha gülümsedi ve ben de beni yukarı, diğerlerinin yanına götürmesine izin verdim.

"İşte orada. İyi misin?" Leo dudaklarında nazik bir sırıtışla sordu.

"İyiden de öteyim. Ben kek kaldığını söyledi mi?"

"Tabii ki var. Dur sana biraz getireyim."

Leo hepimize bir tur daha pasta getirmeye giderken, Bennett'le oturdum ve sehpanın üzerindeki sigara paketine uzandım. Daha önce orada değillerdi. Kafamı kaldırıp Watson ve Kline'in yüzlerine baktım ve hangisinin sigara içtiğini merak ettim.

"Onlar benim. Sigara içiyor musun?" Watson sordu.

"Hayır, istemiyorum." Dudaklarımı büzdüm ve elimdeki paketi inceledikten sonra sıkı bir gülümsemeyle geri bıraktım. "Sigara kokusundan her zaman hoşlanmamışımdır. Ve sigara içmenin gereksiz olduğunu düşünüyorum."

Ben, Watson'a bir bakış atarak, "Kesinlikle öyle," dedi.

İçini çekti ve bir elini uzun saçlarında gezdirdi. "Öyle olduğunu biliyorum. Bu kötü bir alışkanlık. Bırakmak çok zor."

Sigara içtiği için onu yargılamıyordum. Sadece keyif aldığı için sigara içtiğini düşünmeye hakkım yoktu. Bazı insanlar her ne sebeple olursa olsun buna ihtiyaç duyardı. Sadece rahatlamak için başka şeyler yapmak varken bunu anlamıyordum.

Ben, "Bırakmaya çalışıyordu ama sürekli geri dönüyor," diye açıkladı.

"Sizi rahatsız eden sadece koku mu?" Kline sordu.

Ona bakmak için başımı çevirdim. Omuz silktim. "Çoğunlukla kokudan, ama aynı zamanda dumandan. Astımım var."

"Kahretsin," diye mırıldandı Watson. "Dürüst olmak gerekirse... ben çok sigara içmem. Dediğim gibi... aptalca bir alışkanlık. Seni bu kadar rahatsız ettiğini bilseydim, bir nefes çekmek için dışarı çıkmazdım."

Watson'a gülümsedim. "Sorun yok, Watson. Bunu yüzüme karşı yapmadın. Ve dediğin gibi, bu aptalca bir alışkanlık. Herkesin vardır."

Leo sırtarak, "Senin de bir tane olduğuna inanmak zor," dedi.

Üzerinde pasta olan tabakları yere koydu ve hepimiz birer tane aldık.

Pastayı yemeye başladım ve onlar beni dikkatle izlerken, hangi kötü alışkanlığımı itiraf etmek istediğimi bulmaya çalıştım. Hayatı tehdit eden şeyler değildi ama endişe ve sıkıntıdan kaynaklanıyordu ve nasıl durduracağımı henüz bulamamıştım.

"Tırnaklarımı yiyorum ve cildimi karıştırıyorum. Tırnak yemek o kadar kötü değil ama derimi yolmak bazen kanlı olabiliyor." Gerçekten hoşlanmaya başladığım dört adama bunu itiraf etmek zordu ama ben söylemesem de anlayamayacakları bir şey değildi.

Ellerime baktıklarında, örneğin Willa'nınki gibi mükemmel manikürlü olmadıklarını görebiliyorlardı. Tırnakları doğal olarak uzundu ve bakımlıydı; parmaklarını pürüzsüz ve güzel tutmak için yağlar ve diğer el kremleri kullanırdı. Tırnaklarında da her zaman güzel bir renk vardı ve elleri onun genel güzelliğine çok yakışıyordu.

Yemeğini bitirdikten sonra Bennett elime uzandı ve isteksizce kucağına çekmesine izin verdim. Elimi inceledi, her bir parmağımı işaret parmağı ve başparmağı arasına alıp inceledi. "Bunu düşünmeden mi yapıyorsun?"

Başımı salladım. "Bazen kan akana kadar bunu yaptığının farkına bile varmıyorum."

"Deri toplamanın temel bir nedeni var mı?" Leo gerçekten ilgileniyormuş gibi bir sesle sordu.

"Herkes için farklı olduğunu düşünüyorum ama çoğu için bunun nedeni kaygı."

"Anksiyeteniz var mı?" Watson endişeli bir ses tonuyla sordu.

Omuz silktim ve nazikçe gülümsedim. "Bazen. Ama işlevimi yerine getiremeyeceğim türden değil. Sanırım sadece... fazla düşünmem endişeye neden oluyor. Genelde kendime oldukça güvenirim."

"Fark ettik," dedi Bennett kıkırdayarak. Elimin arkasını sıvazladı, sonra pastamı bitirebilmem için tekrar bıraktı. "Benim kötü alışkanlığım abur cubur yemek."

Şaşkın bir ifadeyle ona baktım. "Gerçekten mi?"

"Evet. Henüz çocuklara söylemedim ama eminim zaten biliyorlardır. Ama arada sırada dışarı çıkıp yağlı bir hamburger yemeyi seviyorum."

Hepimiz güldük ve Bennett omuz silkerek olayı geçiştirdi.

"Ve bize asla bir tane getirmez," dedi Watson elini sallayarak kafasının.

Ben sıırttı. "Bu benim kötü alışkanlığım. Bana bırak."

"Madem kötü alışkanlıklardan bahsediyoruz, sanırım benimkini de söylemem gerekecek." Leo derin bir nefes aldı ve iki elini sarı saçlarında gezdirdi. "Çok fazla enerji içeceği içiyorum."

"Red Bull gibi mi?"

"Özellikle Red Bull. Enerji vermesi için bile içmiyorum. Sadece tadını seviyorum" diye itiraf etti.

Birbirimizle öpüştükten sonra hepimizin burada daire şeklinde oturup kötü alışkanlıklarımız hakkında konuşmasını çok sevimli buldum. Ama ben de bundan böyle böyle olmasını umuyordum. Açılmak ve birbirimizi daha iyi tanımak. Bu sadece cinsel bir ilişki olarak kalmayacaktı.

"Arada sırada Red Bull içmeyi severim," diye itiraf ettim. "Ama sadece Votka ile karıştırarak."

Çocuklar gülüştü ve ben pastamdan son lokmayı yerken Kline'a baktım. Kaşlarımı kaldırdım ve bana gurur duymadığı şeyi söylemesini bekledim. "Peki ya sen, Kline?"

"Benim kötü alışkanlıklarım yok."

"Bu doğru olamaz. Hadi... Seninki ne?" diye sordum.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum... ama bunca yıldır onun arkadaşlar, hiç kötü bir alışkanlık bulamadık. O mükemmel biri," dedi Watson gülerek.

Burnumu kıvırdım. "Nasıl?"

"Hiçbir fikrimiz yok. Belki de bu onun kötü alışkanlığıdır. Lanet olası bir mükemmeliyetçi olmak," dedi Leo.

"Huh..." Kline eğlenerek kaşlarını kaldırırken onu inceledim.

"Mükemmeliyetçiliğin kötü bir alışkanlık olduğunu düşünmüyor musun?" diye sordu.

"Aşırıya kaçarsa kesinlikle kötü olabilir. Ama genel olarak... Red Bull bağımlılığı kadar kötü olduğunu düşünmüyorum."

Hepimiz güldük ve Bennett kolunu omuzlarıma dolayarak beni yanına çekti. "Gelecekte birbirimiz hakkında öğreneceğimiz pek çok şey var. Bize karşı dürüst olduğun için teşekkür ederim, tatlım."

Ona gülümsedim, sonra diğerlerine baktım. "Bana karşı dürüst olduğunuz için de teşekkür ederim. Sizinle harika bir akşam geçirdim. Tekrar."

Ve bu son olmayacaktı.

BÖLÜM 20

WATSON

Barın ortasında durmuş, Kline'ın dün sabah asılması için birini görevlendirdiği yanan sigara içilmez tabelasına bakıyordum.

Sigara içiyordum. Arada bir. Bununla gurur duymuyordum, özellikle de sigara içmek için gerçekten bir nedenim olmadığı için. Ayrıca gidip bir paket sigara almanın verdiği histen de nefret ediyordum. Yanlış geliyordu. Sigaranın kokusundan ve içtikten sonra nasıl koktuğumdan nefret ederdim.

Yine de bırakamadım.

"Bundan mutlu olmayacağını biliyordum," dedi Leo yanıma yaklaşırken. "Ama belki de bunun neden orada olduğunu öğrenmek sonunda tamamen bırakmana yardımcı olur."

İçimi çektim ve bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Beni yanlış anlama... Ondan gerçekten hoşlanıyorum ve Salı günkü ikinci buluşmamızdan sonra tek düşündüğüm o oldu. Ama böyle bir bomba patlatmak zorunda mıydı?"

Leo kaşlarını kaldırdı. "Onun astımı var, dostum. Senden tek istediği onun önünde sigara içmemendi. Sana durmanı söylemedi ki."

"Hayır, yapmadı. Ama-"

"Aslında bırakmalısın. Sigaranın sana iyi gelmediğini biliyorsun ve ben senin yerinde olsaydım ve Lola gibi bir kadın sigara içenlerden hoşlanmadığını söyleseydi, hemen bırakırdım. Ne de olsa o buna değer."

Bir iç çekiş daha beni terk etti.

Aslında buna değerdı. Sadece bunu beynime yerleştirmem gerekiyordu.

"Bir ilacı bırakmak zordur."

"Dostum... sadece çirkin ilacı harika bir ilaçla değiştir. O muhteşem bir uyuşturuğu. Onu öptüğünde ne kadar uçtuğunu bana söyleyen sendin."

Çatık kaşlarla ona baktım. Sözleri mantıklıydı ama ben inatçı bir orospu çocuğuydum.

"Lanet olsun," diye tısladım, tekrar tabelaya bakarak. "Zor olacak."

"Kahretsin... Kline gerçekten başardı, ha?" Morris eğlenen bir sırıtışla yanımıza geldi. "Bu barda artık sigara içmek yok. Bu hoşuma gitti. Bu daha sık geleceği anlamına mı geliyor?"

"Kesinlikle yapacak. Ve sanırım senin kız da öyle?" Leo sordu.

Lola bize Willa'nın geçen hafta Morris'le iki kez buluştuğunu yazmıştı ve görünüşe göre iki en iyi arkadaş aynı zamanda arkadaş olan erkeklerle çıkma konusunda turnayı gözünden vurmuşlardı.

"Kesinlikle. Ama seni dans ederken görmek için burada olmayacak," dedi Morris, kulaktan kulağa sırtarak.

"Bizim için sorun değil. Zaten sadece bir kadınla ilgileneceğiz," dedim tabelaya bakmayı kesmek için arkamı dönerken. "Tüm ilgiyi ona vermeden sonraki şovlarımızı nasıl atlatacağımızdan emin değilim."

"Sahne rol yapıyoruz. Diğer kadınlara buraya gelme sebepleri olan ilgiyi göstermeliyiz," dedi Leo.

"Lola'nın kıskanç bir tip olmadığını tahmin ediyorum. Tüm bunlar onun için sorun değil mi?"

Morris'e baktım ve omuz silkdim. "Aslında başka seçeneği yok. Bu bizim işimiz. Ama kıskanç bir tip değil. Orası kesin."

"Hayır, öyle değil. Sahnede yaptığımız flörtün gerçek olmadığını biliyor. Uzun zamandır bir kadınla Lola ile flört ettiğim gibi flört ettiğimi sanmıyorum. Ve bu bile farklı."

Leo'nun sözlerine "O farklı," diye ekledim. Derin bir nefes aldım ve elimi bir kez daha saçlarımda gezdirdim. "Sanırım onun için bırakabilirim. Sadece son bir sigaraya ihtiyacım olacak. Son bir tane."

"Çabuk olun." Kline sahnede belirdi, oldukça stresli görünüyordu. "Ben kendimi iyi hissetmiyor ve bu gece sahneye çıkmayacak."

"Kahretsin, elinde ne var?" Leo sordu.

"Ateş. Baş ağrısı. İlaç almak için doktora gitti ama ona evde kalmasını söyledim. Buraya gelip hepimizi hasta etmeye değmez. Gösteride bazı değişiklikler yapmamız gerekecek."

"Bu sabah iyi görünmediğini sanıyordum. Ona yiyecek bir şeyler getirmek için öğle yemeği saatinde uğrayacağım." Cebimden telefonumu çıkardım ve Bennett'e kısa bir mesaj gönderdim.

"Morris, git Elia'ya içkileri arkaya taşımasında yardım et. Bir teslimatımız daha var. Kaldırılması gereken atıştırmalıklar da var," diye emretti Kline.

"Evet, efendim."

Morris ayrıldıktan sonra Kline Leo ve bana baktı ve başıyla arka tarafı işaret etti. "Hadi gidelim."

Sabahın geri kalanını bu geceki gösteriyi izlemeye değer kılmanın bir yolunu bulmakla geçirdik ve koreografiyi değiştirdikten sonra sahnede birkaç kez prova yaparak öğrendik.

Öğle yemeği vakti geldiğinde hepimiz acıkmış ve yemek yemeye hazırдық. Kline ve Leo, Morris ve Elia ile birlikte The Hot Spot'ta kaldılar ve kendileri için yemek sipariş ettiler. Bu arada Bennett'e çorba almak için dışarı çıktım ve bunun için en sevdiğim Japon restoranına gittiğimden kendim için de yiyecek aldım.

Eve vardığımda ve daireye girdiğimde, Lola'nın sesi duymayı beklediğim ses değildi. Bennett'in kapı aralığında belirdi ve gözleri benimkilerle buluştuğunda nazikçe gülümsedi.

"Hey, burada ne yapıyorsun?"

Koridorda bana doğru yürüdü ve ben de kendimi tutamayıp kıyafetine baktım, fazlasıyla seksiydi. Salı günkü randevumuzda giydiği kahverengi botların aynısını giymiş, siyah kısa bir etek ve beyaz bir üst giymişti.

"Kline aradı ve Ben'in durumunun iyi olmadığını söyledi, ben de işe dönmeden önce kısa bir ziyaret için geldim. Yemek getirdin mi?" diye sordu ve nihayet bana ulaştığında bir elini omzuma koydu ve yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Aldım. Burada olacağını bilseydim sana da bir şeyler alırdım. Yine de yukarıda sana hızlıca bir şeyler hazırlayabilirim." Ona yiyecek bir şey veremediğim için kendimi kötü hissettim.

"Ben zaten ofiste yedim. Sen ne aldın?" diye sordu, sanki yemeği kendisi almış gibi heyecanlı görünüyordu.

"Ben için ramen çorbası ve benim için körili pilav. Biraz da suşi aldım. Bir şey istemediğine emin misin? Oraya gidip sana bir şeyler getirebilirim."

"Ben iyiyim, gerçekten. İki tavuk göğsü ve bir sürü ızgara sebze yedim. Doydum." Bana gülümsedi ve kolumu hafifçe sıktı. "Ben'e üst katta yardım edeceğim."

"Pekala. Teşekkürler, tatlım." Başına bir öpücük kondurdum ve Ben'in odasına doğru yürümesini izledim. Gözlerim kışına kaydı ve gözlerimin ona yapıştığını hissettiğinde arkasını dönüp bana göz kırptı.

Çok çapkındı.

Kıkırdadım ve yiyecekleri yerleştirmek için yukarı çıktım ve su doldurmak için üç bardak alırken, Ben lanet olası bir zombi gibi görünerek yukarı çıktı.

"Kahretsin... sağlıksız görünüyorsun."

"Kendimi sağlıksız hissediyorum." Sesi kalın ve hırıltılıydı. "Bana çorba getirdin mi?"

"Evet, tam burada." Onu işaret ettim, sonra Lola'nın Ben'i sandalyesine götürmesini izledim. "Doktor ne dedi? Sadece grip mi yoksa daha kötü bir şey mi?"

"Evet, sadece grip. Gerçi beni beklediğimden daha sert vurdu.

İlaçlarım var ve kısa sürede iyileşeceğim."

"Belki de bu kadar çok konuşmamalısın. Konuşmak acı veriyor gibi geliyor."

Ben bana baktı ve kıkırdadı. "Cehennem gibi acıyor."

"Senin de hasta olacağından endişelenmiyor musun?" Lola'ya sordum. "Ben iyi olacağım. Siz ikiniz yemeye başlayın."

Hepimiz oturduk ve Ben ile ben yemeğimizi yerken Lola bize sabahını anlattı. "Çok meşguldüm ama her şeyi saat on birde bitirdim. Öğle yemeğimi yedim ve ondan sonra dışarı çıkmam gerekiyordu. Bu yüzden buraya kadar yürüdüm. İşe otobüsle döneceğim."

"Gerek yok. Seni götürebilirim," diye güvence verdim. "Bu geceki gösteriye geliyor musun?"

"Elbette. Sabırsızlanıyorum. Ben dans etmeyeceğine göre şimdi nasıl olacak?"

"Koreografiyi değiştirdik. Gösterinin çoğu aynı kalacak ama Ben'in dansını kesmek ve yerine başka bir grup dansı koymak zorunda kaldık. Bayılacaksınız," diye söz verdim ona sırtarak.

"Sabırsızlanıyorum." Ben'e bakmak için başını çevirmeden önce bana gülümsedi. "Umarım yakında iyileşirsin." Elini Ben'in omzuna koydu ve hafifçe sıktı.

Yemeğe devam ettik ve bir süre sessiz kaldıktan sonra, duymaktan mutlu olacağını bildiğim haberi vermek için Lola'ya baktım. "Kline bara bir tabela astı. Artık orada sigara içilmeyecek. Ben de sigarayı bırakacağım. Temelli olarak."

Beni dikkatle inceledi, söylediğim her şeyin içine işlemesine izin verdi. "Benim için mi?"

"Evet, senin için. Sağlığını etkiliyorsa, kimsenin orada sigara içmesini istemiyoruz. Gösterilerimizi izlemeye gelmenizi istiyoruz ve bu da deneyiminizi daha iyi hale getirecektir."

"Çok tatlısın ve bunu gerçekten takdir ediyorum, ama demek istediğim... benim için sigarayı bırakacak mısın?"

Ben kaşlarını kaldırmıştı. Ne düşündüğünü bana söylemek için konuşmasına gerek yoktu. Benden

etkilenmişti.

ve bunu asla kabul etmese de gurur duyuyordu.

"Evet, senin için. Leo ve ben bu sabah konuştuk ve bu yeni kuralı kabul etmekte zorlanıyordum ama sonra beni düşündüren bir şey söyledi. Bir ilacı bırakmanın zor olduğunu söyledim ve o da bana ilacı başka bir ilaçla değiştirmemi söyledi. Daha iyi bir ilaçla. *Sen* daha iyi bir uyuşturucusun."

İkisi de bana deliymişim gibi baktı ve Ben eğlenirken, Lola gülümsemesini durduramadı. "Bu çok tatlı, Watson. Benim için değişmeni beklemediğimi biliyorsun. Hâlâ senden çok hoşlanıyorum."

Kıkırdadım. "Umarım öyledir. Ama seni daha rahat hissettirmek için değiştirebileceğim bir şey varsa, değiştiririm. Ve sigara içmek ihtiyacım olan bir şey değil."

Gülümsemesi aydınlandı ve yanağımı öpmek için eğildi ve uzaklaşmadan önce, "Teşekkür ederim yakışıklı," diye fısıldadı.

İlk tepki veren pantolonumun içinde sertçe zonklayan sikim oldu ama kalp atışlarım hızlanmaya başladığında aramızda sadece cinsel bir gerilim olmadığı açıktı. Daha önce hiçbir kadın bende kendimle ilgili bir şeyleri değiştirme isteği uyandırmamıştı.

Lola'nın hayatını daha iyi hale getirmek için her şeyi yaparım.

Dördümüz onun için en yüksek dağa bile tırmanırız.

BÖLÜM 21

LOLA

Çorba iyi bir fikirdi, Ben'in gribini iyileştirmese de, yatağa dönmeden önce serinletici bir duş alması için ona yeterli enerjiyi vermişti. Yorganın altına girdiğinde yatağın kenarına oturdum ve elini uzattım.

"Beni hemen terk mi ediyorsun?" diye sordu kendini beğenmiş ama yorgun bir sırıtışla.

"Yapmak zorundayım. Ama hafta sonu yaklaşıyor ve bu akşamki gösteriden sonra sana ve çocuklara eşlik etmek için buraya geleceğim. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Kulağa mükemmel geliyor. Umarım ben dans etmesem bile bu geceki gösteriden keyif alırsınız."

Gülümsedim ve elini nazikçe sıktım. "Bundan keyif alacağım ama sahnedeki yüzünü özleyeceğim. Biraz uyu, tamam mı? Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara." Alnından öpmek için eğildim, sonra kalktım ve komodinin üzerindeki boş bardağı biraz daha suyla doldurdum. "Sonra görüşürüz."

"Pekala. Teşekkür ederim, tatlım."

Yatak odasından çıkıp Watson'ın beklediği ön kapıya doğru ilerlemeden önce ona bir kez daha sıcak bir gülümseme verdim. "O iyi mi?"

"Evet. Soğuk duş iyi fikirdi. Eğer sorun olmazsa bu akşam gösteriden sonra geleceğimi söyledim."

"Evet, tabii ki. Hadi gel artık. İşe geç kalmanı istemiyorum."

Park yerine vardığımızda Watson'ı arabasına kadar takip ettim. Benim için kapıyı açtı ve ben de teşekkür etmek için ona gülümsedim. İkimiz de içeri girdiğimizde etrafıma bakındım ve eski arabasının güzelliğini seyrettim.

"Bu arabayı sevdim. Bu bir Mustang, değil mi?"

Watson yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana baktı, sonra sırtmaya başladı. "Arabalardan anlıyorsun, ha? Evet, bu bir Mustang. O benim bebeğim."

"Hepinizin böyle arabaları var mı, yoksa sadece sizin mi?" Arabaları hakkında konuştuklarını hiç duymadığımı fark ettim. Konuşmalarını istediğimden değil. Arabalarla pek ilgilenmiyordum ama bunun gibi eski zamanlardan kalma arabalar hoşuma gidiyordu.

"Leo dışında hepimizin oldukça eski modelleri var. Onun Range Rover'ı var. Bilirsiniz, şu renkli camlı büyük olanlardan. Kline ve Ben de Ford Roadster kullanıyor." Bana baktı ve sağ elini kalçamın üzerine koydu. "Kline'ın da garajda bir Harley'i var ve benimki de şu anda üzerinde çalışılıyor. Motosikletleri sever misin?"

Evet. Sevdiklerim.

"Motosikletleri severim. Sons of Anarchy'ye yıllarca takıntılıydım ve dürüst olmak gerekirse, Jax Teller'ın beni buradan çok uzaklara götürmek için Harley'iyle yanıma geleceği günü hâlâ bekliyorum."

Güldü ve bacağımı hafifçe sıktı. "Şükürler olsun ki gerçek değil. Seni almasına izin vermezdim. Ama anlıyorum. O gösteri harikaydı."

"Bir ara birlikte izlemeliyiz. Tabii yedi sezon boyunca Jax'e ağzımın suyunu akıtmama katlanamazsan."

Watson dudaklarını büzerken gözleri önündeki yolda kaldı. "Kolay olmayabilir ama diziyi bizimle birlikte yeniden izlemek istersen, izleyebiliriz. Eminim çocuklar da bundan hoşlanır. Böylece seni her gece bir ya da iki bölüm izlemek için misafir etmek için bir bahanemiz olur."

Hafifçe güldüm ve elimi onunkinin üzerine koydum. "Kulağa eğlenceli geliyor. Şuradan sola dönebilirsin. Ben şuradaki mavi binada çalışıyorum."

Bir dönüş yaptı ve sonra arabayı ofis binamın önündeki park yerlerinden birine park etti. Yukarı baktı, gözleri benimkilerle buluşmadan önce mavi duvarları inceledi. "Bugün o ofiste yalnız mısın?"

"Odalardan birini kiralayan şirketler olmadığı sürece çoğu gün yalnızım. Size ofisi göstermek isterdim ama bazı telefon görüşmeleri yapmam gerekiyor ve saat 14:00'te bir grup gelecek."

"Sorun değil. Başka bir zaman. Seni bu gecedan önce görebildiğime sevindim."

Emniyet kemerimi çözdüm ve gülümseyerek ona doğru döndüm. Elimi uzatıp omzuna koydum ve başparmağımı boynunun açıkta kalan derisinde gezdirdim. "Ben de. Bu gece için heyecanlıyım. Getirdiğin için teşekkürler."

"Elbette." Dudaklarında küçük bir sırıtışla beni inceledi ve bir anlık yoğun göz temasından sonra emniyet kemerini çözdü. Eğildi, iki eliyle yüzümü kavradı ve umutsuzca ihtiyacı varmış gibi beni öptü.

Dili alt dudağımda gezinmeden önce dudakları hafifçe dudaklarıma değdi ve dilini içeri kaydırması için ağzımı yeterince açmamı sağladı.

İçimden bir inilti yükseldi ve vücudunu hissetme ihtiyacıyla ona olabildiğince yaklaştım. Elleri belime doğru inerken bir kolumu omuzlarına doladım ve bana hiç haber vermeden beni kucağına doğru kaldırdı.

Uzun bacakları nedeniyle koltuğu zaten yeterince geriye itilmişti, ancak tamamen geriye itmek ve bize arabasında iki genç gibi öpüşmek için daha da fazla alan sağlamak için uzandı.

Öpüşürken sırıttım ve ellerimi saçlarına götürdüm, saç tellerinin parmaklarımdan etrafında kıvrılmasına bayıldım. Elleri vücudumun her yerindeydi, yanlarımda aşağı yukarı hareket ediyor ve ara sıra kıcımları sıkıyordu. Onları orada bıraktığında, beni vücuduna doğru daha sıkı çekti ve sertleşen sikini amıma bastırdı.

Ona srtndm, ama işleri çok ileri götürmeden önce kendimi durdurmak zorunda kaldım. Derin bir nefes almak için çekilmeden önce onu bir süre daha öptüm. Ona baktım ve parmaklarımı göğsünde gezdirerek gülümsedim. "Bu güzeldi... ama burada durmalısınız."

O da başıyla onayladı. "Haklısın. Sadece gitmene izin vermeyi bin kat daha zorlaştırdı."

Dudaklarımı büzerek sırtıttığımı gizledim. "Bu, beni tekrar görene kadar bütün öğleden sonra beni dşneceğın anlamına geliyor."

"Ve bu fikir hoşuna gidiyor, değil mi?" Kıçımı tekrar sıktı.

"Hem de çok. Ve drdnz de düşünüyor olacağım."

"İlk kez kıskanıyor olabilirim," diye şaka yaptı.

"Bu akşamki gösteriden önce Ben'i kontrol edecek misin, yoksa daireye mi gideyim?" İşler yeniden kızışmadan önce konuyu değıştirmem ve ondan uzaklaşmam gerekiyordu. Koltuğuma geri döndüğümde, cevabını beklemek için ona bakmadan önce çantamı almak için uzandım.

"Eğler zaman bulursam, gideceğim. Ama sana haber veririm. Eminim benim yerime seni görmekten mutlu olacaktır."

"Tamam, bana haber ver." Yaklaştım ve onu son bir kez öptüm. "Bıraktığın için tekrar teşekkürler. Sonra görüşürüz!"

"Gle gle, güzelim."

Arabasından inip ofis binasına girdikten sonra kendimi az önce olanlara aptal gibi sırtıtırken buldum. En son yedi yıl önce bir arabada pşmştm ve artık yetişkin bir kadın olsam da, şimdi on yedi yaşımdan daha eğlenceli olduğu kesindi.

Öğleden sonrasının geri kalanında odaklanmak zordu. Hâlâ bacaklarımın arasında o karıncalanmaları hissediyordum ve Watson'ı her düşündüğümde dikkatim dağılıyordu. Ama odaklanmamı engelleyen sadece o değildi. Sürekli Bennett'i düşünüyor, onun iyi olduğunu umuyordum.

Eğler yapabilseydim, onunla ilgilenmek için kalırdım.

Şaşırtıcı bir şekilde, öğleden sonra hızla bitti ve saat beşte tüm odaları kilitledim ve eve gitmek için aşağı indim. Eve vardığımda telefonum çalmaya başladı ve arabayı park ettikten sonra beni kimin aradığını görmek için arka koltuktaki telefonuma uzandım.

Leo'nun adı ekranın en üstündeydi ve başparmağımı hızlıca alt tarafa kaydırarak telefonu açtım. "Merhaba."

"Hey, tatlım. Şu anda neredesin?" "Eve yeni geldim. Her şey yolunda mı?"

"Evet, şu anda bu gece için hazırlık yapmakla meşgulüz. Watson, Ben'i kontrol etmek için bizim daireye uğrayacağını söylemişti. Hâlâ buna hazır mısınız?"

"Tabii ki."

"Güzel. Dinle, oraya gittiğinde odamdan bir şey almanı istiyorum, lütfen. Bir polis memuru yeleği. Hani şu asansörde giydiğimiz. Dolabımda."

İsteği karşısında eğlenerek dudaklarımı büzdüm. "Kostümünü mü unuttun?"

Leo kıkırdadı ve kalbim küt küt atmaya başladı. "Sadece yelek. Onu benim için alır mısınız, sevgilim?"

"Elbette, *memur bey*."

"Hmmm... Bunu söyleme şeklin hoşuma gitti. Bu gece tekrar söylemene ihtiyacım olabilir."

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Olabilir. Gösteri başlamadan önce orada olacağım. Sonra görüşürüz."

"Pekâlâ. Görüşürüz o zaman."

Telefonu kapattık ve aceleyle arabamdan inip merdivenlerden daireme çıktım. İçeride hızlıca her zamanki parçalardan oluşan bir kıyafet seçtim. Bir etek, güzel bir üst ve botlar. Saçımı bu sabah yapmıştım ve makyajım stresli bir günün ardından bile hala iyi görünüyordu.

Bir saatten kısa bir sürede kapıdan çıktım ve Uber'im gelmesini beklerken Willa'ya mesaj atarak benimle erkeklerin dairesinde buluşmasını söyledim. Oradan da

Ben'in iyi olduğundan emin olduktan sonra Hot Spot'a gitmek için başka bir Uber'e bindim.

Her nasılsa, Willa oraya benden önce varmayı başarmıştı. Girişte duruyordu, üzerinde benimle aynı kıyafet vardı, sadece farklı bir renk. Telefonuna bakıyordu ve dudaklarındaki gülümseme bana Morris'e mesaj attığını söylüyordu.

"Hey, seni ateşli sürtük," dedim ona ulaşmak için otoparkta yürürken. Başını kaldırdı ve sırtarak beni inceledi.

"Şu halimize bakın... Her zamanki gibi mükemmel görünüyoruz."

Gülüştük ve içeri girip asansöre binerek üçüncü kata çıkmadan önce birbirimize sıkıca sarıldık. "Bu arada burada ne işimiz var?"

Ona baktım ve henüz ona söylemediğimi fark ettim. "Bennett hasta ve onu kontrol etmek istiyorum. Leo da dolabından bir şey alıp alamayacağımı sormak için aradı. Fazla kalmayacağız."

"Yemek yedin mi?"

"Akşam yemeği?"

Hayır. Sen?"

"Bir sandviç yedim. Biraz solgun görünüyorsun," dedi endişeli bir sesle.

Bir el salladım ve dördüncü kata ulaştığımızda asansörden çıktım. "Ben iyiyim. Büyük bir öğle yemeği yedim. Ve stresli bir öğleden sonra geçirdim. Barda bir şeyler yiyeceğim."

"Tamam. Ben'in nesi var?"

"Grip olmuş." Ben'in şimdi kalkıp ön kapıya kadar yürümek zorunda kalmasından nefret ederek zili çaldım. Ama onlardan anahtarı daha önce isteyemezdim. İlişkımız hızlı ilerliyor olabilirdi ama evlerinin anahtarını almak için çok erkendi.

Kilit döndü ve kapı açıldı; Ben kapının girişinde durmuş, bizi gördüğüne oldukça şaşırılmış görünüyordu. İfadesi çabucak düzeldi ve dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Hey, siz ikiniz."

"Merhaba Ben," dedi Willa tatlı bir sesle. "Pek iyi görünmüyorsun."

Bennett kıkırdadı, sesi kısık ve hırıltılıydı. Sesi bu sabah olduğundan daha kısık çıkmaya başlamıştı. "Kendimi o kadar da

İyi. Gösteriden sonra geleceğini sanıyordum," dedi, gözleri benimkilere kilitlenmişti.

"Watson'a seni kontrol etmek için uğrayacağımı söyledim. Yemek yedin mi?"

"Az önce bir çorba daha sipariş ettim. İkinizin geleceğini bilseydim sizin için de bir şeyler alırdım."

Konuşmayı kesmesi gerekiyordu. Sesi kötü geliyordu.

"Sorun değil. Hot Spot'ta bir şeyler yeriz. Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Başını salladı ve omzuma dokunmak için elini uzattı. "Teşekkürler sevgilim. İhtiyacım olan her şeyi aldım. İkiniz her zamanki gibi muhteşem görünüyorsunuz."

"Teşekkür ederim." Gülümsedim ve elimi onun elinin üzerine koyarak hafifçe sıktım. "Neredeyse unutuyordum... Leo benden polis yeleğini almamı istedi."

Ben iç çekerek kaşlarını kaldırdı. "Bir gün nefes almayı unutursa hiç şaşırırmam. Nerede bıraktığını söyledi mi?"

Başımı salladım ve o kenara çekildiğinde yanından geçtim ve Leo'nun dolabından almaya gittiğimde Willa'yı duydum Ben ile konuşmaya devam et.

Yelek bir çift kovboy çizmesinin yanındaydı, bu da bana hiç kovboy gibi giyinip giyinmediklerini merak ettirdi. Yüzümde bir sırıtma ile ön kapıya geri döndüm. "Siz hiç kovboy olarak gösteri yaptınız mı?"

"Evet, hala bazen yapıyoruz. Neden?"

"Leo'nun çizmelerini gördüm. Bahse girerim kovboylar kadar seksi görünüyorsunuzdur.

Bir gün bu kıyafetleri giyerek benim için dans etmek zorunda kalacaksın." Ben kıkırdadı. "Bunu gerçekleştireceğiz."

Leo'nun yeleğini kolumun altına sıkıştırarak tekrar Willa'nın yanında durdum ve gülümseyerek Bennett'e baktım. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj at, tamam mı? Aksi takdirde bu gece görüşürüz."

"Harika. Gösteride iyi eğlenceler." Hızlıca el sallayıp kapıyı kapattı ve ben de sırttan Willa'ya bakmak için arkamı döndüm.

"Ne?"

"Kabul etmelisiniz ki... hayalet gibi görüldüğünde bile son derece yakışıklı."

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Öyle."

"Belki Cadılar Bayramı'nda seksi zombiler gibi giyinirler. Oh! Ben Michael Myers maskesi takabilir. Tanrım, bu çok ateşli olurdu."

"Sen korkmaz mıydın?" Korku filmleri izlerken ne kadar kolay korktuğunu bildiğim için sordum.

Omuz silkti. "Evet, muhtemelen. Ama belki o maskeleri takıp dans etmelerini izlemek korku filmi korkumu yenmeme yardımcı olur."

"Kulağa harika bir strateji gibi geliyor," diye gülerek kabul ettim. "Bu gece onlara fikrini anlatmalısın."

"Yapacağım. Ama bana destek olmalısın." Desteklerim.

En sevdiğim filmlerdeki favori seri katillerimin kostümlerini giyen dört yakışıklı striptizciyi hayal etmek bana mükemmel bir akşam gibi geldi.

BÖLÜM 22

LOLA

The Hot Spot'a girdiğimizde Morris her zamanki yerinde duruyordu ve görmek istediği kişi ben olmadığım için onu hızlıca *selamlayıp* yanından geçerek çocukların yanına gittim.

Gösteri başlamadan önce Leo'nun yeleğini ona götürmem gerekiyordu ve dar koridorda yürürken Morris bana seslenerek sahne arkasına yürüyebileceğimi çünkü beni beklediklerini söyledi.

"Teşekkürler, Morris!"

Kırmızı kapı kayarak açıldı ve kendimi insanlarla dolu bir barda buldum. Geçen seferkinden daha fazla konuk vardı, ki bu harikaydı. Sadece dört erkekten sadece üçünün dans ettiğini görüp hayal kırıklığına uğramayacaklarını umuyordum.

"Hey, Lola." Elia barın arkasından bana gülümsedi.

Ona doğru yürüdüm ve küçük bir el salladım. "Selam. Hangisi kulise açılan kapı?"

"Tam şurada." Üzerinde *SADECE PERSONEL* yazan siyah bir kapıyı işaret etti. "Oradan geç ve sonra sağa dön."

"Teşekkür ederim. Hemen döneceğim. Beni yapar mısın?"

"Bir Espresso Martini. Tabii ki. Willa için de bir Moscow Mule?"

Bakışlarımı kırmızı kapıya çevirirken dudaklarımı büzerek geriye doğru yürümeye başladım. "Muhtemelen."

Elia göz kırparak, "Adamlarımdan birini oraya gönderirim," dedi.

"Sen en iyisisin!" Ona bir öpücük gönderdim ve siyah kapıyı açmak için arkamı döndüm. Leo'nun yeleğini elime almıştım, zamanında ona ulaştırmaya kararlıyım.

Köşeyi döndükten sonra görebildiğim tek kapıdan gelen sesleri duydum ve kapıya doğru yürüdüğümde tartışıklarını fark ettim. Kaşlarımı çattım ve kapıyı çalıp içeri girmeye hazır bir şekilde yaklaştım. Ama Kline'ın ağzından ismimin söylendiğini duyunca elimi geri çektim ve dinledim.

"Final dansını onunla sahnede yapmak istemiyor musun?" Leo'nun sesi sinirli geliyordu.

"Tabii ki istiyor. Ama geçen sefer nasıl bittiğini biliyorsun. Onu tekrar bunaltmak istemeyiz," diye karşı çıktı Watson.

"Ayrıca... hepimiz o sahnede kocaman siklerle duracağız ve biliyorsun buna izin veremeyiz. Tüm o kadınlar fotoğraf ve video çekerken olmaz," diye ekledi Kline.

Dudaklarımda bir sırıltı belirirken yanaklarımdan iç kısımlarını ısırdım.

Benim için tartışıyorlardı, ama iyi bir şekilde.

Kline, "Oraya rastgele bir kadın çıkaracağız ve normalde yaptığımız gibi şovumuzu yapacağız," diye devam etti ve bir an sessizlik oldu.

Leo tekrar konuşmadan önce derin bir iç çekti. "Başka bir kadının bize dokunmasını istemiyorum. Özellikle de Lola izlerken."

Devreye girme zamanının geldiğine karar verdim. Belli ki bir ikilemleri vardı ve bu ikilem benim adımı da içeriyordu. Kapıyı iterek açtım ve Leo'nun yeleğini göğsüme yakın tutarak orada dururken tüm gözleri üzerime çektim. "Merhaba."

"Hey, güzelim." Watson bana gülümsedi. "Kahretsin, bütün bunları duydun mu?"

"Evet. Yani, bir kısmını." Dudaklarımı büzdüm ve yeleğini vermek için Leo'ya yaklaştım. "Ve bence başka bir kadının sana dokunmasını istememen çok tatlı."

"Seni kıskandırmak istemeyiz," dedi Leo, yeleği benden alırken hızlıca "Teşekkürler," diye ekledi.

"Kıskançlık yapmayacağım. Bu senin işin," dedim omuz silkerek. "Ayrıca... Kline haklı. Beni sahneye çıkarırsan çok gergin olurum."

Leo pek memnun görünmüyordu. "Rastgele bir kadın için dans etmek istemiyorum," diye mırıldandı.

Kline ve Watson kaşlarını kaldırdı.

"Tanrım..." Watson ellerini saçlarında gezdirdi. "Ve başka kadınlar için dans etmeye devam etmemizi sorun edeceğinden endişeleniyordum."

Hafifçe güldüm ve Leo'ya yaklaştım. Teselli edilmeye ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. Bir sandalyeye oturmuş, başını öne eğmiş ve dirseklerini dizlerine dayamıştı.

"Hey." Ona bakmak için çömelmeden önce sırtını okşadım. Başını hafifçe kaldırıp gözlerimle buluştu. Gülümsedim ve kolunu sıktım. "Üzülmeceğim, kızmayacağım ya da kıskanmayacağım. Aslında gösteriden sonra seninle eve gideceğim için heyecanlanacağım. Sizi tekrar dans ederken izlemek beni çok heyecanlandıracak. Buraya gelmek benim için bir tür hobi haline geldi."

Leo kıkırdadı ve parmaklarıyla gözlerini ovuşturdu. "Harika, şimdi seni eve götürmek istiyorum."

"Ama sen yapamazsın. O yüzden bu gece en iyi performansını sergilesen iyi olur yoksa hayal kırıklığına uğrarım."

Bakışları benimkilerde oyalandı ve buz mavisi gözlerinin hiç bu kadar koyu ve yoğun olduğunu görmemiştim. Bir süre sonra bakışları Kline ve Watson'a kaydı ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Onu menajerimiz olarak işe almalıyız. Kahretsin... bu çok ateşli olurdu."

Güldüm ve başımı salladım ve bir elimle yanağına dokunarak tekrar bana bakmasını sağladım. "Bardan izliyor olacağım. Sabırsızlanıyorum."

Ona bir öpücük vermek için eğildim ve o da hemen öpücüğü devraldı, başını yana eğerek öpücüğü derinleştirdi. Dili ağzımın içine kayarak benimkinin etrafında kıvrıldı ve ellerini belime koyarak beni kendine çekti.

"Leo." Kline'ın sesi bir uyarıydı ve yakında gösteriye başlamak zorunda oldukları için buna bir son vermesini söylüyordu.

Öpüşmeyi kestiğinde bir küfür mırıldandı ve bana tekrar baktığında kaşlarını derin bir şekilde çattı. "Bekle, bugün Ben'i öpmedin, değil mi?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve başımı salladım. "Hayır, sadece Watson."

Ayağa kalktım ve arkamı döndüğümde Watson'ın ergen bir çocuk gibi sırttığını gördüm. "Bu bir öpücük değildi bebeğim. Arabamda ateşli bir öpüşme seansıydı."

Bugün erken saatlerde yaptıklarımızı hatırlayınca yanaklarım kızardı ama Kline'in eli dirseğimi kavradığında düşüncelerimden sıyrıldım.

Yüz ifadesi ciddiye ama bana kızgın değildi. Sadece odaklanmıştı, sahneye çıkmaya hazırdı. "Seni kovmaktan nefret ediyorum tatlım ama gitmemiz gereken bir gösteri var."

"Evet. Tabii ki. Ben çoktan gittim. Bacağını kır!"

Soyunma odasından aceleyle çıktım ve bara doğru yürüdüm. Işıklar çoktan karartılmıştı ve herkes koltuklarının ucunda heyecanla erkeklerin dışarı çıkmasını bekliyordu.

"İçki için hazır mısın?" Taburelerden birine oturduğumda Elia sordu.

"Hazır. Willa hala dışarıda mı?"

"Evet ve içkilerin gelmeye devam etmesini söyledi."

Dudaklarımı büzdüm ve önüme koyduğu içeceğime uzandım. "Üçüncü içişinden sonra ona su getir."

Kıkırdadı ve başını salladı. "Evet, hanımefendi."

Espresso Martini'mi yudumlarken sahneyi daha iyi görebilmek için koltuğumda döndüm ve yakışıklı adamlarımın çıkmasını bekledim. İlk şarkı çalmaya başladığında ve herkes alkışlarken yanımdaki koltuğa bir kadın oturdu.

Ona hızlıca gülümsedim, ama gözlerim o kadını daha önce gördüğümü fark ettiğimde ona takıldı. Markette bana iltifat eden kadındı ve ben onu tanıdığım halde o beni tanımıyor gibiydi.

"Çok heyecan verici değil mi? Erkek striptizciler... Onları sadece filmlerde görmüştüm, ama Four of

Kalpleri. Çok ateşliler, ama en önemlisi, çok nazik adamlar. Buraya ilk gelişiniz mi? Onları daha önce gördün mü? Bu yıl onları her hafta sonu gördüm. Ailemi ziyaret ettiğim bir hafta sonu hariç."

Ona yetişemedim. Konuşmaya ve sorular sormaya devam etti. Bu arada çocuklar çoktan sahneye çıkmıştı. Kaba olmak ve ona çenesini kapatmasını söylemek istemiyordum ama umutsuzca gösterinin tadını çıkarmak istiyordum.

Tekrar gülümsedim, her bir şey söylediğinde başımı salladım ve sonunda durduğunda onu susturmak için elimi kaldırdım. "Başladılar," dedim ona, sahneyi işaret ederek.

"Ah, canım. Yine çok konuştum. Çok özür dilerim. Buraya her geldiğimde çok heyecanlanıyorum. Burası dünyadaki en sevdiğim yer ve-"

"Vivian." Elia onun sözünü kesti, görünüşe göre saçmalamasından rahatsız olmuştu. "Ön tarafa bak. Diğer konukları rahatsız etmemen gerektiğini biliyorsun."

"Oh, evet. Tabii ki." Bana tekrar baktı ve gülümsedi ama sahneye baktığında dört adam yerine sadece üç adam görünce gülümsemesi soldu. "Bennett nerede? Neden sahnede değil? Yaralandı mı? Yaralandı mı yoksa hasta mı? Bennett olmadan gösteriyi nasıl yapacaklar?"

Sessiz kalmak için dilimi ısırarak zorunda kaldım. Sinir bozucu olmaya başlamıştı ama kaba olmak da istemiyordum. Benimle aynı ifadeye sahip olan Elia'ya baktım.

"Bennett hasta, Vivian. Önümüzdeki hafta sonu dönecek," dedi ona. "Şimdi, bir kola ister misiniz? Aksi takdirde gidip masanıza oturmanızı istemek zorunda kalacağım."

"Hasta mı? Nesi var? Aman Tanrım. Umarım kötü bir şey değildir." Vivian gerçekten dehşete düşmüş ve endişeli görünüyordu ve o zaman kendisinin de pek iyi olmadığını fark ettim. Ciddi sorunları olduğu belli olan bir insana kızamazdım.

Ona döndüm ve elimi omzuna koyarak nazikçe gülümsedim. "Grip olmuş. Hayati tehlikesi yok."

Kısa sürede ayağa kalkacaktır," diye onu temin ettim.

Yüz ifadesi değişti, gözlerinde şaşkınlık vardı. "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

Elia ona ciddi bir bakış atarak, "Vivian, lütfen masana dön," diye ısrar etti. "Bütün gösteriyi kaçıracaksın."

Vivian bana o yoğun bakışlarla bakmaya devam etti ve sanki içinde bir düğme varmış gibi ifadesi tekrar değişti. "Ah canım, haklısın. Kaçırarak istemiyorum. Umarım bu gece sahneye çıkmak için beni seçerler. Beni hiç seçmediler. Buna inanabiliyor musunuz? Ve ben onların tüm gösterilerine gittim. Ailemi ziyarete gittiğim için katılamadığım bir gösteri dışında."

"Vivian." Bu Elia'nın son uyarısıydı. Bu kez kabul etti ve uzaklaştı.

"Onun için üzgünüm."

Elia'ya baktım ve elimi salladım. "Sorun değil. Bu yıl gerçekten her gösteriye gitti mi?"

"Hayır, kesinlikle söylemedi."

"Neden bu konuda yalan söyleyin ki?"

Elia omuz silkti. "O iyi değil. Şehirde gittiği tek bar burası değil. O her yerde. Ve gittiği her yerde sorun çıkarıyor."

Vivian'ı gözlerimle takip ettim, Elia'nın önerdiği gibi oturmak yerine bardan ayrılmasını izledim. Giderken yüzlerine bile bakmadığı adamlardan bu kadar övgüyle bahsetmesinin nedenini anlamaya çalıştım.

O yetişkin bir kadındı. Kendince sebepleri vardı ve ben de daha fazla rahatsız etmemeye karar verdim. İçkimden bir yudum daha aldım ve dikkatimi çocuklara çevirdim.

Gösterinin tadını çıkarmak ve daha sonra sahnede dans eden üç seksi polis memuru tarafından eve götürülmek için buradaydım.

BÖLÜM 23

LOLA

Gösteri sona ermişti ve çocuklar sahneden ayrıldıktan sonra Willa ortaya çıkmaya karar verdi. Yüzünde bir sırıtış ve terli alnına yapışmış saç telleriyle bana doğru yürüdü.

"Ne kaçırdım?" diye sordu alaycı bir tonda.

Güldüm ve saçlarını yüzünden uzaklaştırmak için ona döndüm. "Oldukça fazla. Ama görünüşe göre sen de eğlenceli vakit geçirmişsin."

"Ben yaptım. Gerçekten çok eğlenceliydi." Kaşlarını oynatarak bana baktı, sesi kadar aptal görünüyordu. "Ayrıca çok fazla içki içmiş olabilirim. Gerçi bu Elia'nın hatası. Üçüncüsünden sonra bana daha fazla getirmemesini söyledim çünkü senin de ona aynı şeyi söylediğini biliyorum."

"Üçüncü Moscow Mule'undan sonra sana su getirdim tatlım," diye karşılık verdi Elia kaşlarını kaldırarak. "Adamına sor."

"Ne? Hiç adil değil!" Derin bir iç çekti ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Su için para ödemeyeceğim. Su bedava olmalı."

"Su için sizden para almayacağım. Merak etmeyin," diye güvence verdi Elia.

"Seni eve götürmemi ister misin?" Onu sabitlemek için ellerimi iki kolunun üzerine koyarak sordum. "Bize bir Uber çağırabilirim."

Willa başını salladı ve bana elini salladı. "Gerek yok. Zaten bunu istemezsin. Eve gitmek zorundasın

striptizci adamlarınla. Morris beni eve götürecektir."

Bir an onu inceledim ve ona güvenmeme rağmen, bu halde Morris'le eve gitmesine izin vermek istediğimden pek emin değildim. "Emin misin?"

"Evet, onunla eve gitmek istiyorum. Umumi tuvalette seks yapmak *çok* pis ve ben bir yatakta seks yapmayı hak ediyorum, anlıyor musun? Bana iyi bakacaktır."

Morris Willa'nın arkasından yürüdü ve endişeli bakışları beni rahatlattı. Willa'nın içinde bulunduğu durumdan pek memnun görünmüyordu. Bir kolunu Willa'nın beline doladı ve onu kendi bedenine doğru çekti. "Bu kadar sarhoşken seninle seks yapmayacağım meleğim."

Kaşlarımı çatmıştım. "Çoktan yaptın sanıyordum."

Morris bana kaşlarını kaldırdı. Cesareti kırılmış görünüyordu. "Ondan bu şekilde faydalanacağımı mı düşünüyorsun?"

"Hayır, tabii ki değil... Sadece çok terli olduğu için-"

"Seks yapmadık. Kahretsin, son iki saattir deli gibi dans ediyordu. Hiç durmadı. Bu yüzden bu kadar terli ve yorgun."

"Ona *gerçekten* iyi bir gösteri sundum," dedi Willa, başını aşağı yukarı sallayarak ve çok fazla hareket ederek. "Bayıldı."

Morris ona kızgın kalamayarak kıkırdadı. "Evet, seni dans ederken izlemek hoşuma gitti ama şimdi biraz dinlenmen gerek," dedi Morris, yüzünün yan tarafını öperek. "Seni eve götüreceğim."

"*Senin* evin."

"Hayır,
meleğim."

Morris'i yeterince tanımasam da onu çok severdim. Çok konuşan bir adam değildi ama hareketlerinin kendi adına konuşmasına izin veriyordu. Willa'nın iyi olmasını istiyordu ve umarım Willa'nın vahşi tarafıyla başa çıkması zor olmazdı.

Yine de... şimdilik oldukça iyi idare ediyor gibiydi.

"Onu eve götürsem senin için sorun olur mu? Eminim burada bir süre daha kalmak istersiniz," dedi Morris.

Ona gülümsedim ve başımı salladım. "Çok iyi. Teşekkür ederim, Morris."

"Ama ben dans etmek istiyorum!" Willa ellerini havaya kaldırmış, hoparlörlerden gelen hafif müzik eşliğinde dans ediyordu.

"Bu gece yeterince dans ettin. Hadi, güzel kız. Seni eve götürelim. Burayı kapatmaya yardım etmek için geri gelmeliyim."

Willa bana bakarken burnunu kıvırdı. "Bu adama inanabiliyor musun? Beni eve götürmek ve beni becermeden orada yalnız bırakmak istiyor. Ha! Ne ezik ama."

Kahkahalarımızı tutamadık ve ben özür dileyen gözlerle Morris'e baktım. "Öyle demek istemedi."

"Biliyorum, merak etme." Kıkırdadı ve Willa'ya baktı, kurtulmaya çalıştığında onu kendine çekti. Eğilip boynunu öptü, sonra gözlerinin içine baktı ve Willa anında eriyip gitti. "Seni eve götürmeme izin verir misin meleşim?"

Teslim olmaktan başka çaresi yoktu ve onu öptükten sonra sonunda kendisini götürmesine izin verdi.

Ona el salladım ve gülümsedim. En iyi arkadaşımın gerçekten hak ettiği bir adama aşık olduğunu bilerek onun adına mutlu oldum.

"Aşk hayatlarınız her zaman birbiriyle bağlantılı mı?" Elia sordu.

Güldüm ve ona döndüm. "Öyle görünüyor. Dürüst olmak gerekirse, Willa ve ben ciddi bir şey aramıyorduk. Sadece doğru adamlar aynı yerde çalışıyordu."

"Yeterince adil. *Erkeklerden* bahsetmişken..." Çenesini siyah kapıya doğru eğdi ve Kline'ın bana doğru yürüdüğünü görmek için arkamı döndüm.

Kararlı görünüyordu, tam önümde durdu. İki eliyle yüzümü kavrayıp beni sertçe öperken tek kelime etmedi. Ne kadar şaşırmış olsam da sol elimi bara, diğer elimi de göğsüne koydum.

Öpücüğü derinleştirdiğinde benden bir inilti kaçtı ve istediğini elde ettikten sonra rahatlamış bir ifadeyle geri çekildi.

"Vay canına," diye nefes aldım, öpücüğün etkisinden kurtulmak için biraz zamana ihtiyacım vardı.

"Leo haklıydı. Burada oturmuş lanet bir tanrıça gibi görünürken orada dans etmek çok zor," dedi Kline, beni dikkatle inceleyerek. "Gösteriyi beğendin mi?"

"Hem de çok. Harikaydı," dedim ve ona gülümsedim.

"Bir içki ister misin?" Elia sordu ama Kline başını salladı.

"Hayır, teşekkür ederim. Biz gidiyoruz. Sen de bizimle geliyor musun?"

Sonra bana sordu.

"Evet. Ben'e uğrayacağıma söz verdim. Onu kontrol etmek istiyorum."

"Pekâlâ. Bize biraz izin ver." Eğilip alnımdan öptü, sonra sahne arkasına gitmek üzere tekrar ayrıldı.

Adamların çıkmasını beklerken diğer konukların gidişini izledim. Elia barı temizledi ve ben burada çalışmıyor olmama rağmen, temizlik ekibinin sabah işinin daha kolay olması için sandalyelerin yerleştirilmesine yardım ettim.

Morris, çocuklar ayrılmaya hazır olmadan önce geri döndü ve müziği kapatıp ışıkları açmak için doğrudan teknik odaya yöneldi.

Tekrar dışarı çıktığında ona Willa'yı sordum.

"Onu odasına götürdüm, yatağına yatırdım ve hemen dışarı çıktı," dedi bana gülerek. "Sabah gidip onu kontrol edeceğim."

"Tekrar teşekkürler Morris. Minnettarım."

"Merak etmeyin." Gülümsedi ve ayrılmadan önce yapılması gereken başka bir şey olup olmadığını görmek için etrafına bakındı. "Sanırım hepsi bu kadar. Hazır olduğunuzda yola çıkacağız."

Tam cümlesini bitirdiği sırada adamlar ortaya çıktı.

"Kapanış zamanı," diye duyurdu Watson. Bana doğru yürüdü.

ve kolunu omuzlarıma doladı. "Bizimle eve geleceğini duyduğum."

"Doğru duymuşsun. Orada harikaydın. Sadece bir kravat ve bir çift şortla iyi görünüyorsun," diye alay ettim.

Watson sırttı ve beni yanına çekti. "Eğer şanslıysan, eve döndüğümüzde onu tekrar görebilirsin."

Sırtmamak için yanağımın içini ısırdım. "Genel olarak çok şanslı bir kızım."

"Şimdi mi?"

Dudaklarımı büzerek başımı salladım. "Evet."

"O zaman sanırım daha sonra tekrar soyunmam gerekecek." Bu hoşuma giderdi.

Özel bir striptiz gösterisi. Sadece benim için.

BENNETT

Bütün akşam uyudum ve bir çay daha yapıp bir kase çorba daha içtikten sonra sabırla çocukların ve Lola'nın eve gelmesini bekledim.

Kline birkaç dakika önce bana mesaj atarak eve dönmekte olduklarını ve bana bir şey almak için dükkâna uğramaları gerekip gerekmediğini söyledi.

Her şeyden yeterince almıştım ve kendimi biraz daha iyi hissetmeye başlamıştım. Gribin sadece bir gün sürmediğini ve bir iki gün daha evde oturacağımı biliyordum. Ama şimdilik kendimi iyi hissediyordum ve uyku artık bana gelmiyordu.

Lola'yı görmek istediğim için de olabilir. Hastalanmaması için ona dokunamıyordum ya da çok yaklaşılamıyordum ama yine de uzaktan onu hayranlıkla izleyebiliyordum.

Sadece beş dakika sonra geldiler ve ben de televizyonun sesini kısıtım. "Hey," diye seslendim. Sesim hâlâ kısıktı ama bu sabahki kadar değildi.

Üst katta ilk görünen Lola oldu ve beni görünce gülümsedi. "Hey, sen. Neden yatakta değilsin?"

"Bugün çok fazla uyudum. Sadece sizinle biraz takılmak istedim."

Bana doğru yürüdü, omzumu ovdu ve mutfğa gitmeden önce başımın üstünü öptü. "Bir çay daha ister misin?"

"Hayır, teşekkürler kedicik. Gösteri nasıldı? Bensiz iyi geçti mi yoksa sıkıcı mıydı?"

Lola'nın kahkahası içimdeki her şeyi aydınlatıyordu. Tanrım, onun kahkahasını saatlerce dinleyebilirdim. "İyi bir gösteri sundular ama seni orada görmeyi özledim."

"Kısa sürede ayağa kalkacağım."

"Bu çok iyi."

Kendine bir bardak su doldururken onu izledim. "Bu gece burada mı kalacaksın?"

Omuz silkti, birkaç yudum alırken kirpiklerinin arasından bana baktı. Bardağı bıraktığında, "Belki. Gecenin geri kalanının nasıl geçtiğine bağlı."

Havadaki gerginliği hissedebiliyordum ve çocuklar yukarı çıktıığında yüzündeki ifade yeterince açıldı.

Bu gece işler kızışacaktı.

BÖLÜM 24

LOLA

Çocuklar duş alıp sadece bir eşofman altı ve bir tişört giyerek yukarı çıktılar ve Kline ile Watson yanıma otururken, Leo gece atıştırması hazırlamak için mutfağa gitti.

Bu arada Bennett'le konuşup iyi olduğundan emin oldum. Bu akşam çok daha enerjik görünüyordu, ancak bunun nedeni bugün yaptığı tüm uyku olabilirdi.

"Bu arada... hasta olduğumu kimseye söyledin mi?" diye sordu benden Kline'a bakarak.

"Sadece mürettebat. Neden?"

"Çünkü bana acil şifalar dileyen bir e-posta aldım," dedi Ben, kafası karışmış bir halde. "Garip bir e-posta adresinden geliyordu."

Kaşlarımı çatmıştım. "İmzalı mıydı?"

"Hayır, e-postada da bir isim yoktu. Sadece bir grup rastgele harf ve rakam vardı."

Watson öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayarken, "Bu çok tuhaf," dedi. "Görebilir miyim?"

"Evet, telefonum mutfak tezgahının üzerinde."

Watson ayağa kalktı ve biz onun e-postayı kontrol etmesini beklerken, Kline beni kendine doğru çekti ve iki kolunu da vücuduma doladı. Yüzünü boynumun kıvrımlarına gömdü ve tenimi nazikçe öptü. "Bu gece burada kalacak mısın?" diye sordu, sesi derin bir hırıltıya dönüşmüştü.

Tüylerim diken diken oldu.

Kalmak istedim ama sahneden inip yanıma geldikleri andan itibaren gecenin geri kalanını onlarla geçireceğimi biliyordum.

Beni burada istediler ve ben de başka bir yerde olmak istemedim.

Yanağından öpmek için başımı çevirdim. "Eğer siz de isterseniz."

Sırıttı ve güçlü eliyle çenemi kavrayarak başımı yerinde tuttu. "Evet, biz de seni istiyoruz." Ağzımı aldı ve beni derinden öptü, dilini dudaklarımın arasına soktu ve benimkinin etrafında kıvırdı.

İçimden bir inilti yükseldi ve ona doğru daha fazla eğildim, yumruğumla gömleğini sıkıca kavradım. Kısa süre sonra öpüşmeyi kesti ama üzerimde bıraktığı etki muazzamdı.

Bacaklarım titriyordu ve kalbim göğsümde yüksek sesle atıyordu.

"Bundan sonra eve gitmene asla izin vermem."

Yanaklarımın nasıl kıpkırmızı olduğunu hissederek gülümsedim. Bu adamlar sayesinde artık allık kullanmak zorunda kalmayacağım,

Kendimi içten içe güldürerek düşündüm.

"İ olabilir var biri parça Bu e-posta,"

Watson, Ben'in telefonundan başını kaldırarak duyurdu.

"Ah, sorun değil," diye cevap verdi elini sallayarak. "Bu çok fazla iş ve muhtemelen sadece aptalca bir tesadüf."

"Emin misiniz?" Watson o e-postayı kimin gönderdiğini bulmaya kararlı bir ifadeyle sordu.

"Evet, s o r u n değil. Sadece bir e-posta. Hem d e güzel bir tane.

Tehdit yok," diye güvence verdi Bennett.

"Peki."

Leo ona iki tabak uzatarak, "Hey, şu tabakları almama yardım et," dedi.

İkisi de gelip kanepeye oturdular ve tabakları önümüze koydular. "İstemediğine emin misin?" Leo Bennett'e sordu.

"Böyle iyiyim, teşekkürler."

Leo sonra bana baktı ve üzerinde süslü makarna ve peynir gibi görünen bir tabağı işaret etti. "Bunu dene. Gecenin bu saatinde yiyebileceğin en iyi şey bu."

Yumuşakça güldüm ve Kline'ın bana uzattığı tabağı aldım. Çatalı kullanarak bir ısırık aldım ve ağzıma atıp çiğnedikten sonra bunun gerçekten de yediğim en iyi gece atıştırmalığı olduğuna karar verdim. "Bu harika," dedim ona, gözlerim kocaman açılmıştı. "Bunun içinde ne tür peynir var?"

Leo sırtıttı. "En az on iki ay bekletilmiş özel bir İtalyan peyniri. Güzel, değil mi?"

"Çok lezzetli. Söylemeliyim ki... Leo'nun yemekleri olmasaydı, buraya bu kadar sık gelemezdim." Şaka yapıyordum elbette.

"Merak etmeyin. Biz de Leo'nun yemekleri yüzünden buradayız," dedi Bennett sırtarak ve hepimizi güldürdü.

Yemeğimizin tadını çıkarmaya devam ettik ve çocuklar Ben'e daha önce yaptıkları gösteriyi anlattılar. O sahnede olmasa bile, yine de eğlenceli olduğunu düşündüm. Ama Ben'in çok uzun süre sahneden uzak kalmayacağına sevinmiştim. Gelecek haftaya kadar daha iyi olacağı kesindi.

Tabakları kaldırmak için ayağa kalktım ve kanepelere geri döndüğümde Kline beni daha önce oturduğum yere çekti. Ona baktım ve gülümsedim, beni yanına çekmesine izin verdim. Kolunu omuzlarıma doladı ve diğer eliyle yüzümü kavradı, daha yakına eğilirken beni yakından izledi.

Tek kelime etmeme gerek kalmadan bunun nereye varacağını biliyordum. Beni tekrar öpmesine izin verdim ve uzak duramayarak hemen onun içinde eridim.

Kline beni öperken, Watson'ın elini sırtımda hissettim. Parmaklarını omurgam boyunca gezdirdi, sonra eli uyluğuma indi.

Bacaklarımı açarak onu iç uyluğuma dokunmaya davet ettim ve o da hafifçe sıkarak öpücüğün içinde inlememi sağladı.

Leo ve Bennett'in gözlerini üzerimizde hissedebiliyordum. Başkalarının izlemesi beni tahrik ediyordu ama daha fazla elin üzerimde olmasını istiyordum.

Kline öpüşmeyi kestiğinde, kanepenin kenarında oturan ve kalkıp yanıma gelmeye hazır olan Leo'ya baktım. Bennett üçüncü kanepedeydi ve eliyle kasıklarını kapatıyordu.

Dudaklarımı büzdüm ve başımı yana eğdim. "Bu senin için uygun mu?" diye sordum. Bize katılamazdı. Herkesi hasta ederdi.

Ben kıkırdadı ve boştaki elini bana doğru salladı. "Sen kendini bırak, kedicik. Sıramı başka zaman alırım."

Eğer onun için sorun değilse, bunun devam etmesine izin verebilirdim. Kimsenin kendini dışlanmış hissetmesini istemiyordum. "Tamam."

Leo alaycı bir sırıtışla ona "Gösterinin tadını çıkar," dedi. Ayağa kalktı ve bize doğru yürüdü ve önüme geldiğinde, önümde dizlerinin üzerine çöktü. Ellerini dizlerimin üzerine koyarak bacaklarımı daha da ayırdı. Buz mavisi gözleri vücudumun her yerinde gezindikten sonra benimkilerle buluştu. "Son zamanlarda yeterince yemeğimin tadına baktın. Bu sefer ben de senin tadına bakabilir miyim?"

Lanet olsun ona ve pis ağzına.

Kline'ın kolunda kıpırdandım, gözlerimi Leo'dan ayıramıyordum. "Sorun değil," dedim ona. Çoktan nefes nefese kalmıştım ve henüz kıyafetlerimizi bile çıkarmamıştık.

Eteğimi yukarı itip parmaklarını külotumun bel bandına geçirmesini dikkatle izledim. Külotumu bacaklarımdan aşağı indirirken gözleri benim üzerimdeydi ve külotumu yere indirdikten sonra bakışlarını amıma dikti.

"Lanet olsun," diye mırıldandı dilinin ucuyla alt dudağını yalayarak. "Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel amcık olabilir."

Hem Kline hem de Watson kollarım ve kalçalarım boyunca tenimi okşuyorlardı ve onlar bana bakmaya devam ettikçe bacaklarımın arası daha da ıslanıyordu.

"Bir bakayım." Bennett'in sesi daha da koyulaşmıştı ve ona baktığımda yüzünün her yerinde şehvet vardı.

Leo yana doğru hareket ederken sol bacağını daha da kenara iterek Ben'in daha iyi görebilmesi için beni daha da açtı. Onu izledim ve o vücuduma hayranlıkla bakarken, eli eşofmanının içinden sikini sıkmaya devam etti.

"Kesinlikle en güzeli. Eminim tadı da cennetten çıkmadır." Ben'in gözleri benimkilerle buluştu ve kızardım.

Dördü de beni inanılmaz derecede güvende ve arzulanır hissettiriyordu ve üçünü aynı anda idare etmek zor gibi görünse de onları itmeyecektim. Bunu en az onların beni istediği kadar istiyordum ve bu yüzden kendimi bıraktım.

BENNETT

Çocuklar onu rahat olmadığı şeyleri yapmaya zorlamamaları gerektiğini biliyorlardı. Yine de iyi olduğundan emin olmak için gözlerimi ondan ayırmadım. Endişeli görünmüyordu ve bunu ne kadar çok istediğini görebiliyordum.

Onlara katılamasam bile, yine de izlemekten zevk alırdım.

Leo'nun yüzü kızın kalçalarının arasına gömülmüş, amını yalarken kızın inlemesine ve omzunu sıkıca kavramasına neden oluyordu. Watson ayağa kalktı ve kanepenin etrafından dolaşarak kızın arkasında durdu, elleri kızın göğüslerindeydi ve onları hafifçe sıkıyordu.

Bu arada Kline aşağıya inmek için ayağa kalkmıştı ve prezervatifleri almaya gittiğini biliyordum. Lola'ya bu gece ne kadar ileri gitmek istediğini sormamıştık ama tansiyonun yükselmesiyle sonunda seks yapacakları belliydi.

"Çok güzel," diye fısıldadı Watson eğilip Lola'nın boynunun kıvrımlarını öperken. Lola gülümsedi ve ona daha iyi erişim sağlamak için başını yana eğdi. İnlemeleri sikimin seğirmesine neden oldu ve baskıyı hafifletmek için okşama ihtiyacı duyarak onu daha sıkı kavradım.

Kline, Lola'nın ilk doruk noktasına ulaştığını görmek için tam zamanında geri döndü. Yanımda durdu ve Leo onun doruğa ulaşmasına yardım ederken yüzünün duyguların üstesinden gelmesini izledik.

İnledi ve bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey olmalıydı. "Lanet olsun," diye mırıldandım, sikimi daha sıkı sıkarak.

Lola'nın elleri Leo'nun saçlarındaydı ve Leo amını okşamaya devam ederken saçlarını çekiştiriyordu. Ağır ağır nefes alıyordu ve sakinleşmesi biraz zaman aldı.

"Şimdiye kadar tattığım en tatlı amcık. Kahretsin, bebeğim, bağımlı oldum."

Ona bağımlı olan tek kişi o olmayacaktı.

Ona dokunmadan ya da tadına bakmadan, onun benim ölümüm olacağını biliyordum.

Adamların Lola'nın bir sonraki hamle için iyi bir pozisyon bulmaya çalışarak etrafta dolaşmalarını izledim. Onu koltuğun üzerine diz çöktürdüler, ön kollarını kolçağa dayadılar ve kışını havaya kaldırdılar.

"Vücudun muhteşem, kedicik," dedim ona.

Başını çevirdi ve en tatlı gülümsemesiyle bana baktı. "Teşekkür ederim, Ben."

Tanrım, adımı söylemesini bütün gün dinleyebilirdim. Sesindeki o seksi tını her şeydi ve beni son derece etkiledi.

Ama hiçbir şey en iyi arkadaşlarımdan onu gözümün önünde becerdiğini görmekten daha ateşli olamazdı.

KLINE

Kendimi kanepede onun arkasına yerleştirdim ve parmaklarımı yarığında gezdirerek ne kadar ıslak olduğunu hissettim. Prezervatif takmıştım ve ucumu onun girişine yönlendirmeden önce şaftımı ovuyordum.

"Yavaş gideceğim," diye söz verdim ona.

Şehvet dolu gözlerle bana baktı. "Tamam. Ama sadece senin bedenine alışana kadar."

Lola'mızın ne kadar kirli olabileceğini fark ettiğimde kıkırdadım ve yavaşça başımı salladım. "Yaramaz kız. Sikim için gerçekten hazır mısın?"

"Çok." Kıçını oynattı ve bana doğru geri itti.

Hay sikeyim.

Bir elimle k1ç1n1 kavradım ve yavaşça içine itmeden önce diğer elimi tabanımın etrafına sardım. Onu incitmek istemediğim için dikkatli olmalıydım. Ucum onun içine girdiğinde bir saniyeliğine hareket etmeyi bıraktım ve kendimi tamamen içine ittiğimde beni sıkacak olan gerginlik için hazırladım.

Watson saçlarından bir tutam yakaladığında Lola inledi ve yüzüne yaklaşırken başını geriye yatırdı. Aleti tam önündeydi ve Watson'ın söylemesine gerek kalmadan parmaklarını aletin uzunluğuna doladı ve ağzına çekti.

"Siktir, işte bu. O ağzın aletimin etrafında iyi hissettireceğini biliyordum."

Sikimin yavaşça kayboluşunu izlemek için tekrar aşağı baktım ve içine gömüldüğümde kendimi orada tuttum. Bu duyguya alışması gerekenin o değil, ben olduğum ortaya çıktı.

Dişlerimi sıkarak, "Burası tam bir cennet," dedim. Hiçbir şey daha iyi hissettirmemişti.

O Watson'ın sikini emerken ben de onu sikmeye başladım ve ben ne kadar sert itersem o da siki o kadar derine alıyordu. Onu öğürtmeden bu şekilde devam etmeyi başardık ve bu ne kadar uzun sürerse Lola o kadar çok zevk alıyor gibiydi.

İnlemeleri boğuktu ama yine de yüksekti ve hepimizi tahrik ediyordu.

Onu sikmek için acele etmiyordum, içine her soktuğumda amının sikimi sıkıldığını hissediyordum. "Fuuuck, evet! Böyle devam edersen beni bu tatlı amcığa boşaltacaksın bebeğim."

Başımı kaldırıp Watson ve Leo'nun yer değiştirmesini izledim ve Watson'ın yakında benim yerime geçmek isteyeceğini biliyordum. Henüz işim bitmemişti ama benim hissettiklerimi hissetmeleri için onları bekletmek istemiyordum.

"Bana bir dakika ver," dedim ona, bakışlarımı tekrar yere indirerek.

şimdi iki elim de kışındaydı ve yanaklarını daha geniş açtım, geri çekilirken sikimin onun sularıyla parladığını görmek istiyordum. Daha fazla itişten sonra, sert bir şekilde zonkluyordum ve patlamam uzun sürmeyecekti.

İtişlerim daha hızlıydı ve duvarları etrafımda sıkılaşırken, bırakmam kesinlikle tutmamdan daha kolaydı. Ben de öyle yaptım.

İçine bir kez daha iterken yüksek sesle inledim, spermimin benden dışarı ve prezervatifin içine pompalandığını hissettim, o kadar sıkı hale gelene kadar dışarı çekmek zorunda kaldım.

zerine eğildim ve Leo'nun sikini emmeye devam ederken nefesimi tutmaya çalışarak omurgası ve kürek kemikleri boyunca öpücükler bıraktım.

"Hoşuna gitti mi?" Kolumu beline dolayıp tenine daha fazla öpücük kondururken sordum. "nk kesinlikle hoşuma gitti."

Ondan uzaklaştım ve Watson'ın yerime geçmesine izin verirken ben de karşılarındaki kanepeye oturdum. Bennett uzun zaman önce şortunu çıkarmıştı ve bir yandan şaftını ovuştururken bir yandan da Lola'yı izlemeye devam etti.

Prezervatifi çıkardım ve sehpanın üzerine koymadan önce bağladım ve zaten tekrar sertleşmeye başladığım için elimi tabanıma koydum ve uzunluğum boyunca ovuşturdum.

Lola'nın içinde olmak çok yoğundu ama onun Watson ve ardından Leo tarafından becerilmesini izlemek, bu tatlı sesleri çıkarırken yepyeni bir deneyimdi.

BÖLÜM 25

LOLA

Ertesi sabah vücudum ağrıyordu ama Kline'in yatağında yatarken iki el sırtıma ve bacaklarıma masaj yapıyordu.

Yüzüstü yatıyordum, yüzüm çapraz kollarıma gömülmüştü ve çıplak bedenim yanımdaki iki adama açıktı. Kline sağımda, Watson ise solumdaydı ve ikisi de bana hafifçe dokunuyordu.

Her cumartesi sabahının böyle olmasını isterdim.

Kline kalçamın arkasını sıkarken, başparmağı kıkıranağımın altına bastırırken inledim. Hareket ettiğimde acım daha da artacaktı.

"İyi misin tatlım?" diye sordu alçak bir sesle.

"Mh-hmm. Sanırım iyiyim. Dün gece sadece... çok fazlaydı."

"Sadece senin için değil. Kahretsin, o geceyi sonsuza dek hatırlayacağım. Beni gerçekten şaşırttın," dedi Watson belimi hafifçe sıkarak.

"Seni nasıl şaşırttım?" Başımı çevirip ona bakarak sordum.

Saçları geriye doğru toplanmıştı ve mavi gözleri her zamankinden daha koyuydu. Rahatlamış ve memnun görünüyordu. "Üçümüzü de iyi idare ettin. Pek çok kadının bize bu kadar ilgi gösterebileceğini sanmıyorum. Dün gece senin yaptığını başka bir kadının yapmasını istediğimden değil. Kahretsin, hayatımın geri kalanında sadece seni istiyorum."

Göğsüm sıcak ve bulanık hissederken usulca güldüm. Dün gece birçok şey hissetmiştim ama bunları kategorize edemiyordum

düzgün bir şekilde. Onları sadece seks için mi hissediyordum, yoksa her birine karşı gerçekten bir şeyler hissettiğim için mi?

Bu sabah rahatlıkla söyleyebilirim ki bunun nedeni her ikisi de.

"Beni paylaşmak zorunda kalsan bile mi?" Gözlerimi yakışıklı yüzünden ayırmadan sordum.

"Evet, o zaman bile." Eğildi ve alnımdan öptü. "Ve bu yataktan ayrılmaktan nefret ediyorum ama şimdiye kadarki en büyük çışımı yapmam gerekiyor."

Seçtiği kelimelere güldüm. "Bu çok romantikti." "Bir anı mahvetmeyi ona bırakın," diye homurdandı Kline.

Watson giderken yan dönüp Kline'a baktım ve elimi göğsüne koyarak ona gülümsedim. "Peki ya sen? Hâlâ beni paylaşmak istiyor musun?"

Beni kendine doğru çekti ve bir bacağımı kalçalarına dolamamı sağladı. Yarı sert siki amıma bastırdı ve tenime karşı sertleştiğini hissettim.

"Dün gece uzun zamandır geçirdiğim en güzel geceydi, Lola. Bundan sonra senden bir günden fazla ayrı kalmak istediğimi sanmıyorum."

Böyle bir şey söylemesini ummama rağmen sözleri beni şaşırttı. Yine de bir şey beni rahatsız ediyordu. Aklımın bir köşesine takılıp kalmış aptalca bir düşünce. "Sence bu işe yarayacak mı?"

"Biz karmaşık adamlar değiliz. Dün geceyi yürüttük ve sen mutlu ve tatmin olduğun sürece biz de olacağız. Bu bize bağlı değil, tatlım. Eğer bizi istiyorsan, bize sahip olabilirsin. Eğer gitmek ve bir daha dönmek istiyorsan..." cümlesini tamamlayamadan durdu. Kaşlarını çatarak devam etti: "Aslında, eğer gidersen muhtemelen kalbimiz kırılır."

Güldüm ve elimi göğsünde gezdirip boynuna doğru uzattım. "Gitmek istemiyorum. Zaten şu anda yapabileceğimi de sanmıyorum. Çok ağrım var."

Kıkırdadı ve eli kışımı kavrayıp vücudumu ona doğru bastırmadan önce sırtımı ovdu. "Leo

sana kahvaltı hazırlıyor ve kalkmak zorunda kalmaman için kahvaltını buraya getirecek."

"Bu harika. Ama Ben'i kontrol etmem gerek."

"Ben hallederim. Sen burada kal ve yemeğini bekle." Kline beni büyük yatağında yalnız bırakmadan önce dudaklarımdan öptü. Benim cüsseme göre büyüktü ve üç iri adamın artı benim burada nasıl uyuyabildiğimi merak ediyordum.

Kline gider gitmez Watson geri döndü ve ben tekrar uykuya dalmaya fırsat bulamadan yatakta doğrudum. Yatak rahat ve sıcaktı ve elimden gelse sonsuza kadar içinde kalırdım.

"Merhaba," dedim Watson'a gülümseyerek.

Kıkırdadı ve yatağın kenarına oturdu. Artık boxer giyiyordu ama ben yine de bronzlaşmış üst bedenine hayranlıkla bakabiliyordum. "Hey. Bütün Pazar gününü bizimle mi geçireceksin yoksa işin mi var?"

Hepsinin beni burada istemesini sevdim. Sadece benimle birlikte olmak istedikleri için beni kalmaya teşvik etmelerini ve yapmak istemediğim şeyleri yapmam için beni zorlamamalarını.

"Eve gidip duş almam ve üzerime daha rahat bir şeyler giymem gerekecek. Sonra seninle takılmak için geri geleceğim," diye söz verdim ona.

Gülümsedi ve başını sallayarak elini uzatıp benimkini aldı. Dudaklarına götürdü ve parmaklarımı nazikçe öptü. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır. Sadece yatakta kahvaltımı bekliyorum," dedim ona sırtıtarak. "Leo sizinle kalmak için gerçekten iyi bir neden."

Watson güldü. "Kalmak için nedenin buysa sana kızmam. Ama bizi Leo'nun yemeklerinden daha çok sevdiğini biliyorum."

O haklıydı.

Leo elinde bir tepsi ve dudaklarında sevimli çocuk gülümsemesiyle odaya girdi. "Günaydın, güzelim."

"Günaydın. Bu benim için mi?" Tatlı tatlı sordum.

"Kesinlikle öyle. Fransız tostı ve iki tane ters yumurta yaptım. Bu da taze portakal suyu." Tepsiyi kucağıma bıraktı ve diğer yanıma oturdu. "Umarım beğenirsiniz."

Benim için pişirdiği yemeklere ve ince bir vazoya yerleştirdiği tek pembe çiçeğe baktım. Yemek harika görünüyordu ve Leo genellikle pişirdiği tüm yemeklerde olduğu gibi bu yemekte de çok fazla ayrıntıya yer vermişti.

"Çok lezzetli görünüyordu Leo. Çok teşekkür ederim!" Onu öpmek için eğildim.

Dudaklarıma gülümsedi ve bir eliyle başımın yan tarafını kavradı. "Bir şey değil, bebeğim. Bir dene. Hâlâ sıcak."

İkisi beni izlerken yemeye başladım. Genelde kahvaltımı tek başıma ve üzerimde iki çift göz olmadan yapmayı severdim. Ama buna alışabilirdim.

"Sen de aç değil misin?" Sonra ben sordum.

"Birazcık. Sonra bir kâse mısır gevreği yeriz," dedi Leo. Watson kaşlarını kaldırdı ve Leo ellerini havaya kaldırarak kendini savundu. "Başka yiyecek kalmadı. Önce bakkala gitmem gerek."

"Seninle gelmeme ne dersin?" Ben önerdim. "Zaten eve gidip üstümü değiştirmem gerekiyor."

"Bana uyar." Leo bana gülümsedi ve ben de yemeğimi bitirerek derin bir yemek komasına girdim.

LEO

Ben üzerime bir şeyler giyerken Lola Ben'le konuştu ve odasına gittiğimde onu yatağının kenarında otururken buldum. Gece boyunca biraz daha iyileşmişti ve son iki güne göre çok daha iyi görünüyordu.

"Mağazadan özel bir şeye ihtiyacınız var mı?" Lola ona sordu.

Çok nazik ve kibar bir ruha sahipti ve Ben'in ona gösterdiği ilgiden hoşlandığını biliyordum.

Onun benim kişisel hemşirem gibi davranması benim de hoşuma giderdi. "Başka çay kalmadı, belki de sadece bu."

"Tamam, onu senin için alacağız." Ayağa kalktı ve eğilip onun başını öptü. "Sonra görüşürüz."

"Teşekkürler, kedicik." Ben'in gözleri benimkilerle buluştu ve kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Ona iyi bak."

"Her zaman."

Lola ona son bir kez el salladı ve biz ön kapıya yönelirken Watson üst kattan seslendi. "Bu akşamki gösteri sonrası için atıştırmalık ve içecek alın!"

"Yapacağım!"

"Oh, bu gece başka bir gösterin mi var?" Lola sordu.

Kapıdan çıktık ve asansöre bindik. "Evet, sana söylememiş miydik?"

Başını salladı ama bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. "Sadece... bu gece seni görmeye gelmek için biletim yok."

Eğlenerek dudaklarımı büzdüm. "Bebeğim, gösterimiz için bilete ihtiyacın yok. Bizi izlemeye her zaman gelebilirsin."

Onu kendime çektim ve saçlarını güzel yüzünden uzaklaştırdım. Eğilerek dudaklarını öptüm ve onu duvara doğru ittim. Kollarını belime doladı ve yumuşak bir inilti kaçığında öpücüğü derinleştirdim.

Bu kadının hayatlarımızı binlerce kez daha iyi hale getirdiğini ve hiçbirimizin onu bırakmak istemediğini söylemek yanlış olmaz. Bir kadına karşı bu kadar güçlü hisler beslemeyeli yıllar olmuştu ve kalbimin kendini vereceği kişinin Lola olduğuna karar vermesine çok sevinmiştim.

Öpücüğü kestim ve gülümseyerek ona baktım. "Ve gösteriden sonra, bizimle tekrar takılabilirsin. Tabii bizden bıkmadıysan."

Hızla başını salladı. "Bütün hafta sonunu seninle geçirmek istiyorum. Ama belki de bu gece Bennett'le evde kalmalıyım. Eminim bu onun hoşuna gider."

Elbette onu bu gece kalabalığın içinde görmeyi çok isterdim ama yaptığı öneri de kulağa hoş geliyordu.

"Bu hoşuna gidecektir," diyerek onu temin ettim ve kapılar bizi dışarı çıkarmak için açılmadan önce onu bir kez daha öptüm.

"Oh! Neredeyse Willa'yı unutuyordum. İyi olduğundan emin olmak için onu aramalıyım."

"Muhtemelen iyidir. Eminim Morris çoktan onun evine gitmiştir.

Bu sabah gidip onu kontrol edeceğini söyledi, değil mi?"

Lola başını salladı ama yine de en iyi arkadaşına mesaj atmak için telefonunu çıkardı. "Umarım akşamdan kalma değildir. Bir gece önce çok fazla içtiğinde aşırı duygusal oluyor."

Kıkırdadım ve onu arabama götürüp kapıyı açtım. "Morris ona iyi bakacaktır, eminim."

Ayrıca bir yıldan kısa bir süre içinde evlenip çocuk sahibi olacaklarından da emindim. Birbirlerine bu kadar zıt olmalarına rağmen aralarında öyle yoğun bir kimya vardı ki, Willa ve Morris'in sonsuza dek sürececek güçlü bir çift olacaklarını biliyordum.

BÖLÜM 26

LOLA

Leo arabayı apartmanımın otoparkına park etti ve dışarı çıktığımda arabamın kirli olduğunu fark ettim. Haftada bir temizlediğimden falan değil ama her yerinde lekeler vardı.

"Bu da ne?" Arabama doğru yürüdüm, ta ki arabamın her tarafında yumurta olduğunu fark edene kadar. "Bu da ne böyle..."

"Vay anasını." Leo yanımda durdu. "Kim yaptı lan bunu?"

"Ben de bilmek isterdim," diye mırıldandım. "Buralarda güvenlik kameraları var mı?"

Omuz silktim, hâlâ gördüklerime inanamıyordum. "Hiç sanmıyorum. Tanrım... kim böyle bir şey yapar ki?"

"Düşmanlarınız var mı?" Leo havayı yumuşatmaya çalışarak sırtarak sordu.

İçimi çektim ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Bildiğim kadarıyla yok."

Bir kolunu omuzlarıma doladı ve beni yanına çekerek başımın üstünü öptü. "Arabayı temizleteceğiz. Muhtemelen sıkılmış bir çocuk bunun komik olduğunu düşünmüştür."

Ona doğru eğildim ve sakın kalmak için derin bir nefes aldım. "Tamam, hadi yukarı çıkalım. Hadi yukarı çıkalım. Umutsuzca bir duşa ihtiyacım var."

Daireme girdiğimizde, çocuklardan hiçbirinin daha önce buraya gelmediğini fark ettim. Durdum ve Leo'ya döndüm, o da etrafı inceliyordu. "Beğendin mi?" diye sordum. Ben

dairemle ve onu döşeme ve dekore etme şeklimle gurur duyuyorum.

"Eğer bizi bir film gecesine davet edersen burası benim yeni favori mekânım olabilir," dedi bana gülümseyerek. "Harika bir zevkin var, Lola."

"Teşekkür ederim!" Yatak odama gitmek için arkamı döndüm. "Bana bir dakika ver. Kendini evinde hisset!"

"Yapacağım," dediğini duydum.

Saçımı yıkamayacağım için topuz yaptım ve hızlı bir duş aldıktan sonra giyinmek için odama geçtim. Beyaz, bol bir eşofman altı ve ince askılı siyah bir üst giymeyi tercih ettim. Daha sonrası için hafif bir çeyrek fermuarlı sweatshirt aldım ve Leo'yu kanepemde otururken bulmak için odamdan çıktım.

"Ben hazırım."

Başını çevirdi ve gözleri vücudumda gezinirken bana gülümsedi. "Güzel görünmediğin bir gün var mı?"

Dudaklarımı büzdüm ve omuz silktim. "Pek sayılmaz."

Güldü ve bana doğru yürümek için ayağa kalktı. "Anladım. Bennett aradı. Kline'ın bazı evrak işlerini halletmek için bara gitmesi gerektiğini ve Watson'ın da onunla gittiğini, bu yüzden biz döndüğümüzde evde olmayacaklarını söyledi. Ona arabana yumurta atıldığını, gidip yıkamak zorunda kaldığımızı ve bizim de biraz sonra döneceğimizi söyledim."

İki elini kalçalarımaya koyup beni kendine çekti, ben de kollarımı kaldırıp boynuna doladım. "Çaydan başka bir şeye ihtiyacı olduğunu söyledi mi?"

"Evet. O da bal istiyor."

"Bunu onun için alabiliriz." Onu öptüm, dudaklarına karşı gülümsedim.

Ellerini k1çıma doğru kayd1rdı ve ben vücuduna daha fazla bastırırken hafifçe sıktı.

Her b i r i y l e ayrı ayrı vakit geçirmeye alışabilirdim. Bu da iyi bir fikir gibi görünüyordu.

Öpüşmeyi kestikten sonra ona bakmak için arkama yaslandım. "Arabama yumurta atılmasıyla ilgili bir şey söyledi mi?"

"Aslında, evet. Sesi kızgın geliyordu ve bunu kimin yaptığını bulacağından emin olduğunu söyledi."

Sırıttım. "Bu biraz ateşli. Ama bu konuda endişelenmenizi istemiyorum. Sadece yumurta. Arabam bozuk değil."

"Hayır, ama yine de hoş bir şey değil."

"Elbette değil. Ama bir başkasının arabasına yumurta atmanın hoş bir şey olmadığını söylemek için ava çıkacak enerjim yok."

Leo kıkırdadı. "Yeterince adil. Ama bunun için enerjimiz var. Bırakın biz halledelim." Uzaklaşmadan önce dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu. "Hadi, şu arabayı yıkayalım, sonra da marketten alışveriş yapalım."

Yiyecekleri aldıktan sonra, artık temiz olan arabamı daireme geri götürdüm. Oradan Leo'nun arabasına geçtik, böylece ayrı ayrı araba kullanmak zorunda kalmayacaktık.

Evlerine döndük ve Leo'nun market poşetlerini arabadan çıkarmasına yardım ederken Benson'ın binadan çıktığını gördüm. Ona gülümsedim ve el salladım, uzun bir aradan sonra onu tekrar gördüğüm için mutluydum.

"Selam," diye selamladı, bize doğru yürürken bana sırtarak. "Kahretsin, şimdi de bu adamla mı çıkıyorsun?"

Leo'ya bu adam dediği için eğlenerek dudaklarımı büzdüm. Ama Benson'a adını söyleme fırsatım olmadı.

"Aslında dördümüzle de çıkıyor."

Benson güldü ama Leo'nun ne kadar ciddi olduğunu görünce yüzü düştü. "Ne?"

Sırıtmamı gizlemek için elimden geleni yaparak yanaklarımın içini ısırdım. Benson inanamıyordu.

"İmkânı yok. Nasıl? Yani, kahretsin... bu biraz seksi."

Leo, kollarında iki çanta tutarak bagajı kapatırken kıkırdadı. "Hiçbir fikrin yok. Bu arada ben Leo'yum."

"Evet, özür dilerim. İsimlerle aram iyi değildir. Ben Benson." "Hatırlıyorum."

Benson başını salladı ve bir süre Leo'yu inceledikten sonra tekrar bana baktı. "Bu gece bir parti veriyorum. Atıştırmalık ve alkol almaya gidiyorum. Sen de davetlisin elbette."

"Teşekkür ederim, daha sonra gelip merhaba diyebilirim."

Benson başını salladı ve tekrar Leo'ya baktı. "Sen de gelebilirsin elbette."

"Çalışmam gerek ama teşekkürler."

"Tamam. Sanırım sonra görüşürüz."

"Yapacağız." Ona el salladım ve o giderken Leo'yu içeri kadar takip ettim. "Belki Hot Spot'tan döndüğünde onun evinde bir şeyler içebiliriz."

"Siktir, hayır."

"Ne, neden?" Asansörde dururken kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Çünkü bu gece seni kalabalığın içinde göremeyeceğim ve eve döndüğümde sen ve çocuklarla vakit geçirmek isteyeceğim. Başka kimseyle değil."

Yüzü daha kararlı bir hal alırken onu izledim ve gözleri benimkilerle buluştuğunda kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Ne dedin? Şu andan itibaren boş zamanlarım seninle geçecek. Bunu kabullen."

Güldüm ve onun sahipleniciliği karşısında gözlerimi devirdim. Ama bunu inkâr edemezdim. Ben de aynısını istiyordum. "Peki. Eğer bunu gerçekten istiyorsan."

Daireye girdik ve yiyecekleri bırakmak için üst kata çıktık. Bennett'in kanepede oturmasını beklemiyordum ama oturuyordu ve onu biraz daha iyi gördüğüme sevindim.

"Merhaba, nasıl hissediyorsun?" Ona doğru yürürken sordum.

İzlemekte olduğu filmi durdurmuştu ve yanına oturduğumda bana doğru döndü. Gülümseyerek elimle kolunun üst kısmını ovuşturdu.

"Kendimi daha iyi hissediyorum. Ama arabana yumurta atan kişiye de kızgıyım."

Gülümsemem sıkılaştı ve elini tutup kucağımda nazikçe sıktım. "Bunun için endişelenme. Yıkalmaya gittik ve şimdi yepyeni görünüyor. Dürüst olmak gerekirse, sanırım arabama yumurta atan her kimse, çok kirli görüldüğü için arabamın temizlenmesi gerektiğini bilmemi istedi." Ortamı yumuşatmak için güldüm ama Ben bunu hiç de komik bulmadı.

"Kimin yaptığıını bulacağım."

Güzel.

Tartışmak istemedim.

"Tamam. Aç mısın?"

Başını salladı. "Biraz."

"Güzel. Çünkü bu akşam yemek yapacağım ve umarım yaptığım şeyi yersin."

"Yemek mi yapıyorsun? Leo'yu yemek yapmana izin vermesi için nasıl ikna ettin?" Ben sırtarak söyledi.

"Beni ikna etmesi gerekmedi. Bana sadece yemek yapmak istediğini söyledi ve ben de ona izin verdim. Bu kadınla tartışmamın imkanı yok," dedi Leo, kulaktan kulağa sırtarak.

Hafifçe güldüm ve ayağa kalktım. "Böyle şeyler söylemeye devam edersen, beni bir tür kraliyet mensubu olduğuma inandıracaksın."

Leo bana baktı ve gözlerini kırıştırdı. "Sen. Sen lanet bir kraliçesin. Hayır, sen Tanrıçasın."

"Onun kışında sürünmeyi bırak, dostum. Onu korkutup kaçıracaksın," diye karşı çıktı Ben, sesi sinirli ama eğleniyor gibiydi.

Onlardan kaçmamın imkânı yoktu.

Bunu yapmak için bir nedenim yoktu ve denersem aptallık etmiş olurum.

Onlarla ilk tanışmamın üzerinden çok uzun zaman geçmediği için kulağa saçma geliyordu ama evimi bulmuştum.

Adamlarım.

BÖLÜM 27

BENNETT

Kline ve Watson bara gitmek için tekrar yola çıkmadan önce bizimle yemek yemek için eve dönmüşlerdi. Yüksek sesle söylemezdim ama onun yemekleri de Leo'nunkiler kadar iyiydi. Daha iyi değilse bile. Ama onun duygularını incitmek istemediğim için bunu kendime sakladım.

Onlar gittikten sonra, Lola mutfağı temizlerken bana bir fincan çay ile kanepeye oturmamı emretti.

Her şeyi tek başına yapmasından hoşlanmıyordum ama yemek yapan o olduğu için arkasını da toplaması gerektiği konusunda ısrar ediyordu.

Gözlerimi sürekli ondan ayırmıyor, bir anını bile kaçırmak istemiyordum. Rahat salon kıyafetleri içinde bile gelmiş geçmiş en güzel kadın gibi görünüyordu ve saçlarının açık, omuzlarına ve sırtına dökülmesine bayılsam da, saçları geriye doğru topuz yapılmışken açıkta kalan boynunun ve köprücük kemiklerinin görüntüsü hoşuma gidiyordu.

Lavabodan başını kaldırdı ve onu izlediğimi fark edince gülümsedi. "Her şey yolunda mı?"

"Her şey mükemmel. Keşke sana yardım etmeme izin verseydin."

Lola kıkırdadı ve başını bana doğru salladı. "Yardıma ihtiyacım yok. Zaten yakında işim bitecek. Çayını içiyor musun?"

O kadar şefkatliydi ki. "Eminim öyledir." "Güzel. Burada işim neredeyse bitti." "Lola?"

"Evet?"

"Bütün bunları yapmak zorunda olmadığını biliyorsun. Burada hâlâ misafirsin."

Temizliği bıraktı ve nazik gözlerle bana baktı. Dudaklarına bir gülümseme yayıldı ve omuz silkerek şöyle dedi: "Kendimi misafir gibi hissetmiyorum. Kendimi evimde gibi hissediyorum. Bu yüzden kendim temizleyeceğim."

İşte o zaman onun gerçekten özel olduğunu anladım. Bunu daha önce de anlamıştım ama o anda gerçekten fark ettim.

Lola kalmak için buradaydı.

Ayağa kalktım ve mutfığa yöneldim, koridorda dolaşarak onun arkasında durdum. Kollarımı beline dolayarak onu vücuduma doğru çektim ve omzunu öpmek için eğildim. "Sen harika bir insansın, bunu biliyor musun?"

İçimde eridi ve başını göğsüme yasladı. "Bana hiç böyle bir şey söylenmedi."

"İnsanlar sana her zaman söylemeli çünkü bu doğru." Boynunun kenarına öpücükler kondurdum. Ellerimi karnının alt kısmına götürdüm ve parmak uçlarımda sıcak tenini hissederek üstünün altına kaydardım. "O gece seninle asansörde karşılaştığımız için çok mutluyum. Sanırım bunun olması gerekiyordu."

"Ben de öyle düşünüyorum," diye fısıldadı, iki elimle göğüslerini kavradığımda nefesini içine çekti.

"Güzel. Aynı fikirdeyiz o zaman. Tanrım... göğüslerin ellerime mükemmel oturuyor."

İnledi ve sağ elini arkaya uzatıp kalçamın yan tarafına koydu. Eşofmanımın kumaşını yumruğuyla sıkıca kavradı ve ben göğüslerine masaj yapmaya başladığımda tekrar inledi.

"Kesinlikle daha iyi hissediyorsun," dedi sessizce diğer elini boynuma götürürken. Parmaklarını saçlarımda gezdirdi, saç tellerini saçlarımda etrafında kıvırdı.

"Kesinlikle. Sadece seni hasta etme fikrinden nefret ediyorum." "Hastalanmayacaksın. Ben hiç hastalanmam."

Bu konuda ona güvendim ve bu yüzden durmadım.

Ellerimi beline koydum ve onu yüzüme doğru çevirdim ve iki kolunu da boynuma doladıktan sonra onu öpmek için eğildim.

İçimde eridi ve vücudunu benimkine bastırdı. Dün geceki seksi kaçırmıştım ve izlemek de güzel olsa da, onun içinde olmanın nasıl bir his olduğunu bilmeden bir gün daha geçirmek istemiyordum.

Onu becerirken erkeklerin yüzlerini görmek, benim de tadına bakmam için yeterli bir nedendi. Onları hiç böyle görmemiştim. Sanki onları mümkün olan en iyi şekilde kendinden geçiren bir ilaç almışlardı.

Ben de aynı şekilde hissetmek istedim.

Öpüşmeyi kesip onu kaldırdım, bacaklarını kalçalarımaya dolamasını sağladım ve bir kolumu sırtına dolayarak kanepeye doğru yürüdüm ve onu kucağıma oturttum.

Kalçalarını benimkilere doğru itti, sertleşen sikimi hissettiğinde tekrar inledi. Ağzını tekrar almadan önce güzelliğini seyrederek ona baktım. Bunu yapmamak çok zordu. Dudakları mükemmeldi ve dilinin benimkinin etrafında kıvrılma şekli her seferinde sikimin seğirmesine neden oluyordu.

Kıçını avuçladım ve ileri geri hareket ettirerek amını kasıklarımaya sürmesini sağladım.

Elleri saçlarımdaydı ve dilimi ağzına her soktuğumda saçlarımı çekiştiriyordu. Ona doyamıyordum. Ellerim kıçını sıkıca kavradı ve onu bir kez daha kendime doğru bastırdıktan sonra öpüşmeyi kesip üstünü çıkardım.

Kollarını kaldırarak onu soymama izin verdi ve üstünü yere bıraktıktan sonra sütyeninden kurtulmak için arkasına uzandım. Gözlerini benden ayırmadan askıları omuzlarından çekip çıkardı.

Kendime engel olamadım, bakışlarımı göğüslerine indirdim ve onları hayranlıkla seyrettim. "Vücudun çok güzel," dedim ona, ellerimi yanlarında gezdirdikten sonra göğüslerini avuçladım

memelerini. Parmaklarım ve başparmaklarımla meme uçlarını sıktım, dokunuşuma verdiği tepkiyi sevdim.

Tekrar başımı kaldırdığımda gülümseyerek beni izliyordu. "Teşekkür ederim, Ben."

"Bunun için bana teşekkür etme. Ona yapacağım şey için teşekkür et."

Güldü ve beni öpmek için yaklaştırdı.

Lola kendini sikime sürtmeye devam ederek daha da sertleşmesini sağladı. Pantolonumu ve şortumu çıkarıp tenini tenimde hissetmem gerekiyordu ve ben de tam olarak bunu yaptım.

Onu kaldırdım ve kanepeye yatırdım, ben de kalkıp kanepenin yanında durdum, o memeleriyle oynarken ona baktım. Eşofman altımı, ardından boxer'ımı ve çoraplarımı çıkarırken gözlerimi ondan ayırmadım.

Onları yerde bırakarak, geri kalan kıyafetlerini çıkarmasına yardım etmek için uzandım ve çıplak kaldığında, ayaklarını kanepenin kenarına hazırlayarak ve bacaklarını tamamen açarak dik oturmasını sağlamak için onu yukarı çektim.

Vücuduna bakarken sikimi ovuşturdum, her santimini inceledim. Gözlerim amına indiğinde, parladığını gördüm. Benim için ıslanmıştı ve tadına bakmak için sabırsızlanıyordum.

"O tatlı amcığı sikmek istediğim kadar, tadının ne kadar güzel olduğunu da bilmem gerek bebeğim."

Lola şehvet dolu ateşli gözlerle bana gülümsedi. "Bu hoşuma giderdi."

Kıkırdadım ve dizlerimin üzerine çöktüm. "Eminim öyledir."

LOLA

Yetenekli bir ağzı vardı ve beni ilk seferinde ne kadar çabuk boşaltabildiğine hayran kalmıştım. Ben vardı

Sakinleşirken ellerim saçlarında, çekiştirip duruyorum.

"Aman Tanrım... Bunu tekrar yap," diye yalvardım.

Kalçamın iç kısmını öpmeden önce bana sırtıttı. Bir eli bacağımdaydı, diğer eli de bacaklarının arasında kendini ovuşturuyordu. "Ne istersen vereceğim, kedicik."

Başını tekrar eğdi, kıvrımlarımı yaladı ve sonra daha önce yaptığı gibi klitorisimle oynadı. Haykırdım ve başımı geriye attım, onu orada tutmak için saçlarını ellerimin arasına aldım.

"Oh, evet!"

Dili klitorisime sürtünerek vücuduma her türlü karıncalanmayı gönderdi. Bacaklarım tekrar titremeye başladı ve başka bir orgazma ulaşmam uzun sürmedi.

"Kahretsin... OH!"

Dün gece diğerlerinin her biriyle yaşadığım türden bir yüksekliğe biniyordum, ama tıpkı dün olduğu gibi, onlardan biri beni her boşaltdığında farklı hissediyordum. Tek yaptıkları beni boşaltmakken, farklı deneyimler yaşamamanın nasıl mümkün olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Yine de şikayet etmiyordum.

Yavaşça tekrar sakinleşirken, Ben'in ayağa kalkıp önümde durarak shaftını ovuşturmasını izledim. Gözlerimin göğsünde ve karnında gezinmesine izin verdim, her kıvrışıklığı ve kası aldım. Ben inanılmaz derecede yakışıklı bir adamdı ve ben de onun benden etkilenmesini sağlayan dünyanın en şanslı kızıydım.

En az benim kadar yakışıklı ve bana ilgi duyan üç adam daha vardı. Hayat bundan daha iyi olamazdı.

Gözlerim şimdi onun sakindeydi ve her ulaştığında ucunu sıkarak yavaşça uzunluğunu ovuşturmasını izledim.

İçime girmesi için sabırsızlanıyordum ama önce ona da biraz ilgi göstermek istiyordum. Oturdum ve hareket ettim.

Öne doğru ilerleyerek kanepenin kenarına oturdum ve ona bakarken ellerimi kaldırarak tabanının etrafına sardım.

"Lola," dedi titrek bir nefesle. "Yapmak zorunda değilsin." "Ama istiyorum," diye onu temin ettim.

"Tamam. O zaman seni durdurmayacağım."

Gülümsedim ve önümdeki sikine baktım ve iki elimle ovuşturduktan sonra ucunu yalamak için eğildim.

"Siktir, bebeğim," diye homurdandı, bir elini başımın arkasına koydu.

Yüz ifadesini görmek için kirpiklerimin arasından yukarı baktım. Dudakları ayrılmıştı ve dilinin ucu alt dudağını yalıyordu. Gözleri ağzımdaydı ve onun görüşünün benimkinden bile daha iyi olduğunu biliyordum.

Ağzımı daha geniş açarak, onu ne kadar derine sokabileceğimi görmek için sikini yavaşça içine aldım. Bennett homurdandı ve diğer elini yanağıma koydu ama kontrolü bana bıraktı.

Gözlerimi tekrar kapatarak, onu tekrar içeri çekmeden önce geri çekildim, bu sefer ucu boğazımın arkasına çarpana kadar.

"Lanet olsun, kedicik, aynen böyle. Güzel ve yavaşça."

Bütün geceyi ağzımda onun sikiyle geçirebilirdim ama seksin daha da iyi olacağını biliyordum. Yine de devam ettim, onu her daha derine aldığımda daha da sertleştiğini hissettim ve ilk precum damlasını tattığımda, çekti ve bir sırtısla şaftını ovuşturdu. "Sikimi o ateşli ağzında ne kadar sevsem de, sadece diline boşalmak istemiyorum bebeğim. Dün geceki çocuklar gibi amını sikmek istiyorum."

Başparmağını alt dudağıma sildi ve ona bakarken, tekrar çıkmasına izin vermeden önce emdim. "Bunu gerçekten ben de istiyorum."

"Güzel." Beni hayranlıkla izlerken yanağıma okşadı. "O zaman arkanı dön ve benim için kanepeye yaslan."

Herhangi bir şey.

Onun için her şeyi yapardım. Bu gece bedenim onundu.

Ayağa kalkıp arkamı döndüm, kanepenin üzerine diz çöktüm ve ön kollarımı arkaya dayayarak öne doğru eğildim.

Sırtımı dikleştirdim ve ona bakmak için başımı çevirmeden önce kışımı dışarı çıkardım. Sehpaya uzanıp dün gece orada bıraktıkları paketten bir prezervatif almasını izledim.

Giydikten sonra arkama geçti, sol eli sikinin üzerinde, diğeri de kışımın üzerindeydi. Sıkıca sıktı, ucunu ıslak kıvrımlarımda gezdirirken yanaklarımı ayırdı.

"Bütün bunlar benim için. Kahretsin, bebeğim, çok ıslaksın."

Sözlerine karşılık olarak inledim ve ucu girişime bastırdığında, içeri girmesine yardımcı olmak için sırtımı daha da eğdim.

"Sakin ol, bebeğim. Seni incitmek istemiyorum. Diğer adamlarla oldukça iyi başa çıktın, ama sana o kadar nazik olmayacağımı söyleyebilirim. Bu amcığı sertçe sikmek istiyorum."

Sözleri nefesimi kesti. "Evet, lütfen," diye yalvardım, onu kızdırmak için kışımı oynattım.

"Kıpırdama, Lola. Bu amcığa iyi bakmama izin ver."

Ucu girişime doğru bastırdı ve içime girmek için tatlı bir zaman ayırdı. İleri doğru ittikten sonra sağ eliyle uzanıp boynumu kavradı. Beni yerimde tutmak için aşağı itti, sol eli şimdi kışımdaydı ve hafifçe geri çekildikten sonra içime girdi.

Sessiz kalamayarak zevkle haykırdım.

"Fuuuck, evet!" diye inledi, sıkılığıma alışmak için kendini içimde tutuyordu. "Bu şimdiye kadar sahip olduğum en sıkı amcık olabilir ve bundan sonra başka bir şey istediğimi sanmıyorum."

Güzel, çünkü bunun olmasına izin vermezdim.

Birbirimize hissettirdiklerimizden memnun bir şekilde gülümsedim.

Kalçalarını ileri geri hareket ettirmeye başladı ve her itişinde içimin derinliklerindeki doğru noktaya vurdu. İnledim ve hızını ayarlamasına izin verdim, ama arada bir beni daha sert sikmesi için ona geri ittim.

Ne de olsa bana söz verdiği buydu.

"Daha sert," diye yalvardım.

Boynumdaki kavrayışını sıkılaştırdı ve beni göğsüne yaslamak için yukarı çekti ve sol eliyle göğüslerimi avuçlamak için uzandı.

Yüzü boynumun yan tarafına gömülmüştü ve elimi başının arkasına koymak için uzandım. "Tanrım, evet! Durma. Daha sert!"

Dinledi ve itiş gücü her seferinde daha da sertleşti. "Bu amcığı seviyorum. Kahretsin, bütün gece içinde kalmak istiyorum. Çok iyi hissettiriyor, kedicik."

Sözleri beni kıvrandırdı ve beni zaten olduğumdan daha da fazla tahrik etti. Homurtuları beni azdırmaya yetmişti, ama konuştuğunda, o anda patlayacakmış gibi hissettim.

Orgazmın içimde biriktiğini hissettim ve onun sikinin duvarlarıma doğru pompalandığını hissettim. O da yaklaştı.

Beni tekrar aşağı itti, sağ eli belimdeyken sol eliyle kıcımlı sıkarak beni yerimde tuttu. "Fuuuck, evet. O daracık amcığınla sikimi sık bebeğim. Dölümü ne kadar istediğini göster bana."

Oh, bunu o kadar çaresizce istiyordum ki, her seferinde itişlerini karşılayarak ona geri itmeye başladım.

Dizlerim çökmek üzereydi ve kık yanağıma sert bir tokat attığında, sonunda çok arzuladığım o yüksekliğe ulaştım.

Neredeyse bayılmadan önce uzaktan kendi çığlığımı ve ardından onun yüksek sesli iniltilerini duydum.

Nefes alışım ağırlaşmıştı ve bir sonraki hissettiğim şey sırtımın her tarafına ılık bir şekilde boşalmasıydı. İçinden beyaz diziler fışkırırken yorgun gözlerle geriye baktım.

"Mükemmel amına koyayım," diye mırıldandı az önce bitirdiği sanat eserini izlerken. Bir eliyle kıcımlı ve kalçamı nazikçe ovarken diğer eliyle kullanılmış prezervatifi tutuyordu. Gözleri benimkilerle buluştuğunda ikimiz de gülümsedik.

"Nasıl hissediyorsun, bebeğim?"

"İyi. Yorgun ama iyi. Bu inanılmazdı," dedim ona.

"Bunu seninle yalnız yapmayı sevdim ama seni diğerleriyle paylaşmak için sabırsızlanıyorum. Dün gece seni izlemek harikaydı ama keşke ben de katılabilseydim."

"Bir dahaki sefere," diye söz verdim ona.

Sadece     değil dördü tarafından paylaşılmak beni heyecanlandırırsa da, her biriyle yalnız zaman geçirmeyi de umuyordum. Etrafta kaç kişi olurlarsa olsunlar, onlarla özel ba lar kurulduğunu hissedebiliyordum.

BÖLÜM 28

LOLA

Ben her ne kadar ikinci tura çıkmak istese de oldukça yorgundu ve ona dinlenmesini söyledim. Bu konuda pek mutlu değildi, ancak temelde hala hastayken vücuduna meydan okumaktan daha iyisini biliyordu.

Bir fincan çay daha getirdim ve ateşini düşürmeye yardımcı olması için bir hap daha içmesini sağladım ve bir battaniye ile televizyonu açarak kanepeye sarıldık.

Başım göğsündeydi, kolum beline dolanmıştı ve dalgın dalgın koyduğu filmi izliyordum.

Elleri sırtımı ve kollarımı okşamaya devam etti ve arada bir başımın üstünü öptü.

Bunu tekrar yaptığında gülümsedim ve başımı çevirip ona baktım. Onu bana bakarken yakaladım, gözleri hayranlık doluydu.

"Yorgun musun?" Sessizce göğsünü okşayarak sordum. "Hayır. Seni izlemekten yorulacağımı hiç sanmıyorum."

İçimi çektim, yanaklarımın kızardığını hissettim. "Bu adil değil, biliyor musun? O derin, seksi sesinle o tatlı şeyleri söylemen."

Kıkırdadı ve beni sıkıca kavrayarak başıma bir öpücük daha kondurdu. "Çenemi kapatmamı istiyorsan beni öpebilirsin. Ya da daha da iyisi, ağzımı tekrar amına koymamı isteyebilirsin."

Klitorisimin tepki vermesini engellemek için kalçalarımı birbirine bastırdım.

Lanet olsun ona ve pis ağzına.

Güldüm ve gözlerimi devirerek göğsüne hafifçe vurdum.
"Dur."

Ben sıırıttı ve bir eliyle yanağımı kavradı ve beni öpmek için eğildi. Nazik ve hızlı bir öpücüktü ama daha fazlasına dönüştürmek istediğini biliyordum.

"Birazdan evde olurlar. Yine gece kalacak mısın?" diye sordu ve başparmağıyla yanağımı okşadı.

"Evet, bu sefer diş fırçamı bile getirdim," dedim gururla.
"Ve içinde uyumak için bir gömlek."

"Güzel. Zaten gitmene izin vereceğimi sanmıyorum."

Tekrar ona sarıldım ve televizyonda ne varsa izlemeye devam ettik.

Daha sonra Willa'dan bir mesaj aldım ve Hot Spot'a gelmediğim için iyi olup olmadığını sordu.

"Onu hemen arayacağım," dedim Ben'e ve o da sesi kıstı. Willa'nın numarasını çevirdikten sonra, telefonu açması için iki kez çalması gerekti.

"Hey, neredesin? Bu gece burada olacağını sanıyordum.

Çocuklar çılgın bir gösteri sergiliyor."

Yumuşakça güldüm. "Demek bu sefer izliyorsun?"

"Morris beni zorladı," dedi iç çekerek, sesi mutlu gelmiyordu. "*İşine odaklanması* gerektiğini söyledi. Kimlikleri kontrol etmek ve bir kapıyı korumak için ne kadar odaklanmak gerekir ki?"

Dudaklarımı büzdüm. "Oldukça odaklanmış diyebilirim. O sadece işini yapıyor, Willa."

"Biliyorum, biliyorum. Yine de berbat. Buraya senin seksi erkeklerin için gelmedim. Kendim için geldim." Söylediği kadar ciddi değildi ve sadece bir içkiden sonra bunu atlatıp gösterinin tadını çıkaracağını biliyordum.

"En azından onunla birlikte gideceksin."

"Oh, bu kesin. Bu gece sadece bir içki içeceğim ve sonrasında beni yiyecek bir şeyler almaya götüreceksin. Sanırım o kadar da kötü bir akşam değil."

"Eminim değildir."

"Bennett hâlâ hasta mı?" diye sordu.

Gözleriyle buluşmak için ona baktım. Gülümseyerek, "Durumu daha iyi. Ona eşlik etmek için yanında kaldım. Önümüzdeki hafta sahneye geri dönecek."

"Bu iyi bir şey. Çünkü Bennett'in sahneye çıkmamasından yakınan bir kadın var. Bence o deli."

Kaşlarımı çatarak dün gece benimle konuşup duran kadın olup olmadığını merak ettim.

"Her neyse. Şimdi kapatıyorum. Watson sahnede ve Tarzan kostümünün içinde çok seksi görünüyordu."

Güldüm. "Kahretsin, kaçırdığım şey bu mu? Benim için fotoğraf çek."

"Olur. Tamam, yakında görüşürüz!"

"Güle güle." Telefonu kapattım ve Bennett'e bakmadan önce yere bıraktım. "Watson'ın Tarzan kostümü mü var?"

Ben eğlenmiş görünüyordu. "Evet, hatta sahnede iplerin üzerinde sallanıyor. Kadınlar bunun için çıldırıyor. Biz sadece komik olduğunu düşünüyoruz."

Buna ben karar vereceğim.

Muhtemelen çok farklı kostümler ve kıyafetler hazırlamışlardır ve her seferinde ne bulduklarını görmek için her gösteriyi izlemem gerekirdi.

Ya da... Onlardan bu kostümleri benim için giymelerini ve özel bir gösteri yapmalarını isteyebilirim.

Evet, bu fikir çok hoşuma gitti.

Ertesi sabah bir yatakta tek başıma uyandım. Yanımda kimse yatmıyordu ve gözlerimi açıp odaya baktığımda Leo'nun odasında olduğumu anladım.

Dün gece çocukların eve dönüşünü nasıl kaçırdığımı düşünerek iç çektim. Uyuyakalmak istememiştim ama Bennett ile film izlemeye başladıktan sonra sanırım gözlerimi açık tutamadım.

Yorganı kenara ittim ve kendimi benim olmayan büyük bir tişörtün içinde buldum. Kıyafetlerim komodinin üzerindeydi ve soyunurken uyanmamış olmama şaşırmıştım.

Eğer o kadar derinse uykuya ihtiyacım olmalıydı.

Yataktan kalktıktan sonra önce banyoya girdim, yüzümü ve dişlerimi yıkadım, sonra yukarı çıktım ve dört adamı da masanın etrafında otururken buldum.

"Günaydın," diye selam verdim.

Hemen başlarını çevirdiler ve sırtarak bana günaydın dilediler.

Leo ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü, elleriyle yüzümü kavradı ve eğilerek bana hızlı bir öpücük verdi. "Dün gece döndüğümüzde dışarıdaydın. Kendini iyi hissediyor musun?"

Başımı salladım ve ona gülümsedim. "Kendimi iyi dinlenmiş hissediyorum."

Masaya doğru başını sallamadan önce kıkırdadı. "Git otur. Ben bize kahvaltı hazırlayayım."

O mutfağa doğru yürürken ben de diğerlerinin yanına gittim ve Kline'ın yanına oturmadan önce omzunu ovdum. Gözlerim Bennett'e kaydı ve onun ne kadar iyi görüldüğünü fark ettim. "Nasıl hissediyorsun?"

"İyi. Sadece boğazım ağrıyor ama sanırım ateşim düştü," dedi bana nazik bir gülümsemeyle.

"Bu çok iyi. Ya siz ikiniz? Siz iyi misiniz?" Watson ve Kline'a bakarak sordum.

"Mükemmeliz. Dün iyi bir gece geçirdin mi?"

Tekrar Kline'a baktım ve başımı salladım. "Evet. Ben'le yalnız vakit geçirmek hoşuma gitti. Bu bende her birinizle ara sıra yalnız zaman geçirme isteği uyandırdı."

"Bizimle yalnız buluşmak mı istiyorsun?" Watson şaşırmış bir ses tonuyla sordu.

"Evet. Sık sık değil ama bazen. Bunu istemiyor musunuz?" "Elbette istiyoruz. Eğlenceli bir fikre benziyor," Watson Kabul edildi.

Ona gülümsedim. "Harika. Ama bugün hepinizle takılmak istiyorum."

Aynı anda dört erkekle çıkmak başlangıçta düşündüğüm kadar zor değilmiş gibi görünüyordu. Sonra tekrar, hepsi işi kolaylaştırdı. Karmaşık değillerdi. Söylediklerimi dinlediler ve ihtiyaçlarımı karşılamak için her zaman ellerinden geleni yaptılar.

Onları hak etmek için ne yaptığım hakkında hâlâ hiçbir fikrim yoktu ama beni bu kadar mutlu hissettirseydi bunu sorgulamazdım.

KLINE

Lola'yı onun evinde yalnız bırakmaktan hoşlanmıyordum ve bir gece daha kalmasını rica etmemize rağmen bu gece kendi evinde kalmakta ısrar etti. Sabah işe gitmesi gerekiyordu ve ben de istemeyerek de olsa o Pazar akşamı saat sekiz civarında onu eve bıraktım.

Park ettikten sonra arabadan indim ve ön tarafa doğru yürüdükten sonra ona kapısını açtım. İnerken bana gülümseyerek teşekkür etti.

"Beni eve götürdüğün için teşekkür ederim, Kline. Yukarı gelmene gerek yok," diyerek beni temin etti.

"Ama ben istiyorum. Çantayı taşımama izin ver." Elindeki küçük çantaya uzandım ve arabanın kapısını kapattıktan sonra boştaki elimi beline koyarak onu girişe doğru yürüttüm.

"Biliyor musun, bana karşı bu kadar sahiplenici ve açıkça takıntılı olmanı gerçekten seviyorum ama ben yetişkin bir kadıyım. Daireme kendim çıkabilirim." Dudaklarında küçük bir sırıtişla benimle alay ediyordu.

Ona kaşlarını kaldırdım. "Bunu yapabilecek kapasitede olduğunu çok iyi biliyorum. Ama sana istediğimi söyledim, o yüzden izin ver."

Gözlerini devirdi, bu da onu daha seksi gösterdi. Onu burada bırakmak zaten zordu ama bu tavrıyla keşke onunla kalabilseydim dedim.

Başka bir şey söylemeden, ön kapıya ulaşana kadar onu iki kat merdiven çıkana kadar takip ettim. O döndü

Başını arkaya yatırmış, dudaklarında tatlı bir gülümsemeye bana bakıyordu. "Beni sağ salim eve getirdiğin için teşekkür ederim."

"Benimle kafa mı bulmaya çalışıyorsun?"

Güldü. "Hayır, ben ciddiym. Ve sen *de* Ciddiyim. Biraz gevşe, koca adam."

Kıkırdamadan önce burnumdan yüksek sesle nefes aldım. "Haklısın. Özür dilerim. Kaba olmak istememiştim. Sadece güvende olmanı istiyorum. Birinin arabana yumurta attığını duyduktan sonra, dışarıda sana zarar vermek isteyen biri olduğunu düşünmeden edemedim."

Lola ben konuşurken dudaklarını büzerek beni izledi ve ben konuşmamı bitirdiğimde iki elini göğsüme koyarak yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Eminim sadece bir grup çocuk şaka yapıyordur. Ben iyiyim. Benim için endişelenme."

Endişelenmeyi bırakamazdım. İçimde, dışarıda bir yerlerde kızımıza zarar vermek isteyen biri olduğuna dair garip bir his varken olmazdı.

Çantasını yere bıraktım ve iki elimle yüzünü kavrayarak onu kapıya doğru ittim. Ağzını almadan önce onu yakından inceledim.

Beni hemen öptü, dudaklarını ayırdı, böylece dilimi içeri kaydırıp onunkinin tadına bakabildim.

Öpüşme bir dakika sürdü ve geri çekildiğimde çantasını alıp ona vermek için uzandım. "Fikrimi değiştirip seni bizim eve geri götürmeden önce git."

Başını sallayarak güldü. "Ben çoktan gittim. Yarın size mesaj atarım."

"Pekala. İyi geceler, tatlım."

"İyi geceler, Kline." Bana bir kez daha gülümsedi, sonra kapının kilidini açtı ve içeri yöneldi.

Orada durup kendini içeri kilitlemesini bekledim ama hiç ses yoktu. Kaşlarımı kaldırıp kapıyı çaldım ve ona seslendim. "Kapıyı kilitle, Lola."

Saniyeler sonra kilit açıldı. Onu şimdiden özlediğim için içim buruk bir şekilde binadan çıktım.

Kahretsin... Ona sıırıslıkam aşık olmuştum.

BÖLÜM 29

LOLA

Geçtiğimiz iki hafta inanılmazdı. Her gece dört gözle beklediğim bir şey olduğunda iş daha eğlenceliydi, özellikle de çocuklar için içindeyse.

Willa ve ben de her zamanki gibi çok takılıyorduk. Belki eskisi kadar sık değil ama artık ikimiz de çıkıyorduk. Bu birbirimizin yanında olmak ya da birbirimizle konuşmak istemediğimiz anlamına gelmiyordu. Aslında, erkeklerimizle birlikteyken bile sık sık birbirimizi arıyorduk.

Arkadaşlığımız, kurduğumuz herhangi bir yeni ilişkiden çok daha önemliydi ve birbirimize bunu dilemesek de, bir ilişkiden söz edilmezse, yine de orada olacağımızı biliyorduk.

Tüm bunların yanı sıra, The Hot Spot'ta birlikte takılıyorduk, orada çalışan tüm erkekler sayesinde, erkekler için orada olduğumuzda bile birlikte vakit geçirebiliyorduk.

Yine bir Cuma gecesi Four of Hearts'ı izlemeye gitmiştik ve ben Willa ile barda oturmuş, erkeklerimin sahnede dans ederek tüm kadınları çıldırtmasını uzaktan izliyordum.

"Sen hiç kıskanmaz mısın?" Willa içkisinden bir yudum daha almadan önce sordu. Gözleri adamların üzerindeydi.

Omuz silktim. "Pek sayılmaz. Sadece kadınlarla flört ederken rol yapıyorlar. Ayrıca... bana bakıp duruyorlar ki bunun iyi bir şey olduğundan emin değilim. Dikkatlerini dağıtmak istemiyorum."

Willa bardağı dudaklarından indirirken güldü. "Kesinlikle dikkatleri dağılmış. Kline'ın, bir adamcağızı tokatladığını gördün mü?

Leo'nun kafasının arkası mı? Sana bakmaktan kendini alamadı ve tüm performansı berbat etti."

İzledim ve gösteriden sonra Leo ile konuşmam gerekecekti. Bunu daha önce konuşmuştuk. Sahnede olduklarında odaklanmaları gerekiyordu. Ben orada olsam da olmasam da.

Onlar sahnedeysen tüm ilginin üzerimde olmasını istemiyordum ama Leo gözlerini benden alamıyordu. "Bana biraz fazla takıntılı olabilir," diye şaka yaptım, sırıtarak.

"Ki bu sıcak. Diğerleri de öyle. Sadece sahne dışında olmadıkları sürece bunu göstermiyorlar. Hala nasıl çalıştığını hayal edemiyorum, biliyor musun? Yani, dört sik mi? Ben bir tanesini zor kaldırıyorum."

Ona baktım ve güldüm. "Bazen hâlâ kendimizi nasıl konumlandıracağımızı bulmaya çalışıyoruz ama bir şekilde başarıyoruz. Zaman zaman son derece yorucu oluyor."

"Eminim." Derin bir nefes aldı ve iç çekti. "Keşke seni izleyebilseydim. Ürkütücü bir şekilde değil. Sadece merak ediyorum." Onun izlemesine aldırılmazdım ama erkeklerin daha fazla seyirci istemeyeceğini biliyordum. Zaten hepimiz birbirimizi izliyorduk ve ne zaman seks yapsak, bu samimi ve güzel bir andı. "Belki bir gün bir seks filmi yaparız kaset."

Willa'nın gözleri büyüdü. "Kesinlikle izlerdim."

"Ben de." Elia arkamızda belirdi. Sırıtiyordu ama şaka yaptığı belliydi. "Parasını bile öderim."

Kıkırdadım ve ikisine de el salladım. "Şu anda seks kasetleri hakkında konuşmayalım. Bir içki daha alabilir miyim lütfen?"

"Hemen geliyorum. Willa?"

"Hayır, teşekkür ederim. Morris sadece iki tane içebileceğimi söyledi. Bu yüzden... Bunu çok yavaş içiyorum ve her yudumunun tadını çıkarıyorum" dedi.

Morris'in Willa'ya bu kadar göz kulak olmasından memnundum. Bazen alkolle deliriyordu, ama çoğunlukla ben

etrafta da vardı. Kendi başına içip başını belaya sokmazdı. Orası kesin.

Erkeklerin bir sonraki dansını görmek için tekrar arkamı döndüm ve en sevdiğim hareketi yaptıklarında onları alkışladım: dizlerinin üzerinde kayarak ve havayı kamburlaştırarak.

Tanrım, o sahnede hiç yanlış yapamazlardı.

Gösteri bittikten sonra konukların çoğu ayrıldı, ancak bazıları kalıp birkaç içki daha içti. İçkimi bitirmiştım ve tuvalete gitmem gerekiyordu ve kadın olduğum için klişeleşmiş bir şekilde en yakın arkadaşımın benimle gelmesine ihtiyacım vardı. Tuvalete yalnız gitmek sıkıcıydı.

Elinden tutup onu kadınlar tuvaletine doğru çektim ve içeri girdiğimizde tutması için çantamı uzattım. "Çabuk olacağım," dedim ve yapmam gerekeni çabucak yaptıktan sonra ellerimi yıkamak için dışarı çıktım.

"Bu gece Morris'lerde mi kalacaksın?" Aynadan Willa'ya bakarak sordum.

"Hayır, benim evime geliyor. Yarın beni şehre götürüp nehir kenarında öğle yemeği yemek istiyor. Çok romantik biri."

"O iyi bir adam. Bir gün hep birlikte dışarı çıkmalıyız."

"Oh, kesinlikle! Belki önümüzdeki hafta sonu iyi olur."

Ona gülümseyerek başımı salladım. "Çocuklara söylerim. Hadi, çocuklar gelmeden önce gidip bir şeyler atıştıralım."

Bara geri döndük ve Elia'yı bir kadınla tartışırken bulduk. Vivian'dı. Tanrım, o kadın bugünlerde her yerdeydi.

Birkaç adım ötede durup tezgâha yaslandım ve Elia'nın dikkatini çekmeye çalıştım. "Her şey yolunda mı?"

"Pek sayılmaz," diye cevap verdi ağır bir iç çekişle, gözlerini Vivian'dan ayırmadan. "Sana daha önce de söyledim, oraya geri dönemezsin. Orası sadece personel için."

"Gösteriden önce oraya geri döndü!" Vivian parmağıyla beni işaret ederek karşı çıktı. "O da personel değil. Hayır, o

Hayır!"

"Şu anda seninle tartışacak ne zamanım ne de sabrım var. Oraya geri dönemezsiniz. Masanıza geri dönün ya da burada işiniz bittiyse gidin."

Willa ve ben Elia'nın Vivian'ı sürekli hareket ettirmeye çalışmasını izledik ve bir süre sonra nihayet masasına dönmek için bardan ayrıldık.

Willa kaşları çatılmış bir halde, "Bu çok garipti," diye mırıldandı.

Elia sadece başını salladı ve bu etkileşimden dolayı bitkin görünerek tezgahı temizlemeye geri döndü.

"Bekle, bu birkaç hafta önce sana garip davranan garip kadın mı? Markette de seninle konuşan kadın mı?"

"Evet, bu o."

"Tanrım, ne tuhaf biri. Sahne arkasına gitmek istemesi zaten yeterince şey anlatıyor."

Kabul ettim ama o kadına daha fazla ilgi göstermek istemiyordum. "Hadi, bir içki daha içelim."

"Alkolsüz," dedi Willa. "Bunu kabul edeceğimi hiç düşünmemiştim."

Güldük ve iki bakire margarita sipariş ederek taburelere geri oturduk.

Adamların sahne arkasından çıkmaları uzun sürmedi. Normal kıyafetlerini giymişlerdi ama Leo hâlâ sadece bir kot pantolonla dolaşıyordu.

Bana doğru yürürken sırttı ve selam vermeme fırsat vermeden iki eliyle yüzümü kavradı ve beni sertçe öptü.

Öpüşmeyi derinleştirip onu itmeme fırsat vermeden beni yerinde tutarken kahkahamı tutamadım. Zaten istediğim de bu değildi.

Watson sinirli bir ses tonuyla, "Bırakın nefes alsın," dedi ve ekledi, "Fikrimi değiştirdim. Ona en çok takıntılı olan o ve bunun sağlıklı olduğunu düşünmüyorum."

Sonunda Leo'nun öpücüğünden kurtulmayı başardım ve onu yakın tutmak için kollarımı beline doladım. Watson'a bakmadan önce ona sııttım. "Bu konuda bir şeyler yapman gerekecek. Danslardan birini berbat etmenize neden oldu."

"Sana söyledim bebeğim. Sen buradayken, tek gördüğüm sensin."

Kline kaşlarını çatarak Leo'ya sert bir bakış attı. "Onu tamir ettirsen iyi olur yoksa biz sahnedeiken Lola'yı gözünün önünden kaldırmak zorunda kalacağız."

"Sikeyim hayır. Hadi ama dostum. Sanki senin de dikkatini dağıtmıyormuş gibi davranma," diye karşı çıktı Leo. Kolunu omuzlarıma dolamış, ondan uzaklaşmama izin vermiyordu.

"Elbette dikkat dağıtıyor. Ama yapmamız gereken bir iş var."

Kline'ın programa öncelik vermesinden dolayı üzgün ya da kıskanç değildim. Ben de sadece bir misafirdim ve onlara her zaman buradayken bana aldırmamalarını söyledim.

Ama Leo bunun üstesinden gelemeydi, ki bu çok tatlıydı.

Tam bir şey söyleyecekti ki Bennett elini kaldırarak Leo'yu susturdu. "Tartışmayalım. Harika bir gösteri sunduk ve gecenin geri kalanının tadını çıkarmak istiyorum."

Bana yaklaştı ve Leo'ya hızlı bir bakış atarak beni bırakmasını sağladı. Ben'e gülümsedim ve çenesinden öptüm, parmak uçlarımda dururken ona sıkıca sarıldım. "Orada her zamanki gibi harikaydın," diye ona güvence verdim.

"Teşekkür ederim, kedicik." Kollarını belime dolayarak yüzünü boynumun kıvrımına gömdü. "Bunu onlara itiraf etmeyeceğim ama solo performansımı da senin yüzünden berbat ettim."

Hafifçe güldüm ve yüzüne bakmak için arkama yaslandım. "Fark etmedim," dedim onu nazikçe öpmeden önce.

Barda onlarla bu kadar samimi olmaktan çekinmişim ama hayranları etraftayken bana yakınlık göstermekte bir sakınca görmedikleri için ben de aldırmamaya karar verdim.

Elleri k1ç1ma gitti, beni tutkuyla öperken hafifçe avuçladı. Kendimi bırakmış, her saniyenin tadını çıkarıyordum ki aniden sırtıma keskin bir şey çarptı.

"Ah!" Sıçradım ve bana neyin çarptığını görmek için arkamı döndüm ama diğer üç adamın beni kimden koruduğunu göremeden Watson tarafından kenara çekildim.

Onların ötesini görmeye çalıştım ama tek duyduğum, bana şimdiye kadar söylenmiş en iğrenç sözleri haykıran yüksek ve cırtlak bir sestti.

BÖLÜM 30

BENNETT

"SENİ UYKUNDA ÖLDÜRECEĞİM, SÜRTÜK!"

Beni pek çok şey korkutmaz ama Vivian'ın öfkeli bakışları ve nefret dolu sözleri Lola'nın hayatı için endişelenmeme neden oldu. Bu deli kadının kızıma bir şey fırlatmak için başka bir şansı olmayacağından emin olmak için onun önünde korumacı bir şekilde durduk.

"Senin derdin ne lan?" Leo kızgındı ve elinde Vivian'ın Lola'ya fırlatmış olabileceği bir çatal tutuyordu. "Aptal mısın lan sen? Onu yaralayabilirdin."

"Yani?" Vivian yumruklarını iki yana açmış, gözlerini kocaman açmış ve kan çanağına dönmüştü. "O bunu hak ediyor! Hepinize sahip olamaz." Bana bakarken kaşlarımı kaldırdım ve parmağıyla beni göstererek ekledi: "Onun gibi bir sürtükle nasıl birlikte olabilirsin? Sen onun için fazla iyisin."

Kline ona doğru bir adım daha atarak, "Pekâlâ, şimdi ona lakap takmayı kes," diye uyardı. "Gitsen iyi olur."

"Hayır! Gitmeyeceğim. Burada olmaya iznim var. Ben hep buradaydım! Ben hep buradaydım ama o değildi! Seni öylece alamaz!" Sesi yine yüksek ve cırtlaktı.

Sesimizi yükseltmenin bir faydası olmayacağını bildiğim için gerildim. O kadın hastaydı ve onunla tartışmaya devam etmenin bir faydası olmayacaktı. Benim yüzümden böyle davrandığını anlamıştım. Görünüşe göre, Sıcak Nokta'ya bu kadar sık gelmesinin nedeni bendim.

Bu işi kendi ellerimle halletmeli ve kimsenin zarar görmediğinden emin olmalıydım. Boğazımı temizleyerek ona doğru bir adım attım.

Kline ve Leo'yu nazikçe kenara ittim. Watson'ın Lola'yla ilgilendiğini biliyordum, bu yüzden onun tekrar yaralanması konusunda endişelenmeme gerek yoktu.

Vivian'a baktım, bundan tam olarak ne elde etmek istediğini anlamaya çalışıyordum. Yine de bu şekilde davranamayacağını ve Lola'ya söylediği o zalimce şeylerin sonuçsuz kalmasına izin vermeyeceğimizi anlamasını sağlamam gerekiyordu.

"Lola'yı incittin. Ona saldırdığınızın farkında mısınız?"

"O bunu hak ediyor." Yerinde durdu ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Hayır, hak etmiyor. Kimse bunu hak etmiyor. Umarım artık burada hoş karşılanmayacağınızı anlamışsınızdır. Burada başkalarına karşı ilk kez kaba davranmıyorsun."

"Bu doğru değil!" diye itiraz ederek kollarını havaya kaldırdı.

"Çok doğru," dediğini duydum Elia'nın barın arkasından. "Oh, sessiz ol seni pislik!"

Kaşlarımı kaldırdım ve daha fazla konuşmasını engellemek için elimi kaldırdım. Kendimi kaybetmek üzereydim ve bunun olmasını istemiyordum. Öylece barımıza gelip insanlara saldıramazdı. "Şimdi gitmeni istemek zorundayım Vivian. Ya kendin gidersin ya da polis çağırırız."

"Yoksa ben hallederim." Morris arkasından yaklaşarak onun uzaklaşmasını engelledi.

Vivian ona bakmak için başını çevirdi ve gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda kızgınlıktan üzüntüye dönüşmüştü. Dudakları titredi ve yanağından aşağı tek bir damla yaş süzüldü. "Ama gitmek istemiyorum. Beni buna zorlayamazsın. Burada seninle olmam gerekiyor."

"Sen neden bahsediyorsun be?" Leo kızgınlıktan da öte bir sesle sordu.

"O benim! Onunla birlikte olmam gerekiyor, onunla değil!" Yüzünde yine öfke vardı, sanki bir düğmeyi çevirmiş gibiydi.

"Tanrım," diye mırıldandı Kline. "Çıkar onu buradan, Morris."

"Hayır! Hayır, beni buradan gönderemezsiniz! Burada olmak için para ödedim!"

"Ve şu andan itibaren para biriktireceksin çünkü bir daha geri gelmeyeceksin. Asla." Kline ciddiye ama o bunu iyi karşılamadı.

Morris ona dışarı kadar eşlik etmek için dirseğine uzandı ama o ileri doğru hareket ederek gömleğini tuttu ve bana yapıştı.

"Hayır! Onlara beni kovamayacaklarını söyle. Ben seninleyim! Buraya seninle geldim ve seninle gideceğim çünkü biz beraberiz. Onlara aşık olduğumuzu söyle, Bennett! SÖYLE ONLARA!"

Sorunları olduğu açıktı ve yine de bunu dikkatli bir şekilde ele almamız gerekiyordu. İnsanların aklından neler geçtiğini asla bilemezsiniz.

Gömleğini kavramayı bırakması için gerildim ve bileklerini tuttum ve bir adım geri çekilmesini sağladıktan sonra, "Bana bir iyilik yapar mısın Vivian?" dedim.

Gözleri büyüdü ve sonunda biraz rahatladı. "Senin için her şeyi yaparım. Sen benim erkeğimsin."

Kesinlikle olmaz.

"Lola'ya o çatalı fırlattığın ve daha önce söylediklerin için ondan özür dileyecek misin?"

Yüzü düştü ve hızla başını salladı. "Hayır. O bir özü hak etmiyor."

Kline bir küfür mırıldandı. "Tamam, o zaman siktir git."

Morris ve Leo onu çıkışa götürürken çığlık atmaya başladı ve onu kapıdan çıkarmadan önce "UMARIM YUMURTALARIN KEYFİNİ ÇIKARMIŞSINDIR, KAHPE!" diye bağırdı.

İyi olduğundan emin olmak için Lola'ya doğru döndüm. Elleri Watson'ın kolundaydı ve şaşkın görünüyordu.

"İyi misin, kedici?" Yüzünü ellerimin arasına alarak sordum. "Tüm bunları duymak ve görmek zorunda kaldığın için çok üzgünüm."

"Ben iyiyim," diye küçük bir gülümsemeyle beni temin etti. "Onun iyi olduğunu sanmıyorum. Belki de yardıma ihtiyacı vardır."

Willa, "Kesinlikle yardıma ihtiyacı var," dedi. İşte o zaman bu sahneyi daha fazla insanın izlediğini fark ettim.

Birkaç kadının hâlâ oturduğu masalara doğru döndüm. "Bu olay için özür dileriz. Bir daha yaşanmayacak. Geldiğiniz için hepinize teşekkür eder, iyi geceler dilerim."

Kadınlar ellerini sallayıp birbirleriyle konuşarak olanların bizim suçumuz olmadığını anlattılar. Anlayışlıydılar ve böyle hayranlarım olduğu için mutluydum.

Onlar bardan çıkmaya başladığında Lola'ya döndüm ve onu kendime çektim. Kollarını belime doladı ve bana doğru eğildi, ben sırtını ovarken o da başını göğsüme yasladı.

"İyi misin?" diye sordu, sanki birkaç dakika önce bok gibi muamele gören benmişim gibi.

"Benim için endişelenme, Lola. Sırtın nasıl? Hâlâ ağrıyor mu?"

"Hayır, sorun değil. Dürüst olmak gerekirse... o çatal onun sözlerinden daha az acıttı," diye itiraf etti yumuşak bir kahkaha atarak. "En azından artık arabama kimin yumurta attığını biliyoruz."

"Ve bu bir daha asla olmayacak. Bir daha sana yaklaşmaması için polise gideceğiz," dedi Watson ona. Eski bir avukat olarak adaletin yerini bulmasını sağlayacaktı.

"İşleri daha da kötüleştirmek istemiyorum. Belli ki akli dengesi yerinde değildi," dedi Lola, kendisine fiziksel ve sözlü saldırıda bulunan kadın için endişeli bir sesle.

Watson ona sert bir bakış atarak, "Diğer insanlara duyduğun sempatiyi takdir ediyorum ama o kadın bunu hak etmiyor," dedi. "Onun varlığını unut. Onu bir daha ne duyacaksın ne de göreceksin. Bundan emin olacağım."

Lola'ya baktım ve başına bir öpücük kondurmadan önce hafifçe gülümsedim. "O haklı. Bunu şimdi halledelim."

Bu konuda pek mutlu görünmüyordu ama başını salladı. "Tamam. Teşekkür ederim."

"En iyi arkadaşıma kaba davranan bir kadını kesinlikle unutmayacağım. Tanrım, o kadının suratına yumruk atmaya çok yaklaştım."

Willa ciddi görünüyordu ama onun gibi tatlı bir kızın bu kadar heyecanlandığını görmek çok sevimliydi.

Kline kıkırdarak, "Sakin ol kaplan," dedi.

"Hey, istesem birinin canını gerçekten yakabilirim. Çocukken yıllarca karate yaptım."

"Bu doğru," dedi Lola. "Willa tam bir baş belası."

"Sana inanıyoruz," diye onu temin ettim. Bu durumun daha neşeli bir hal almasına sevinmişim. Bunu geride bırakacaktık ve bu konuda polise gittikten sonra yolumuza devam edebilirdik.

LOLA

Bu gece yalnız kalmak istemiyordum ama çocuklar zaten eve yalnız gitmememe izin vermezlerdi. Bardan çıkarken son derece dikkatli davranıyorlardı ve Morris kapıyı kilitlerken Leo elimi tutup beni kendine çekti. Kolunu koruyucu bir şekilde bana doladı ve ben de ona gülümseyerek sessizce teşekkür ettim.

"Bu işin iyi yanı, seni koruyan son derece yakışıklı dört adamın olması. Korkmana gerek yok, tamam mı Lo?"

Willa'ya baktım ve gülümseyerek elimi uzatıp onun elini tuttum. "Haklısın. Onlara sahip olduğum için çok şanslıyım."

"Ve bana sahip olduğunuz için şanslısınız," dedi Morris sırtarak.

Willa elimi bıraktı ve kollarını onun omuzlarına dolamak için ona döndü. "Öyleyim. Dört kişi yerine sadece bir kişi olsan bile."

"Bebeğim, birden fazlasına ihtiyacın yok. Sadece bana ihtiyacın var ve dört erkek gibi hissediyorsun."

Gülüştük ve öpüşmelerini izledik.

Onları birlikte izlemeye bayılıyordum. Morris gerçekten iyi bir adamdı ve Willa'yı hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Onun gibi birini hak ediyordu ve onları aynı anda ve aynı yerde bulmayı başardığımız için hâlâ çok etkileniyordum.

"Pekala millet. Haftaya görüşmek üzere." Elia bize el salladı ve biz de ona iyi geceler diledik.

"Biz de artık eve dönmeliyiz," dedi Kline. "Onları durduracak mıyız?"

Hâlâ öpüşmekte olan Willa ve Morris'e baktım. Yakın zamanda duracak gibi görünmüyorlardı.

Watson onları biraz dürttü ve ona bakmak için öpüşmeyi kestiler. Morris kaşlarını kaldırdı. "Ne?"

Watson ona, "Git bunu evinde yap," dedi.

Willa sırtarak, "Evde bundan çok daha fazlasını yapacaktır," dedi. "İyi geceler!"

"İkinize de iyi geceler." Morris'in onu arabasına götürmesine izin vermeden önce Willa'ya hızlıca sarıldım ve çocukların peşinden onlarınkine gittim.

Sadece on dakika sonra evdeydik ve diğerleri odalarına giderken, ben önceden paketlenmiş gece çantamı aldım ve Watson'ı yatak odasına kadar takip ettim.

"Polisi bu işe karıştırmamız gerektiğine emin misin? Yani, ya dersini almışsa?"

Yüksek sesle güldü. "Kesinlikle dersini almamış. Senden özür bile dilemeden paçayı sıyırdı ve ben bu işin peşini bırakmayacağım."

Şortuna kadar soyunmasını izledim ve dolabına uzandıktan sonra bana tişörtlerinden birini uzattı. "Endişelenme bebeğim. Ben hallederim."

İçimi çektim ve soyunmaya başladım, tişörtünü giydikten sonra çantamdan diş fırçamı aldım ve onu banyoya kadar takip ettim.

"Tamam. Ama polise onun iyi olmadığını söyleyebilir misiniz? Belki bu şekilde ihtiyacı olan yardımı alabilir."

Bana kaşlarını kaldırdı. "Seni uykunda öldürmekle tehdit eden birine karşı nasıl bu kadar merhametli olabiliyorsun?"

"Belli ki öyle demek istememiş. O hasta."

"Aynen öyle. Hasta insanlar hastalıklı şeyler yapabilirler. Senden tek istediğim şu anda buna engel olmaman. Bu senin kendi iyiliğin için. Bu konuda bana güven."

Aynadan onu izledim. Bu konuda ne kadar ciddi olduğunu anlamam bir anımı aldı. İçimi çektim ve bir an için başımı öne eğdim. "Tamam."

"O sadece iyi niyetli." Ben arkamızda belirdi. Nazikçe gülümsüyordu ve kapının girişinde sadece boxer'ıyla dururken yakışıklı görünüyordu. "Hepimizin bunun üzerinde uyuması gerekiyor. Eğer istersen yarın konuşabiliriz."

Başımı salladım ve ona doğru döndüm. "Tamam. İyi geceler, Ben."

"İyi geceler, kedicik." Beni öptükten sonra gitti ve ben de yatak odasına dönmeden önce dişlerimi fırçaladım.

Leo ve Kline Watson'ın odasına girdiler ve Leo'nun beni kollarına çekmesine izin verdim. Başımın üstünü öptü ve bana bu hafta sonu benimle vakit geçirmekten ne kadar keyif aldığını fısıldadı.

"Sabah görüşürüz. İyi uykular, bebeğim."

O da gitti ve yatağı benimle paylaşacaklarını düşündüğüm Watson ve Kline ile baş başa kaldım.

"Geceleri benimle kimin yatacağı konusunda kavga etmemeniz hoşuma gidiyor," dedim onlara eğlenerek.

"Paylaşma konusunda iyiyizdir," diye hatırlattı Watson bana. "Hadi, uyuyalım. Uzun bir akşam oldu."

Hepimiz yorganın altına girdik ve Kline'ın beni kendisine çekmesine izin verdim. Sırtım göğsüne yaslanmıştı ve kolları vücuduma sarılmıştı.

Watson yüzünü bize döndü ve ben de elimi göğsüne koyarak ona gülümsedim. "Gösteriden gerçekten keyif aldım. Özellikle son dans çok güzeldi."

"Bu çok iyi. Önümüzdeki hafta için farklı bir gösteri planladık. Aslında önümüzdeki hafta sonu sadece bir gösteri olacak," dedi Watson.

"Gerçekten mi? Neden?"

"Watson." Kline'ın sesi sertti ve sanki daha fazlasını söylemesini istemiyor gibiydi.

Kaşlarımı çatmıştım. "Ne? Gelecek hafta sonu ne var? Neden sadece bir gösteriniz var?"

"Bunun için endişelenme, tatlım. Uyu. Geç oldu."

Mükemmel.

Bu, benden ne sakladıklarını merak ederek bütün gece uyumamak için bir nedendi.

BÖLÜM 31

LOLA

Vivian'la geçirdiğimiz kazanın üzerinden neredeyse bir hafta geçti ve o geceyi düşünmeden edemesem de Watson bana polisle konuştuğunu söylediğinde bu konuyu unutmayı başardım.

Vivian takip ve saldırı suçlarından ceza alacaktı ve artık Sıcak Nokta'ya girmesine izin verilmiyordu. Aslında, artık benim etrafımda olmasına izin verilmiyordu ve onu yakınımda görürsem polisi aramak zorunda kalacaktım.

Bunun olmamasını umuyordum.

İhtiyacı olan yardımı alacağını umuyordum.

Cuma öğleden sonraydı ve Willa beni aradığında hâlâ ofiste bazı evrak işlerini hallediyordum. Telefonu açıp kulağıma götürdüm. "Hey, ne oldu?"

"Ah, pek bir şey yok. Sadece Morris'in bu akşamki gösteriden sonra beni ormanda bir kulübeye götüreceği gerçeği var."

Dudaklarımı büzdüm. Kulağa bir korku filminin başlangıcı gibi geliyordu. Ama Morris iyi bir adamdı. Willa'nın onunla gitmesine izin vermekten hiç endişe etmedim. "Kulağa eğlenceli geliyor. Nerede bu kulübe?"

"Buradan arabayla otuz dakika uzaklıkta. Kulübe onun. Yani ailesinin. Ama istediği zaman oraya gidebilir ve bir süredir bundan bahsediyordu. Seni de yanımda götürürdüm ama o kulübenin beş kişi için yeterince büyük olduğundan emin değilim."

Güldüm ve başımı salladım. "Merak etme. Morris'le hafta sonunun tadını çıkarmana izin vereceğim."

"Teşekkürler. Hala işte misin?"

"Evet, ama yakında işim bitecek. Neden?"

"Gösteriden önce birlikte akşam yemeği yiyebileceğimizi düşünüyordum. Denemek istediğimiz yeni bir taco mekanı vardı, hatırladın mı?"

Yemekten bahsettiği anda midem guruldadı. "Kulağa harika geliyor. Ne zaman buluşabilirsiniz?"

"Ne zaman hazır olursan."

Bilgisayarımdaki saate baktım. "Otuz dakika sonra gelip beni almaya ne dersin?"

"Kulağa hoş geliyor. Görüşürüz o zaman."

"Harika. Bye!" Telefonu kapattım ve mesajlarımı açmak için telefonuma baktım. Çocuklara mesaj atmak için grup sohbetine tıkladığımda.

Ben

Merhaba. Willa ile Hot Spot'a geleceğim. Beni almanıza gerek yok. Ama sonra beni eve bırakman gerekecek.

Leo hemen yazmaya başladı ve ben de mesajının açılmasını bekledim.

Leo

Umarım evimizi

kastediyorsundur. Güldüm

ve bir cevap yazdım.

Ben

Evet, *senin* evin. Gösteriden sonra şu yeni filmi izlemek istemiştik, hatırladın mı?

Watson

Tabii ki unuttu. Yemek **y a p m a d ı ğ ı** sürece beyni doğru çalışmıyor.

Bu da şaşırtıcı.

Leo

Kapa çeneni, pislik.

Yine aynı odada olup aynı anda bana mesaj atıp atmadıklarını merak ettim. Bu daha önce de olmuştu ve Kline birbirleriyle tartışmayı bırakmaları için telefonlarını ellerinden almak zorunda kalmıştı.

Ben

Pekala. Willa ile yemek yiyeceğim, sonra da gösteriyi izlemeye geyeceğiz. Sonra görüşürüz :)

Leo

Sonra görüşürüz, bebeğim.

Bennett

Afiyet olsun. Sonra görüşürüz, kedicik.

Watson

İyi eğlenceler!

Kline

Yakında görüşürüz.

Tüm mesajları aynı anda geldi ve hepsinin sahne arkasındaki soyunma odalarında oturup birbirlerine bakmadan sessizce telefonlarına bakmaları fikrine gülmekten kendimi alamadım.

Neredeyse komikti ama onlara mesaj attığımda her zaman bu kadar dikkatli ve hazır olmaları hoşuma gidiyordu. Hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorlardı.

Willa ve ben restorandan karnımız tok ve yüzümüzde memnun bir gülümsemeyle ayrıldık. Yemeklerin ne kadar güzel olduğunu anlata anlata bitiremedik ve hatta The Hot Spot'a giderken yanımızda götürmek üzere iki tane tek kişilik taco aldık.

"Yemin ederim... başka hiçbir yemek bu kadar güzel olmamıştı.

Bunun içine ne koymuşlar? Çatlak mı?"

Taco'mdan bir ısırık daha alırken kıkırdadım. "Büyük ihtimalle.

Tanrım, bu gerçekten en iyisi."

Gözlerini yoldan ayırmadan, "Bu yemeğin ne zaman daha sert vuracağını biliyor musun?" diye sordu.

"Dışarıda bir gece geçirdikten sonra mı?"

"Tanrım, evet! Hayal edebiliyor musunuz? Şimdi sadece sarhoş olup bu yemeği alkolle birlikte yemek istiyorum."

"Bunu gelecek hafta sonu yaparız," dedim ona.

Erkeklerin gösterilerini izlemeyi ne kadar sevsem de, biraz değişikliğin iyi olacağını hissettim. Dışarı çıkıp Willa ile dans etmeyi özlemiştim. Yine de beni bu kadar kolay bırakacaklarından pek emin değildim.

Bana güvenmedikleri için değil, ama Vivian'ın hâlâ akıllarının bir köşesinde olduğunu ve daha önce defalarca yapmaya çalıştığı gibi beni bir şekilde bulup incitebileceğinden endişe ettiklerini biliyordum.

BÖLÜM 32

KLINE

"Sonunda bana nereye gittiğimizi söyleyecek misin?" Lola sormayı bırakmıyordu ve sürüş boyunca Watson'ın sürprizi bozmayacağından emin olmak zorundaydım. Watson'ın bizimle gelmesine izin vermek bir hataydı. Ben ve Leo sürprizi gizli tutmakta daha başarılı olabilirlerdi.

"Oraya vardığımızda göreceksin. Sadece birkaç dakika daha," diye ona güvence verdim.

İç çekti ve yüzünü bana döndü. Oraya vardığımızda Lola'nın güzel bir manzaraya sahip olmasını istediğim için Watson'ı arkaya oturttum.

"Beni altı buçukta kaldırdın. Bir saattir yoldayız ve ben sürprizlerden hoşlanmam."

"Çok kötü," diye mırıldandım, bana gözlerini devirirken sııttım. "Bugün ne yapacağımızı görünce tekrar gülümsemeye başlayacaksın."

Watson, "Bırak da ona ben söyleyeyim," diye karşı çıktı.

Dikiz aynasından ona ters ters baktım. "Hayır."

"Bana anlatabilirsin," dedi Lola, koltuğunda daha da dönerek ona baktı.

"Önüne bak. Buradayız." Ön tarafa bakması için ona doğru uzandım. Önce bana karşı çıktı ama tekrar normal bir şekilde oturduğunda, önümüzdeki manzarayı görünce nefesi kesildi.

"Vay anasını."

"Buna degeceğini söylemiştim."

Ormandan çıktık ve bizi büyük bir gölle çevrili güzel bir manzara karşıladı.

dağlar ve göl kenarındaki küçük kasabalar.

Her şeyi kavrayabilmesi için yavaşladım ve şaşkın ifadesinden memnun bir şekilde ona bakmaya devam ettim. Elimi kalçasına koydum ve hafifçe sıktım. "İşte buraya gidiyoruz."

"Hafta sonunu burada mı geçireceğiz?"

"Elbette öyleyiz. Şu aşağıdaki köyde," dedim ona, göl kenarındaki renkli evleri göstererek.

"Ve bu en iyi kısmı bile değil," diye ekledi Watson.

"Vay canına... Bu harika! Baş belası olduğum için özür dilerim ama bu mükemmel. Çok güzel olmuş. Teşekkür ederim!" Lola çenemi öpmek için eğildi, ben de kalçasını hafifçe okşayarak ona kızgın olmadığımı belli ettim.

"Oraya indiğimizde daha da güzel olacak." Kalacağımız eve varana kadar dağdan aşağı sürmeye devam ettim ve park ettiğimizde Leo ve Bennett yanımızda durdu.

Dışarı çıktık ve Lola'nın etrafındaki her şeyi algılayışını izledik. Gülümsemesini engelleyemiyordu. "Buranın varlığından bile haberim yoktu. Tanrım, çok güzel. Buraya daha önce gelmiş miydiniz?"

"Bizde var. Bu bizimki," dedi Leo ona, açık mavi evi göstererek.

"Gerçekten mi?"

"Evet, burayı birkaç yıl önce satın aldık. O zamanlar inşaat alanından başka bir şey değildi, biz de aldık ve bu hale getirdik," diye açıklıyor Watson.

Lola bu yer karşısında büyülenmişti. "Yani küçük bir kaçamağınız var ve ben bunu şimdi mi öğreniyorum?"

"Morris bize Willa'yı kulübesine götürdüğünü söyleyene kadar buraya gelmeyi gerçekten düşünmemiştik. Buraya pek sık gelmiyoruz," dedi Leo ona. "Bu çok aptalca çünkü burası dinlenmek için güzel bir yer."

"Üstelik evden o kadar da uzak değil. Artık böyle bir yer olduğunu bildiğime göre, beni buraya daha sık getirmenizi isteyeceğim."

"Kesinlikle yapacağız," diye güvence verdim ona. "Hadi, çantalarımızı içeri götürelim ve sonra da kahvaltı edelim. Açlıktan ölüyorum."

Henüz erkendi ama kafeler ve pastaneler çoktan açılmıştı ve Lola'yı büyük bir kahvaltı yapmak için en sevdiğimiz yere götürüyorduk.

LOLA

Normalde, keyif aldığınız şeyleri yaptığınızda zaman son derece hızlı geçerdi. Ancak bugün, her dakika normalden daha uzun geldi. Çocuklar beni en lezzetli kruvasanları yediğim küçük tatlı bir kafede kahvaltıya götürdüler ve sonrasında bana köyü gezdirdiler.

Tüm küçük mağazalar çok güzeldi ve her birinin önünde durduğumuzda içeri girip etrafa bakmam için beni teşvik ettiler. Öğle yemeği vaktinden biraz sonraydı ve beni üzerinde bir restoran bulunan bir iskelenin olduğu küçük limana götürdüler.

Çok güzeldi ve manzara muhteşemdi.

"Deniz ürünlerini seviyorsun, değil mi?" Bennett elini belime koyarken sordu.

"Bayıldım."

"Güzel. Çünkü burada sadece balık üretiyorlar. En iyi tatlı su balıkları bu gölden çıkıyor ama tuzlu su balıkları da var" diye açıkladı.

"Bu mükemmel." Ona gülümsedim ve bir elimi göğsüne koydum. "Burayı seviyorum. Yakında tekrar geleceğimize söz verir misin?"

Kıkırdadı. "Söz veriyoruz."

Beni restoranın içine götürmeden önce alnıma bir öpücük kondurdu ve garsonun onları durdurmasını bekleyen diğer adamların yanında durdum.

Barın arkasına döndü ve onları görünce sırtıttı. Mükemmel, doğal bir yüzü, geyik gözleri ve dolgun dudaklarıyla çarpıcı bir kadındı. Bir şey söyleyemedim.

Kaç yaşındaydı ve genç görünmesine rağmen kırklı yaşlarının başında olmalıydı.

"Ne harika bir sürpriz!" diye seslendi, çocukları gördüğü için mutluydu. Barın etrafında yürüdü ve önündeki manzarayı seyrederken birkaç adım ötede durdu. "Kupa Dörtlüsü. Bu zevki neye borçluyum?"

Çocuklar kıkırdadı ve Kline öne çıkan ilk kişi oldu. Kadının yanağına bir öpücük kondurdu ve tekrar geri çekilmeden önce ona sarıldı.

"Bir merhaba demek için uğrayalım dedik. Seni tekrar görmek güzel Mads. Nasılsın?" Kline sordu.

Herkes kadını karşılamak için sırasını beklerken Ben sırtımı sıvazlıyordu ve ben de orada öylece durup güzelliğini seyreliyordum.

"Biliyorsun, restoranla meşguldüm. Son zamanlarda çok sayıda turist geliyor. Bu sefer daha sakın bir hafta sonu ve tanıdık yüzler gördüğüme sevindim." Leo ve Watson'a yanaklarından öperek merhaba demeden önce Kline'in yanağını okşadı ve Bennett'e döndüğünde gözleri hemen benimkileri buldu. "Peki bu harika insan kim?"

"Mads, bu bizim kızımız Lola. Lola, bu Madison. Eski bir arkadaşım." Bennett bizi tanıştırdı ve ben de ona gülümsedim.

"Tanıştığımıza memnun oldum Madison."

"Aynen öyle! Tanrım, çok güzelsin." İki eliyle başımı kavradı ve yanağıma kocaman bir öpücük kondurdu. "Doğru mu duydum? *Bizim* kız mı?"

"Çok doğru." Leo sırttı.

Madison ellerini omuzlarıma bıraktı ve bana gülümsedi. "Vay canına. Sen şanslısın. Ben bu dört yakışıklı adamdan biriyle bile başa çıkamazdım."

"Biz şanslı olanlarız," diye itiraf etti Ben, elini sırtımda tutarak. "Ayrıca, neredeyse yirmi yıldır erkeğinle birliktesin. O nasıl bu arada?"

Madison sonunda beni bıraktı ve Ben'in soruları karşısında ellerini salladı. "Bilirsin işte, Colt Colt'luk yapıyor. Her zaman

Çalışıyorum. Her zaman meşgul. Önümüzdeki hafta sonu başka bir iş gezisinden dönecek." Erkeği yanında olmadığı için çok üzgün görünmüyordu ve bana tekrar baktığında ona gülümsedim. "Somon sever misin? En iyi somon burgerini ben yaparım."

"Kulağa çok lezzetli geliyor," dedim ona. "Harika. İstedığınız masayı alın."

"Teşekkürler, Mads." Kline bize döndü ve başparmağıyla omzunu işaret etti. "Hadi gidip dışarıda oturalım."

Gölün mükemmel manzarasına sahip, gölgede güzel bir masa bulduk ve Leo bana menüdeki en sevdiği yemekleri anlatmaya başladı. Kline ve Madison'ın kocası Colton'ın birlikte büyüdüklerini ve onları burada bir ev almaya ikna edenin de o olduğunu öğrendim.

Leo'nun Mads'in yemek pişirme tarzını örnek aldığını da öğrendim. Ayrıca bir kış tatilinde birkaç hafta burada çalışmış, işler biraz yoğunlaştığında ona yardım etmiş.

Menüdeki her şey kulağa hoş geliyordu ve somon burgeri denemek istesem de ıstakozu da denemeyi çok istiyordum. Yarın da burada olacağız, bu yüzden yarın ıstakoz almaya karar verdim ve şimdi burgerin yanında tatlı patates kızartması ve küçük bir karides salatası aldım.

"Şuradaki kasabayı görüyor musun?" Leo bana doğru eğilip gölün karşısını işaret ederek sordu.

Hangi kasabayı kastettiğini anlamaya çalıştım. "Sağda deniz feneri olan mı?"

"Evet, şu. Bir keresinde orada sahne almıştık. Madison'ın arkadaşı için bir bekarlığa veda partisiydi. Biz orada kraliyet ailesiyiz," dedi sırtarak.

"Kendini olduğundan daha önemli görüyorsun evlat," dedi Kline başını sallayarak. "Bizi sadece yerel halk tanır."

"Hadi ama dostum, bu doğru değil. Köyün ortasındaki bir duvara bizim kocaman bir posterimizi asmışlar," diye karşı çıktı Leo.

Kıkırdadım ve elimi koluna koyarak hafifçe ovuşturdum. "Sana inanıyorum. Ayrıca, sen benim gözümde kraliyet ailesindensin."

Gösterilerinizden birinde krallar gibi giyinmelisiniz." Watson sırtıttı. "Evet, krallar gibi giyineceğiz ve Leo lanet soytarı olacak."

"En azından insanları güldürebilme yeteneğine sahip olurum, seni pislik."

"Burada hiçbir şeyin değişmediğini görüyorum. Hâlâ küçük çocuklar gibi kavga ediyorlar." Madison yemeğimizi getirmek için masaya geldi. Sonra bana "En azından sana iyi davranıyorlar mı?" diye sordu.

Ona gülümsedim ve başımı salladım. "Bana bir kraliçe gibi davranıyorlar."

"Güzel. Şimdi, yiyin bakalım. Tatlınızı hazırlıyorum bile."

Yemek için teşekkür ettik ve o masadan kalktıktan sonra yemeye başladık.

Çok lezzetliydi ve çocuklar bana kendi yemeklerini de tattırdılar. Her şeyin tadı çok taze ve ev yapımı.

"Biliyor musun, dün Willa'yla yeni bir taco restoranına gittik ve sürekli gittiğimiz en iyi restoran olduğunu söyleyip durduk. Ama artık yepyeni bir favorim var ve evden bu kadar uzakta olması hoşuma gitmiyor."

Bennett bana gülümsedi. "Arabayla bir saatten biraz fazla sürüyor. Buraya daha sık gelebiliriz."

"Bu harika olur. Willa'yı da götürmeliyiz. Burayı çok sevecek."

Yemeğimizi bitirdikten sonra Madison bize ev yapımı limonlu tiramisu getirdi ve günün geri kalanında ne planladığımızı sormak için bir süre bizimle oturdu.

Kline, "Sanırım bir saat kadar eve döneceğiz ve ondan sonra tekneyle yola çıkacağız," dedi.

Kaşlarımı çattım. "Senin de mi teknen var?"

Kline, "Komşularımızın teknesi ama onlar yokken kullanabiliyoruz," diye açıkladı. "Sizi gölde küçük bir akşam yemeği yemeye ve güneşin batışını izlemeye götürmeyi düşündük."

"Kulağa çok romantik geliyor!" Mads sırtarak söyledi. Benim için heyecanlıydı.

"Bunu ister miydin?" Bennett sordu. "Teknede kendini rahat hissetmiyorsan burada da kalabiliriz."

"Hayır, ondan değil. Ben sadece..." Dudaklarımı sıkıca birbirine bastırdım. "Büyük bir tekne mi?"

"Orta büyüklükte. Yedi kişilik yeri var," diye açıkladı Leo, sonra da tüm teknelerin bulunduğu limanı işaret etti. "Yaklaşık olarak şuradaki teknenin büyüklüğünde."

Teknelere baktım, derin sulara karşı duyduğum bu aptalca korkunun beni ele geçirmesine izin vermemek için elimden geleni yaptım. Onlara bundan bahsetmemiştim ama bir gün tekneye bineceğimizi düşünmemiştim.

"Lola?" Leo kalçamı sıktı. "Neyin var?"

Yutkundum ve ona bakmak için döndüm. Bu kadar savunmasız olmaktan nefret ediyordum ve lanet olası gölde bile değildim. "Büyük su kütlelerinin üzerinde olmayı gerçekten sevmiyorum."

"Kahretsin," diye mırıldandı Watson. "Tekneye binmek zorunda değiliz, tatlım. Burada karada kalabiliriz."

"Hafta sonunu senin için mahvetmek istemiyorum. Bunu zaten planlamıştın."

"Fark etmez. Burada kalacağız," diye karar verdi

Bennett. "Tamam. Özür dilerim."

"Özür dileme Lola," dedi Kline bana, sesi sertti. "Buralarda yapılacak en az onun kadar güzel bir sürü başka şey var. Bir şeyler buluruz."

En son bir erkeğe derin sulardan korktuğumu söylediğimde, neden bu kadar korktuğuma dair ayrıntılara girmek zorunda kaldım. Rahatsız edici bir konuşmaydı ve en kötüsü de gerçek nedenlerimin bile olmamasıydı. Bu korkunun nereden kaynaklandığına dair hiçbir fikrim yoktu ve bu konuda bir terapistle hiç konuşmadım.

Yine de çocuklar daha fazla soru sormadı. Sadece kabul ettiler ve neden o tekneye binmek istemediğimi söylemem için bana baskı yapmak yerine başka çözümler buldular.

İşte o zaman bu dört adamın özel olduğunu ve onları kaybetmek istemediğimi bir kez daha anladım.

BÖLÜM 33

LOLA

Öğleden sonranın geri kalanını küçük kasabada dolaşarak geçirdik ve çocuklar bana en sevdikleri yerleri gösterdikten sonra akşam yemeği yemeden önce dinlenmek için eve geri döndük.

Leo mutfağa girmeden bir gün bile geçiremediği için bize akşam yemeği hazırlamakta ısrar etti. Öğle yemeğini geç yediğimiz için çok aç değildik ama yapacağı tavuk salatasının mideye çok ağır gelmeyeceğine söz verdi.

Kasabaya ve göle bakan balkonda yemek yedik ve güzelliği karşısında hayrete düştüğüm bu yeri hayranlıkla seyretmeden duramadım. Burası çok sakin ve dinlendiriciydi ve tatil gibi hissettiriyordu.

Yemekten sonra Kline ve ben Leo'nun mutfağı temizlemesine yardım ettik ve bu arada Bennett ve Watson'ın gölün diğer tarafındaki kasabaya gitmek için yaptıkları tekne gezintileri hakkındaki konuşmalarını dinledim. O tekneye binemedikleri için hayal kırıklığına uğradıklarını düşünmeden edemedim ve sanki bu hafta sonunu onlar için mahvetmişim gibi hissettim.

"Siz neden tekneye binmiyorsunuz? Burada yalnız kalmak benim için sorun değil."

Watson ve Ben kaşlarını çatarak arkalarını döndüler ve Watson, "Delirdiniz mi? Seni burada bırakmayacağız."

"Ayrıca, sensiz eğlenceli olmaz. Biz burada kalacağız," dedi Ben.

"Ama o tekneye binmeyi gerçekten sevdiğini söyleyebilirim. Bu eğlenceyi senin için mahvetmek istemem."

"Hiçbir şeyi mahvetmedin, Lola," diye beni temin etti Kline, ama yine de ilk planlarını mahvettiğim için mutlu değildim.

"Yine de... Eğer istersen gitmeni istiyorum. Benim için sakıncası yok." "Kedicik, seni bırakmayacağız. Burada kalacağız ve aynı derecede eğlenceli. Muhtemelen beklediğimizden de fazla. Planlarımızı değiştirmek anlamına gelse bile yanınızdan ayrılmamamızla yaşamak zorunda kalacaksınız."

Bennett'e baktım ve sözlerini dinlerken iç çektim. Nasıl olur da hepsi bana karşı bu kadar iyi olabilirdi? Belli ki beni mutlu etmek onlar için çok şey ifade ediyordu ve onlar gibi erkekleri hak ettiğimi bilsem de, sadece istesem onlardan istediğim her şeyi alabileceğim gerçeğini henüz kabullenememiştim.

Zaten bunu kendi yararına kullanacak değildim.

Onlardan başka bir şey istemiyordum.

Onlarla birlikte olmanın ne demek olduğunu anlamaya başladığımda bu beni duygulandırdı. Her zaman mutlu ve memnun olduğumdan emin olurlardı ve normalde bu çoğu erkeğin yapabileceği bir şey değildi.

Bir hıçkırık kaçarken gözlerim sulandı ve görüşüm bulanıklaştı. Bir hıçkırığın daha patlamasını engellemek için elimi hızla ağzıma götürdüm ama umduğum kadar kolay olmadı çünkü bir sonraki hıçkırık daha da yüksekti.

"Vay, hey... bebeğim, bu da nereden çıktı?" Leo kollarını bana doladı ve beni vücuduna doğru çekti. "Bebeğim, lütfen ağlama."

"Siz nasıl gerçek olabiliyorsunuz?" Leo'nun kolunu sıkıca kavramadan önce ellerimi havaya kaldırarak mırıldandım.

Kline kıkırdadı ve elini boynuma koydu. "Bunlar mutluluk gözyaşları mı?"

"Evet! Tanrım, hepiniz çok... mükemmelsiniz. Anlamıyorum. Kahretsin, bak bana ne yaptın..." Duygusal bir enkaz halindeydim ve tüm bu duyguların içimde olduğunu bilmiyordum. Görünüşe göre, sadece onlar onları dışarı

çıkarabiliyormuş.

Adamların hepsi ani çıkışım karşısında eğlenmiş görünüyordu. "Siktir git, çok tatlısın," diye mırıldandı Kline, nazikçe boynumu sıkıyor.

"Verdiğin tepki tam da bir gün görmeyi umduğumuz tepkiydi. Bu, seni önemseyişimizi bildiğin anlamına geliyor, kedicik. Seni çok önemsiyoruz," dedi Bennett nazik bir ses tonuyla.

Sakinleşmek için biraz zamana ihtiyacım vardı ve gözyaşlarımı sildikten sonra Leo'nun elini gevşettim ve geri çekilip hepsine baktım. Derin bir nefes aldım ve ellerimi saçlarımın arasında gezdirerek verdiğim tepkinin ne kadar aptalca olduğuna güldüm. "Özür dilerim. Ne kadar şanslı olduğumu henüz fark etmemiştim."

"Acele etmeyin. Biz burada olacağız," dedi Watson sırtarak.

"Bütün bunlarla seni bunaltmıyoruz, değil mi?" Bennett endişeli bir ifadeyle sordu.

"Evet. Yani... biraz bunaltıcı ama iyi anlamda. Buna alışık değilim. Bir erkeğin -ya da dört erkeğin- benimle bu kadar ilgilenmesine."

"Ağırdan alacağız," diye söz verdi Ben ama benim istediğim bu değildi.

"Hayır, yapma. Bu halini seviyorum. Sanırım hiçbir uyarı olmadan soğuk suya atılmaktan hoşlanıyorum. Bu da ironik çünkü gerçekten böyle bir şey olsa ölürdüm."

Çocuklar güldü ve kısa bir süre sonra ben de onlara katıldım. Kendimi iyi hissetmeme yardımcı oluyorlardı ve durum ne olursa olsun her zaman beni gülümsetecek bir yol buluyorlardı.

Kalbim göğsümde yüksek sesle çarpıyordu ve beynim tamamen kapanmış gibi görünüyordu çünkü bundan sonra söylediklerim tamamen kalbimden geldi.

"Size aşık olmamı gerçekten kolaylaştırıyorsunuz."

Donakaldım ve yanaklarımın kıpkırmızı olduğunu hissettim.

Ben kaçıp saklanmak isterken onlar bana bakıyordu ama ayaklarım hareket edemiyordu. Yanlış bir şey mi söylemişim?

şey? Bana söyledikleri onca şeyden sonra, fazla savunmasız davranarak fikirlerini değiştirmeyi başarabildim mi?

"Kahretsin..." Watson dudaklarında bir gülümseme yayılırken mırıldandı. "Ben de Leo'nun sana olan hislerini itiraf eden ilk kişi olacağını düşünmüştüm."

"Birkaç dakika önce çok yaklaştım," diye itiraf etti Leo. "Hayır, onu geç. Haftalar önce çok yaklaştım."

Bennett nazikçe gülümseyerek, "Evet, burada da aynı," dedi. "Ah siktir et. Ben de," diye itiraf etti Watson.

Bakışlarım Kline'ın üzerine düşmeden önce üçüne de göz ucuyla baktım. Henüz bir şey söylememişti ve duygularını açıklamasını beklemesem de onun da açıklamasını umuyordum.

Elini başının üzerinde gezdirdi ve kıkırdadı. "Bunu bir yarış haline getirmek istemiyorum ama ona ilk aşık olanın ben olduğumdan eminim."

Kalbim her türlü taklayı atıyordu.

Sadece dört erkeğe aşık olmakla kalmıyordum, aynı zamanda dört erkek de bana aşık oluyordu. Bu ne kadar çılgınca?

"Hayatta olmaz. İlk ben geldim," diye karşı çıktı Leo.

"Kimin ilk olduğu önemli değil. Önemli olan bundan sonra nasıl devam edeceğimiz." Watson kararlı bir parıltıyla bana baktı. "Bundan emin misin, Lola? Dördümüzü de istiyor musun?"

"Evet."

"Ne kadar eminsin?"

Kaşlarımı çatmıştım. "Çok eminim."

"Tanrım, onu sorgulamayı bırak. Onu bir kere ağılattık zaten. Böyle devam edersen fikrini değiştirecek." Leo beni kollarına çekti ve başımın üstünü öptü.

İkisinin en küçük şeyler yüzünden bu kadar sık kavga etmesine gülmekten kendimi alamadım. "Ben iyiyim, söz veriyorum. Dediğim gibi... Sadece biraz bunaldım. Ve şimdi daha da fazla," dedim onlara yumuşak bir gülümsemeyle bakarak.

Bir insana aşık olma duygusu zaten çok yoğundu. Bu duyguyu dörde katlamak kolay değildi.

ama yanımda onlar varken, kısa sürede yatışacağını biliyordum.

Güneşin gölün üzerinden batışını izledik ve karanlık çökerken gökyüzündeki yıldızlara ve suyun üzerinde parlayan aya hayranlıkla baktım. Oturduğumuz balkon beşimiz için yeterince büyük değildi ama Kline ve Watson zaten yıldızlara bakmayı pek sevmiyorlardı.

Leo ve Ben bana bu küçük kasabada geçirdikleri zaman hakkında hikâyeler anlatırken onlar içeride kanepede oturup televizyon karşısında konuşuyorlardı.

"İstersen yarın oraya kadar yürüyebiliriz. Uzun bir yürüyüş değil ve tüm gölü gören mükemmel bir manzarası olan bir restoran var," diye açıkladı Leo.

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor." Ona gülümsedim ve ayağa kalkmadan önce kucağımdaki elini sıktım. "Burası serinlemeye başladı."

"Hadi içeri girelim." Bennett daha önce üzerime sardığım hafif battaniyeyi aldı ve hep birlikte içeri girdik.

Kafasını kaldırdığında Watson'a gülümsedim ve o da bana elini uzattı. Benimkini de onun kine koyarak beni kendine çekti ve Kline'la aralarındaki kanepeye oturttu; beni öptüğünde hemen ona sokuldum.

Watson kendini tutacak biri değildi ve istediğini almasını seviyordum. Özellikle de bana gelince.

Öpüşmeyi derinleştirirken bir elini göğsüne koydum, elini kalçama koymadan önce uyluğumda gezdirdi. Öpüşmeyi kesmeden beni üzerine taşıdı ve kucağına oturmamı sağladı.

Diğerlerinin oturma alanında hareket ettiklerini duyabiliyordum ve bakmadan bunun tam olarak nereye gittiğini biliyordum. Giysileri çıkmaya başlamıştı ve Watson kot pantolonumun düğmelerini açmaya çalışıyordu.

Bennett ellerini sırtımda gezdirirken, "Kollarını kaldır, kedicik," dedi. Arkamda duruyordu ve öpüşmeyi kestikten sonra başımı arkaya eğdiğimde onu tişörtsüz bir şekilde tam karşımda buldum.

Kollarımı kaldırarak üstümü çıkarmasına izin verdim ve parmaklarının hızlı bir hareketiyle sütyenimi çıkardı. Onu da çıkardım ve Watson'a göğüslerimin mükemmel görüntüsünü verdim.

Yine de ellerini kalçalarımdaya tuttu ve göğüslerimi arkadan kavrayan Bennett oldu. Eğilip omzumu ve boynumun yan tarafını öptü, bana ne kadar hayran olduğunu fısıldadı.

Gülümsedim ve vücuduna yaslanarak onu aşağıdan hayranlıkla seyrettim.

"Seni ne kadar çok istediğimizi göstermemize izin verecek misin, kedicik?" diye sordu, sesi alçak ve hırıltılıydı.

Başımı salladım ve parmakları meme uçlarımı sıktığında inledim. "Evet, lütfen."

"Aferin kızıma." Bir elini göğsümden çeneme doğru götürdü, çenemi kavradı ve eğilerek beni öptü. Watson'ın başparmağının kot pantolonumun üzerinden klitorisime bastırıldığını hissettiğimde bir inilti daha çıktı. Daha görmeden doğru noktanın tam olarak neresi olduğunu bilerek daireler çizdi.

Bu adamlar başka bir şeydi ve kendimi onların kollarına bırakmak çok kolaydı. Sadece iyi hissetmemi sağlamakla kalmadılar, aynı zamanda beni ilk sıraya koydular.

Bennett öpüşmeyi kestikten sonra, Watson pantolonumu çıkarabilmesi için beni ayağa kaldırdı. Beni soymasını izledim ve daha sonra kendi kıyafetlerini çıkarmasını izledim.

Elimi tutup beni kanepenin ucuna götürürken, "Buraya gel," dedi. "Kolçağın üzerine yaslan."

Talimatlarına uydu. Ön kollarımı kolçağa dayadım ve sırtımı kamburlaştırarak kanepeye diz çöktüm. Watson arkamda bir dizinin üzerine çöktü, ellerini kışıma koydu ve gözlerini açıkta duran amıma dikti. "Çok güzel," diye mırıldandı en özel yerime hayranlıkla bakarken.

vücut parçası. "Bu manzara pencereden görünenden daha iyi."

Bir sırıtışı ısırdım, sonra hiçbir uyarıda bulunmadan diliyle kivrımlarımı yaladığında zevkle haykırdım.

"Yavaş ol," diye uyardı Kline Watson, ama aldırmadım. Beni bekletmelerinden hoşlanmazdım. Çabucak sabırsızlanırdım.

Bennett gelip önümde durdu. Pantolonunu da çıkarmıştı ve şimdi saçlarımı bir tarafa doğru tararken bir eliyle de aletini ovuşturuyordu.

Dudaklarımı yaladım ve Watson dilini klitorisime doğru fiske vurmaya devam ederken ucunu ağzıma götürmesini bekledim.

Bir adım daha yaklaştığında Bennett'in sağ eli çenemi kavırıyordu ve sikinin ucuyla alt dudağımın üzerinde yavaşça gezdirdi. "Aç, tatlım."

Dudaklarımı araladım ve ağzıma girmesine izin verdim. Sertleşen siki tamamen ağzıma girene kadar yavaşça ilerledi ve ben ona bakarken sikini orada tuttu.

"Çok seksi," diye fısıldadı gözlerinde hayranlıkla. "Keşke sonsuza kadar böyle kalabilsem."

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ama ağzımda bir sık varken gülümsemek zordu. Bunun yerine başımı ileri geri hareket ettirmeye başladım. Dilimi her seferinde ucunun etrafında döndürdüm ve onu olabildiğince derine çektim.

Ben'in iniltileri beni en az Watson'ın amımı okşarken ağzından çıkan sesler kadar tahrik ediyordu.

Bir süre sonra Watson uzaklaştı ve diğer adamlardan birinin tadına bakmasına izin vermek için arkamdaki kanepeye oturdu.

"Bütün gün bu amcığı düşündüm," dedi Leo, ağzı devralmadan önce iki parmağını yarığında gezdirirken.

Sadece dilini kullanmakla kalmıyor, aynı zamanda iki parmağını içime sokuyor, ağzı amımı emerken beni parmaklıyordu.

İnlemelerim boğuklaştı ve daha fazla kontrol sahibi olmak için bir elimi Ben'in tabanının etrafına sarmak için kendimi yukarı ittim. Sikini sürekli ağzımda tuttum ama şaftı zonklamaya başlayınca çekti.

Amımın içine boşalmak istediğini biliyordum ve bu beni üzmüyordu. Kline, Bennett'in etrafında dolaşarak onun bir adım kenara çekilmesini sağladı. Ona baktım ve kalın sikini elimde tutmak için elimi uzatmadan önce dudaklarımı yaladım.

"Güzel ve yavaş, bebeğim. Tempoyu ben ayarlarım."

Kline ile tartışmak yoktu. Buna cesaret edemedim.

"Ben bu ağzı sikerken o güzel gözlerini benden ayırma."

Ona hızlıca başımı salladım ve doğru pozisyonu aldıktan sonra kalçalarını ileri geri hareket ettirmeye başladı, sikini sabit bir ritimle ağzıma sokup çıkarıyordu.

Beni iyi hissettireceklerinden asla şüphe etmedim. Her hareket, her dokunuş mükemmeldi ve beşimiz her seks yaptığımızda ateş parlıyordu.

BÖLÜM 34

LEO

Tatlı tadı gecenin geri kalanı boyunca dilimde kalacaktı. Ona doyamıyordum ama sıranın diğerlerine de gelmesi gerekiyordu.

Bennett'in onun arkasında diz çöküşünü izledim, yüzü kış yanaklarının arasına gömülmüştü ve orada durup sikimi ovuşturdum, içine girebilmemin uzun sürmeyeceğini umuyordum.

Hâlâ Kline'ın sikini emiyordu ama Kline bir süre sonra geri çekildi ve Watson'ın onu daha da geriye çekmesine izin verdi. "Kollarını buraya koy," dedi ve ön kollarını arkalığa yaslamasını sağladı. Sonra ayağa kalktı ve yanımda durarak çenesini koridora doğru eğdi. "Git prezervatifleri getir."

Hiçbir şeyi kaçırmak istemediğim için iç çektim. Ama hiçbirimiz korunmadan ona giremezdik, bu yüzden yatak odasından prezervatif paketini almak için acele ettim.

Geri döndüğümde, Watson kanepenin etrafından dolaşarak onun önünde durmuştu ve Lola bir eliyle onun sikini okşuyordu, zaten dördümüzü bir profesyonel gibi idare ediyordu.

"Önce kimi istiyorsun?" Bennett, Kline ile birlikte arkasında durarak ona sordu.

"Umurumda değil. Sadece senden birinin içimde olmasına ihtiyacım var," dedi ona, sesi muhtaçmış gibi çıkıyordu.

"Önce ben başlayayım o zaman." Kline bir adım öne çıktı ve küçük kutudan bir prezervatif almak için elini uzattı.

Ben ve ben de aynısını yaptık ve biz hala prezervatifi takarken, o kendini Lola'nın arkasına yerleştirmişti bile.

Bir elini onun kıkına koydu ve yavaşça içine kaymadan önce ucunu kıvrımlarından geçirdi.

Lola inledi ve Watson'ın aletini ağzına almak için daha da öne eğilmeden önce sırtını kamburlaştırdı. Bakışlarımı onun arka tarafına kaydırmadan önce bir süre onu emmesini izledim. Kline onu yavaşça becermeye başladı, daha hızlı hareket etmeden önce onun boyutuna alışmasına izin verdi.

Bu arada sikimi ovuşturdum ve sabırla sıramın gelmesini bekledim.

Sırayla yapma konusunda profesyonel olmuştuk ve kızımızı mutlu etmek için ne yapmamız gerektiğini çok iyi biliyorduk. İnemeleri çok seksiydi ve sadece onları dinlemek bile beni sınıra yaklaştırıyordu. Boşalmam için bana dokunmasına bile gerek yoktu. Sadece sesi bile yeterliydi.

"Bir şey denesek sorun olur mu?" Bennett, Lola'nın saçlarını yana doğru tararken sordu. "Sence ikimizi birden içinde taşıyabilir misin?"

Lola, Watson'ın sikinin ağzından çıkmasına izin verdikten sonra ona baktı. "İki mi?" diye sordu, sesi emin değilmiş gibi geliyordu. "Daha önce hiç anal yapmadım."

"Denemek istiyor musun?" Kline arkasından sordu. Başparmağını kızın göt deliğine bastırmasını izledim ve Lola ona baktı.

"Evet. Ama yavaş gitmelisin."

"Seni asla incitmeyeceğimizi biliyorsun, tatlım. Eğer durmamı istersen, dururum."

Başparmağını dar deliğinin derinliklerine doğru iterken onu izledi ve garip bir his olduğunu varsaydığım şey karşısında kaşlarını çattı.

"Bu nasıl?" Kline sordu. Kadının içine girmeyi bırakmıştı ama hâlâ amının derinliklerine gömülüydü.

"Güzel bir his," diye fısıldadı, hafifçe gülümseyerek.

"Güzel. Seni başparmağımdan daha fazlası için hazırlayacağım."

Kline onu hazırlamak için zaman ayıracaktı. Bunu daha önce de yapmıştı ve bu kısmı aceleyle getirmemesi gerektiğini biliyordu.

LOLA

Kline içimden çıktıktan sonra beni ayağa kaldırdı ve kanepeye oturduktan sonra yavaşça bacaklarının arasında durmam için beni yönlendirdi. Sırtım ona dönük bir şekilde duruyordum ve Bennett önüme geçti. Yüzümü avuçladı, başparmaklarını yanaklarımda gezdirirken nazikçe gülümsedi. "Eğer çok fazla gelirse, bizi durdur, tamam mı?"

Her türlü şeyi hissediyordum ama bunu denemek istediğimi biliyordum. "Tamam."

"Nazik olacağız," diye söz verdi bana. "Bana tutun."

Kendimi sabitlemek için ellerimi kollarına koydum, Kline ise sikinin ucu göt deliğime bastırana kadar beni kalçalarımdayken yavaşça aşağı çekti.

Prezervatif takmıştı ve ıslak parmakları yarığımın arasından kaymadan önce tükürdüğünü duydum. "Kayganlaştırıcı getirmemiş olmamız çok yazık. Yine de bu işi başaracağız. Seni yeterince gerdim."

Göt deliğimi sikmek için önce iki, sonra üç parmağını kullandığı zamanki gibi hissettiriyordu.

Alt dudağımı ısırdım ve ona bakmak için başımı çevirdim. "Ben hazırım," diye ona güvence verdim.

Ucu tekrar kıcıma bastırdı ve iyi hissettirdiğinden emin olmak için yavaşça içime girdi. Gerçekten de iyi hissettirdi. O kadar ki dizlerimin bağı çözülmeye başladı.

"Oh Tanrım..."

"Sakin ol bebeğim," diye fısıldadı Kline. Her iki eli de kalçalarımdaydı, daha fazla ilerleyemeyene kadar beni yavaşça aletine doğru indiriyordu. "İşte böyle. Siktir, bu çok sıkı."

Rahatlamayı başardım. Aleti hâlâ içimdeyken beni Kline'ın göğsüne yasladılar. Bennett bir adım daha yaklaştı ve ayaklarımı Kline'ın dizlerinin üzerine koymak için iki bacağımı da kaldırırken manzarayı seyretti.

Bu daha önce bulunduğum bir pozisyon değildi ve buna alışık olmasam da garip ya da teşhir edici hissetmedim. Her yerimi görebiliyorlardı. Çıplak vücudum sergileniyordu ve ben bu hissi seviyordum.

"Aferin kızıma," diye övdü Bennett ve ben de ona gülümsedim. "Sadece rahat ol. Ben o tatlı amcığın içindeyken daha da iyi hissedeceksin."

Bunu çok istemiştim.

Prezervatif takılıyken şaftını ovuşturdu ve kendini tekrar sertleştirdi. Kendini amıma doğru yönlendirdi ve dikkatlice ileri doğru ittiği girişime doğru kaydırmadan önce klitorisime bastırdı.

Onun kolayca içeri kaymasını sağlayacak kadar ıslanmıştım ve ikisi beni her zamankinden daha fazla germelerine rağmen, zevkten başka bir şey hissetmiyordum.

İnledim ve başımı Kline'in omzuna yasladım ve gözlerim kapalı, beni becermeleri için yalvardım. "Lütfen... çok iyi hissettiriyor."

Kline, Bennett'e uyarı tonuyla, "Yavaş ol," dedi.

"Zaten çok hızlı hareket edebileceğimi sanmıyorum." Ben kıkırdadı ve tekrar içime girmeden önce geri çekildiğini hissettim. "Fuuuck..."

"Ah, aman Tanrım," diye nefes aldım. Bana ne yaptıklarını görmek istiyordum. Aşağı bakmak için gözlerimi açtığımda, içimin derinliklerine gömülmüş iki siklerinin görüntüsü beni büyüledi. Gülümsedim ve vücudumun neler yapabileceğine hayret ederek Bennett'e baktım.

"Hoşuna gitti mi, kedicik?" Ben sordu. Sesinde bir parça eğlence vardı ve gözleri hayranlıkla parlıyordu.

"Hem de çok. İkinizin de içimde olması harika bir his."

"Son kez olmayacak," diye söz verdi içime girerken.

Uçurumun kenarına gelmem uzun sürmedi, o kadar yoğun bir doruğa ulaştım ki haykırmak zorunda kaldım. Pencereilerin hepsi açıldı ve dışarıdaki insanların ya da

yan kapı beni duyabilirdi. Ancak bir anlık rahatsızlığın ardından, çok gürültü yaptığımdan korkarak, umursamamaya karar verdim.

Kendimi bıraktım ve çok geçmeden Ben ve Kline da boşaldı. Siklerinin içimde zonkladığını hissettim ve sıcak döllerini prezervatifleri doldurdu, bu da duvarlarıma daha fazla baskı uyguladı.

İkisi de kalçalarını ve uyluklarını sıkıca kavrayarak inlediler. Sonra hareket etmeyi bıraktılar ve sakinleşmek ve nefes almak için biraz zamana ihtiyacımız vardı.

Yine de benim için bitmemişti.

Dudaklarımda yorgun ama meydan okuyan bir gülümsemeyle, bunca zamandır bizi izleyen Watson ve Leo'ya baktım. Derin bir nefes aldım, sonra başımı yana eğdim ve "Şimdi onların yaptığı gibi beni sikme sırası sizde" dedim.

İki kez söylenmesine gerek yoktu.

BÖLÜM 35

KLINE

Lola buradan ayrılmak istemiyordu. Bu sabah uyandığından beri, ne zaman vaktimiz olsa geri dönmek için ne kadar heyecanlı olduğunu anlatıp duruyordu.

Onu kesinlikle tekrar buraya getirirdik. Hatta bizden istese buraya taşınırız.

Güzel manzaralı restorana ulaşmak için sabahı o patikada yürüyüş yaparak geçirdik, ancak çok fazla yiyecek almadık çünkü Lola'ya bu gece ayrılmadan önce Mads'in restoranında akşam yemeğı yiyeceğimize söz verdik.

Öğleden sonrayı kasabada dolaşarak ve Lola'nın istediğı her şeye bakmasına izin vererek geçirdik. Para harcamak istemedi ama güzel olduğunu düşündüğü kıyafetleri denemesi için onu teşvik ettik ve dördümüz de ona küçük birer şey aldık.

Dünkü masaya oturduk ve Madison hemen bize çeşitli mezeler getirdi.

"Teşekkür ederim, Mads."

Bana kocaman bir sırıtışla baktı. "Bu akşamki yemek bizden. Ne istersen sipariş edebilirsin. Bu sabah taze istakoz da getirdim, mutlaka ondan da almalısın."

"Kulağı harika geliyor. Ama ödeme yapmadan buradan ayrılmayacağız," dedim ona ciddi bir ifadeyle.

Madison bana gözlerini devirdi. "Bunu göreceğiz. O hırkaya bayıldım!"

Lola ona gülümsedi. "Teşekkürler! Çocuklar bunu benim için iskeledeki küçük dükkânlardan birinden aldılar. Sanırım adı Enchanted Boutique'ti."

"Evet, Kayla'nın mağazası. Yakında tekrar alışverişe gitmeliyim."

O hırkayı da almam gerekebilir."

"Çok rahat," diye güvence verdi Lola. Gözleri parlıyordu ve onu ne kadar mutlu ettiğimizi düşünmeden edemiyordum.

Mesele şu ki, bize de aynı şeyi hissettirdi ve bunu o kadar zahmetsizce yaptı ki.

Madison masamızı terk etti ve Lola'nın yüzü daha ciddi bir hal aldı. "Bugün bana aldığınız tüm kıyafetlerin parasını size geri ödeyeceğim."

"Hayır, yapmayacaksın."

Watson'a ters ters baktı. "Siz benim şeker babalarım değilsiniz."

"Ama biz senin erkek arkadaşınız ve erkek arkadaşlar kız arkadaşları için bunu yapar," dedi omuz silkerek. "Bunu kabul et." "Bir tartışma başlatmak mı istiyorsun? Beni görmedin ki

Henüz tartışmıyoruz ve söz veriyorum, bu konuda Leo'dan daha iyiyim."

Ciddi olmaya çalışmasına güldük ama tek yaptığı kendini olduğundan daha da sevimli göstermek oldu. Watson ona meydan okuyan gözlerle baktı. "Dene bakalım, tatlım."

"Eski bir avukatla tartışmaya girmek istemezsin," dedi Bennett, bunun onu fazla ileri götürmeyeceğini bilerek. Sadece Leo onunla tartışmaktan hoşlanırdı. Ben ve ben uzun zaman önce vazgeçtik.

Lola yanaklarının içini ısırdı. "Sanırım haklısın." Ağır bir iç geçirdi ve bana yaslandı. "Teşekkür etmek için önümüzdeki birkaç hafta hepinize pasta yapacağım."

Leo, Bennett'ten başının arkasına bir tokat yiyerek, "Sakso da olur," dedi.

Lola usulca güldü. "Hey, bunun komik olduğunu düşünmüştüm."

Leo ona sıırttı ve göz kırptı. "En azından burada bir kişi

mizahımı anlıyor."

"Esprilerinizi anlıyoruz. Sadece bundan sıkıldık," dedim ve kolumu Lola'nın omuzlarına dolayarak onu kendime yakın tuttum ve başının tepesine bir öpücük kondurdum. "Daha sonra eve gitmeye hazır mısın?"

"Pek sayılmaz. Burayı seviyorum."

"Sizi yakında buraya geri götüreceğiz."

Bana gülümsedi ve çenemi öpmeden önce başıyla onayladı. "Teşekkür ederim. Bu hafta sonu harika vakit geçirdim."

"Biz de öyle," diye onu temin ettim.

Dudaklarına bir öpücük kondurduktan sonra önümüzde duran mezelere başımla işaret ettim. "Hadi yiyelim."

"Çok doydum. Ama iyi anlamda," dedi Lola Madison'a masadan kalkarken.

"Tıpkı dün geceki gibi mi?" Leo, Ben'den kafasının arkasına bir tokat daha yiyerek alay etti. "Tanrım, kes şunu. Sadece şaka yapıyorum."

"Daha komik ol o zaman," diye mırıldandı Ben.

Lola onu rahatlatmak için kollarını Leo'nun kollarına doladı ve Leo onun dikkatini nasıl çekeceğini çok iyi bildiği için küçük bir çocuk gibi somurttu. "Son zamanlarda hepsi bana çok kötü davranıyor."

Lola güldü ve onun karnını okşadı. "Merak etme. Komik olduğunu düşünmüştüm."

"Sizi özleyeceğim çocuklar. Yakında geri gelin, tamam mı? Yüzlerinizi tekrar görebilmek için beni bir üç ay daha bekletmeyin," dedi Madison bize sert bir bakış atarak.

Ona sarılmadan önce "Bu ay geri döneceğiz," diye teminat verdim. Kollarımla onu sararken, önlüğünün arkasına üç adet yüz dolarlık banknot sıkıştırdım. "Sakin onu bana geri vermeye kalkma," diye uyardım.

Sarılmamdan kurtulduktan sonra başını sallayarak iç çekti. "Parayı gerçekten istemedim, Kline."

"Umurumda değil. Sadece al ve sızlanmayı kes. Yakında görüşeceğiz."

Diğerleri de ona sarıldı ve sıra Lola'ya geldiğinde Madison'a lezzetli yemekler için teşekkür etti. "Sen de geri geleceksin, değil mi?"

"Kesinlikle."

"Güzel. Bu adamlara iyi bak. Onları hizada tut ve sana bok gibi davranmalarına izin verme, tamam mı?"

Lola usulca güldü. "Bunu yapabileceklerini sanmıyorum."

Bunu söylediğini duymak beni gururlandırdı. Bu, her şeyi doğru yaptığımız ve onun bizimle güvende hissettiği anlamına geliyordu. Sonunda, önemli olan tek şey buydu.

O gece saat sekiz civarında eve döndük. Lola, Leo ve Bennett ile birlikte arabadaydı ve Leo yirmi dakika sonra bana bir mesaj göndererek Lola'nın çoktan uyuduğunu söyledi.

Ertesi sabah erken kalkmak zorunda olan oydu, bu yüzden şimdiden biraz uyuduğu için onu suçlamadım.

Aslında en iyisi de buydu, çünkü on dakika sonra gelen telefon onun bilmesini istediğim bir şeyle ilgili değildi.

Morris arıyordu ve arabayı ben kullandığım için hoparlörü ona verdim. "Hey."

"Selam dostum. Daha eve gelmedin mi?"

"Yola çıkıyoruz. Ne var ne yok?" Diğer tarafta sessizlik vardı ve Watson'a hızlıca bir bakış attım. "Morris, neler oluyor?"

"Komik bir hikaye aslında..."

"Lanet olası konuya gel," diye tükürdüm daha da sabırsızlanarak. "Ne oldu?"

"Sadece her şeyin kontrol altında olduğunu ve kimsenin zarar görmediğini bilin, tamam mı? Önemli olan da bu. Sadece... barda bir yangın çıktı."

"Ne?!" Watson öne doğru eğildi ve baş ünitesine baktı.

Önümdeki yola odaklanmaya devam ettim ve haberleri duyduktan sonra hız sınırını aşmamak için elimden geleni yaptım. Sakin kalmam gerekiyordu. "Yangın ne kadar kötüydü?"

"Bazı perdeler ve birkaç masa yandı. İtfaiyeciler gelmeden önce yangının yarısını söndürmeyi başardım. Hasar büyük değil ama çok yoğundu" diye anlattı. Sesi oldukça sakin geliyordu ama hâlâ şokta olduğunu biliyordum.

"Sen iyi misin? Olay olduğunda orada mıydın?" Ben sordum.

"Ben iyiyim. Elia'nın soğutucuları doldurmasına yardım etmeye geldim ve..." durdu, devam etmeden önce bir şeyler mırıldandı. "Vivian geldi."

"Tanrım," diye mırıldandı Watson nefesinin altında. "Lanet olası yangını o mu başlattı?"

Bu kadının gerçekten nesi olduğunu merak ederek gerildim. Morris'in yangının nasıl olduğunu anlatmaya devam etmesini bekledim.

"Sizi sormaya başladı ve biz de ona şehir dışında olduğunuzu söyledik. Onu üzmememiz gerektiğini biliyorduk, bu yüzden konuşmaya devam ettik. Ona sadece iş yapmak için orada olduğumuzu ve sonra ayrılacağımızı söylemeye çalıştık ama o girişte durmaya devam etti." Tekrar durakladı. Belli ki o kadın sadece Lola'yı travmatize etmemişti. "Lola'yı ve sizinle olup olmadığını sordu ama hayır dedik. Bunun onu kıskançlıktan uzak tutacağını düşündük ama sonra bize bağırmaya başladı. Lola'nın dairesine gittiğini ve onu orada görmediğini söyledi. Ya da *şehirde başka bir yerde.*"

"Siktiğimin psikopati," diye tısladı Watson. "O kadın hâlâ Lola'ya yaklaşabiliyorken yasaklama emrinin ne değeri var?"

"Bunu yarın hallederiz," dedim ona. İç çekerek elimi başımın üzerinde gezdirdim. "Yangın bir kaza mıydı yoksa bilerek mi çıkardı?"

"Kesinlikle kasıtlıydı. Bir çakmak çıkardı ve perdelerle doğru tuttu, hala bize nasıl

Onunla birlikte olmak istememenizde haksızlık var. Ağladı falan. Çakmağı ondan almaya çalıştım ama artık çok geçti."

Yine sessizlik oldu ve düşünmek için bir dakikaya ihtiyacım vardı. "Polisleri de aradın mı?"

"Evet. Onu içeri aldılar. Yarın tekrar ifade almak için geleceklerini söylediler. İtfaiyeciler de gitti. Elia ve ben temizledik ve hasar gören eşyaları attık ama duvarların kesinlikle boyanması gerekiyor. Her yerde yanık izleri var."

"Bununla yarın ilgileneceğiz. Sen ve Elia bununla uğraşmak zorunda kaldığınız için üzgünüm. Bizim için hallettiğiniz için teşekkürler."

"Sorun değil, Kline. Görüşmek üzere."

Telefonu kapattı ve ben de Watson'a baktım. "Diğerlerini henüz arayamayız. Eve döndüğümüzde onlara söyleriz."

Başını salladı ve ellerini saçlarında gezdirdi. "Bu gece Lola'yı yalnız bırakmayacağız."

Vivian gözaltına alınmış olsa bile yapmazdık. Lola'nın zarar görmesini göze alamazdım ve önümüzdeki birkaç gün boyunca onun bizim tarafımızdan korunduğundan emin olurdum.

BÖLÜM 36

LOLA

Uzun zamandır uyuduğum en uzun ve en derin uykudan sonra uyandım ve gözlerimi açtığımda henüz kalkmam için çok erken olduğunu biliyordum.

Oda karanlıktı ve etrafıma bakmadan yatak odamda olmadığımı anladım. Doğrulup etrafıma bakındım ve gözlerimi karanlığa alıştırmaya çalıştım ve kimin odasında olduğumu anladığımda küçük lambayı yakmak için komodine uzandım.

Bennett'in odası tüm kitaplar ve sakinleştirici ortamı nedeniyle en sevdiğim odaydı, ancak bu sabah havada garip bir his vardı.

Komodinin üzerinde telefonumu buldum ve saate baktım.

On altı, on üç.

Evet, bu çok erkendi.

Yorganı kenara ittim ve yataktan kalkıp yatak odasından çıktım. Dün gece, yolculuktan sonra eve vardığımızda üzerimi değiştiremeyecek kadar yorgun olacağımı bildiğim için stratejik olarak pijamalarımı giymiştim. Bunun iyi bir fikir olduğu açıktı. Aksi takdirde, çocuklar kıyafetlerimi çıkarmak zorunda kalacaklardı ve bu da beni kesinlikle uyandıracaktı.

Koridora adım attığımda üst kattan gelen sesleri duydum. Kline konuşuyordu ama sesini alçak tutuyordu.

En tepeye ulaştım ve dördünü de koltuklarda otururken buldum. Geçen seferkiyle aynı kıyafetleri giyiyorlardı.

Gece, yüzlerinde daha önce hiç görmediğim ifadelerle bana baktıklarında kaşlarımı çatıttım.

"Neler oluyor?"

Kline ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. Elini kaldırıp saçlarımı geriye taradı ve kulağımın arkasına sıkıştırdı. Yüzümün yan tarafını kavradıktan sonra eğilip alnımdan öptü ve "Gel otur," dedi.

"Ne oldu?" Kaşlarımı çatarak sordum. "Beni korkutuyorsun."

"Özür dilerim, bebeğim. Her şey yolunda, söz veriyorum."

Yüzünü incelemek için ona baktım. Yüz ifadesi ciddiydi ama gözleri yumuşak ve içtendi. Elini tuttum ve beni kanepelere götürmesine izin verdim ve Leo ile onun yanına oturduktan sonra tekrar sordum. "Neler oluyor?"

Kline derin bir nefes aldı ve elini uyluğuma koydu. "Sana söylemeden önce, kimsenin yaralanmadığını ve her şeyin kontrol altında olduğunu bilmeni istiyorum. Endişelenmene gerek yok-"

"Bana söylemeyerek beni endişelendiriyorsun. Tanrım, sadece neler olduğunu söyle." Sabırsızlanmaya başlamıştım.

Leo elimi tuttu ve beni sakinleştirmeye çalışarak nazikçe sıktı. "Bunu onun için gerçekten daha da kötüleştiriyorsun, dostum."

"Evet, özür dilerim. Uzun bir gece oldu," diye kıkırdadı Kline başını sallayarak. "Dün gece eve dönerken Morris'ten bir telefon aldık ve-"

"Willa iyi mi?!"

"O iyi. Dediğim gibi, kimse zarar görmedi," diye beni temin etti. "Dönüş yolunda Morris aradı ve bize The Hot Spot'ta olan bir olaydan bahsetti. Vivian orada bizi arıyormuş ve yangın çıkarmış."

Nefesim kesildi. "Ne? Aman Tanrım!"

"Morris ve Elia şans eseri oradaydı ve daha fazla zarar vermesini engellediler ama yangının yayılmasını önlemek için itfaiyeyi çağırmak zorunda kaldılar. Sadece birkaç masa, sandalye ve perde yandı ve yine kimse

yaralandı." Dün gece olanları anlatırken Kline'ın sesi  zg n ve kızgın geliyordu.

"Bu delilik..." Az önce bana söylediklerini anlayamadı ım için fısıldadım. "Peki ya Vivian? Polisi aradılar mı?"

"Evet, yaptılar. Kaçmaya  alı madı. Aslında, sanki her şeyi planlamı  gibi görünüyordu. Teslim olmak istiyordu," dedi Watson bana.

Ka larımı  atmı tım. "Yani planı barı yakıp teslim olmak mıydı?"

"G r n  e göre, ve..." Leo cümlesini bitirmeden önce kendini durdurdu.

"Ve, ne?"

Bennett onaylamayan bir bakışla Leo'ya baktı. "Bunu bilmek zorunda değil. Bunu duymak hoş bir şey değil Leo."

"Umurumda değil. Bilmek istiyorum. Başka ne yapmayı planlıyordu?" Zihnimin meraklanmasına izin vermedim çünkü bu sadece karanlık yerlere giderdi. Vivian'ın yapmayı planladığı her neyse onunla ba a  ıkabilirdim.

Leo diğerlerine baktı ve i  çekti. Hâlâ elimi tutuyor ve ok uyordu. "Watson dün gece her şey hakkında daha fazla bilgi almak için polisi aradı ve ona karakolda Vivian'ın seninle birlikte burayı yakmak istediğine dair bir şeyler söylediğini anlattılar."

A a ılık bir şey duymayı bekliyordum ama bu hayal edebilece imden çok daha a ırıydı. Ve bu sözlerin ciddiyetini anlamı  olsam da, bana hiçbir anlam ifade etmiyorlardı. "Bunu nasıl... nasıl yapmayı planlıyordu? Sen olmadan bara gitmeyece imi bilmeliydi. Sana da zarar verebilirdi."

"Polis bana karakola giderken söylediği daha fazla şey anlattı ama Vivian'ın iyi olmadığı ve söylediği çoğu şeyin boş laflar olduğu sonucuna vardılar."

Watson'a baktım ve başımı salladım; bir yandan da The Hot'ta olsaydık neler olabileceğini anlamaya çalışıyordum.

Dün gece kendimi suçlu hissetmeye başladım. Gözlerim yaşardı. "Bu benim hatam. Eğer-"

"Bu kesinlikle senin hatan değil, Lola. Bunu düşünmeye bile cüret etme," dedi Bennett bana ciddi bir bakışla.

"Kahretsin, o kadının akıl hastanesine yatırılmasını sağlayacağım. Yardıma ihtiyacı var. Kızımızı bu kadar incitmiş olmasından nefret ediyorum." Watson'ı hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Ayağa kalktı ve bana bakarken ellerini saçlarında gezdirdi. "Kline ve ben bu sabah karakola gidiyoruz. Bugün evde kalmanı istiyoruz."

Hasta olduğumu söylememi istedi. Gerçekten hasta değilken bunu yapacak biri değildim. İşimi seviyordum ama tüm bunların hem benim hem de başkalarının ruh sağlığını nasıl etkilediğini fark ettim.

Tek bir damla gözyaşımı sildim ve başımı salladım. "Tamam. Mindy'ye haber veririm."

Kline sırtımı ovdu ve yanağıma bir öpücük kondurmak için eğildi. "Daha çok erken. Yatağa dönmeye ne dersin?"

Uyumak istemedim. Uyuyamadım. "Uyuyabileceğimi sanmıyorum.

Uyanık kalmayı tercih ederim."

"Tamam. Watson ve ben hasarı kontrol etmek için bara gideceğiz ve daha sonra karakola gideceğiz. Leo ve Ben burada seninle kalacaklar."

Kline'a baktım ve başımı salladım. İyi olduğumu anlaması için gülümsemeye çalıştım. "Kulağa hoş geliyor," diye fısıldadım.

Kline ve Watson kısa bir süre sonra ayrıldılar ve Leo bize çay yaparken beni kanepede bir battaniyenin altına kıvrılmaya zorladı.

Bennett televizyonu açıp yanıma oturdu, ben de hemen onun yanına sokulup başımı göğsüne yasladım. Yumuşak bir ifadeyle bana bakarken hafifçe kolumu ovdu. "Her şey yoluna girecek, kedicik. Her şey kontrolümüz altında."

Gülümsedim ve bir an için gözlerimi kapattım. Duygularım karmakarışık ama olumsuz olanların baskın çıkmasını istemiyordum. "Bunu aklım almıyor. Bir insan neden başkalarına böyle zarar vermek ister ki?"

"Bu açıklayabileceğim bir şey değil. Sana söz verebileceğim tek şey seni güvende tutacağımız. Her zaman." Başımın tepesine bir öpücük kondurdu ve beni daha sıkı bir şekilde yanına çekti.

"Polis ona yardım etmezse, ihtiyacı olan yardımı almasını sağlayabilir misiniz?"

"Kalbinin ne kadar büyük olduğu hakkında bir fikrin var mı?" Leo yanıma gelip otururken sordu. "O kadın seni daha önce defalarca tehdit etti ve sen ona yardım etmek istiyorsun. Kahretsin, bu sana olan hayranlığımı daha da artırıyor."

Ona bakarken dudaklarımı birbirine bastırdım. "Sadece neden ailesinden ya da arkadaş grubundan kimsenin ona yardım etmediğini merak ediyorum, bu da beni kimsesi olmadığına inandırıyor. Benim böyle sorunlarım olsaydı, sevdiklerimin bana yardım etmesini isterdim. Kendi başına olmalı."

Bennett beni yanına çekti ve nazik bir gülümsemeyle Leo'ya baktı. "O haklı. Vivian'ın yardım almasını sağlayacağız. Ama şu anda onu düşünmeyi bırakmanı istiyorum."

Başımı salladım ve Leo'nun uzattığı çay bardağını aldım. "Film izleyebilir miyiz?"

"Elbette." Leo sehpanın üzerindeki kumandaya uzandı. "Seni rahatlatan film hangisi?"

Dudaklarımı büzdüm ve ona baktım. "Üç tane var."

"Anlat bize."

"Dirty Dancing, Burlesque ve Grease."

Ben kıkırdadı. "Bunların hepsi müzikal."

"Ve dans filmleri. Onlar beni mutlu ediyor ve iyi bir ruh haline sokuyor" dedim.

Leo sırtarak, "Bizi neden bu kadar çok sevdiğin şimdi anlaşılıyor," dedi.

"Şimdi tek yapmanız gereken gösterileriniz sırasında şarkı söylemeye başlamak, o zaman her şey mükemmel olacak."

Ben güldü. "Bunu duymak istemezsin."

"Hey, kendi adına konuş. Şarkı söyleyebiliyorum," dedi Leo ve ardından bir şarkı söylemeye başladı. Sesi bozuk plak gibiydi ama bu beni güldürdü.

Ne de olsa amaçları buydu, dün gece olan biten her şeyden uzaklaşmamı sağlamak. Onlara ve beni her zaman mutlu ettikleri için sonsuza kadar minnettar kalacağım.

Daha fazla uykuya ihtiyacım varmış gibi görünüyordu çünkü Leo Burlesque'i koyduktan kısa bir süre sonra uykuya dalmıştım. Birkaç saat sonra tatlı bir şeyin kokusuyla uyandım. Kalktım ve mutfığa baktım, Leo ve Bennett'in kahvaltı hazırlarken orada durduklarını gördüm.

"Günaydın," dedi Leo beni fark ettiğinde. "Aç mısınız?" Başımı salladım ve ona gülümsedim. "Hem de çok. Saat kaç?"

"On. Seni birkaç dakika içinde uyandırırız. Dün geceden beri çok uyudun ve bu gece uyuyamamanı istemiyoruz," diye açıkladı Bennett.

"Sorun değil." Ayağa kalktım ve onlara doğru yürümeden önce gerindim. "Filmi izlediniz mi?"

"Kesinlikle öyle."

Ben'e baktım. "Beğendin mi?"

İkisi de başını salladı ve Leo ekledi, "Artık bizim de yeni favori filmlerimizden biri."

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Bu çok hoş. Kline ve Watson'ın da izlemesi gerek. Yakında dönecekler mi?"

"Evet, yoldalar. Bu arada telefonun birkaç kez çaldı. Willa sana ulaşmaya çalışıyordu," dedi Ben, mutfak tezgahının üzerindeki telefonuma başıyla işaret ederek.

Elime aldım ve Willa'dan gelen çok sayıda cevapsız arama ve mesaj bulmak için ekrana dokundum. "Onu geri arayacağım. Endişelenmesini istemiyorum."

Kanepeye doğru yürüdüm ve Willa'yı aramadan önce oturdum. Telefonu açması için sadece bir kez çalması yetti.

"Lola? Tanrım, sonunda... nasılsın?" Sesi endişeli geliyordu. "İyiyim," diye temin ettim onu, nazikçe gülümseyerek. "Onların evindeyim. yer. Bugün beni evde kalmaya zorladılar."

"Bu çok iyi. Ben de işe gitmezdim. Olanlar için üzgünüm Lo. Nasıl hissettiğini hayal bile edemiyorum." "Ben iyiyim, gerçekten. Çocuklara çok iyi bakıyorum. Ben," dedim ona, omzumun üzerinden Leo ve Ben'e gülümseyerek. "Morris nasıl?"

"Durumu iyi. Geceyi onun evinde geçirdim, böylece yalnız kalmadı." İçini çekti ve tekrar konuştuğunda sesinde bir gülümseme duyabiliyordum. "Bunu tek başına halledecek kadar güçlü olmadığını söylemiyorum, çünkü kesinlikle öylesin, ama bu dört adama sahip olduğun için çok şanslısın."

O bunları söylerken Kline ve Watson merdivenlerden yukarı çıktılar ve kalbim göğsümde çarpmaya başlarken onlara gülümsedim. Bana bu kadar kısa sürede bu kadar çok şey vermiş olan bu adamlara hayranlıkla bakarak hepsini içime çektim.

Onları izlemeye devam ederken yanağımın içini ısırdım, başka tarafa bakamıyordum ve dudaklarımı çekiştiren bir gülümsemeyle, "Evet... Ben gerçekten gelmiş geçmiş en şanslı kızım," dedim.

EPİLOG

LOLA

üç ay sonra

Doğum günüm mümkün olduğunca çabuk geride bırakmak istediğim bir gündü. Bir yaş daha yaşlanmaktan ya da bir yıldır haber alamadığım insanlardan düzinelerce mesaj almaktan nefret ettiğim için değil. Ama ilgi odağı olmaktan hoşlanmadığım için.

Ben küçükken, ailem beni her zaman doğum günü çocuğunun ücretsiz yemek yediği bir Meksika restoranına götürürdü. Bu bedava yemeği alabilmek için kocaman bir sombrero giymem ve restorandaki herkes beni izlerken çalışanlar tarafından serenat yapmam gerekirdi.

Tüm o gözlerin üzerimde olması rahatsız ediciydi ama bunu ailem için yapıyordum. On dördüncü yaş günüm yaklaştığında, beni artık oraya götürmemeleri için onlara yalvardım. Ya da beni oraya götürmeleri ama garsonlara doğum günüm olduğunu söylememeleri için.

Tüm bunlardan dolayı, doğum günlerimi nerede kutlayacağıma kendim karar verebildiğimden beri, sadece birkaç arkadaşımı evime davet ettim ve orada içki içip pizza yedik.

Bu yıl da farklı olmayacaktı ama bir hafta önce çocuklar Cumartesi günkü doğum günüm için hiçbir şey planlamamamı söylediler. Kupa Dörtlüsü doğum gününü çok önemsiyordu ama onlara bunu büyütmemeleri için söz verdim.

Küçük ve basit bir şey istedim, çok fazla insan veya büyük bir masraf olmadan ve bana endişelenmememi söylediler.

Yine de endişeliydim, çünkü bugüne kadar bütün hafta boyunca karanlıkta bırakıldım. Kimse bana bir şey söylemedi, Willa bile sessiz kaldı.

Arabanın içinde ona bakarken "Bana en azından bir ipucu ver," diye yalvardım.

Arabayı o kullanıyordu ve tüm bu süre boyunca dudaklarında kendini beğenmiş bir sırıtma vardı. "Yapamam."

İçimi çektim ve önüme baktım, buranın The Hot Spot'a giden yol olduğunu fark ettim. "Beni bara götüreceğini biliyorum, o yüzden bana söyleyebilirsin."

"Ah kahretsin!" Willa yolun ortasında durdu ve çantasından bir şey almak için arkasına uzandı. "Bunu unutmuşum. Tak şunu."

Bana bir eşarp uzattı.

"Ciddi misin sen?"

"Evet! Tak şunu. Tanrım, zaten batırdım."

Güldüm. "Buraya gelmeden önce bunu mu giymem gerekiyordu?"

"Evet," diye mırıldandı. Dikkatle beni izliyor, gözlerimi bağlamamı bekliyordu.

Gözlerimi devirerek eşarbmı gözlerime doğru kaldırdım ve başımın etrafına sardım. "Biliyor musun, bana sürprizin ne olduğunu söyleyen ben de şaşırdım."

"Bu hiç eğlenceli değil. Pekala, açık mı? Görebiliyor musun?" "Hayır."

"Kaç parmağımı kaldırıyorum?"

"Bilmiyorum çünkü gözlerim bağlı."

"Tamam, güzel." Sadece bir dakika sonra durana kadar sürmeye devam etti. Arabayı kapattıktan sonra indiğini ve kapıyı çarptığını duydum ve dışarıdan gelen boğuk sesler duyarken orada oturmak zorunda kaldım.

Kesinlikle Hot Spot'un dışındaydık ve adamlarımın içeride beklediğini biliyordum. Sadece beni neyle şaşırtacaklarını bilmiyordum.

Vivian'la yaşadıkları olaydan sonra normal hallerine dönmeleri birkaç günlerini aldı. Üzgündüler.

ama bir sonraki gösterilerinden önce her şeyi onarmayı başardılar. Bütün hafta boyunca onlarla kaldım, çünkü çoğunlukla yalnız kalacağım eve gitmeme izin vermediler.

Ayrıca her sabah beni işe götürmeyi ve her gece gelip beni almayı ihmal etmediler. Aşırı korumacı davranıyorlardı ama bundan hoşlanmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum.

Watson polisle temas halinde kaldı ve iki hafta sonra Vivian'ın buradan iki saat uzaklıkta bir akıl hastanesine yatırıldığı haberini aldık. Yaptığı kundaklamadan dolayı ona karşı suç duyurusunda bulunmuştuk ama kimse zarar görmediği için çok az bir cezayla kurtuldu.

Benim için sorun değildi. Vivian'ın zaten yeterince sorunu vardı ve tek ihtiyacı olan şey profesyonel yardımdı. Yine de onu hiç görmemeyi ve bir daha böyle bir şey yaşamak zorunda kalmamayı umuyordum.

Kapım açıldı ve iri bir el benimkini kavradı. "Mutlu yıllar, Lola." Morris'ti.

"Hey, teşekkürler."

Arabadan inmeme yardım etti ve Morris beni barın girişi olduğunu tahmin ettiğim yere götürürken Willa'nın kıkırdadığını duydum.

"Bana neler olduğunu da söylemeyecek misin?" Başımı ona doğru çevirerek sordum.

"Hayır. Bu bir sürpriz."

İçimden gözlerimi devirdim. Erkeklerime daha önce sürprizlerden hoşlanmadığımı söylemiştim ama bugün benim doğum günüm olduğu ve bunun onlar için ne kadar önemli olduğunu bildiğim için bunu mahvetmek istemedim. Bunu kendimden çok onlar için yaptım. Onları mutlu görmek istiyordum ve onlar mutlu olduğu sürece ben de mutlu olacaktım.

"Pekala... dikkatli adımlar."

Takılmamayı başardım ve barı oldukça iyi bildiğimden, şu anda normalde tüm masaların bulunduğu katın ortasında durduğum sonucuna vardım.

Hoparlörlerden müzik sesi gelmiyordu ve belli ki konuklar da yoktu. Tabii hepsi aşırı derecede sessiz değilse. Bunun benim doğum günü sürprizim olduğunu düşünürsek, erkeklerin beni tanımayan rastgele kadınların bu geceki gösteriye gelmesine izin vereceklerini düşünmemiştim.

"Şuraya otur," diye talimat verdi Morris, arkamdaki sandalyeye oturmama yardım ederek. Rahatladığımda Willa'nın topuklarını parke zemine vurarak arkamdan geldiğini duydum.

"Burada işimiz bitti. Göz bağını çıkarma." Eğilip yanağıma bir öpücük kondurdu ve kollarını omuzlarıma dolayarak beni arkamdan kucakladı. "Mutlu yıllar. Bunun tadını çıkar, tamam mı?"

Kolunu okşadım ve ona yaslanırken gülümsedim. "Yapacağım. Teşekkür ederim, Willa."

Morris beni bıraktıktan sonra bir kez daha mutlu yıllar diledi ve sonra uzaklaştıklarını duydum. Kapı kapandı ve tam sessizlik dayanılmaz hale gelirken çok iyi bildiğim bir şarkı çalmaya başladı.

Hungry Eyes çalmaya başladı ve anında tüylerim diken diken oldu. Kalbim göğsümde çarpmaya başladı ve tıpkı yanaklarım gibi vücudum da ısındı. "Oh oğlum... işte başlıyoruz," diye fısıldadım, kahkahamı tutamadım.

Ayak seslerinin bana doğru geldiğini duydum ve içlerinden biri önümde durduğunda nefesimi tuttum. Bir şey söylemek yerine dudaklarıma yumuşak ve tutkulu bir öpücük kondurdu ve hemen daha fazlasını istememe neden oldu.

"Mutlu yıllar kedici," diye fısıldadı Bennett dudaklarıma. Göz bağını kaldırarak onu görmemi sağladı.

Gülümsüyordu ve yakışıklı yüzü günlerce bakabileceğim bir yüz olsa da, çıplak göğsüne bakmaktan kendimi alamadım. "Merhaba," dedim sessizce, başka bir şey söyleyemeden. Alt dudağımı ısırdım ve tüm bu yoğun duyguların en hassas vücut bölgeye inmesini engellemek için kalçalarımı birbirine bastırdım, ancak sahip olduğum manzaranın beni bu kadar sert etkilemesine izin vermemek zordu.

"Sizi bu duruma soktuğumuz için bizi affedeceğinizi umuyoruz.

Sürprizlerden hoşlanmadığınızı biliyoruz ama bu bir sürpriz olmalıydı."

Ona gülümsedim ve iki elimi yanaklarına koydum. Onu tekrar öpmeden önce "Affedildin," diye söz verdim.

Müzik devam etti ve tekrar ayağa kalkıp geri çekilmek için öpüşmeye ara verdiğinde, dördünün de sadece boxer'larıyla tüm ihtişamlarıyla orada durduklarını mükemmel bir şekilde görebildim.

Derin bir nefes aldım. Bunu kabul etmek çok zordu. Kaslarını ve dövme kaplı tenlerini görmek hiç eskimiyordu. Açıkçası onları ekran koruyucum yapmalıydım, böylece telefonuma her baktığımda yakışıklı erkeklerime ağzımın suyu akacaktı.

"Şarkı söyleyemediğimizi zaten kabul ettik ama dans edebildiğimizi biliyorsunuz. Bu yüzden arkanıza yaslanın, rahatlayın ve gösterinin tadını çıkarın," dedi Leo her zamanki sevimli çocuk sırtışıyla.

Olaclara hazırlanmama fırsat vermeden benim için dans etmeye başladılar. Onlar gibi adamların nasıl böyle hareket edebildiklerine her zaman hayran olmuşumdur. Kocamanlardı ama vücutlarıyla yaptıkları her şey çok zarifti. Salyalarımın akmaması için dikkatli olmam gerekiyordu. Gözlerim onlara yapışmışken ağzım açık kalmıştı.

Şarkı bittiğinde, Dirty Dancing'in duygusallığından Burlesque'in seksiliğine geçildi. Cher'in derin sesi hoparlörlerden *Welcome to Burlesques* şarkısını söylerken geldi ve teker teker bana kucak dansı yapmak için öne çıktılar.

Filmdeki tüm dansçılar ve şarkıcılar kadın olsa bile, Four of Hearts bir şarkıyı nasıl kendi şarkıları haline getireceğini biliyordu ve tüm bu durum üzerinde hiçbir kontrolüm olmamasına rağmen, ellerinin ve vücutlarının üzerimde sürtünmesinin her saniyesinden zevk aldım.

Şarkı sona erdiğinde, Watson beni elimden tuttu ve önünde durmam için yukarı çekti. Kollarımı boynuna dolamamı istedi, o da kollarını boynuma koydu.

ve bir sonraki şarkı çalmaya başladığında, duygularım üzerindeki tüm kontrolümü kaybettim.

Grease'den *Hopelessly Devoted To You* çalarken, diğer üçü sıralarını beklerken Watson benimle yavaşça dans etti. Bana sarıldığında gözyaşlarım yanağımdan aşağı süzüldü ve beni Kline'a vermeden önce etrafımda dönerken usulca güldüm. Beni kendine çekti, Leo ve Ben'in de aynı şeyi yapmasına izin vermeden önce Watson'ın yaptığı gibi benimle dans etti.

Şarkı bittiğinde hepsi kollarını bana doladı ve bana kocaman bir ayı gibi sarıldılar.

Duygularım her yerdeydi ve onlara beni ne kadar iyi hissettirdiklerini ve hepsinin ne kadar harika olduklarını söylemek istedim. Kalbim o kadar doluydu ki.

"Bunlar mutluluk gözyaşları mı?" Leo sesinde bir parça eğlence ile sordu.

Konuşmadan başımı salladım. Onları ne kadar çok sevdiğimi anlatmak için kelimeler bulmaya çalıştım ama bazen kelimelere gerek kalmıyordu.

Onları sevdiğimi biliyorlardı, her birini aynı şekilde. O anda onlara olan minnettarlığımı ve hayranlığımı ifade edemesem de, ben söylemeden de anladılar.

"Biz de seni seviyoruz Lola," diye fısıldadı Kline, sonra da sonsuza dek tutacaklarını bildiğim bir söz verdi. "Biz her zaman yanında olacağız."

Daha fazla Seven Rue:

Web sitesi: www.authorsevenrue.com

Amazon: Seven Rue

Instagram: @sevenrue

TikTok: @authorsevenrue

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.